

MIERCURI, 21 OCTOMBRIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.05)

2. Pregătirea Consiliului European (29-30 octombrie 2009) (dezbatere)

Președinte. – Următorul punct este declarația Consiliului și a Comisiei privind pregătirea Consiliului European.

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dle Președinte, săptămâna viitoare are loc reuniunea Consiliului European. Avem o agendă cuprinzătoare, care include multe chestiuni ce afectează bunăstarea tuturor. Vom discuta chestiunile privind combaterea schimbărilor climatice, găsirea unor modalități de a scoate UE din criza economică și financiară, promovarea securității energetice și soluționarea problemei imigrației ilegale.

Uniunea Europeană va fi cel mai bine pregătită să abordeze toate aceste aspecte dacă clarificăm chestiunea tratatului. Este important ca Tratatul de la Lisabona să intre în vigoare cât mai curând posibil astfel încât, printre altele, să putem continua activitatea de numire a Comisiei noi. Prin urmare, Consiliul European va examina, de asemenea, aceste chestiuni.

Voi începe cu aspectele pentru care știu că Parlamentul European prezintă un interes deosebit. La sfârșitul săptămânii viitoare, șefii de state și de guvern vor încerca să clarifice problema ratificării Tratatului de la Lisabona și modul în care va continua procesul. Votul afirmativ covârșitor din Irlanda și semnătura președintelui polonez au oferit o nouă vigoare activității, dar, după cum știți cu toții, tratatul nu poate intra în vigoare până când nu este ratificat de toate statele membre – 26 din 27 au făcut acest lucru, dar mai așteptăm încă Republica Cehă. Camera deputaților și senatul au aprobat tratatul, însă ulterior 17 senatori au depus o petiție la curtea constituțională cehă pentru a examina dacă Tratatul de la Lisabona este compatibil cu constituția cehă.

Trebuie, bineînțeles, să respectăm procesul democratic din Republica Cehă. La 27 octombrie, cu alte cuvinte săptămâna viitoare, curtea constituțională a țării va convoca o audiere publică asupra acestei chestiuni. Credem că hotărârea curții va fi pronunțată rapid, dar încă nu cunoaștem data. După cum știți, președintele Klaus a stipulat, de asemenea, anumite condiții pentru semnarea tratatului. Așteptăm și încercăm să aflăm cu precizie care sunt aceste cerințe și condiții. Dezbateră din Consiliul European va depinde, prin urmare, într-o mare măsură, de ceea ce se întâmplă în Republica Cehă. Declarația curții constituționale cehă și procedura ulterioară vor fi esențiale pentru determinarea momentului în care Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare.

În cadrul Consiliului European, vom discuta, de asemenea, pregătirile care s-au realizat până acum pentru a ne asigura că intrarea în vigoare a tratatului se desfășoară cât mai ușor posibil. În legătură cu aceasta, Președinția va prezenta un raport care descrie situația actuală cu privire la toate aceste chestiuni. În acest raport, vom prezenta punctele de vedere ale statelor membre asupra chestiunilor referitoare, de exemplu, la Serviciul european pentru acțiune externă – o chestiune pe care o vom dezbate aici în această după-amiază – competența acestui serviciu, poziția sa legală, organigrama și finanțarea. Am citit raportul dlui Brok, care a fost adoptat luni în Comisia pentru afaceri constituționale. După cum am spus, vom discuta după-amiază în detaliu despre aceasta.

Pot să spun deja că, pentru reuniunea de săptămâna viitoare, acest raport va oferi indicații pentru analiza Înalțului reprezentant care să-i permită acestuia, de îndată ce Tratatul va intra în vigoare, să prezinte foarte rapid o propunere formală privind modul de funcționare a Serviciului european pentru acțiune externă. Consiliul ar trebui să poată adopta această propunere foarte rapid, să sperăm că în următoarele câteva luni. Am discutat multe dintre aceste chestiuni cu Parlamentul European și sperăm că acest lucru va continua în următoarele săptămâni.

Chestiunea majoră de la reuniunea Consiliului European va fi problema schimbărilor climatice. Scopul nostru este luarea unor decizii corecte de către Consiliu, inclusiv problema finanțării, astfel încât UE să joace în continuare rolul de conducere necesar și, prin urmare, să contribuie la obținerea unui rezultat pozitiv la Copenhaga.

La reuniunea Ecofin de ieri, a existat o discuție lungă și animată privind chestiunea finanțării. Președinția a făcut tot posibilul să se ajungă la o înțelegere, dar în cele din urmă a decis că această chestiune trebuie decisă de Consiliul European. Sunt necesare dezbateri ulterioare în unele state membre pentru a ne permite să înregistrăm progrese în această privință. Este foarte important că suntem de acord astfel încât acest proces să nu stagneze. În această etapă a negocierilor internaționale, suntem conștienți de dificultățile cu care ne confruntăm. Prin urmare, UE, cu un acord asupra chestiunii finanțării, ne-ar oferi un avans semnificativ în cadrul negocierilor.

Reuniunea Consiliului European are loc într-un moment oportun, la scurt timp înainte de sesiunea de negociere a Grupul interguvernamental privind schimbările climatice al ONU de la Barcelona și întrunirea miniștrilor de finanțe G20 de la St Andrews. Vom ajunge la un acord la Copenhaga doar dacă intervin toate părțile. Chiar acum miniștrii mediului ale statelor membre UE se întâlnesc pentru a discuta concluziile privind schimbările climatice. Scopul este de a putea să ofere o imagine completă a poziției UE asupra chestiunilor care se află în prezent în curs de negociere.

O parte importantă a concluziilor Consiliului Mediu vor fi să clarifice strategia UE pentru o reducere pe termen lung a emisiilor și să încerce să ajungă la un acord care să poată facilita luarea deciziei noastre cu privire la ridicarea țintei de reducere a emisiilor de la 20 la 30 %, în comparație cu nivelurile din 1990. Concluziile Consiliului Mediu vor trata, de asemenea, chestiunea unei decizii privind propunerea UE în cadrul negocierilor asupra reducerilor emisiilor pentru transportul aerian și maritim internațional, dezvoltarea strategiei UE pentru măsuri în țările în curs de dezvoltare cu privire la măsurarea, raportarea și verificarea investițiilor și rolului mecanismelor sectoriale, și vor dezvolta în continuare strategia UE pentru combaterea defrișărilor și a degradării pădurii, cu scopul de a accelera negocierile.

Consiliul European va evalua, de asemenea, progresul realizat în crearea unui cadru nou pentru supravegherea piețelor financiare de către UE. După cum știți, șefii de stat sau guvern au ajuns la un acord foarte ambițios în luna iunie, cu scopul de a înființa un organism special care să fie responsabil pentru supravegherea la nivel macro a sistemului financiar al UE și trei autorități europene de supraveghere pentru piața bancară, piața asigurărilor și cea de capital. La sfârșitul lunii septembrie, Comisia a prezentat pachetul său de propuneri legislative. Aceasta este una dintre prioritățile Președinției și am stabilit un calendar ambițios. Scopul nostru este să ajungem la un acord asupra întregului pachet până la sfârșitul anului.

Prin urmare, sunt foarte bucuroasă deoarece Consiliul Ecofin a reușit ieri să facă un pas important înainte și să ajungă la un acord politic larg asupra înființării unui organism de supraveghere la nivel macro fără a evita dezbaterile din parlamentele naționale. Miniștrii de finanțe au solicitat, de asemenea, Președinției suedeze să continue dialogul cu Parlamentul European. Am avut o experiență pozitivă cu acest dialog și credem că funcționează bine.

Acum este important să profităm de oportunitatea de a accelera acțiunea cât mai rapid posibil. Trebuie să arătăm că facem tot posibilul pentru a preveni crize ulterioare și că ne îndeplinim responsabilitatea care ne revine prin garantarea faptului că consumatorii și investitorii își redobândesc încrederea în sistemul financiar.

De asemenea, doresc să spun câteva cuvinte despre ocuparea forței de muncă în Europa – o chestiune care știu că va fi dezbătută în cadrul Consiliului European. Recent, am observat indicatori prudenți ai unei redresări a economiei. Totuși, se așteaptă ca situația piețelor forței de muncă să se înrăutățească și vom avea nevoie de stimulente și măsuri de sprijin.

O chestiune care trebuie subliniată de Consiliul European este modul în care vom reuși să facem față consecințelor crizei și, în același timp, să atingem ținta pe termen lung de a crește oferta de locuri de muncă. Un nivel ridicat de ocupare a forței de muncă este necesar pentru garantarea unor venituri publice durabile. Un nivel ridicat de ocupare a forței de muncă este necesar, de asemenea, pentru a asigura creșterea economică, bunăstarea populației și pentru o Europă cu o coeziune socială mai mare.

În legătură cu aceasta, doresc să vă reamintesc declarațiile noastre cu privire la strategiile de ieșire din criză. Miniștrii de finanțe au confirmat că redresarea este reală, dar fragilă. Prin urmare, este important să continuăm politica financiară expansivă. Discuțiile din ședința Consiliului au condus la un acord pentru formularea de strategii pe baza principiilor discutate de miniștrii de finanțe la reuniunea oficială de la Göteborg.

Aș dori să mai adaug ceva în legătură cu securitatea energetică. Conform concluziilor din iunie 2009, Consiliul European va evalua săptămâna viitoare realizările cu privire la infrastructura energetică (interconexiuni) și mecanismele de criză. Am pregătit un raport referitor la progresul realizat începând cu luna ianuarie. Consiliul european va lua act de acest raport.

Consiliul European va adopta, de asemenea, Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice. Am avut o dezbatere foarte productivă asupra acestei chestiuni în timpul ședinței plenare a Parlamentului din septembrie. Șefii de stat și de guvern vor aproba concluziile Președinției, care vor fi adoptate în cadrul Consiliului Afaceri generale și Relații Externe de luni. Această strategie formează un cadru integrat pentru gestionarea provocărilor cu care ne confruntăm și contribuie la asigurarea unei coeziuni economice, sociale și teritoriale în cadrul UE. Sunt convinsă că această strategie poate inspira alte macrorégiuni din UE și, prin aceasta, poate consolida integrarea europeană. Strategia UE pentru regiunea Dunării prinde deja contur și va fi pregătită pentru a fi prezentată în timpul Președinției ungare din 2011.

Președinția suedeză poate prezenta acum cu mare satisfacție rezultatul acestei inițiative, care a luat naștere, bineînțeles, în Parlamentul European. Sperăm că Consiliul European va putea solicita insistent tuturor participanților relevanți să înceapă foarte rapid punerea în aplicare a strategiei. Acest lucru este absolut necesar dacă dorim să tratăm problemele grave legate de mediu și să atingem obiectivele strategiei.

Consiliul European va evalua, de asemenea, progresul realizat în legătură cu punerea în aplicare a concluziilor referitoare la situația imigrației din Marea Mediterană. Consiliul va saluta măsurile luate pe termen scurt – lansarea proiectului pilot în Malta, de exemplu – precum și progresul realizat în ceea ce privește înființarea unui Birou European de Sprijin pentru Azil. Se va avea în vedere, de asemenea, faptul că UE și Turcia au reluat discuțiile asupra migrației.

Ne așteptăm ca Consiliul European să solicite noi eforturi pentru a aborda situația actuală din regiunea Mării Mediterane și pentru a continua acțiunea în vederea găsirii unor soluții pe termen lung bazate pe solidaritate între statele membre. Credem, de asemenea, că Consiliul va sublinia necesitatea creșterii eforturilor în vederea punerii în aplicare a abordării globale a UE privind migrația. Se va solicita insistent Consiliului să întărească Frontex și să introducă norme comune pentru operațiunile maritime Frontex.

În cele din urmă, va exista o dezbatere asupra relațiilor externe. În luna iunie, Consiliul Afaceri Generale și Relații Externe a solicitat instituțiilor să examineze modul în care UE se poate implica în continuare în Afganistan și Pakistan. Un prim proiect a fost discutat la reuniunea oficială de la Gymnich din septembrie și statele membre discută în prezent o propunere detaliată în cadrul grupurilor de lucru. La reuniunea miniștrilor de externe de săptămâna viitoare, UE va adopta un plan pentru a consolida implicarea noastră în Afganistan și Pakistan. Planul se va concentra asupra întăririi capacității și instituțiilor statului din ambele țări. Este foarte important ca acest plan să poată fi pus în aplicare imediat.

Sunt necesare măsuri internaționale extinse dacă dorim să schimbăm evoluția situației din Afganistan și Pakistan. Soluțiile militare nu pot duce niciodată singure la o soluție durabilă. Fără securitate și control, progresul economic va fi pierdut. De asemenea, trebuie să investim în stabilirea de instituții democratice și consolidarea societății civile. UE are de jucat un rol extrem de important în această privință în ambele țări. Există probleme comune precum și aspecte regionale și, bineînțeles, abordarea diferă între cele două țări. Vom discuta toate aceste lucruri în cadrul Consiliului European de săptămâna viitoare și voi putea, bineînțeles, să ascult orice comentarii și întrebări din partea deputaților din acest Parlament.

(Aplauze)

José Manuel Barroso, *președinte al Comisiei*. – (FR) Dle Președinte, în general sunt de acord cu poziția exprimată de Cecilia Malmström, în numele Consiliului European. Voi sublinia două aspecte principale: Tratatul de la Lisabona și toate chestiunile instituționale, pe de o parte, și lupta împotriva schimbărilor climatice și perspectivele pentru Copenhaga, pe de altă parte.

În primul rând, cred că acest Consiliu European ar trebui să poată lua deciziile finale pentru a vedea intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Știm de mulți ani că ratificarea unui tratat nou nu este ușoară. Am avut multe impedimente și unele dezamăgiri, dar de fiecare dată argumentul predominant în favoarea tratatului a avut câștig de cauză – argumentul convingător pentru o Europă democratică și eficientă. Cred că același lucru se va întâmpla și pentru depășirea acestui obstacol final, de a vedea tratatul intrat în vigoare, după sprijinul puternic oferit Tratatului de la Lisabona de către poporul irlandez.

După încheierea procesului de ratificare din Polonia, acum putem spune că statele membre au aprobat democratic Tratatul de la Lisabona. Mai avem de așteptat încheierea procesului de ratificare în Republica

Cehă. Bineînțeles, procedurile constituționale care se desfășoară în Republica Cehă trebuie respectate, precum și nevoia de a răspunde la voința democratică de a vedea tratatul intrat în vigoare. Această voință democratică a fost demonstrată clar de parlamentul Republicii Cehe, astfel încât sper că nu vor mai exista obstacole și întârzieri artificiale care să cauzeze alte dificultăți înainte de ratificarea completă.

Am explicat deja în Parlament importanța minimalizării întârzierilor în nominalizarea Comisiei Europene. Totuși, trebuie să facem tot posibilul pentru a avea o Comisie a Tratatului de la Lisabona, deoarece acestea sunt momente importante pentru Europa. Trebuie să putem avansa cu o agendă pe care acest Parlament a susținut-o când m-a ales în funcția de președinte pentru un nou mandat. Pentru a obține acest lucru și pentru ca instituțiile să lucreze corect, avem nevoie de ratificarea Tratatului de la Lisabona dacă dorim o Uniune Europeană puternică, coerentă și eficientă. Prin urmare, vreau să clarific încă o dată faptul că Consiliul European trebuie să-și asume responsabilitățile și trebuie să existe o recunoaștere a priorității și o conștientizare a faptului că va exista un cost real pentru Europa, atât timp cât instituțiile europene nu funcționează corect.

În același timp, este bine să continuăm acum activitatea de punere în aplicare și să fim pregătiți pentru intrarea în vigoare a tratatului. Știu că Parlamentul este dedicat în întregime acestei activități. Mă bucur să colaborez cu dvs. pentru a ne asigura că beneficiile tratatului vor apărea cât mai rapid posibil. Sunt multe domenii în care Parlamentul a început deja să lucreze și a adus o contribuție majoră, cristalizând ideile în domenii precum inițiativa cetățenilor europeni. Știu că în această după-amiază veți dezbate raportul dlui Elmar Brok privind Serviciul european pentru acțiune externă. Raportul pornește exact de la premiza corectă de a asigura că serviciul, ca și restul inovațiilor tratatului, consolidează și mai mult sistemul nostru comunitar și îl face să funcționeze mai bine.

Știu că există de la început îngrijorări că SAE va fi un fel de organism interguvernamental care plutește în afara sistemului Uniunii Europene, însă serviciul ar trebui să fie ferm ancorat în sistemul Uniunii Europene. Acesta ar trebui, inevitabil, să funcționeze într-o cooperare foarte strânsă cu toate instituțiile, în primul rând cu Comisia. Deciziile pregătite de acesta în privința aspectelor legate de PESC vor fi luate de Comisie sau de către Consiliu. De fapt, sunt convins că succesul acestuia va depinde de faptul de a ne asigura că acțiunea externă a Uniunii Europene este mai mult decât suma părților ei instituționale. În cazul în care acesta poate funcționa cu susținerea democratică a acestui Parlament, legătura Consiliului cu administrațiile naționale, experiența Comisiei și viziunea europeană, acest serviciu poate deveni cu adevărat un instrument puternic pentru ca Uniunea Europeană să-și atingă obiectivele pe scena globală. Un serviciu extern european *comunitar*, un serviciu bazat pe metoda Comunității, va fi un serviciu puternic pentru Europa și un instrument puternic pentru o Europă unită care își proiectează influența în lume.

În același timp, Consiliul European trebuie să continue o agendă politică activă. Aceasta trebuie să mențină impulsul activității noastre pentru a soluționa criza economică, în special impactul acesteia asupra șomajului. Trebuie să continuăm activitatea convenită la G20. Trebuie să facem tot ceea ce putem pentru a ne asigura că propunerile făcute de Comisia Europeană privind supravegherea financiară vor intra în vigoare cât mai curând posibil. Trebuie să continuăm programul pentru a aborda problema securității energetice.

Cea mai importantă chestiune politică din cadrul Consiliului va fi Copenhaga. Un rezultat pozitiv la Copenhaga rămâne o preocupare principală pentru europeni și o sarcină majoră pentru comunitatea globală. Au mai rămas mai puțin de 50 de zile până la Copenhaga. Progresele înregistrate în negocieri rămân lente. Uniunii Europene îi revine din nou obligația de a demonstra că dispune de capacitate de conducere și de a menține ritmul. Obiectivele pe care le-am prezentat au fost o inspirație pentru ca alții să continue acțiunile lor, dar știm cu toții că pentru a stimula acțiunea globală reală, trebuie să mai facem un pas. Trebuie să ajutăm țările în curs de dezvoltare cu idei concrete pentru finanțare, precum cele propuse de Comisia Europeană luna trecută. Estimăm că până în 2020, țările în curs de dezvoltare vor avea nevoie de aproximativ 100 miliarde de euro în plus, anual. Finanțarea internă, în special din economiile emergente mari – economiile în curs de dezvoltare dar emergente – și piața emisiilor de carbon ar trebui să acopere o mare parte din această sumă, dar finanțarea publică internațională la scară mare ar trebui, de asemenea, să fie disponibilă, Uniunea Europeană aducându-și astfel contribuția cuvenită.

Agenda de la Copenhaga nu se referă doar la schimbările climatice. Acesta este, bineînțeles, obiectivul principal, dar clima este, de asemenea, o chestiune legată de dezvoltare și nu trebuie să uităm această dimensiune foarte importantă. Acesta va fi un angajament major, în special într-un moment în care bugetele publice sunt deja sub presiune, dar știm cu toții că cu cât așteptăm mai mult, cu atât costurile vor fi mai mari. Sarcina Consiliului European va fi, din nou, să găsească soluții creatoare, pentru a demonstra că Uniunea Europeană este unită în lupta împotriva schimbărilor climatice.

În primul rând, Copenhaga trebuie să demonstreze că acțiunea de reducere a emisiilor este pe cale să înceapă; în al doilea rând, aceasta trebuie să demonstreze că suntem pregătiți să-i ajutăm pe cei care doresc să facă acest pas. Acesta este cel mai bun mod de a justifica tipul de Europă activă pe care o aduce Tratatul de la Lisabona – continuarea unui program care demonstrează că Uniunea Europeană aduce beneficii concrete pentru cetățenii săi.

Pentru a avea un program ambițios, trebuie să avem un cadru instituțional eficient și revin la primul punct. Tratatul de la Lisabona este primul tratat al Europei extinse. Această generație, în special în rândul prietenilor noștri din Europa Centrală și de Est, își aduce bine aminte de timpul când Europa era divizată, dar noi nu vom fi aici mereu. Instituțiile vor dura, deci trebuie să avem instituții pentru Europa extinsă. Tratatul de la Lisabona este Tratatul pentru Europa secolului XXI, cu instituții puternice care sunt capabile să ofere rezultate concrete într-o Europă cu 27 de membri și cu mai mulți în viitor. Doar instituțiile, totuși, nu sunt suficiente. Avem nevoie de o voință politică puternică pentru a atinge aceste obiective și sper că Consiliul European de la sfârșitul acestei luni va da dovadă de voință pentru a obține un rezultat ambițios puternic la Copenhaga.

(Aplauze)

Joseph Daul, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) se așteaptă ca următorul Consiliu European să reprezinte sfârșitul unei perioade extrem de lungi de nesiguranță cu privire la instituțiile europene și să furnizeze impulsul necesar pentru a înființa Comisia nouă și de a numi președintele Consiliului și Înalțul Reprezentat permanent, astfel cum se prevede în Tratatul de la Lisabona.

Mai presus de toate, Consiliul trebuie să adopte măsurile necesare pentru a accelera redresarea creșterii și pentru a plasa Europa în cea mai bună poziție care să-i permită să creeze locuri de muncă, întrucât criza va dura până când coeziunea socială va fi restabilită.

În primul rând, în ceea ce privește instituțiile, aș dori să reamintesc tuturor faptul că decizia președintelui polonez de a semna Tratatul înseamnă că toate țările, cu excepția uneia, au eliminat obstacolele pentru ca Europa să meargă mai departe, în cele din urmă, fără să mai piardă timp.

La 27 octombrie, cu două zile înainte de Consiliul European, curtea constituțională cehă va studia compatibilitatea tratatului cu constituția țării. Bineînțeles, vom respecta decizia, oricare va fi aceasta.

Pe de altă parte, grupul meu regretă faptul că președintele ceh, deși parlamentul său a adoptat ca atare Tratatul de la Lisabona, a oferit un nou pretext pentru întârzierea semnării acestuia, întrucât știm cu toții prea bine că acesta este doar un pretext. Regret că alte țări adoptă aceeași atitudine și, la rândul lor, solicită asigurări în privința unor aspecte ale tratatului. Nu trebuie să cedăm tentației de a deschide această cutie a Pandorei și felicit Președinția pentru că a afirmat clar acest lucru.

Grupul PPE așteaptă o indicație clară din partea Consiliului European că Uniunea Europeană nu va accepta nicio tactică de întârziere. Toți membrii Europei au sprijinit tratatul, direct sau indirect, și acum trebuie să mergem mai departe. Știm cu toții că, atât timp cât dezbaterile publice europene sunt monopolizate de aspectul instituțional și atât timp cât Europa nu dispune de instrumentele necesare pentru a lua decizii atât în mod democratic, cât și în mod eficient, aspectele politice, economice, sociale și ecologice reale nu vor fi abordate cu rapiditatea și seriozitatea necesare. Putem observa pe bună dreptate că, în prezent, suntem într-un impas.

Parlamentul trebuie să poată continua audierile viitorilor comisari cât mai curând posibil și trebuie să poată lua decizii referitoare la numirile pentru toate posturile disponibile în Comisie și Consiliu înainte de sfârșitul anului, dacă este posibil.

Grupul PPE așteaptă, de asemenea, de la Consiliul European instrucțiuni clare referitoare la politica economică, pe baza concluziilor summitului G20 de la Pittsburg, care a avut rezultate îndoielnice și observăm deja în presă că este ca și cum nimic nu s-a întâmplat.

Europa trebuie să facă tot posibilul pentru a permite întreprinderilor sale să revină la un nivel suficient de activitate pentru a face angajări și pentru a investi în cercetare. Europa trebuie să facă, de asemenea, tot ceea ce-i stă în putere pentru a crea un mediu comercial echitabil.

În sfârșit, în ceea ce privește clima, aștept de la Consiliul European o strategie potrivită pentru această situație, adică, fragilitatea angajamentelor partenerilor noștri de până acum, acum când sunt mai puțin de două luni până la Copenhaga. Vă adresez această întrebare clară: ce presiuni vom face asupra Statelor Unite, Chinei și

tuturor țărilor emergente? Presiune moderată și politicoasă sau presiune maximă? Deși mă felicit că Europa este un promotor în această privință, ea nu poate fi singura parte care să facă eforturile necesare pentru combaterea încălzirii globale.

Mai sunt doar 50 de zile înainte de summitul de la Copenhaga - 50 de zile nu înseamnă mult, dar este suficient dacă știm cum să fim convingători, prin urmare vă întreb, dle președinte al Consiliului și dle președinte al Comisiei, să ne spuneți cum intenționați să utilizați aceste 50 de zile.

Dle Președinte, doamnelor și domnilor, sesiunea din octombrie a Consiliului European va fi un moment crucial și va demonstra dacă Europa cunoaște sau nu nevoia urgentă de a acționa asupra economiei și asupra aspectelor sociale, precum și de a depăși disputele instituționale. Grupul meu, PPE, face apel la sentimentul de responsabilitate al fiecăruia dintre cele 27 de state membre UE.

(Aplauze)

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, dnă Malmström, dle Barroso, înainte de a examina chestiunile instituționale, aș dori să fac o scurtă observație referitoare la Copenhaga.

Aveți perfectă dreptate, dnă Malmström, și dl Barroso a subliniat acest aspect, și anume că una dintre deciziile esențiale pe care trebuie să le luăm acum se referă la Copenhaga. Avem nevoie de obiective obligatorii, nu de declarații generale. Acest lucru nu va fi ușor de realizat, deoarece americanii nu au finalizat încă procesul lor legislativ. De asemenea, va trebui să luăm unele decizii după Copenhaga, pe parcursul anului următor. Totuși, la sfârșitul procesului trebuie să fie stabilite obiective obligatorii. Acest lucru este absolut esențial.

În al doilea rând, în ceea ce privește piețele financiare și situația economică, bonusurile care sunt plătite în prezent sunt atât ofensatoare cât și provocatoare. Acesta este, în special, cazul Americii, dar va fi cazul și în Europa. Nu aceasta este principala problemă, însă ea demonstrează că administratorii nu înțeleg încă ce înseamnă regulamentul nou al piețelor financiare și ce responsabilități au față de populație, în ansamblu. Dnă Malmström, admit că aveți dreptate când spuneți că politica ocupării forței de muncă trebuie să fie o prioritate specială. Nu este vorba doar de păstrarea stimulentei care au fost puse în practică ca parte a planului de redresare economică. Este vorba, de asemenea, despre introducerea de măsuri noi pentru a stimula ocuparea forței de muncă.

Ieri, președintele Comisiei a oferit un răspuns pozitiv la solicitarea dlui Stephen Hughes. Mă bucur că am ajuns, cel puțin, la un consens conform căruia politica de ocupare a forței de muncă trebuie să se afle în centrul activităților noastre în următorii câțiva ani.

Acum aș dori să spun ceva în legătură cu Lisabona. În primul rând, în ceea ce privește lipsa unei semnături din partea dlui Václav Klaus, presupun că curtea constituțională va lua o hotărâre pozitivă. Mi se pare inacceptabil faptul că decretele Beneš sunt utilizate astfel, că această chestiune poate fi, probabil, redeschisă și că semnarea poate fi întârziată. Aș dori să reamintesc colegilor deputați din Republica Cehă că înainte de aderarea lor, am solicitat un raport referitor la decretele Beneš – dnă Malmström, vă amintiți, deoarece atunci eram colegi – care a examinat dacă decretele Beneš reprezentau un obstacol în calea aderării Republicii Cehă. Opinia majoritară la momentul respectiv era că nu sunt. Decretele nu au un impact diferit acum, dar aveau un impact în momentul în care au fost întocmite. Când spunem că decretele Beneš nu reprezentau un obstacol pentru aderarea Republicii Cehă, aceasta înseamnă că acum este inacceptabil să utilizăm aceleași decrete pentru a refuza semnarea Tratatului de la Lisabona. Trebuie să ne clarificăm opiniile în această privință.

Tratatul de la Lisabona are două obiective majore: pe de o parte, mai multă democrație în Europa, care include mai multă democrație parlamentară, în special în Parlamentul European.

(Proteste)

– nu doriți acest lucru pentru că nu doriți mai multă democrație – și, pe de altă parte, mai multă eficiență. Dnă Malmström, acum aveți o sarcină foarte importantă, trebuie să vă asigurați, în următoarele câteva săptămâni, că problemele instituționale și aspectele legate de personal nu reprezintă un obstacol. Ieri, dl Barroso a spus pe bună dreptate că avem nevoie de un președinte al Consiliului asupra căruia să nu avem nicio influență, dar care să poată colabora bine cu Comisia – și aș adăuga aici cu Parlamentul – și care crede că metoda comunitară se află în centrul procesului de luare a deciziilor. Acest lucru este foarte important. Nu avem nevoie de un președinte al Consiliului care să fie lăudăros, să ne impresioneze pe toți și să încerce să ne păcălească. Avem nevoie de un președinte al Consiliului care să colaboreze cu noi în mod eficient.

Bineînțeles, avem nevoie de un Serviciu pentru acțiune externă, nu doar din motivele menționate de către președintele Comisiei și pentru a furniza regulamente eficiente privind unitatea și politica externă comună, ci și din motive care țin de controlul parlamentar. Nu este acceptabil să fie scoase brusc articole din Tratatul de la Lisabona, care este destinat să ofere mai mult control parlamentar, rezultatul fiind în cele din urmă un control parlamentar mai redus, dacă dorim ca Serviciul pentru acțiune externă să fie complet independent.

Știu că trebuie să găsim un compromis. Totuși, trebuie să aveți în vedere faptul că noi – împreună cu dl Brok, raportorul – suntem pe deplin de acord cu președintele Comisiei că avem nevoie de o structură clară. Factorul decisiv pentru noi este, încă o dată, controlul parlamentar, inclusiv control asupra Serviciului pentru acțiune externă și a politicii externe concepute de Înalțul Reprezentant, deși, bineînțeles, recunoaștem rolul Consiliului. Întrucât am fost colegi și am luptat împreună pentru acest lucru în Comisia pentru afaceri externe, vă considerăm o colegă de luptă în acest domeniu. Sper să putem pune în aplicare Tratatul de la Lisabona așa cum s-a dorit pentru a aduce mai multă democrație, mai mult control parlamentar și o politică externă mai eficientă.

(Aplauze)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Dnă Swoboda, ați menționat că Republica Cehă a fost asigurată în momentul aderării sale că nu există probleme în ceea ce privește decretele Beneš, deoarece ele nu erau valabile. Știați că consecințele grave ale acestor decrete mai sunt valabile? Prin urmare, dacă aici există stat de drept și considerăm că toată Europa este guvernată de lege, în această privință, Republica Cehă mai are încă probleme de rezolvat cu germanii și maghiarii din Regiunea Sudetă.

Președinte. – Dle Swoboda, puteți să oferiți un comentariu în această privință?

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, m-am implicat foarte mult în această chestiune, deoarece mulți germani din Regiunea Sudetă trăiesc în Austria și recunosc drepturile, dificultățile și îngrijorările acestora. Totuși, trebuie să lăsăm în urmă fantomele trecutului și să privim în viitor. Viitorul nu înseamnă decretele Beneš. Acesta înseamnă o Europă liberă cu cetățeni liberi, ale căror drepturi se bazează pe Carta drepturilor fundamentale. Aceasta este viziunea mea despre Europa.

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – Dle Președinte, „trenul a călătorit deja atât de rapid și de departe încât cred că nu va putea fi oprit sau întors”. Acesta este un citat al președintelui Klaus și este probabil sigura dată când sunt de acord cu acesta, că trenul a călătorit deja atât de rapid și de departe încât cred că nu va putea fi oprit sau întors.

Acesta este un citat major al președintelui Klaus, deoarece aparent, se pare că acesta a acceptat faptul că nimic nu mai poate întârzia Tratatul de la Lisabona. Consider că este normal să avem și semnătura acestuia, după ce tratatul a fost ratificat și aprobat de 27 de state membre.

Cred că această schimbare de atitudine poate fi explicată doar prin determinarea noastră și a dvs. de a continua întreg procesul, astfel cum a fost prevăzut în Tratatul de la Lisabona, și trebuie să continuăm să facem acest lucru în următoarele zile și săptămâni. Sper zile, nu săptămâni. Cu alte cuvinte, cel mai bun mod, în opinia mea, de a obține semnătura președintelui Klaus și ratificarea finală a Tratatului este pur și simplu, dnă Malmström, să continuăm întreg procesul și punerea în aplicare a acestuia. Acesta a declarat că trenul a călătorit atât de rapid încât este imposibil de oprit, deci nu trebuie să opriți trenul.

În această privință, este absolut necesar ca Consiliul să accelereze procedura privind nominalizarea noii Comisii și să propună cât mai rapid pachetul pentru președintele Consiliului și pentru Înalțul Reprezentant. Repet că acesta este cel mai bun mod de a arăta președintelui Klaus că are dreptate, că trenul se deplasează din ce în ce mai repede în fiecare zi și că pentru el nu există altă opțiune decât să semneze tratatul. Dacă așteptați, va aștepta și el. Dacă mergeți mai departe, acesta va semna. Aceasta este părerea mea.

Cel de-al doilea punct se referă la Serviciul pentru acțiune externă. Sper că Consiliul poate ajunge la un acord în această privință, dar nu orice acord. Trebuie să evităm duplicarea. Mă tem că în prezent creăm două structuri paralele: una este formată din delegațiile Comisiei și Uniunii, conform noului tratat, care în prezent se ridică la peste 6 000 de persoane, inclusiv personalul local, care lucrează pentru Comisie și pentru președintele Comisiei. Cealaltă este un nou Serviciu de acțiune externă cu câteva mii de persoane care lucrează pentru Înalțul Reprezentant.

La sfârșitul acestui întreg proces, este absolut clar și necesar să avem o singură structură care se ocupă de afacerile externe și nu această structură paralelă de delegații ale Comisiei, pe de o parte, și servicii pentru acțiune externă, pe de altă parte. Sper să ajungem la un acord în Consiliu, dar sper, de asemenea, că va fi un

acord în care se precizează foarte clar că nu poate exista nicio dublare în structurile Comisiei, cu delegațiile Comisiei, pe de o parte, și Serviciul pentru acțiune externă, pe de altă parte.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle Președinte, dnă Malmström, dle Barroso, referitor la subiectul Republicii Cehe, aș dori în primul rând să menționez că dl Klaus nu știe să piardă și că acțiunile sale reprezintă un tip special de impertinență politică. Aș dori să vă solicit foarte urgent să nu răspundeți unei persoane care nu știe să piardă și care, în mod evident, nici măcar nu respectă legile Cehiei, deoarece nu respectă majoritatea constituțională care a votat în favoarea tratatului în Republica Cehă și care încalcă legislația din Republica Cehă, atunci când solicită ca această țară să nu opteze pentru validitatea Cartei drepturilor fundamentale. După părerea mea, acesta ar depăși cadrul relației cu acest instigator ceh. Cetățenii Republicii Cehe, care au făcut atât de mult pentru reunificarea Europei atunci când germanii au plecat de acolo, merită ceva mai bun. Atât doresc să-i comunic președintelui Klaus.

(Aplauze)

În ceea ce privește subiectul schimbărilor climatice, dle Barroso, rar m-ați auzit fiind de acord cu dvs. pe cât de mult voi fi astăzi. Sunt foarte entuziasmată de faptul că ați precizat încă o dată aici cât este de important ca europenii să își asume un angajament clar pentru a contribui cu o sumă specifică la fondul internațional pentru măsuri de protecție a climei pentru țările în curs de dezvoltare. Ieri, mi-a fost rușine să citesc că secretarul de stat pentru finanțe al Germaniei, care a luat parte la negocierile de la Luxemburg, a comparat negocierile cu un joc de poker. Acesta a spus că atunci când joci poker, nu spui nimănui ce cărți ai în mână. Totuși, pregătirile pentru Copenhaga nu sunt, cu siguranță, un joc de poker. După cum au precizat în mod repetat dna Merkel și alți lideri politici din Uniunea Europeană, aceasta este cea mai mare provocare dintre toate. Aceasta este cea mai mare provocare pentru comunitatea umană care trăiește pe această planetă. Cred că acest lucru trebuie tratat cu seriozitate,

Începând cu anul 2020, 100 de miliarde de euro trebuie să fie disponibile pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să-și îndeplinească obligațiile referitoare la protecția climei pe care apoi acestea trebuie să le adopte, precum și pentru a pune în aplicare măsurile de adaptare. Aceasta se ridică la circa 3 miliarde de euro începând cu 2020 pentru o țară ca Germania. În comparație cu ceea ce punem în prezent la dispoziție prin pachete de redresare economică sau pentru salvarea sectorului financiar, aceasta reprezintă măruniș. Mi-e rușine că eșecul la Copenhaga și acest joc de poker îngrozitor, lamentabil, sunt acceptate. Modul în care Uniunea Europeană a negociat ieri în Luxemburg demonstrează că nu este o forță motrice. Aceasta nu și-a asumat rolul de lider în protecția internațională a mediului. În schimb, este unul dintre obstacolele principale în calea progresului. Trebuie să înțelegeți că toate negocierile de astăzi de la Luxemburg și de săptămâna viitoare de la Bruxelles sunt urmărite în toată lumea.

Pot doar să-i solicit urgent dlui Barroso, încă o dată, să se asigure că Comisia merge până la capăt. Finanțarea pentru acest fond internațional trebuie să fie transparentă. Discutăm despre acesta de doi ani, de la evenimentele din Bali. Dnă Malmström, cred că suedezii procedează corect în cadrul negocierilor. Trebuie să rămâneți consecvenți și să respectați votul din Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a Parlamentului. Obiectivul este reducerea emisiilor de CO₂ cu 30 % până în 2020. Dacă coborâm ștacheta, nu vom reuși niciodată să atingem obiectivul de două grade.

Am o problemă majoră cu credibilitatea Președinției suedeze a Consiliului. Cred că ar trebui să convingeți în cele din urmă compania de stat Vattenfall să nu investească în mod consecvent și fără restricții în cărbune pe tot cuprinsul Europei și, în special, să nu investească mai ales acolo unde nu trebuie cumpărate certificate. Această strategie a Vattenfall contravine bunei dvs. reputații în pregătirile pentru negocierile privind clima mondială. De asemenea, vă solicit să vă asigurați că procedurile legale inițiate de Vattenfall împotriva Republicii Federale Germania pentru a aduce modificări în legislația germană în materie de mediu în favoarea termocentralelor pe bază de cărbune ale Vattenfall sunt retrase. Cred că, din păcate, aveți o pată neagră mică, dar în creștere pe reputația dvs., de altfel, ireproșabilă. Trebuie să vă asigurați că totul este în ordine înainte de a merge la Copenhaga.

Președinte. – Stimați colegi, vă rog să respectați timpul alocat. Discursurile dvs. sunt foarte importante dar, cu toate acestea, am altă solicitare în ceea ce privește întrebările de tipul „cartonaș albastru”. Nu voi accepta toate întrebările de tipul „cartonaș albastru” deoarece trebuie să continuăm discuția. În câteva minute, va fi altă solicitare; dacă este o solicitare în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură, o voi accepta.

Timothy Kirkhope, în numele Grupului ECR. – Dle Președinte, aș dori în primul rând să felicit guvernul Suediei pentru Președinția sa, în general, și, în special, pentru modul în care a încercat să promoveze chestiunile

foarte importante legate de schimbările climatice și să gestioneze criza economică și financiară cu care ne confruntăm. Cred că dl Reinfeldt și guvernul său merită mulțumirile noastre pentru modul în care au realizat acest lucru, însă, așa cum s-a fost întâmplat în cazul multor Președinții, aceștia au trebuit să facă față, de asemenea, unui număr mare de confuzii instituționale – în acest caz, în legătură cu Tratatul de la Lisabona.

Teologia instituțională nu este o prioritate pentru cetățenii Europei. Bineînțeles, avem nevoie de Agenda de la Lisabona, nu de Tratatul de la Lisabona.

Agenda de la Lisabona are un obiectiv nobil: un obiectiv de a crea cea mai dinamică și mai competitivă economie bazată pe cunoaștere din lume, capabilă de creștere economică durabilă cu locuri de muncă mai multe și mai bune, o coeziune socială mai mare și respect pentru mediu până în 2010.

Aceasta ar fi trebuit să schimbe cu adevărat viețile a milioane de oameni și să ofere o bază solidă pentru viitorul nostru economic și, totuși, după cum a spus chiar dl Reinfeldt, Agenda de la Lisabona a fost un eșec.

De ce nu putem obține niciodată rezultate importante pentru cetățenii noștri? Obiectivele demne de laudă din Declarația de la Laeken nu au fost puse ulterior în practică și acum Agenda de la Lisabona se confruntă cu aceeași lipsă de scop și rezultate.

Atât de aproape, dle Președinte, dar atât de departe și în afară de aceasta, inițiativele legate de economiile statelor membre trebuie să fie înțelese clar de oamenii obișnuiți. Crearea locurilor de muncă nu trebuie să se refere la crearea locurilor de muncă pentru ca foști prim-miniștri să fie președinți ai Consiliului sau pentru ca entuziaști care cutreieră lumea să fie înalți reprezentanți pentru afaceri externe.

Aceste două posturi vor ajuta mult întreprinderile mici și mijlocii greu încercate din toate țările noastre. Acestea nu vor reduce efectele crizei care afectează chiar acum milioane de familii.

Schimbările instituționale nu contribuie la combaterea schimbărilor climatice. Cele mai mari amenințări pentru lumea noastră trebuie confruntate și trebuie găsite soluții practice și fezabile. Mii de pagini de text, în majoritate prea complicat pentru ca cetățenii noștri să-l înțeleagă vreodată, consumă pur și simplu arborii pe care trebuie să-i protejăm.

Haideți să facem presiuni asupra comunității mondiale pentru a salva împreună planeta pentru generațiile viitoare, iar nu asupra celor care nu împărtășesc pe deplin entuziasmul unor persoane pentru instituțiile europene.

Cu toate acestea, sper că Președinția suedeză este capabilă, în timpul care-i mai rămâne și în cadrul summitului, să-și concentreze atenția asupra tuturor liderilor europeni privind chestiunile majore care-i preocupă pe oameni – acele chestiuni asupra cărora s-au concentrat la începutul Președinției lor privind economia, Europa și, într-adevăr, schimbările climatice. Le urez succes în timpul rămas și le mulțumesc pentru activitatea lor de până acum.

Lothar Bisky, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle Președinte, dnă Malmström, dle Barroso, există multe speculații în ce privește aspectele legate de personal în ultimele trei luni și asupra posibilei intrări în vigoare a Tratatului de la Lisabona, pe care grupul meu a respins-o din trei motive întemeiate.

În termeni simpli, în primul rând dorim să fie acordată prioritate mai degrabă unei Europe sociale decât unei orientări radicale de piață. În al doilea rând, dorim dezarmarea în locul dezvoltării capacităților militare și, în al treilea rând, dorim mai multă democrație directă în locul unei Europe formată din elite.

Ar trebui să ne ocupăm în cele din urmă de chestiuni specifice de conținut. În timp ce dezbaterem numele și pozițiile, din ce în ce mai multe persoane își pierd locurile de muncă. Băncile au fost, bineînțeles, salvate. În același timp, dl Barroso ne solicită să punem capăt curând planurilor de redresare economică – ieri, termenul limită a fost stabilit pentru 2011 – și ca deficitul bugetar din statele membre să fie redus rapid. Aceasta va însemna reducerea salariilor și pensiilor, reduceri în furnizarea de servicii publice și asigurare socială, creșterea taxei pe valoarea adăugată și lipsa de acorduri colective. Un exemplu actual în această privință poate fi găsit în industria de salubritate comercială din Germania unde muncitorii sunt în grevă de trei zile.

Acestea sunt problemele care afectează oamenii din Europa și acestea sunt problemele pe care ar trebui să le soluționeze Consiliul. În schimb, preocuparea principală este adăugarea de clauze la Tratatul de la Lisabona pentru a încuraja președintele ceh să îl semneze. Dacă acest lucru este într-adevăr atât de simplu precum pare în practică, aș solicita șefilor de guvern să se gândească mai atent la includerea unei clauze sociale de progres în Tratatul de la Lisabona. Aceasta ar fi mult mai potrivită.

La începutul legislaturii, au fost făcute o serie de propuneri pozitive privind o politică UE mai socială. Aceasta nu se referea doar la clauza socială de progres. Aceasta se referea, de asemenea, la planul de redresare economică pentru Europa în vederea creării și menținerii de locuri de muncă, precum și la creșterea investițiilor și creșterea ecologică durabilă.

A fost solicitat un Pact european pentru ocuparea forței de muncă pentru locuri de muncă mai multe și mai bune, pentru plată egală la muncă egală, pentru mai multe drepturi pentru angajați și condiții de lucru mai bune. Au existat discuții privind solidaritatea crescută între statele membre și asigurarea durabilității sistemelor de asigurare socială și de pensii.

Nu am identificat încă nicio strategie în cadrul politicilor statelor membre sau politicilor Comisiei care ne-ar putea conduce spre atingerea acestor obiective. Bineînțeles, Consiliul trebuie să analizeze acum numirile pentru noua Comisie și schimbările posibile ale Tratatului de la Lisabona. Totuși, trebuie să ne îndreptăm atenția asupra problemelor la care m-am referit și asupra soluțiilor la acestea. Votul grupului meu pentru colegiul comisarilor va depinde de acest lucru.

Nigel Farage, în numele Grupului EFD. – Dle Președinte, dl Barroso a declarat în această dimineață că toate statele membre au ratificat în mod democratic acest tratat. Nu este adevărat. Cetățenii britanici nu și-au exprimat opinia în acest sens, deși li s-a promis, și până nu vom avea un referendum, voi refuza să recunosc legitimitatea acestui tratat.

(Proteste)

Nu toată atenția este îndreptată asupra președintelui Klaus și a ceea ce acesta poate să facă sau nu săptămâna viitoare și acest lucru este interesant. Știu că toți îl urăți pe președintele Klaus deoarece acesta crede în democrația națională.

(Proteste)

Dar ceea ce face el aici este să ia poziție și să apere interesul național al Cehiei. Acesta se teme de pretențiile germanilor asupra proprietăților din Regiunea Sudetă și, după ce i-am ascultat pe politicienii germani vorbind despre acest subiect, cred că au absolută dreptate să aibă temeri.

Deci, perseverați, dle președinte Klaus; dacă aceștia nu vă oferă ceea ce doriți, nu semnați tratatul. Dacă aceștia vă oferă ce doriți, tratatul va trebui să fie ratificat din nou în 25 de state membre, ceea ce va însemna că britanicii vor avea un referendum și sunt sigur, ca democrați, că ați dori să vedeți cu toții un referendum britanic asupra acestui tratat. Eu aș dori cu siguranță.

Și mă întreb, la sfârșitul acestui summit, vom avea într-adevăr un nou împărat european? Va fi Tony Blair cu împărăteasa lui Cherie? Ei bine, am ajuns la concluzia că-l doresc pe Tony Blair. Vă rog să-l numiți pe dl Tony Blair, cel care a renunțat la 2 miliarde de lire sterline din subvenția britanică pentru nimic; cel care ne-a promis un referendum asupra constituției și a refuzat să ni-l ofere.

Este perfect clar că, în această Uniune Europeană, prețul pentru trădare națională este unul într-adevăr foarte mare. Așa că, vă rog să-l numiți pe dl Tony Blair. Le voi spune cetățenilor britanici adevărul, că reprezentanții aleși nu contează în această Uniune Europeană, oamenii care renunță la democrația națională în favoarea Uniunii Europene sunt cei care câștigă cele mai bune posturi. Vă rog, îl dorim pe dl Tony Blair ca primul președinte al Europei.

Diane Dodds (NI). – Dle Președinte, este o dezamăgire – dar nu neprevăzută – că Consiliul și Comisia sunt determinate să continue cu Tratatul de la Lisabona. Știu că acest lucru s-ar putea să nu fie popular în Parlament, dar cred cu adevărat că în Regatul Unit trebuie să aibă loc un referendum asupra tratatului. Nu înțeleg de ce nici conservatorii și nici laburiștii nu sunt dispuși să ni-l ofere.

Totuși, în această dimineață doresc să vă îndrept atenția, dle ministru, în special, asupra crizei financiare care continuă să urmărească Europa. Ieri seară, dl Mervyn King, guvernator al Băncii Angliei, a indicat că împrumuturile acordate de Regatul Unit băncilor se apropie de 1 trilion de lire sterline. Într-adevăr, acesta a precizat că niciodată până acum o sumă atât de mare de bani nu a fost datorată de atât de puțini către atât de mulți și cu atât de puțină reformă reală. Dl King a precizat în continuare faptul că reglementarea băncilor nu a fost suficientă, dar că a existat o dilemă morală în centrul acestei crize bancare prin faptul că instituțiile financiare și bancare știau că erau prea mari pentru a da faliment și că contribuabilul, fie din Regatul Unit, fie din orice altă regiune a Europei, va trebui să-i ajute întotdeauna, indiferent de criză. Aceasta este o acuzație foarte gravă, dle ministru, și provine de la unul dintre membrii principali ai lumii bancare. Trebuie să existe

voință pentru soluționarea acestei dileme morale în cadrul reuniunilor Consiliului și Parlamentul este interesat să afle ce este această voință și cum va fi îndeplinită.

Cecilia Malmström, *președintă în exercițiu a Consiliului*. – (SV) Dle Președinte, vă mulțumesc pentru oportunitatea de a face câteva observații acum, deși voi rămâne aici, bineînțeles, până la sfârșitul dezbaterii.

Mai întâi aș dori să mă adresez dlui Verhofstadt. Nu, nici eu nu cred că va fi posibil să oprim trenul. Sper că trenul va intra în gară foarte curând. Pot să-i asigur atât pe dl Verhofstadt, cât și pe distinșii deputați, că Președinția suedeză se află în contact foarte strâns cu Republica Cehă și că sperăm să putem oferi foarte curând un răspuns mai exact și definitiv la întrebarea referitoare la ce se va întâmpla cu tratatul și momentul când va avea loc acest lucru. Ca și dvs., dorim foarte mult ca totul să se aranjeze cât mai rapid posibil, atât cu privire la posturile care trebuie ocupate, cât și la lista de comisari, care va fi prezentată Parlamentului European pentru audierea pe care o veți organiza. În timpul summitului, vom lua toate deciziile necesare care pot fi luate. Vom face toate pregătirile pentru ca Tratatul de la Lisabona să intre în vigoare imediat ce avem toate ratificările.

De asemenea, aș dori să mulțumesc pentru sprijinul colosal oferit de deputații din toate grupurile pentru prioritatea absolută a Președinției, aceea de a ajunge la un acord în Copenhaga. Aceasta este extrem de importantă. Europa poartă o responsabilitate foarte mare de a soluționa chestiunea finanțării, astfel încât să putem demonstra că ne aducem contribuția la responsabilitatea globală și să putem trimite semnalele adecvate.

Dle Daul, avem un contact foarte intens cu ceilalți participanți. În doar câteva săptămâni, va avea loc summitul cu Rusia și China, precum și cu SUA și, bineînțeles, chestiunile legate de climă și energie vor avea prioritate în discuțiile cu toate aceste țări. De asemenea, vom avea reuniuni ale grupurilor de lucru și summitul de la Barcelona de peste zece zile. În plus, miniștrii de finanțe se vor întâlni la St Andrews, astfel încât există multe oportunități pentru a discuta aceste chestiuni. Nu sunt satisfăcută de rezultatele de până acum, dar rămân pe deplin optimistă că vom reuși totuși să ajungem la un acord la Copenhaga. Oameni din toată lumea se așteaptă să reușim.

De asemenea, cred că va fi foarte bine dacă UE poate arăta rezultate cu privire la gestionarea crizei financiare. Deși observăm câteva semne pozitive, nu trebuie să uităm totuși că noile organisme de supraveghere trebuie să fie înființate astfel încât să fim mai bine echipați pentru a evita apariția unor crize similare în viitor și pentru a le putea recunoaște din timp. Prin urmare, sper că sistemele de monitorizare și organismul de supraveghere la nivel macro vor putea fi înființate cât mai curând posibil.

Chestiunile instituționale sunt extrem de importante. Este important ca Uniunea Europeană să poată lua decizii și ca acest lucru să se facă în mod democratic și într-un mod eficient. În această privință, Tratatul de la Lisabona este un instrument important. În același timp, Uniunea Europeană nu va câștiga niciodată încrederea cetățenilor săi dacă nu oferim rezultate pentru chestiuni specifice. Gestionarea crizei economice și chestiunile legate de mediu îi preocupă pe oamenii din toată lumea, nu doar pe cei din Uniunea Europeană. Dacă putem continua și putem obține rezultate în cadrul summitului și ulterior în toamnă, atunci cred că se va crea o bază solidă pentru legitimitate și încredere crescută în instituțiile europene.

José Manuel Barroso, *președinte al Comisiei*. – (FR) Dle Președinte, cred că președintele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), Joseph Daul, și dna Harms au adresat niște întrebări foarte importante.

Cum putem asigura succesul la Copenhaga, în special când alți parteneri nu depun eforturi similare? De fapt, există dificultăți, deoarece există o lipsă clară de ambiție din partea unor țări dezvoltate privind un angajament concret pentru reducerea emisiilor. Cele mai mari economii din țările în curs de dezvoltare nu doresc, de asemenea, integrarea planurilor naționale de combatere în acordul global și, în prezent, nu există niciun plan financiar credibil.

Deci, ce facem în acest caz?

În primul rând, cred că nu este timpul ca Europa să-și limiteze ambiția. Aceasta ar oferi o justificare pentru elementele negative de a nu face niciun efort. În consecință, trebuie să demonstrăm în continuare ambiție și capacitate de conducere dar, în același timp și aici răspund în termeni concreți dlui Joseph Daul, să spunem că oferta noastră, în special oferta noastră financiară, este una condițională. Suntem pregătiți să ajutăm acele țări care fac eforturi reale pentru a reduce emisiile. Prin urmare, este important să facem o ofertă condițională în termeni financiari, însă să ne limităm ambiția ar fi o greșeală.

Cred că succesul este totuși posibil la Copenhaga. Există, de asemenea, aspecte pozitive. Statele Unite au reintrat în negocieri. Trebuie să ne reamintim că acum câțiva ani Statele Unite nu participau cu adevărat la

proces, însă acum s-au angajat în negocieri. Ar trebui să ne amintim, de asemenea, că Australia și Japonia au anunțat obiective ambițioase – nu încă în termeni obligatorii, desigur, ci la un nivel politic. Chiar și China, Mexic, Brazilia și Coreea de Sud au anunțat planuri naționale ambițioase, dar nu au acceptat încă să le integreze într-un acord global.

Haideți să accentuăm, prin urmare, aceste aspecte pozitive și să creăm această dinamică și sper că Consiliul European de la sfârșitul acestei luni nu va oferi muniție scepticilor și rău-prevestitorilor, care spun deja că avem nevoie de un plan B. Am precizat deja că nu există un plan B, deoarece nu există o planetă B. Ceea ce trebuie să facem este să ne concentrăm și să nu pierdem această oportunitate istorică oferită de Copenhaga.

președinte al Comisiei. În ultimul rând aș dori să-mi exprim surpriza. Nu m-aș fi așteptat niciodată ca un deputat britanic din acest Parlament să pună în discuție instituția renumită care este Parlamentul britanic. Una dintre cele mai mari contribuții ale Marii Britanii la civilizație a fost și este Parlamentul britanic.

(Aplauze)

Să clarificăm lucrurile. Guvernul britanic a negociat tratatul. Guvernul britanic a semnat tratatul. Parlamentul britanic – Camera Comunelor și Camera Lorzilor – au aprobat tratatul. Majestatea Sa Regina a ratificat tratatul. Instrumentele de ratificare ale Regatului Unit sunt depozitate la Roma.

Deci Regatul Unit a ratificat Tratatul de la Lisabona și sper că toată lumea – în special deputații britanici – respectă sistemul democratic britanic.

(Aplauze)

Othmar Karas (PPE). – *(DE)* Dle Președinte, doamnelor și domnilor, dl Farage pleacă în acest moment. Sper că nu este nimeni în Parlament care urăște ceea ce acesta a insinuat la adresa noastră. Ura contravine spiritului european și egoismul, protecționismul și naționalismul sunt cei mai mari inamici ai Comunității Uniunii Europene.

În al doilea rând, sper că nu este nimeni în acest Parlament care pune în opoziție democrația parlamentară și cetățenii și care vede o linie de separație între noi și activitatea noastră ca reprezentanți ai cetățenilor, așa cum a insinuat acesta.

Am văzut cu toții ieșind scânteii în etapa premergătoare summitului și sperăm într-o hotărâre decisivă, eliberatoare din partea curții constituționale. Ne așteptăm ca Consiliul să-și îndeplinească responsabilitatea față de Europa, să nu-și permită să fie sechestrat de o persoană și să ia deciziile necesare care privesc personalul, instituțiile, programul, conținutul și finanțarea.

Totuși, solicit, de asemenea, guvernelor să nu caute cel mai mic numitor comun atunci când selectează și nominalizează comisarii, ci să găsească cea mai bună soluție pentru Comunitatea din care facem parte cu toții. Solicit guvernelor să nu urmeze jocurile politice de partid vechi familiare atunci când selectează comisarii, ci să pună responsabilitatea europeană comună în centrul procesului de selecție. Solicit președintelui Comisiei să creeze un set ambițios de cerințe pentru comisari și statele membre.

Al doilea aspect este legat de supravegherea piețelor financiare. Salut propunerile pentru supraveghere la nivel macro, dar acestea nu merg suficient de departe. Avem nevoie, de asemenea, de supraveghere la nivel micro și, după părerea mea, propunerea Comisiei reprezintă cel mai mic numitor comun, cel minim. Trebuie să mergem mai departe. Trebuie să înființăm un organism de supraveghere pentru piețele financiare europene care să aibă autoritate pentru a lua măsurile necesare, similar Băncii Centrale Europene.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Jo Leinen (S&D). – *(DE)* Dle Președinte, solicitarea din partea dlui Václav Klaus cu privire la adăugarea unei anexe la Carta drepturilor fundamentale este atât arbitrară cât și inutilă. Totuși, aceasta este ușor de contracarat, deoarece carta se referă doar la legislația UE și se aplică doar în viitor. Prin urmare, dacă este necesar, Consiliul ar trebui să facă o declarație politică. În câteva săptămâni ar trebui să aibă loc ratificarea tratatului, pentru care am așteptat nouă ani.

Consiliul European trebuie să facă pregătirile necesare, dar nu ar trebui să tragă concluzii pripite. Acest lucru se aplică, de asemenea, Serviciului european pentru acțiune externă. Înalțul Reprezentant este responsabil pentru propunerea unui concept pentru serviciu, nu pentru birocrăția Consiliului. Prin urmare, solicit Președinției Consiliului să se asigure că serviciul nu este într-o poziție care să favorizeze una dintre părți, ci că acesta se poate integra singur în sistemul comunității, după cum a precizat dl Barosso.

Acest tratat ne oferă temeiul juridic pentru o politică energetică comună și pentru o politică comună de protecție a mediului. Sper doar ca ceața să se ridice înaintea de Copenhaga, deoarece nu trebuie să lăsăm aceste întrebări deschise până la conferință. Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a făcut solicitări clare, inclusiv cu privire la finanțare. Sper că va exista un acord asupra unui concept de finanțare săptămâna viitoare, în cadrul summitului. În plus, avem nevoie de o repartitie internă a responsabilității în cadrul UE. Germania și alte țări trebuie să cedeze, deoarece avem nevoie de un acord echitabil atât în cadrul UE, cât și între UE și țările în curs de dezvoltare din lume.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Dle Președinte, aș dori să vă adresez trei întrebări.

În primul rând, există chestiunea schimbărilor climatice. Oricine poate vedea că Uniunea Europeană are o datorie specială de a conduce națiunile lumii la Copenhaga. Pentru aceasta, trebuie să fim exigenți și ambițioși în privința obiectivelor, însă trebuie, de asemenea, să recunoaștem datoria pe care o avem față de țările în curs de dezvoltare. Fiecare țară trebuie să accepte să facă un efort financiar adecvat. Dacă nu putem demonstra solidaritate, aceasta nu va funcționa.

Al doilea aspect este legat de chestiunea migrației. Este evident că este bine să îmbunătățim operațiile Frontex, dar dacă dorim cu adevărat să ajutăm țările din sudul Europei, atunci trebuie să acționăm pentru armonizarea dreptului la azil, revizuirea Convenției de la Dublin și, mai presus de toate, să creăm în cele din urmă o politică reală privind imigrația. Cred că acesta este singurul mod de abordare a acestei chestiuni într-un mod calm și responsabil.

În final, al treilea aspect este politica externă. Consiliul va progresa în ceea ce privește Serviciul pentru acțiune externă. Cu atât mai bine! Vom avea probabil un Înalt Reprezentant. Cu atât mai bine! Totuși, ar fi și mai bine să ne exprimăm cu o singură voce, cel puțin în ceea ce privește conflictele care zguduie lumea. Mă gândesc în special la Afganistan, în privința căruia doresc să menționez că numărul de soldați europeni angajați este aproape același cu numărul de soldați americani.

La 3 noiembrie va avea loc summit UE-SUA și europenii au o responsabilitate specială. Aceștia trebuie să propună o strategie care să nu fie exclusiv militară. Dacă nu facem noi acest lucru, nimeni nu o va face.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, Tratatul de la Lisabona este pe ultima sută de metri și acum este momentul să privim în viitor. Trebuie să facem Europa mai socială, mai ecologică și mai democratică. Avem mult de recuperat, mai ales în aceste domenii.

Aș dori să văd o Europă în care cetățenii se consideră nu doar observatori sau obiect al Comunității Europene, ci și subiect. Aș dori să văd o Europă pe care oamenii o simt ca o Europă pentru cetățeni, dar avem multe de făcut pentru a realiza acest lucru.

Am spus că Tratatul de la Lisabona este pe ultima sută de metri, dar mai ales acum acesta poate fi abătut ușor din drum.

Sunt frustrat din cauza faptului că la scurt timp înainte de încheierea procesului de ratificare, observăm un număr în creștere de încălcări flagrante ale spiritului european și ale legilor europene. Un anumit președinte european încearcă să-și sechestreze cetățenii, țara și întreaga Europă. Acum acesta explică pe neașteptate că în țara sa nu trebuie să se aplice Carta drepturilor fundamentale. Dacă este adevărat ceea ce am aflat ieri, atunci acesta a primit și asigurări de acest fel. Acest lucru ar fi într-adevăr scandalos și aș fi mulțumit dacă situația ar putea fi clarificată și ar putea fi oferită o explicație clară că nu au fost acordate astfel de asigurări. În caz contrar, se pare că ne întoarcem în Evul Mediu, în care conducătorii despotici acordă supușilor doar acele drepturi pe care sunt pregătiți să le permită. Totuși, nu suntem în Evul Mediu, suntem în Europa și Europa este o comunitate bazată pe lege, o democrație.

Parlamentul și senatul ceh au votat deja în favoarea acestui tratat, fără să facă solicitări de acest fel. Au făcut acest lucru, bineînțeles, dintr-un motiv întemeiat, deoarece doresc aplicarea Cartei drepturilor fundamentale în Republica Cehă. Aceasta reprezintă punctul central al acestui tratat și nu ar trebui să permitem ca acesta să fie scos din tratat fără un motiv întemeiat.

Drepturile fundamentale sunt drepturi inalienabile ale cetățenilor, care nu ar trebui să fie disponibile doar pentru unii dintre ei. Europa este o comunitate bazată pe lege, o democrație. Aceasta nu este un bazar. Aceasta înseamnă că ar trebui să prevenim încheierea acestui tip de înțelegeri îngrozitoare cu Carta drepturilor fundamentale și nu ar trebui, sub nicio formă, să permitem ca aceasta să fie modificată sau pusă în discuție. Nu ar trebui să permitem ca astfel de lucruri să devină negociabile și Europa să devină un bazar.

Aceste evenimente sunt o demonstrație cu privire la importanța pe care o prezintă pentru noi consolidarea democrației în Europa.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Dle Președinte, dle ministru, dle comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să răspund la discursul anterior. Este absolut clar că următoarea reuniune a Consiliului European va fi dominată de întrebări instituționale și procesul de ratificare a Tratatului de la Lisabona. În dezbaterile asupra direcției viitoare a UE, ar trebui, după părerea mea, să ne comportăm unii față de alții cu un sentiment adecvat de modestie și, în același timp, ar trebuie să respectăm cu calm mecanismele de luare a deciziilor suverane ale diferitelor state membre și ale actorilor constituționali ai acestora.

Acum doresc să revin la propriul subiect. Personal, consider că strategia la nivel macro nu este un element mai puțin important pe agenda de discuții a Consiliului. Dle Președinte, doamnelor și domnilor, parlamentul anterior a stabilit deja că regiunea Mării Baltice este potrivită pentru un proiect pilot, care intenționează să pună în aplicare o strategie internă a UE pentru această macroregiune și, prin urmare, sunt bucuros că această decizie a Consiliului va fi cel mai probabil ratificată.

În același timp, cred că a sosit timpul să ne gândim la modul în care poate fi reprodusă această strategie pilot. Dacă privim harta Europei în acest context, vom vedea că cele mai mari diferențe, fie economice, sociale sau culturale, persistă încă de-a lungul granițelor dintre fostul bloc socialist și statele capitaliste ale Europei de Vest. Aceste diferențe sunt vizibile și aici în Parlament. La douăzeci de ani după căderea Zidului Berlinului, mai discutăm încă despre state membre vechi și noi. La douăzeci de ani după Revoluția de Catifea, mai aplicăm încă excepții la libera circulație a persoanelor atunci când utilizăm perioadele de tranziție pentru libera circulație a lucrătorilor. Acestea sunt bariere absolut clare care trebuie demontate sistematic...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Dle Președinte, declarațiile Consiliului și Comisiei privind viitorul summit al Consiliului European semnalează o escaladare a politicii antisociale a Uniunii Europene și a guvernelor statelor membre, cu un nou atac general asupra claselor muncitoare. Obiectivul principal al Uniunii Europene și al guvernelor statelor membre, fie de centru dreapta, fie de centru stânga, este de a proteja profitabilitatea continuă a monopolurilor prin transferarea sarcinii crizei economice capitaliste asupra claselor muncitoare de pe între teritoriul Uniunii Europene.

Deși Uniunea Europeană a sprijinit monștrii monopoliști cu un pachet de sute de miliarde de euro, iar o rundă nouă de finanțare pentru aceștia nu este exclusă, în această etapă nouă este favorizată promovarea mai rapidă a restructurărilor capitaliste planificate în cadrul Strategiei de la Lisabona. În centrul atacului împotriva forței de muncă se află eliminarea zilei de lucru de opt ore și a acordurilor colective și aplicarea generalizată a flexisecurității și a locurilor de muncă flexibile temporare și prost plătite, prin întărirea instituției contractelor de muncă locale și a perioadelor de practică. Sistemele de securitate socială, de sănătate, de protecție și educaționale sunt tăiate pentru a încăpea în patul lui Procust, schimbări rapide fiind făcute în detrimentul lucrătorilor, netezind mai departe calea pentru pătrunderea grupurilor de afaceri monopoliste în aceste sectoare producătoare de bunăstare pentru capitalism. În același timp, concedierile în masă, peste cinci milioane și jumătate anul trecut, terorismul împotriva lucrătorilor și intensificarea muncii au creat condiții medievale la locul de muncă. Un exemplu tipic este infracționalitatea de lungă durată care este comisă împotriva lucrătorilor France Telecom, unde 25 de lucrători au fost împinși către comiterea de suicid de către condițiile de lucru inacceptabile și de intensificarea sclaviei.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Dle Președinte, marea problemă a statelor membre este, după cum a precizat dl Bisky mai devreme, criza locurilor de muncă. Șomajul în rândul tinerilor este de 24 % în Franța, 25 % în Italia și 39 % în Spania.

Totuși, putem fi siguri că reuniunea Consiliului European va fi saturată cu un triumfalism colosal în contextul șomajului în masă. Acest triumfalism este nepotrivit și dezagreabil și va fi acolo deoarece elita presupune că și-a obținut Tratatul ei de la Lisabona.

Toate mișcările de până acum spre superstatul dvs. european au avut loc în secret sau prin manipulare și, în cazul Tratatului de la Lisabona, manipularea a fost atât de nerușinată și atât de flagrantă încât tratatul duce lipsă de legitimitate politică. Din această cauză, vor fi consecințe. Pentru a cita, „Acum trag clopotele; foarte curând își vor frânge mâinile.”

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Dle Președinte, dnă Malmström, doamnelor și domnilor, orice dezbatere cu privire la semnarea Tratatului de la Lisabona este inutilă până când nu clarificăm reciproc care sunt valorile noastre fundamentale. Permiteți-mi să vă ofer câteva exemple legate de cea mai mare minoritate discriminată din Europa, care este comunitatea maghiară ce trăiește în exteriorul Bazinului Carpatic. Știați, de exemplu, că autodeterminarea teritorială pentru comunitatea maghiară care numără două milioane de persoane în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene nu este în agendă nici măcar în prezent, deși știm cu toții că autonomia teritorială este o instituție legală europeană?

Știați că în aceeași țară, România, mai multe zeci de mii de maghiari ceangăi nu pot, nici măcar în prezent, să se roage și să învețe în limba maternă? Apoi avem un stat care este mai tânăr ca mine, Slovacia, cu legea referitoare la limba slovacă, despre care putem spune pe drept cuvânt că reprezintă o rușine pentru Europa. În plus, există politicieni josnici care utilizează decretele Beneš inumane ca bază pentru negocieri. În ce fel de Europă dictatorială, rasistă trăim, în care decretele Beneš pot fi considerate ca bază pentru negocieri? Ne-am săturat de dictaturi care ne-au fost impuse, întotdeauna sub deghizarea democrației.

Noi, deputații Jobbik, dorim să trăim într-o Europă fără decrete Beneš, fără o lege privind limba slovacă și fără un Tratat de la Lisabona, unde nu există niciun maghiar persecutat din cauza originii etnice și a limbii materne. Doresc să adresez o întrebare dlui Swoboda: dacă a precizat că decretele Beneš nu sunt valabile, când au fost compensate victimele?

Marian-Jean Marinescu (PPE). - Există voci în acest Parlament care, indiferent de subiectul care este în discuție, au același subiect pe care îl tratează și, câteodată, nu așa cum ar trebui.

Este evident că în cadrul reuniunii Consiliului European trebuie, în primul rând, găsită o soluție pentru ca Republica Cehă să finalizeze procedurile de ratificare ale Tratatului de la Lisabona. Această soluție trebuie să fie însă, una corectă față de toate celelalte state membre.

În același timp nu trebuie să uităm situația crizei economice cu care ne confruntăm în continuare și pentru care trebuie găsite, de asemenea, soluții imediate. Criza economico-financiară precum și măsurile financiare excepționale luate în ultimul an, au destabilizat în mod îngrijorător finanțele publice din majoritatea statelor Uniunii Europene. Până în acest moment, 17 din cele 27 de state membre se află în vizorul Comisiei pentru deficit excesiv, estimările arătând că alte 3 state se vor afla în curând în aceeași situație.

Indiferent de puterea economică, statele membre au depășit valorile asumate, deoarece criza a determinat scăderea drastică a veniturilor bugetare și creșterea peste planificări a cheltuielilor publice. Este adevărat că există premise clare ale unei redresări economice în viitorul apropiat și, din acest motiv, putem începe discuțiile referitoare la diminuarea stimulentele financiare în anumite domenii.

Cu toate acestea trebuie să se țină cont de situația specifică a fiecărui stat în parte și instituțiile europene trebuie să recunoască faptul că nu suntem încă în momentul de a renunța complet la sprijinul public pentru toate sectoarele economice. Statele membre trebuie să cadă de acord asupra continuării strategiei de ieșire din criză și asupra unor instrumente corecte pentru aceasta, inclusiv intensificarea reformelor structurale care pe termen mediu pot scădea deficitul fiscal și pot contribui în mod natural la relansarea economică.

O gestionare nepotrivită a perioadei ulterioare ieșirii din criză a statelor membre poate să destabilizeze piața internă a Uniunii Europene. Continuarea sprijinului public trebuie deci decisă și permisă în funcție de condițiile particulare de la stat la stat.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Dle Președinte, sunt de acord cu dl Marinescu că viitorul Consiliu trebuie să găsească o soluție la două chestiuni. Una este finalizarea ratificării Tratatului de la Lisabona și cealaltă se referă la remedii noi pentru criza economică și financiară. În prezent, trecem prin cea mai gravă criză din istoria economică a Europei. Această criză va însemna o restructurare completă a oportunităților, venitului, pensiilor și locurilor de muncă ale populației și trebuie să fim conștienți de acest lucru.

Uniunea Europeană a început redresarea foarte bine. Ar trebui să mulțumim Comisiei pentru aceasta. Comisia și chiar Banca Centrală Europeană au acționat atât de rapid încât Statele Unite ale Americii au urmat exemplul Europei. Apoi lucrurile au început, în mod ciudat, să se liniștească și oamenii au început să spună că criza s-a terminat. Totuși, criza acum începe, deoarece deasupra Uniunii Europene atârână o ghilotină cu patru lame, sub forma creșterii șomajului, economiilor naționale îndatorate, populației îmbătrânite și a schimbării structurale uriașe care va avea loc în industria forestieră, industria auto etc.

De fapt, singura parte bună a acestei crize economice este că politica este necesară pentru a soluționa problemele. În ceea ce privește arhitectura financiară nouă, Comisia nu are deloc ambiție. Să sperăm că

grupul de lucru pentru criza financiară înființat de Parlament va fi o sursă nouă de îndrumare. Obiectivul trebuie să fie reglementarea piețelor financiare. Reglementarea excesivă, totuși, nu trebuie să împiedice creșterea economică și ocuparea forței de muncă.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Dle Președinte, dnă Malmström, dle Barroso, dnă Wallström, presupun, dnă Malmström, că aveți atât de multe subiecte de discutat încât ați avea nevoie de două săptămâni în loc de două zile pentru summitul de săptămâna viitoare. Acestea sunt subiectele de reală importanță pentru cetățenii Europei, precum criza economică și modul în care aceasta poate fi depășită, evidențiind oportunitățile de a crea noi locuri de muncă și, bineînțeles, Afganistan. Acestea nu sunt subiecte noi. Totuși, acum, noutatea este că putem să discutăm totul din perspectiva că UE să va fi într-adevăr capabilă să funcționeze mai eficient și a unui tratat nou.

Aceasta este o perspectivă incitantă și, prin urmare, ar trebui să acționăm rapid pentru a pune în aplicare o structură de supraveghere comună pentru piețele financiare europene, pentru a implementa o politică externă comună și pentru a vă pregăti pentru summitul de la Copenhaga. De asemenea, ar trebui să clarificăm rapid care va fi structura de conducere viitoare a UE și să punem capăt acestui egocentrism. Avem nevoie de mai puțină introspecție și de mai multe rapoarte de succes de la Uniunea Europeană. Din acest motiv, vă doresc succes, noroc și toată autoritatea de care aveți nevoie.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să subliniez că nu pot să țin discursul în limba catalană deoarece aceasta nu este încă o limbă oficială, deși este limba a peste 10 milioane de cetățeni europeni. Din acest motiv, vorbesc astăzi în italiană.

Guvernul finlandez a recunoscut dreptul tuturor cetățenilor de a avea o conexiune la Internet în bandă largă ca un serviciu universal. Acest serviciu reprezintă, de fapt, un element de dezvoltare economică, justiție socială și echilibru teritorial, întrucât acesta garantează accesul la informații, prevenind astfel diviziunea digitală. În același mod, accesul la bandă largă cu un preț redus este esențial atunci când este vorba despre construirea unei economii bazate pe cunoaștere, așa cum este formulată aceasta în obiectivele de la Lisabona.

Va adopta următorul Consiliu European măsuri pentru a se asigura că Uniunea Europeană, în general, stabilește un exemplu pentru lume și în acest domeniu?

Martin Callanan (ECR). – Dle Președinte, se vor discuta multe chestiuni importante în cadrul Consiliului European, dar din punctul meu de vedere, unul dintre cele mai importante este viitorul Tratatului de la Lisabona.

Mulți dintre cei care au luat cuvântul în această dezbatere au menționat, fără niciun fel de ironie, că Tratatul de la Lisabona aduce democrație crescută și responsabilitate pentru instituțiile UE, uitând faptul că au adoptat în mod deliberat un punct de vedere conform căruia nu ar trebui să existe democrație sau responsabilitate în privința evoluției tratatului propriu-zis. A existat o complicitate activă între șefii de guvern pentru a evita desfășurarea de referendumuri asupra tratatului de teama că oamenii ar fi suficient de incomozi pentru a spune de fapt că nu-l doresc.

Am ascultat cu mult interes observațiile de mai devreme ale dlui Barroso. Permiteți-mi să-i explic de ce oamenii din Regatul Unit sunt atât de supărați în această privință. În cadrul alegerilor generale din Regatul Unit, în 2005, toate cele trei partide politice principale s-au angajat în declarațiile publice să organizeze un referendum asupra Constituției Europene, așa cum era aceasta în acel moment. Aceasta a devenit apoi Tratatul de la Lisabona, de fapt același document: La votul din Camera Comunelor, două dintre cele trei partide și-au încălcat acele promisiuni și au refuzat să ofere referendumul populației, astfel încât este vorba despre o chestiune de încredere și responsabilitate elementară în politică. Oamenii doresc referendumul care li s-a promis. Dacă nu li s-ar fi promis, atunci observațiile dlui Barroso ar fi fost corecte și ar fi avut loc procesul obișnuit de ratificare parlamentară din Regatul Unit.

Am sprijinit realegerea dlui Barroso, dar nu avem nevoie ca acesta să ne dea lecții de încredere și responsabilitate în politică în timp ce acesta dorește să-i sprijine pe aceia care refuză să le ofere oamenilor un referendum. Deci, pe scurt, aceasta este cauza pentru care populația Regatului Unit au sentimente atât de puternice față de acest referendum. Aceștia privesc spre Irlanda și văd că cetățenilor Irlandei li s-a cerut să voteze de două ori acest document în timp ce nouă ni s-a refuzat posibilitatea de a vota măcar o singură dată. Pe de altă parte, nu puteți să susțineți că acesta va aduce democrație crescută și responsabilitate în UE când, în același timp, refuzați electoratelor din UE să-și exprime părerea asupra acestui document.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să exprim și eu câteva opinii care, având în vedere posibila intrare în vigoare a Tratatului de la Lisabona, trebuie dezvoltate și de asemenea, aș spune eu, mai presus de toate, ținând cont de efectul semnificativ al recente hotărâri a curții constituționale din Germania asupra Tratatului de la Lisabona.

Aș dori să mă axez în special asupra chestiunii lipsei de legitimitate democratică rezultând din două aspecte: reprezentarea inadecvată în Parlamentul European și, de asemenea, în diversele instituții europene, a țărilor cu cel mai mare număr de locuitori și a lipsei de respect pentru parlamentele naționale în ceea ce privește exercitarea puterilor suverane la nivelul Uniunii Europene.

Doresc să menționez alt neajuns, semnificativ din punctul meu de vedere, al Tratatului de la Lisabona, și anume că rolul parlamentelor regionale este practic ignorat. Deși parlamentele naționale sunt tratate cu puțin respect, aș spune că principiul subsidiarității a primit o lovitură de grație din partea Tratatului de la Lisabona, în forma pe care acesta o are din prezent.

Hotărârea curții constituționale din Germania, tocmai datorită autorității și puterii acesteia, ar fi trebuit și ar trebui încă să conducă la o dezbatere juridică și politică cuprinzătoare în Parlament, care să abordeze în mod specific aceste pericole, riscurile care pot rezulta ca urmare a procesului de federalizare a Uniunii Europene introdus de acest tratat.

Doresc să menționez, de asemenea, drepturile națiunilor apatride, din Padania în Bretania, din Corsica până în Valle d'Aosta. Există zeci de națiuni apatride care trebuie menționate, ținând cont de faptul că ceea ce au dorit părinții fondatori să construiască era o Europă a națiunilor, nu o Europă federalistă sau o Europă a celor mai mari interese.

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA

Vicepreședinte

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle președinte, în ceea ce privește imigrarea ilegală în Uniunea Europeană, aș dori să subliniez că aceasta a înregistrat o creștere semnificativă și foarte importantă pe parcursul anului trecut. Conform declarațiilor Comisiei, numărul înregistrat de imigranți ilegali a crescut cu aproximativ 63 %.

În 2008, 62 000 de seturi de amprente ale imigranților ilegali care au fost descoperiți au fost introduse în baza de date EURODAC. Nu putem nici măcar să ghicim numărul de imigranți care nu au fost prinși.

Situația geografică a Austriei, țara din care vin, face ca aceasta să fie o destinație extrem de populară, acest lucru antrenând consecințe dezastruoase. De exemplu, 58 din cei 64 de kurzi care au fost capturați recent au dispărut recent în centrul de primire și au depus imediat cereri de azil, lucru care implică o procedură de lungă durată.

Povara reprezentată de numărul în creștere constantă al imigranților ilegali – aș dori să subliniez cuvântul „ilegal” – devine de nesuportat pentru cetățenii UE. Dacă nu soluționăm rapid această problemă, nu ar trebui să fim surprinși de scepticismul în creștere față de UE și de sentimentul de resemnare manifestat de cetățenii noștri. Prin urmare, îi solicit Consiliului European să ia în calcul acest subiect la 29 și 30 noiembrie.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Dle președinte, dnă Wallström, dnă Malmström, doamnelor și domnilor, Tratatul de la Lisabona trebuie acum să intre în vigoare și să fie pus rapid în aplicare. Sunt suficienți cei peste zece ani de dezbateri între instituții. Acum, în sfârșit, avem nevoie de aceste instrumente pentru a putea să ajutăm cetățenii Europei. Mai ales în timpul acestei crize economice, trebuie să facem ceva pentru cetățeni în lupta împotriva șomajului și a problemelor similare. Din acest motiv, ar trebui să finalizăm rapid aceste dezbateri.

De în acest motiv, îi cer președintelui Klaus să deschidă drumul pentru tratatul care a fost ratificat în toate cele 27 de state. În Republica Cehă, curtea constituțională a spus „da” tratatului în două rânduri și va face acest lucru din nou și a treia oară. Este, de asemenea, foarte clar că Carta drepturilor fundamentale este aplicabilă doar în contextul dreptului european. Reglementările naționale sunt exclusiv o problemă care ține de autoritatea națională. Legile care erau în vigoare înainte de adoptarea dreptului comunitar nu vor fi invalidate de dreptul comunitar. Aceste trei măsuri de protecție există, așadar acesta nu trebuie să se îngrijoreze. Dacă va fi necesar, Consiliul European va trebui să clarifice acest lucru din nou prin emiterea unei declarații.

În acest context, aș dori să fac un alt comentariu. Punerea în aplicare a tratatului trebuie să reflecte cele trei principii ale proiectului de constituție și Convenția constituțională: eficiența, transparența și democrația. În acest punct, aș dori să menționez în special Serviciul pentru acțiune externă, deoarece vom dezbate acest

subiect din nou în această după-amiază. Transparența, democrația și, mai ales, principiul comunității nu trebuie sacrificate pentru obținerea eficienței. Salvagărdările necesare trebuie să existe. Am putea spune că o parte din Comisie are un caracter *sui generis*, însă este posibil să se discute aici tot felul de probleme. Din acest motiv, dnă Malmström, aș dori să vă cer să renunțați la actualele planuri ale guvernului dvs. și să nu elaborați liniile directoare pentru Serviciul de acțiune externă pe durata întâlnirii Consiliului European de săptămâna viitoare, deoarece acest lucru ar limita aria negocierilor, ci, din contră, să ajungeți la o decizie finală pe această temă, împreună cu noul Înalt Reprezentant, astfel încât să putem avea o bază comună și corectă de negociere.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Dle Brok, ați menționat 10 ani de dezbateri cu privire la Tratatul de la Lisabona. V-ați gândit vreodată că, în cei 10 ani de dezbateri, dvs. și colegii dvs. ați eșuat pur și simplu în a convinge destul de multe persoane și din această cauză dvs. și colegii dvs. ați trebuit să recurgeți la manipularea flagrantă la care m-am referit mai devreme pentru a face să se adopte tratatul?

Elmar Brok (PPE). – (DE) Aș dori să-i spun colegului meu deputat că schimbările instituționale care au rezultat din Tratatul de la Nisa, din Tratatul constituțional și din Tratatul de la Lisabona au beneficiat întotdeauna de suportul larg al europenilor și de suportul larg al majorității statelor europene. Au existat întotdeauna state individuale care au luat decizii diferite, parțial din motive de politică internă. Acum decizia a fost luată de parlamentele celor 27 de state – iar parlamentele nu sunt o formă de democrație de nivel inferior – sau prin referendum, cum a fost cazul Irlandei. Drept rezultat, o foarte mare majoritate este acum în favoarea Tratatului de la Lisabona, inclusiv majoritatea concetățenilor dvs.

Libor Rouček (S&D). – (CS) Aș dori să fac câteva comentarii înainte de reuniunea Consiliului European cu privire la ratificarea Tratatului de la Lisabona în țara mea, Republica Cehă. Cehii au exprimat un „da” hotărât în favoarea Tratatului de la Lisabona prin intermediul reprezentanților lor aleși din ambele camere ale parlamentului. Toate sondajele de opinie indică faptul că doresc ca președintele Klaus să semneze cât mai repede tratatul. Cehii doresc, de asemenea, să li se garanteze și lor aceleași drepturi ale omului, civile și sociale, care există în Europa. Din acest motiv, au spus un „da” hotărât Cartei drepturilor fundamentale. Președintele Klaus este cunoscut pentru lunga lui opoziție față de Cartă și mai ales față de secțiunile sociale ale acesteia. Acum, sub pretextul așa-numitei amenințări sudete, încearcă, sub presiunea timpului, să negocieze o clauză excepțională pentru Republica Cehă.

Uniunea Europeană nu trebuie să joace acest joc dezonorant. Majoritatea cehilor dorește Carta în totalitatea ei, inclusiv secțiunile sociale ale acesteia. Este trist, regretabil și înjositor pentru rolul președintelui ceh faptul că atrage germanii sudeți în acest joc, la 65 de ani după terminarea celui de-al Doilea Război Mondial. Atât cehii cât și germanii sudeți au îndurat destule orori și suferințe din cauza războiului și a strămutărilor. Cred cu tărie că atât cehii cât și germanii sudeți au învățat din această tragică experiență și că cehii, germanii și germanii sudeți vor să trăiască împreună și să construiască o nouă Europă unită, împreună, în pace și cooperare.

Fiona Hall (ALDE). – Dle președinte, Președinția suedeză și Comisia vorbesc despre importanța unui acord european cu privire la finanțarea măsurilor de prevenire a schimbărilor climatice pentru țările în curs de dezvoltare. Sunt de acord. Însă oferta discutată a Comisiei este o propunere iluzorie de care țările în curs de dezvoltare au toate motivele să se îndoiască.

Dl Barroso a afirmat chiar acum că piața cărbunelui din țările emergente va acoperi marea parte a costului – estimat la 100 de miliarde de euro anual – aferent adoptării măsurilor de atenuare și de adaptare la schimbările climatice.

Totuși, nu este nicio certitudine că piața internațională a cărbunelui va produce 38 de miliarde de euro anual, sub forma unui flux financiar direcționat către țările în curs de dezvoltare. Am văzut cât de instabil a fost prețul cărbunelui în Sistemul comunitar de comercializare a emisiilor (EU ETS) și cât de mult timp îi ia să apară unei piețe adecvate a cărbunelui.

Un alt defect major este presupunerea că țările în curs de dezvoltare și emergente vor fi ferice să-și finanțeze propriile măsuri de eficientizare a energiei. Acest lucru este absurd. Ceea ce blochează eficientizarea energiei în propriile noastre state membre este lipsa unor mecanisme de finanțare în avans, însă în schimb presupunem că țările în curs de dezvoltare își pot găsi singure banii necesari. Trebuie să avem o finanțare suplimentară.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dle președinte, aș dori să fac trei comentarii cu privire la viitoarea reuniune a Consiliului. Mai întâi, votul afirmativ irlandez este, în opinia mea, în primul rând rezultatul crizei financiare, în condițiile în care băncile au fost salvate acum un an cu banii contribuabililor. Acum bancherii vor primi din nou salarii record. UE va fi cu siguranță măsurată după abilitatea cu care poate pune capăt dispariției a miliarde de euro din banii contribuabililor care se duc în această gaură neagră.

În al doilea rând, fețe noi ocupă pozițiile de vârf din cadrul UE ca rezultat al Tratatului de la Lisabona. Calificările lor profesionale sunt în mod cert de nivel inferior, deoarece majoritatea candidaților sunt politicieni eșuați care au fost votați pentru puterea lor, în statele din care provin. Cine va reprezenta UE acum? Președintele Consiliului, Înalțul Reprezentant sau președintele Comisiei? Cu siguranță va fi haos.

Cel de-al treilea comentariu al meu, dle președinte, este următorul. Dacă președintele Václav Klaus al Republicii Cehie semnează Tratatul de la Lisabona, cu condiția să se includă o notă de subsol care să dea asigurări că decretele Beneš rămân în vigoare, cu alte cuvinte, decretele care se opun dreptului internațional și drepturilor omului, atunci vor exista două tipuri de drepturi fundamentale: cele pentru germani, pentru germanii sudeți și pentru ceilalți. Acest lucru nu trebuie permis!

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Dle președinte, pe măsură ce se apropie intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, ne așteptăm ca Consiliul European din octombrie să facă progrese cu privire la una din problemele prioritate – Serviciul european pentru acțiune externă. Parlamentul European a solicitat constant crearea unei diplomații europene comune veritabile. SAE are potențialul de a asigura unitatea și consistența acțiunilor noastre externe, lucru de care va fi mare nevoie dacă Uniunea va acționa solidar și va face față provocărilor externe, cum ar fi securitatea energetică, într-un mod eficient.

Pentru a profita de ocazia oferită prin crearea EAS, ne așteptăm ca Consiliul să ia în considerare poziția Parlamentului European adoptată în această săptămână în Comisia pentru afaceri constituționale și mai ales următoarele aspecte. Pentru a avea o politică externă puternică, trebuie să-i oferim noului șef al diplomației europene instituțiile adecvate care să-i permită acestuia să ne întărească politica externă. EAS ar trebui să se bazeze pe metoda Comunității, cu o implicare clară a Comisiei și a Parlamentului European. Aria de cuprindere a competenței Înalțului Reprezentant trebuie să fie extinsă, implicând politici conexe PESC, cum ar fi extinderea, vecinătatea, comerțul și dezvoltarea.

Condiția pentru o politică externă puternică și coerentă este legitimitatea democratică, care poate fi atinsă numai prin implicarea puternică a Parlamentului European. Această implicare ar trebui considerată la două nivele: anterior consultării Parlamentului pe durata procesului de creare a serviciului și anterior consultării Parlamentului pentru stabilirea obiectivelor de politică externă. De îndată ce poziția Înalțului Reprezentant și serviciul au fost stabilite, Parlamentul European ar trebui să aibă un mandat puternic pentru a juca un rol activ în examinarea amănunțită a politicii externe a UE și a serviciului.

În faza de punere în aplicare, nu ar trebui să permitem ca prevederile privind politica externă bazate pe Tratatul de la Lisabona să scadă ca importanță. Legitimitatea democratică a noului serviciu depinde, de asemenea, de componența sa. Balanța geografică a Uniunii ar trebui să fie luată în calcul. Reprezentarea corectă a tuturor Statelor Membre în instituțiile UE este un principiu de bază, iar SAE nu ar trebui să fie o excepție.

Pervenche Berès (S&D). – (FR)Dle președinte, dnă președintă în funcție a Consiliului, la mai bine de patru luni de la alegerea acestui Parlament European, veți convoca un Consiliu European într-un moment de nehotărâre pentru Uniunea Europeană, cu o Comisie care încă mai poate trata probleme cotidiene.

Dacă nu vrem să-i aducem complet la disperare pe cetățenii Europei, mi se pare că acest Consiliu European poate transmite două mesaje. Primul este că, la un an după solidaritatea manifestată de toate statele europene față de bănci, trebuie să începeți o dezbatere europeană cu privire la taxele asupra tranzacțiilor financiare sau pe contribuția pe care băncile trebuie să o aducă bugetelor statelor membre pentru a asigura solidaritatea în schimb.

Dnă Malmström, în numele Comisiei Europene, președintele Comisiei ne-a spus ieri că susține bugetul, așa cum s-a spus și astăzi și că, la un an după planul de redresare, nu se va include nimic nou. Totuși, în ultimul an, situația de pe frontul angajărilor și al datoriilor s-a înrăutățit considerabil. Bugetul propus de noi astăzi este un buget care nici măcar nu va finanța cea de-a doua parte a planului de redresare pe care l-ați elaborat în urmă cu un an. Așadar acesta este sfatul pe care trebuie să-l urmeze Consiliul European: impozitarea tranzacțiilor financiare, solidaritatea băncilor cu privire la bugetele statelor membre și un plan real de redresare, așa cum a fost acesta inițiat în urmă cu un an, deși l-am criticat la momentul respectiv pentru că nu mergea destul de departe.

Marian Harkin (ALDE). - Dle președinte, mai întâi de toate, sunt bucuros să o văd pe fosta mea colegă dna Cecilia Malmström aici, mai ales în lumina votului favorabil și convingător al irlandezilor în favoarea Lisabonei, urmat de semnarea de către președintele polonez ales în mod democratic. Cred că aceste două sancționări vor facilita, sper eu, sarcina Președinției suedeze de a prezida ratificarea completă a Tratatului de la Lisabona.

Totuși, majoritatea cetățenilor Europei sunt mai preocupați de ceea ce face UE pentru a contracara criza economică actuală decât de detaliile Tratatului de la Lisabona. Așadar le spun prietenilor mei eurosceptici: „Treceți peste asta”. Înainte de votul afirmativ al irlandezilor, 27 de milioane de cetățeni europeni au votat „da”, iar 24 de milioane au votat „nu”. Aceasta este legitimitatea democratică.

Așadar haideți să ne ocupăm de realitate. În acest context, doresc să vorbesc despre Instrumentul de microfinanțare Progress, care le va oferi tuturor acelor care sunt șomeri șansa unui nou început și deschiderea drumului către antreprenoriat. Acest instrument va furniza 100 de milioane de euro și randamentul său ar putea fi de 500 de milioane de euro sub formă de microcredite. Însă le spun Comisiei și Consiliului: nu este nici pe departe destul. Aceasta este o ocazie reală pentru ca UE să răspundă nevoilor reale ale cetățenilor săi, însă avem nevoie de investiții mai mari.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Dle președinte, este bine că Uniunea Europeană savurează succesul referendumului irlandez pentru o vreme. Ar trebui să luăm în calcul binecuvântarea că un pas important a fost întreprins în direcția Tratatului de la Lisabona. Desigur, suntem cu toții preocupați de Republica Cehă. Vom aștepta hotărârea curții cu respect, însă vă rog să aveți răbdare și să păstrați rațiunea în tratativele dvs. cu dl Klaus. Dacă ridicăm piatra contra dumnealui, acest lucru nu va fi deloc productiv.

Copenhaga și succesul acestei conferințe reprezintă o sursă de speranță, nu numai pentru Europa, ci și pentru întreaga lume. Durabilitatea este o sursă de dezvoltare tehnologică. Descoperiri tehnologice importante din Europa, cum ar fi depozitarea CO₂, pot ajuta, de asemenea, la combaterea crizei economice.

Și astfel ajung la al treilea aspect pe care doresc să-l subliniez: criza economică. Vrem o Europă a cetățenilor. Ar trebui acordată mai multă atenție cetățenilor, iar planurile Consiliului sunt bune în această privință. Totuși, aceste planuri sunt încă foarte îndepărtate pentru mulți cetățeni, care, în foarte mare parte, nu le cunosc. Supravegherea financiară a instituțiilor bancare este, de asemenea, foarte importantă și sper că veți putea face progrese și în această direcție săptămâna viitoare.

În final, abordarea problemei azilului. Susțin cu tărie intențiile Președinției suedeze, însă rezultatele tangibile, inclusiv ca urmare a deliberărilor Consiliului, nu au putut încă să se materializeze. Săptămâna trecută, la reuniunea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, s-a prezentat o plângere conform căreia Comisia, Consiliul și Parlamentul obțin prea puține rezultate tangibile.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cred că a sosit momentul ca acest Parlament să pună capăt dezbaterii nesfârșite cu privire la Tratatul de la Lisabona, despre care am auzit că încă mai continuă.

Cred că trebuie să respectăm dorințele acestui Parlament, ale marilor state europene, ale celor 27 și 26 care au ratificat acest tratat în diverse forme, dar în mod democratic, și astfel trebuie respinse și ofensele aduse tratatului și conținutului său democratic. Cred, de asemenea, că reuniunea Consiliului de la sfârșitul lunii va reprezenta o ocazie importantă pentru reafirmarea ideii unei Europe dincolo de Lisabona și pentru revigorarea economiei, precum și pentru garantarea faptului că Europa nu se retrage din fața problemei importante reprezentate de schimbările climatice. Din acea perspectivă, cred că am primit în ultima vreme mesajul președintelui în funcție, și totuși chiar și ceea ce am auzit astăzi este insuficient.

O Europă dincolo de Lisabona nu reușește să interpreteze conținutul puternic al noului tratat și eșuează în respectarea termenilor Agendei de la Lisabona. De aceea, dacă noi, cei 500 de milioane de europeni, dorim să rămânem cea mai mare putere economică a lumii, o putere care se pregătește să devină un actor politic major pe scena internațională, îi solicit Comisiei să își aducă la îndeplinire în totalitate mandatul de a propune o legislație europeană cu privire la problemele principale referitoare la economie, la redresarea economică și la revigorarea pieței muncii și îi solicit Consiliului să transforme o lungă listă de titluri într-o politică concretă pentru a contribui la soluționarea dificultăților economice.

Cred că acest lucru este ceea ce ne lipsește. Ne lipsește un plan de redresare economică pe scară largă, avem lipsuri în zone importante, cum ar fi înviiorarea politicii de infrastructură cu euro-obligațiunile și ne lipsește o abordare europeană de ansamblu. Acestea sunt lucrurile pe care le așteptăm de la Consiliul European la sfârșitul lunii.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). - Dle președinte, este extrem de important să luptăm contra crizei economice, ceea ce înseamnă și să ajutăm întreprinderile mici și mijlocii. Trebuie să ne angajăm în vederea atingerii rezultatului obținut ca urmare a Comisiei Stoiber și doresc să știu dacă Comisia și Consiliul se angajează sau nu în acest proces și, de asemenea, ce vom face, deoarece trebuie să tăiem panglica roșie.

Un alt punct pe care aş dori să-l discut este Protocolul de la Ankara. Ministrul de externe turc a spus într-un interviu public la Haga că Turcia nu va ratifica sau pune în aplicare Protocolul de la Ankara. Aceasta este o declaraţie făcută în cadrul unui interviu autorizat în *de Volkskrant* din 7 octombrie 2009. Ce vom face? Nu putem, aşa cum a spus comisarul Rehn în Comisia pentru afaceri externe, pur şi simplu să cerem acest lucru din nou. Data limită este 1 noiembrie. Ce acţiuni vom întreprinde?

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Dle preşedinte, dle ministru, dle comisar, este o plăcere să vă avem aici. Aş dori să menţionez două lucruri înainte de summitul Consiliului European. Primul lucru pe care doresc să-l aduc în discuţie priveşte climatul. Cred că este important să iniţiem negocieri cu scopul că cea mai bună soluţie la problemă este o soluţie care implică pe oricine îşi asumă un angajament comun. Spun acest lucru deoarece, în cadrul dezbaterii, uneori vorbim de parcă acest lucru ar fi doar o chestiune de formulare a celei mai bune soluţii aici în Europa sau într-o ţară anume. Totuşi, acest lucru nu este suficient dacă nu putem coopera China, India şi alte ţări, care în acest moment nu sunt implicate în angajamentul comun referitor la problemele climatice. Aceasta înseamnă că pragmatismul şi rezultatele trebuie tratate cu prioritate. Acest tip de soluţie trebuie, de asemenea, să se bazeze pe faptul că toate ţările sunt pregătite să îşi asume un angajament. Nu trebuie să fie cazul ca angajamentele şi politicile din alte părţi ale lumii să se bazeze pe investiţii continue din partea Europei. Trebuie să se bazeze pe o economie sănătoasă, pe o creştere economică sănătoasă şi pe dezvoltarea sănătoasă de noi oportunităţi – cu ajutorul Europei şi al altor ţări bogate.

Cel de-al doilea punct priveşte pieţele financiare. Cred că este important să subliniem că, mai mult decât orice, stabilitatea de pe pieţele financiare necesită crearea unei macroeconomii stabile, cu alte cuvinte, a unor finanţe publice stabile. Aceasta înseamnă că dezbateră cu privire la contracararea deficitelor bugetare mari este mult mai importantă decât modul în care ar trebui să arate reglementările de pe pieţele financiare individuale. Totuşi, este o realitate faptul că pieţele financiare stabile necesită existenţa unei creşteri stabile din partea noastră, a unor investiţii stabile, precum şi crearea de noi locuri de muncă. Acest lucru înseamnă că, atunci când emitem legi pe pieţele financiare, respectivele legi trebuie să implice o supraveghere mai bună, măsuri transfrontaliere şi transparenţă, iar nu un număr mare de reglementări, pentru ca investiţiile şi creşterea să se poată produce cu adevărat în ţările noastre. Aceasta ar ameninţa stabilitatea propriei noastre economii şi a propriilor noastre pieţe financiare.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Dle preşedinte, rezultatul pozitiv al referendumului irlandez face ca intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona să fie mai plauzibilă şi mai iminentă ca niciodată. Acestea sunt veşti bune, deoarece înseamnă că în sfârşit avem instituţii care pot acţiona. Mai întâi de toate, acestea ne vor putea ajuta să ieşim din criză şi să abordăm dimensiunea socială a acesteia, şi anume problema creării de locuri de muncă. Totuşi, pe lângă acest lucru, schimbările climatice, energia şi normele privind comerţul echitabil ar trebui, de asemenea, să existe pe ordinea de zi.

Summitul oferă, de asemenea, elanul iniţial, decisiv, necesar pentru determinarea compoziţiei noii Comisii şi l-am auzit deja pe preşedintele Barroso făcând previziuni cu privire la criteriile de selecţie.

Aş dori să subliniez importanţa a două lucruri. Mai întâi, în calitate de membru al Grupului Alianţei Progresive a Socialiştilor şi Democraţilor din Parlamentul European, cred că această compoziţie a Comisiei ar trebui să fie echilibrată. Grupul S&D a menţionat cât de semnificativ ar fi ca Înaltul Reprezentant să fie membru al acestei familii politice, însă nu există nicio îndoială că este important să se asigure şi o egalitate de gen.

Pe de altă parte, grupul a menţionat, de asemenea, distribuţia portofoliilor şi s-a referit şi la unul care este important pentru mine, ca avocat angajat în direcţia respectării libertăţii, şi ca preşedinte al Comisiei pentru libertăţi civile, justiţie şi afaceri interne şi care are legătură cu împărţirea Direcţiei Generale Justiţie şi Afaceri Interne într-o DG care tratează probleme legate de justiţie şi drepturile fundamentale şi o DG dedicată problemelor legate de securitate.

Cred că nu aceasta este soluţia cea mai bună. Soluţia adecvată nu implică subordonarea justiţiei importanţei securităţii sau punerea acestora pe poziţii de rivalitate, ci mai degrabă crearea unei Direcţii Generale Justiţie şi Drepturi Fundamentale, a unei a doua Direcţii Generale Afaceri Interne şi a unei a treia care nu leagă securitatea de imigraţie, ci, din contră, le separă, creând astfel o Direcţie Generală Securitate şi o alta Imigrări, Azil şi Refugiaţi, care include domeniul drepturilor fundamentale.

Brian Crowley (ALDE). - Dle preşedinte, în dezbaterile noastre cu privire la aceste summituri, dacă vă uitaţi înapoi, cu 10 ani în urmă, veţi constata că multe idei, multe planuri similare sau propuneri au venit din partea membrilor acestui Parlament, a membrilor Consiliului şi, de asemenea, din partea comisarilor şi, la drept vorbind, ultimul an mi-a dovedit ceva, şi anume că atunci când Uniunea acţionează solidar, având planuri

și ambiții mari, ea poate mișca lumea din loc. Poate că acum a sosit timpul să avem planuri mai mari și ambiții mai mari, cu privire la modul în care înaintăm.

Mulți oameni au vorbit despre flagelul șomajului care a atins atât de multe persoane în ultimele luni și au spus că acum a sosit momentul să se întreprindă acțiuni serioase pentru îndepărtarea acelor reglementări ce seamănă cu lemnele uscate și pentru a putea scăpa și de alte lemne uscate reprezentate de blocajele pentru afaceri și antreprenorii care înființează respectivele întreprinderi.

Aș putea să spun că atunci când vorbim despre solidaritate, nu vorbim despre cel mare comparativ cu cel mic, însă îmi este teamă că noul G20 ar putea avea un impact negativ asupra statelor mici și mijlocii care sunt emergente pe aceste noi piețe.

În final, aș dori să-i adresez câteva cuvinte președintelui în funcție: ați putea pune problema extinderii duratei drepturilor de autor pe agenda Consiliului și pe durata Președinției suedeze.

Tunne Kelam (PPE). – Dle președinte, acum când Tratatul de la Lisabona este pe punctul de a intra în vigoare, este un moment istoric în care ne putem concentra mai întâi de toate asupra viitorului comun și binelui comun al Europei. Mă tem că nu este cea mai bună ocazie în care putem folosi aceste ultime momente pentru a avansa interesele naționale, jucându-ne cu nervii celorlalți parteneri.

Provocările globale cu care se confruntă Europa nu pot fi rezolvate fără instituții comune eficiente și politici comune. Totuși, Europa din ziua de astăzi are nevoie mai mult decât oricând de o viziune pe termen lung, de angajament moral și de percepția valorilor europene comune care i-au inspirat pe părinții noștri fondatori să spargă cercul vicios al istoriei și egoismele naționale. De aceea avem nevoie, pentru progresul și credibilitatea Europei în lume, nu numai de buni conducători ai afacerilor, ci de oameni de stat adevărați, de lideri democratici puternici care să aibă autoritatea și viziunea de a aduce o schimbare și în Europa.

Prin urmare, avem nevoie de un angajament clar față de instituțiile comune europene și de o punere efectivă în aplicare a acestora. Avem nevoie nu numai de o politică externă și de securitate comună, cu un serviciu extern, ci și de o politică energetică comună. Consiliul European va aproba, de asemenea, Strategia Mării Baltice. Aș dori să-i mulțumesc comisarului și Președinției suedeze încă o dată pentru înțelegerea acestor aspecte. Acum, sarcina Consiliului este să le punem în aplicare fără a mai pierde timpul. Sper că Strategia Mării Baltice va obține atenția pe care o merită și din partea Președințiilor spaniolă și belgiană. Susțin ideea dnei ministru Malmström, conform căreia Strategia Mării Baltice poate fi văzută ca un proiect pilot model pentru alte macroregiuni din Europa. Totuși, nicio strategie UE nu va fi luată în serios fără existența unor resurse suficiente pentru punerea în aplicare a acesteia. Linia de buget existentă are nevoie de bani și credibilitate.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Aș dori să expun pe scurt două aspecte. Primul este în legătură cu Tratatul de la Lisabona: ca urmare a votului afirmativ din Irlanda și a semnării de către președinția poloneză, se așteaptă ca Tribunalul Constituțional al Republicii Cehe să emită o opinie și ca președintele Klaus să facă ceea ce trebuie și să semneze tratatul. Consiliul nu poate ceda șantajului președintelui Republicii Cehe. Tratatul de la Lisabona este esențial pentru o mai bună funcționare a instituțiilor europene, pe lângă faptul că oferă alte beneficii, cum ar fi consolidarea puterii Parlamentului European și a drepturilor cetățenilor. De aceea, este imperativ ca Tratatul de la Lisabona să intre în vigoare în curând. Consiliul și Comisia ar trebui să-i dea președintelui Klaus un termen limită pentru ca dumnealui să înceapă să se comporte ca un președinte al unei țări democratice care este membră a Uniunii Europene. Nu putem concepe nici pentru o clipă ideea că toanele unui lider pot prevala asupra voinței majorității.

Cel de-al doilea aspect este se referă la conferința de la Copenhaga. Doamnelor și domnilor, lumea are nevoie de un acord global pentru a contracara efectele schimbărilor climatice; atât statele dezvoltate cât și cele în curs de dezvoltare trebuie să oprească supraîncălzirea planetei și de aceea trebuie să-și concentreze eforturile și să ia o decizie curajoasă. Copenhaga este ocazia noastră cea mai importantă pentru evitarea catastrofei, după cum spun oamenii de știință. Nu se poate invoca argumentul crizei financiare ca fiind motivul întârzierii sau al diminuării planurilor pentru Copenhaga, iar astfel de tentative nu trebuie luate în serios. Avem nevoie de ambiție dacă trebuie să salvăm planeta.

Gay Mitchell (PPE). – Dle președinte, după o generație, populația Uniunii Europene va fi de aproximativ 6 % din populația mondială. În acest moment nu suntem cu mult sub acest procent și din acest motiv nu putem continua să schimbăm prin rotație Președinția Consiliului Europei, o dată la șase luni, și să avem până la cinci persoane diferite care să vorbească în numele Uniunii despre probleme legate de afacerile externe. De asemenea, în decurs de o generație populația lumii va crește cu aproape două miliarde de oameni. Nouăzeci

la sută din această creștere se va produce în statele care sunt acum în curs de dezvoltare, în care aproape 11 milioane de copii mor anual, cinci milioane dintre aceștia din nevoia de medicamente care sunt disponibile de mai bine de 30 de ani în ceea ce numim noi Vest.

În acest context, este important nu numai să ne organizăm în mod adecvat pentru a conduce Europa la nivel intern; este, de asemenea, important să ne echipăm corespunzător pentru a ne confrunța cu situații precum cea din statele în curs de dezvoltare și, din acest motiv, solicit să se adopte ideea unui comisar separat responsabil cu ajutorul pentru dezvoltare, independent și puternic, care va avea propriul său buget și o arie de responsabilitate bine definite și care va fi responsabil în fața acestui Parlament, prin intermediul Comisiei pentru dezvoltare.

Este de o importanță crucială că Înalțul Reprezentant, ministrul afacerilor externe, sau orice titlatură doriți să-i dați acestei persoane, va avea extrem de multe probleme de rezolvat, multe lucruri de făcut, însă există un singur lucru care ne atrage și trebuie să ne atragă atenția. Vreau să pledez în favoarea faptului că nu numai că trebuie să continuăm să avem o funcție de comisar pentru dezvoltare, ci că trebuie să-i acordăm acest portofoliu unei persoane care să fie pe măsura sarcinii și hotărâtă să se asigure că aceste state – vecinii noștri care mai au un drum scurt de parcurs până la Uniunea Europeană – sunt tratați cu respect, aceasta atât din motive egoiste, cât și altruiste.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Cel mai important punct de pe agenda următoarei reuniuni a Consiliului va fi finalizarea ratificării Tratatului de la Lisabona și aplicarea acestuia.

Procesul anunțat prin Tratatul de la Lisabona va întări Uniunea atât intern, cât și într-un context global. Consolidarea poziției Uniunii este în strânsă legătură cu întărirea cooperării din sfera celui de-al treilea pilon. Uniunea va fi mai deschisă, mai eficientă și mai democratică. Principala provocare și prioritate este asigurarea drepturilor și libertăților fundamentale, precum și integritatea și securitatea în Europa. Modul de atingere a acestor obiective este susținerea integrală, punerea eficientă în aplicare și respectul suficient pentru legile și instrumentele existente referitoare la protecția drepturilor omului și a libertăților civice.

Programul de la Stockholm evidențiază afirmarea acestor drepturi, mai ales în zone precum justiția și securitatea. Trebuie să acordăm prioritate mecanismelor care facilitează accesul cetățenilor la instanțele judecătorești, astfel încât drepturile și interesele lor legitime să poată fi aplicate pe întreg teritoriul Uniunii. Strategia noastră trebuie să se concentreze și pe întărirea cooperării polițienești și pe aplicarea drepturilor, precum și pe îmbunătățirea securității în Europa. Strategia internă de securitate trebuie dezvoltată în vederea combaterii extremismului în creștere din cadrul statelor membre, a eliminării tensiunilor provocate de politicienii iresponsabili, prin soluții concrete care să răspundă la aceste chestiuni sensibile cum ar fi, de exemplu, imigrația, politica în domeniul azilului sau problema minorităților de romi sau a altor minorități naționale într-un mod în care aceste soluții să nu fie exploatate de extremiștii de dreapta.

Migrația organizată corect poate reprezenta un beneficiu pentru toate părțile implicate. Europa va avea nevoie de o politică imigrațională flexibilă, care să poată răspunde nevoilor societății și pieței muncii din diversele state membre UE.

În ceea ce privește asigurarea unei politici credibile în domeniul imigrației și al azilului care să fie durabilă pe termen lung, trebuie, totuși, să acordăm o atenție sporită problemei migrației ilegale, care reprezintă o sursă de preocupări serioase pentru cetățenii noștri.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, fiți curajoși, fiți curajoși, fiți curajoși, aceasta este recomandarea pe care simt că trebuie să o fac înainte de reuniunea Consiliului și, din acest motiv, atunci când se ajunge la dezbaterile numirilor de noi comisari, noul ministru al afacerilor externe al Uniunii Europene și președintele Consiliului European – deci persoanele care, alături de președintele Barroso și de alți comisari, va trebui să supervizeze politica europeană în viitorul apropiat – singura metodă de luare a deciziilor care se va folosi va fi aceea a luării în considerare a intereselor optime ale cetățenilor Europei.

De aceea, persoanele care vor fi alese vor fi acelea care au profunzime atât din punct de vedere politic, cât și uman, și ale căror eforturi politice naționale și europene s-au distins prin preocuparea pentru binele comun. Acestea trebuie să fie bazele pe care vom continua să abordăm problemele principale, cum ar fi schimbările climatice, cercetând mai îndeaproape cerințele diferitelor economii și ale crizei economice, cu ajutorul inițiativelor curajoase precum euro-obligațiunile, pe care ar trebui, de asemenea, să le punem pe agenda următoarei reuniuni a Consiliului.

În concluzie, aş dori să citez cuvintele pronunţate de Papa Benedict al XVI-lea zilele trecute – pe care aş fi încântat să le văd măcar o dată afirmate cu tărie şi în cadrul viitorului Consiliu European – deoarece acestea sunt cuvintele care ne oferă o ocazie de a ne reaminti în mod oportun răspunderea împărtăşită de toţi cetăţenii şi de toţi reprezentanţii politici, care constă în îndeplinirea cerinţei de a căuta în unitate şi în avântul comun adevărul, acea motivaţie crucială de care avem nevoie pentru a începe să construim ceva important pentru noi şi pentru generaţiile următoare.

Progresul şi civilizaţia s-au născut din unitate, iar Europa a fost măreaţă atunci când a exprimat aceste valori fundamentale pe care le-a derivat din credinţa creştină, transformându-le în moştenirea culturală şi identitatea naţiunilor. Din acest motiv, cred că este clar ce cale trebuie să urmăm pentru a putea depăşi provocarea crucială de relansare a Europei ca o putere mondială.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Dle preşedinte, Tratatul de la Lisabona este un punct cheie. Jurisprudenţa Curţii Constituţionale cehe este consecventă şi nu cred că aceasta ar fi putut constata săptămâna viitoare că tratatul a fost în neconcordanţă cu constituţia Cehiei. Totuşi, mă îndoiesc că preşedintele va pune capăt acestei obstrucţionări. Totuşi, Republica Cehă nu are un sistem prezidenţial, iar guvernul poate întreprinde o acţiune împotriva unui asemenea preşedinte pe motivul depăşirii limitelor autorităţii sale. Este o realitate faptul că Václav Klaus a refuzat timp de mai mulţi ani să numească un avocat anume ca judecător pe simplul motiv că a pierdut un litigiu pe care l-a avut cu acesta în faţa instanţei, şi că nici nu respectă deciziile Curţii administrative supreme. Alături de acest avocat, 500 de milioane de europeni au devenit ostacii toanelor preşedintelui nostru. Daunele nu sunt nesemnificative. În timp de criză, numirea unei noi Comisii este amânată, Parlamentul nu are puterea de a soluţiona problema bugetului, parlamentele naţionale nu pot, între timp, să arate cartonaşul galben sau roşu şi nu folosim noi puteri pentru combaterea epidemiilor, a crizelor energetice, a terorismului şi crimei organizate sau noile principii din apărarea civilă şi ajutorul umanitar.

Este posibil să se respingă Carta, toate din cauza defunctelor decrete Beneš. Acest lucru este pur şi simplu absurd, nu numai din cauza momentului, ci şi pentru că nu există un fundament juridic. Articolul 345 din Tratatul de la Lisabona chiar prevede în mod explicit faptul că nu se aplică chestiunilor legate de proprietate din statele membre. Carta nu creează noi posibilităţi juridice superioare celor care există deja cu privire la litigiile privind proprietăţile din Republica Cehă. În plus, Regulamentul 44 privind recunoaşterea hotărârilor judecătoreşti nu duce problemele legate de proprietate înapoi cu 50 de ani. Mijloacele de informare din Cehia sunt frământate de îndoieli. Ce se petrece de fapt în Republica Cehă? Este clar că următoarele alegeri prezidenţiale din Republica Cehă vor fi o luptă crâncenă, iar Václav Klaus se aventurează, prin scenele sale, să cultive imaginea unui lider puternic care se poate împotrivi singur Uniunii şi care poate apăra proprietatea cehilor împotriva străinilor. Apreciez faptul că UE nu a pus nicio presiune asupra Republicii Ceha şi aş dori să îndemn la răbdare până ce deficitul democratic cauzat de preşedintele nostru este rezolvat intern, cu mult timp înaintea alegerilor din Marea Britanie. În concluzie, aş dori să solicit din nou Consiliului să rămână alături de Republica Cehă, opunându-se introducerii unilaterale a vizei de către Canada faţă de cetăţenii cehi şi să ia o decizie cu privire la sancţiunile comune.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Dle preşedinte, discursul meu se va concentra asupra a trei puncte. Primul punct: criza economică. Criza loveşte fără diferenţiere toate sistemele economice, atât cele puternice, cât şi cele mai puţin puternice. Dacă interpretăm experienţa de zece ani a UME în lumina crizei economice, este clar că politica economică trebuie să fie mai europeanizată. Este, de asemenea, clar că riscul economic trebuie să fie europeanizat. Încrederea este bună, controlul este însă şi mai bun.

Cel de-al doilea aspect: schimbările climatice. Uniunea Europeană este de drept în avangarda diplomaţiei ecologice globale. Sunt pe deplin de acord cu preşedintele Comisiei, dl Barroso, că în drumul către summitul de la Copenhaga nu există un plan B. Datoria ecologică cade pe umerii tuturor, fără excepţie. Susţin ideea creării unei bănci climatice globale, care va beneficia de fonduri de la băncile emiţătoare pentru finanţarea eforturilor întreprinse de către ţările în curs de dezvoltare pentru crearea unor standarde de dezvoltare favorabile mediului înconjurător.

Cel de-al treilea aspect: imigraţia. Evident, trebuie să acţionăm cu mai multă rapiditate pentru a adopta o politică comună privind imigraţia. Totuşi, există de asemenea şi aspecte de politică externă cu privire la imigraţie. Trebuie să acţionăm cât mai rapid posibil pentru crearea unor relaţii eficiente de politică externă cu ţările terţe, deoarece există foarte multă presiune asupra ţărilor, mai ales în sudul Europei. Doresc să spun foarte clar că atitudinea Turciei este provocatoare. Am fost mulţumit să aud că Preşedinţia suedeză a subliniat acest lucru. Mesajul Uniunii Europene către Turcia – şi către alte state – trebuie să fie spus cu voce tare, clar şi eficient. Acest cadru face parte din *acquis*-ul comunitar şi toată lumea trebuie să-l respecte.

Peter Liese (PPE). – (DE) Dle președinte, dna Malmström și dl Barroso au acoperit subiectul schimbărilor climatice și pregătirile pentru Copenhaga. Sunt de acord cu toată lumea care spune că Consiliul trebuie să ajungă la niște concluzii ambițioase. Totuși, sfatul meu este să nu ne uităm numai la industria acoperită prin Sistemul comunitar de comercializare a emisiilor începând cu 2005 atunci când luăm în calcul atât finanțarea cât și problema celor care trebuie să genereze reducerea.

Avem nevoie de mai multe industrii pentru a putea face față poverii. Mai mult de 50 % din emisii nu sunt încă incluse în Sistemul de comercializare a emisiilor. Avem nevoie ca mai multe industrii să-și asume responsabilitatea pentru a ne atinge obiectivele și pentru a garanta finanțarea. Mă refer la industria aviatică și a transportului maritim. Am fost dezamăgit de acțiunile Consiliului și ale Comisiei de până acum. În timpul preparativelor pentru Pittsburgh, acest subiect nu a fost inclus printre concluziile Consiliului.

Dacă dorim să avem succes la Copenhaga, este esențial să grăbim lucrurile pe care le facem. Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a făcut acest lucru luni. Aș dori să le solicit Consiliului și Comisiei să examineze mai în detaliu aceste lucruri.

În al doilea rând, aș dori să spun că știu că discuțiile vor fi foarte informale, însă Consiliul trebuie, de asemenea, să discute despre componența noii Comisii. Cu toată modestia, aș dori să fac o sugestie. Din motive istorice, legislația în domeniul farmaceutic a intrat sub supravegherea Direcției Generale Industrie și a comisarului pentru Industrie. Desigur, legislația farmaceutică este o chestiune pentru industrie, însă este, de asemenea, un aspect important referitor la sănătate. În toate statele membre, în Parlamentul European, chiar și în SUA, această zonă este o parte a politicii în domeniul sănătății. Prin urmare, poate a sosit acum timpul să încercăm o schimbare în acest domeniu. Vă rugăm să-i solicitați președintelui Comisiei să ia în considerare această problemă.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Dle președinte, președintele Barroso a menționat aici ieri, în frumosul său răspuns adresat dlui Farage, că în UE avem nevoie ca președintele Consiliului să fie un european adevărat. Sunt sigur că atât dvs. cât și mulți dintre cei de aici împărtășii această viziune. Avem nevoie în această funcție de cineva care să fie un adevărat „Gazpromian”, ca Gerhard Schröder, Paavo Lipponen etc.? Sau poate credeți că aceste calități sunt oarecum compatibile, deci un bun „Gazpromian”, mai ales dacă a fost votat din prietenie și pentru mită, este cel mai bun european. În acest mod, am putea grăbi dezvoltarea UE în direcția transformării într-o „UG” – „Uniunea Gazprom” – și astfel am putea evita situația în care Rusia ignoră complet UE în timp ce lucrează exclusiv la fărâmițarea ei. Care este opinia dvs. cu privire la venirea la președinție a „Gazpromienilor”?

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Dle președinte, Tratatul de la Lisabona nu a fost încă ratificat și este încă un document politic în faza de proiect. Aceasta înseamnă că, în Uniunea Europeană, rămânem legați de principiul unanimității. Fiecare stat are dreptul să-și declare rezervele. Președintele Republicii Cehe, Václav Klaus, acționează în limita normelor stabilite. Dacă facem presiuni asupra președintelui, aceasta nu numai că-l va afecta pe dumnealui personal, ci va afecta și multe milioane de cetățeni din statele Europei care au anunțat rezerve serioase cu privire la acest document. În cadrul viitorului Consiliu European, liderii statelor membre ale Uniunii Europene ar trebui să se gândească profund la oportunitatea și la consecințele eludării conștiente a voinței cetățenilor pe care îi reprezintă.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Consiliul European va fi invitat să adopte strategia privind regiunea Mării Baltice. Consider că aceasta este un bun model pentru strategia viitoare a Uniunii Europene privind regiunea Dunării.

Regiunea Dunării include 10 state, dintre care 6 sunt state membre ale Uniunii Europene și numără 200 de milioane de locuitori. Dintre aceștia, 75 de milioane trăiesc în regiunile riverane Dunării. De aceea, consider că este important ca acest model să servească și pentru strategia Dunării, care va trebui să aibă un plan de acțiune și un program de acțiune pentru următorii ani.

De asemenea, referitor la programul Consiliului European, consider că este extrem de important să adoptăm la nivel european acele instrumente financiare necesare pentru dezvoltarea economiei „ecoficiente”. Mă refer aici, în special, la eficiența energetică a clădirilor și la un transport sustenabil.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Dle președinte, dle ministru, dnă vicepreședintă a Comisiei Europene, întrebarea mea se referă la aplicarea Tratatului de la Lisabona, în special la promisiunea făcută poporului irlandez de a avea un comisar pentru fiecare țară.

În decembrie 2008, s-a căzut de acord ca Consiliul European să întreprindă măsurile juridice necesare pentru a se asigura că avem un comisar pentru fiecare țară. Dnă Malmström, care sunt aceste măsuri juridice? Circulă zvonul că se va amenda Tratatul de la Lisabona în conformitate cu tratatul de aderare al Croației, sau poate există alte măsuri juridice adecvate? Ne-ați putea oferi aceste informații? De asemenea, cum planificați să creșteți numărul deputaților europeni cu 18, de vreme ce vor exista 18 deputați suplimentari care vor constitui următorul Parlament European în conformitate cu Tratatul de la Lisabona?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, viitorul Consiliu ar trebui să acorde o prioritate absolută schimbării politicilor liberale care au condus la grava criză economică și socială. Acesta ar trebui să fie momentul în care să luăm în considerare sărăcia care a afectat aproximativ 80 de milioane de cetățeni ai Uniunii Europene, incluzând aici mai bine de 30 de milioane de muncitori ale căror salarii sunt atât de scăzute încât ei și familiile lor de-abia supraviețuiesc și nu pot scăpa din această stare de sărăcie. Acesta ar trebui să fie momentul în care ne angajăm să combatem șomajul grav care continuă să crească și care ar putea ajunge la 30 de milioane în următorul an dacă nu întreprindem imediat măsurile adecvate.

Principala provocare a Consiliului, prin urmare, este să o rupă cu politicile neoliberale ale Strategiei de la Lisabona și ale Pactului de stabilitate. Acestea ar trebui înlocuite cu un program real de progres și dezvoltare socială care va promova servicii publice de înaltă calitate, va susține producția și microîntreprinderile, întreprinderile mici și medii, prețuindu-i pe cei care muncesc și creând mai multe locuri de muncă cu drepturi, inclusiv locuri de muncă pentru femei și tineri.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Doamnelor și domnilor, după zvonurile pe care le-am auzit, se vehiculează o idee despre cum să-l convingem pe președintele ceh Klaus, și anume prin încorporarea ulterioară, într-un fel sau altul, a decretelor Beneš în Tratatul de la Lisabona. Aș dori să ne ținem departe de acest tip de sforării juridice și absurdități din trei considerente. Mai întâi, cred că vom crea un precedent periculos cu ajutorul căruia orice expert constituțional va simți că poate interveni retrospectiv într-un contract și, după cum putem vedea, acest lucru este periculos deoarece guvernul slovac a declarat deja că dacă Klaus poate face acest lucru, atunci și ei ar dori să-l facă. Prin urmare, cred că acest lucru ar reprezenta un precedent periculos.

În al doilea rând, este greșit să-i dăm pe irlandezi drept exemplu. Lucrul pe care-l cereau irlandezii a fost și el inclus inițial în Tratatul de la Lisabona și ei nu au obiectat cu privire la ceea ce nu era cuprins în acesta. Prin urmare, cererea lor nu a întâlnit niciun obstacol juridic. În al treilea rând, cuprinsul a 13 din cele 148 de decrete Beneš îi priveau de anumite drepturi pe maghiari și pe germani. Cred că Uniunea Europeană nu poate permite să se facă referire la atare documente.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Dle președinte, aș dori să continui cu argumentul din discursul meu de ieri cu privire la pregătirile pentru summitul de la Copenhaga și să menționez și reuniunea Ecofin de ieri, care nu a fost în întregime reușită.

Vă adresasem o întrebare cu privire la responsabilitatea pe care o avem, în calitate de state industrializate, de a ne comporta de o așa manieră încât țările în curs de dezvoltare să ne poată urma în eforturile noastre de combatere a schimbărilor climatice.

La Copenhaga, nu putem să ne comportăm de parcă am avea cu toții aceleași capacități – asta ar însemna că începem cu toții din același loc, pentru a nu ajunge nicăieri la final. De aceea, pentru a ne convinge partenerii în dezvoltare să ni se alăture, trebuie evident să abordăm problema ajutorului pe care ar trebui să-l primească și nu să așteptăm rezultatele summitului la Copenhaga.

În cadrul următorului Consiliu European și în contextul important al schimbărilor climatice, cei 27 trebuie neapărat să se pună de acord cu privire la modul în care Uniunea Europeană concepe ajutorul acordat țărilor în curs de dezvoltare.

Ieri, după cum am spus, Consiliul Ecofin al miniștrilor de finanțe nu a reușit să ajungă la o poziție comună cu privire la acest set de probleme. Totuși, știm cu toții că această problemă se află în centrul tuturor preocupărilor. Comisia Europeană și-a înaintat deja propunerile și sper din toată inima că putem lua inițiativa și ne putem antrena partenerii alături de noi pentru a ajunge la solidaritatea globală de care este nevoie pentru a depăși problema schimbărilor climatice.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Dle președinte, întrebarea mea este adresată Președinției în funcție al Consiliului. Știți că problema centrală cu privire la viitoarea Președinție a Consiliului European este să știm dacă el sau ea intenționează să prefere metoda comunitară în toate circumstanțele. Credeți că acest criteriu ar trebui să fie o precondiție a numirii președintelui în funcție al Consiliului?

Recent, am fost din când în când martorii unor derive interguvernamentale. Cred că a sosit timpul să încheiem această perioadă și să ne reîntoarcem la începutul procesului de integrare europeană și să rămânem credincioși moștenirii lui Robert Schumann și Jean Monnet.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, vorbim întotdeauna despre „criza economică și financiară” între ghilimele. De ce nu ne referim la o criză structurală? Toate acestea au început cu o simplă criză bancară care a inclus băncile de investiții. Aceasta este o singură industrie, însă consecința a fost că întreaga economie mondială a avut de suferit.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Doamnelor și domnilor, conferința de la Copenhaga va avea loc în curând și din păcate nu am făcut decât un mic pas înainte de la conferința de anul trecut. Ar fi trebuit să obținem mult mai mult și să acționăm cu mai multă hotărâre. Acum ne luptăm nu numai cu finanțarea, ci și să ne asumăm angajamente față de țintele de reducere a emisiilor ale fiecărei țări în parte.

Țările industrializate trebuie să joace un rol mai vizibil în acest context și trebuie să transmitem un mesaj clar Statelor Unite ale Americii. Dificultatea specifică cu care ne confruntăm în relațiile cu Statele Unite este că știm că acest stat nici măcar nu va vota legislația națională necesară până în luna decembrie. Cred că ar trebui să ne exprimăm clar așteptările ca președintele Obama să-și respecte unul dintre cele mai importante angajamente preelectorale, și anume că America va juca un rol proactiv în combaterea schimbărilor climatice. De asemenea, ar trebui să dăm glas așteptărilor noastre ca președintele Obama să profite de apariția sa în persoană pentru a genera o încheiere reușită acestei conferințe.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Dnă președintă în exercițiu a Consiliului, dnă comisar, doamnelor și domnilor, Consiliul European este fără îndoială un organism important și ar trebui prin urmare să rezolve probleme fundamentale. Cea mai importantă problemă este să furnizeze locuri de muncă, care să le poată asigura oamenilor un standard de viață decent. Sunt surprins de succesiunea de discursuri fără sens care trădează o lipsă de cunoaștere și care amestecă de-a valma un gulaș ciudat de solicitări revanșarde și metode extrem de liberale. Consiliul European ar trebui să respingă asemenea voci și să transmită în același timp un semnal clar în sensul că scopul său principal este să procedeze în așa fel încât industria să se pună din nou în mișcare și să rezolve situația critică din agricultură. Dacă, în loc de aceasta, ajunge să facă reduceri în sfera socială, alături de măsuri favorabile băncilor și celor bogați, atunci nu ne putem aștepta la vreun impuls pozitiv, mai ales dacă se insistă pe criteriile abstracte ale stabilității financiare. În concluzie, aș dori să le spun tuturor celor care au rezistat cu disperare ratificării Tratatului de la Lisabona prin referendum: puneți-vă propriile treburi în ordine și, dacă nu puteți explica ce este bun cu privire la acest tratat propriilor dumneavoastră cetățeni, nu le mai țineți predici altora.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Dle președinte, aș dori să menționez provocările cu care trebuie să ne confruntăm și pe care trebuie să le depășim în spațiul de libertate, securitate și justiție, și anume stabilirea unei politici adecvate, comune privind migrația și azilul; controlul eficient al frontierelor noastre externe; o politică eficientă de integrare și repatriere, un Eurojust care să fie credibil și de încredere; un Europol care să servească intereselor Comunității, sub controlul Parlamentului European; progres în termeni de armonizare în domeniul justiției civile și penale; relații transatlantice eficiente, în special cu Statele Unite, bazate pe încredere și egalitate; o soluție echitabilă adusă problemei datelor SWIFT; o politică eficientă în domeniul protecției datelor; o protecție mai bună a monedei euro împotriva falsificării și o promovare activă a Cartei drepturilor fundamentale.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Dle președinte, întrebarea mea este foarte simplă. Avem un președinte nou-numit pentru noua Comisie, dar când vom avea oare și noua Comisie? În aceste vremuri grele, este imposibil să se lucreze cu o Comisie din care jumătate dintre membri își fac deja bagajele. Avem nevoie de un nou imbold în Europa – avem nevoie de această Comisie cât mai curând.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, una din lecțiile care trebuie învățate din referendumul recent din Irlanda este că o campanie bună de PR face o mare diferență. În iunie 2008, poporul irlandez a votat împotriva Tratatului de la Lisabona. La un an și ceva după aceea, au votat pentru cu o majoritate de două treimi. Uniunea Europeană a avut un impact cu mult mai mare asupra vieților lor în perioada interimară? Nu. Însă mesajul Uniunii Europene a fost vehiculat cu mult mai bine prin rezultatul pozitiv din cea de-a doua campanie.

Acum, cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, cred că este important să se facă multe lucruri bune cu noile competențe care vor exista. Totuși, Comisia trebuie, de asemenea, să se angajeze într-o strategie de PR adecvată pentru a aduce aceste lucruri pozitive în casa cetățeanului. Așadar, aș dori să întreb Comisia ce

planuri are în această privință astfel încât referendumurile viitoare să fie adoptate mult mai ușor decât în trecut.

Petru Constantin Luhan (PPE). - Domnule președinte, numele meu este Luhan, nu Luman. Apreciez foarte mult faptul că formațiunile politice sunt solidare în ceea ce privește promovarea procesului de ratificare. Pentru ca Uniunea Europeană să poată funcționa eficient, avem nevoie de Tratatul de la Lisabona și de intrarea acestuia în vigoare cât mai curând.

La acest moment, Cehia este singurul stat membru care nu ratifică încă Tratatul și, așa cum Grupul PPE a mai spus-o, facem apel la o atitudine responsabilă din partea președintelui Klaus pentru a ratifica Tratatul până la data Consiliului European de la finele lunii octombrie. Altfel vom rămâne blocați în dezbaterile instituționale și nu ne vom putea concentra pe adevăratele probleme cu care cetățeanul obișnuit se confruntă, precum criza economico-financiară, șomajul, incluziunea socială și nici nu vom putea consolida profilul Uniunii Europene de veritabil actor internațional.

Cred că despre meritele acestui Tratat s-a vorbit atât de mult încât este inutil să reluăm această dezbatere. Ceea ce ne interesează acum este ca la proximus Consiliu European să putem constata că procesul de ratificare, în toate statele membre, a fost definitivat pentru a putea trece la etapa următoare de formare a Colegiului Comisiei.

Cecilia Malmström, președintă în funcție a Consiliului. – (SV) Dle președinte, doamnelor și domnilor, vă mulțumesc pentru întrebările și comentariile dvs. Discutăm adesea despre o Europă a cetățenilor, Europa oamenilor și apoi interpretăm aceste lucruri pentru a le potrivi scopurilor noastre politice. Nu este nimic rău cu asta, dar dacă îi întrebăm pe cetățeni ce-și doresc de la Europa, atunci cetățenii tuturor statelor europene vor spune că-și doresc cooperare în Europa, care să se bazeze pe un număr de valori și acest lucru rezolvă problemele noastre comune – criza economică, șomajul, problemele climatice, criminalitatea internațională, problema migrației și așa mai departe.

Suntem aici pentru a face aceste lucruri. Multe din aceste probleme vor fi discutate la summitul care va avea loc în zece zile. Desigur, nu vom reuși să le rezolvăm pe toate, dar să sperăm că vom putea întreprinde niște pași importanți în direcția potrivită și prin aceasta vom crea și mai mult o „Europă a cetățenilor”. Trebuie să luăm aceste decizii într-un mod democratic, deschis și care permite transparența.

Putem fiecare din noi să avem viziuni diferite cu privire la Tratatul de la Lisabona. Viziunea promovată de Președinția suedeză și de Consiliu și, cred, de majoritatea celor din acest Parlament, este aceea că Tratatul de la Lisabona va aduce Europa mai aproape de cetățeni. Vom lua deciziile într-un mod mai eficient și mai democratic și-i vom acorda o putere și o greutate sporite Uniunii Europene în relațiile noastre globale. Prin urmare, este important să adoptăm tratatul și pot să vă garantez că vom face tot posibilul pentru a ne asigura că acest lucru se va întâmpla cât mai curând posibil.

Nu există încă nicio soluție cu privire la președintele ceh. Am auzit că sunt unele speculații aici, însă totuși nu există încă nicio soluție. Purțăm discuții intense cu prietenii noștri din Praga și sperăm că vom putea să vă prezentăm foarte curând o propunere pentru soluționarea problemei. Aș dori să subliniez faptul că trebuie, desigur, să așteptăm hotărârea Curții Constituționale cehă înainte de a merge mai departe.

Între timp, vor continua pregătirile referitoare la codecizia cu Parlamentul și la Serviciul european pentru acțiune externă, aspecte pe care le vom discuta în această după-amiază. Voi reveni asupra multora dintre viziunile exprimate aici și asupra altor întrebări cu privire la Tratatul de la Lisabona. Am avut o cooperare foarte constructivă cu președintele dvs., dl Buzek, și cu colegii dumnealui cu privire la modul în care Parlamentul, Consiliul și Comisia pot coopera în momentul în care sunt adoptate noile norme.

S-au exprimat anumite întrebări cu privire la Afganistan. Da, dnă de Sarnez, sperăm să putem face progrese în discuțiile pe care le purtăm cu privire la o Europă mai unită în ceea ce privește problemele din Afganistan, bazate atât pe prezența militară pe care o are Uniunea Europeană în zonă, cât și pe susținerea crescută acordată societății civile și procesului democratic de constituire a statului. În acest moment, se poartă discuții intense cu privire la modul în care putem susține alegerile care vor avea loc la 7 noiembrie. Adică foarte curând. Este dificil să stabilim observatorii alegerilor europene într-un răstimp atât de scurt, dar, desigur, ne vom da toată silința să facem acest lucru.

Scopul Uniunii Europene pe termen lung, pe care-l susținem, este să avem o politică comună în domeniul azilului și migrației. Nu vom reuși aceste lucruri până la sfârșitul anului, în parte deoarece trebuie să așteptăm mai întâi intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Totuși, sunt de acord că este un lucru important.

Între timp, lucrăm la Programul de la Stockholm și unul din lucrurile pe care le discutăm cu privire la acesta este reprezentat de problemele legate de migrație. Acestea sunt, desigur, probleme foarte complexe, care privesc cooperarea cu țări terțe, comerțul, ajutorul și posibilitatea de a introduce un cadru astfel încât să putem să avem și o imigrație legală în Europa. Acestea privesc, de asemenea, solidaritatea și sistemele de primire. Comisia va prezenta un raport referitor la progresele înregistrate în această privință. Vom lua decizii suplimentare în decembrie.

Dle van Baalen, problema Protocolului de la Ankara este importantă. Le spunem adesea prietenilor noștri turci că trebuie să ratifice și să pună în aplicare Protocolul de la Ankara. Această problemă nu va fi discutată la acest summit, ci vom discuta despre extindere mai târziu, în toamnă, iar o posibilă decizie se va lua în luna decembrie. Prin urmare, voi reveni cu siguranță asupra acestei probleme din nou.

În ceea ce privește numărul comisarilor, Consiliul European a decis, desigur, că fiecare stat trebuie să aibă un comisar. În conformitate cu prezentul tratat, ar fi posibil să schimbăm acest lucru în 2014. De îndată ce tratatul va intra în vigoare, vom avea tot timpul să revizuim orice modificare juridică care poate fi necesară pentru a garanta că fiecare stat își poate păstra comisarul și chiar vom face acest lucru. Suntem în discuții cu diferitele organisme juridice pentru a vedea dacă vor fi necesare amendamente suplimentare la tratat sau dacă este suficient ca Consiliul European să decidă aceste lucruri în unanimitate.

Aceleași lucruri se aplică cu privire la cei 18 deputați europeni suplimentari. De îndată ce tratatul va intra în vigoare, vom începe preparativele în această direcție. Un anumit număr de state a făcut deja pregătiri pentru a putea să-și trimită membrii respectivi aici cât mai repede. Dle Audy, sistemul național de votare este puțin mai complicat în unele state. De aceea, se poate să dureze ceva timp. Sper că pregătirile vor fi demarate cât mai curând posibil. Sunt foarte mulțumită că Parlamentul European le-a permis acestor membri să fie observatori în timp ce așteaptă să devină în mod formal deputați europeni. Împreună cu următoarea Președinție spaniolă, vom depune toate eforturile pentru a ne asigura că aceste lucruri se desfășoară cât mai rapid și mai ușor posibil.

În final, aș dori să-mi exprim mulțumirile, nu numai pentru această dezbatere, ci și pentru susținerea extrem de puternică pe care acest Parlament i-o acordă Președinției cu privire la problema climatică. Vom depune toate eforturile pentru a face posibilă luarea de decizii cu privire la finanțarea europeană în cadrul reuniunii Consiliului European, pe baza atât a contribuției europene cât și a propriei noastre contribuții cu privire la țările în curs de dezvoltare, permițându-ne astfel să trimitem un semnal puternic și să le oferim negocierilor internaționale un impuls pentru a le face cât mai fructuoase cu puțință la Copenhaga. Sarcina cea mai serioasă și mai importantă cu care se va confrunta generația noastră va fi aceea de a întreprinde pașii adecvați și concreți pentru a combate încălzirea globală și pentru a stabili o reglementare globală. Sunt foarte recunoscătoare pentru susținerea și angajamentul pe care Parlamentul European l-a arătat în această privință.

Margot Wallström, vicepreședintă a Comisiei. – Dle președinte, mai întâi de toate, vă mulțumesc foarte mult pentru această dezbatere aprinsă și interesantă. Este foarte tangibil aici, în acest Parlament și în această dezbatere, faptul că se înțelege pe deplin urgența punerii în aplicare a Tratatului de la Lisabona. După cum veți putea înțelege, Comisia, ca și Parlamentul, așteaptă cu nerăbdare intrarea în vigoare a tratatului.

Știm cu toții că procesul politic de aprobare a fost acum finalizat în toate statele membre. Este, desigur, responsabilitatea fiecărui stat membru să finalizeze procesul de ratificare și, făcând aceasta, acestea vor trebui să-și respecte procedurile interne, însă este, de asemenea, clar că niciun stat membru individual nu acționează în gol. Deciziile sau întârzierile lor vor avea un impact asupra tuturor.

Desigur, sperăm că Republica Cehă se va afla foarte curând în postura de a ratifica tratatul. Aș dori, de asemenea, să le reamintesc tuturor celor de aici aspecte referitoare la cooperarea loială care este unul din principiile și caracteristicile principale ale Uniunii Europene. Cred că este de o importanță crucială că statele membre pot avea încredere reciprocă cu privire la angajamentele asumate.

Aș dori, de asemenea, să comentez asupra faptului că mulți dintre deputații europeni prezenți aici au făcut o diferență sau o diviziune între realitate – cu șomajul și criza economică – pe de o parte, și textul Tratatului de la Lisabona, pe de altă parte, însă, desigur, ideea de ansamblu este că textul Tratatului de la Lisabona există pentru a se confrunța cu contextul și astfel vom fi mai bine înzestrați pentru a lua decizii eficiente cu privire la politica în domeniul imigrației sau al azilului, securitatea energetică etc. Aceasta este ideea de ansamblu și trebuie să facem o legătură între acestea în loc să le separăm, însă sperăm că vom ajunge într-un final la sfârșitul acestei eterne debateri privind problemele instituționale și vom putea să utilizăm aceste noi instrumente eficiente.

Comisia lucrează în mod activ la pregătirea punerii în aplicare atunci când tratatul va intra în vigoare. Știu că în această după-amiază veți avea o dezbatere specifică cu privire la Serviciul pentru acțiune externă. Prin urmare, nu este acesta momentul în care să putem intra într-o discuție pe tema respectivă. Însă pot spune că ne confruntăm cu o provocare reală aici.

Este o provocare să adunăm în același loc diferiți participanți din sfera relațiilor externe, iar scopul de ansamblu trebuie să fie ajungerea la o sinergie diplomatică. Este necesar un anumit grad de gândire creativă, respectându-se în același timp echilibrul interinstituțional.

Avem nevoie ca serviciul să fie pe deplin răspunzător în fața acestui Plen – în fața Parlamentului European. Cred cu tărie că instituirea Serviciului pentru acțiune externă poate fi un real succes dacă Consiliul, Parlamentul și Comisia vor conlucra îndeaproape. Trebuie, de asemenea, să respectăm faptul că Înalțul Reprezentant și vicepreședintele Comisiei trebuie să facă o propunere de comun acord cu Comisia.

În ceea ce privește un alt aspect important, Inițiativa cetățenilor Europei, Comisia intenționează să lanseze o Carte verde la mijlocul lui noiembrie. Intenționăm să ne consultăm la scară largă cu cetățenii, cu societatea civilă și cu toți participanții pentru a lansa propunerile legislative foarte curând după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Consecințele crizei economice și financiare vor apărea cu prioritate pe agenda Consiliului. De mai multe ori s-a evocat această temă în timpul dezbaterii. Sunt de acord cu cei care au spus că nu e loc de complizență. Este adevărat că politicile de răspuns la criză încep să dea roade – piețele financiare încep să se consolideze, iar încrederea se îmbunătățește – însă suntem departe de o revenire completă și consecințele șomajului sunt și vor rămâne foarte grave. Trebuie ca eforturile politice să continue pentru a susține politicile active din domeniul pieței forței de muncă.

Desigur, Comisia – și afirm acest lucru ca răspuns la unele dintre întrebările adresate în timpul dezbaterii – își susține propunerea de buget. Sperăm ca Parlamentul să ne confirme ambițiile prin votul dvs. După cum a spus ieri președintele Barroso în prima oră de întrebări, ceea ce s-a făcut până în acest moment nu este suficient.

Situația șomajului este de așa natură încât trebuie să facem mai multe atât la nivel european, cât și la nivel național. Șomajul este prima noastră preocupare astăzi și sperăm să putem conta pe faptul că Parlamentul European își va continua munca în această direcție și, de asemenea, că va pune presiune asupra Consiliului, pentru aprobarea propunerii noastre de facilitare a gestionării fondurilor structurale, deoarece aceste lucruri vor fi de un real ajutor.

Un alt punct adus în discuție a fost în legătură cu povara administrativă. Joia aceasta, Comisia va adopta un comunicat care oferă o viziune amplă, de durată, cu privire la reducerea poverii administrative. Acest comunicat va evidenția ceea ce s-a realizat până în acest moment și ce mai rămâne încă de făcut. Comunicatul se bazează și pe munca foarte importantă depusă de Grupul Stoiber. În conformitate cu acest raport particular, imaginea este foarte pozitivă, iar propunerea cu privire la modul de abordare a reducerii poverii administrative se află pe masa de discuții. Din nefericire, majoritatea acestor propuneri sunt pendinte la Consiliu, astfel încât sperăm din nou că Parlamentul European ne va ajuta să punem presiune asupra statelor membre pentru a continua în această direcție.

Aș dori, de asemenea, să spun câte ceva despre supravegherea pieței financiare, lucru care a apărut în mod regulat pe agenda Comisiei în ultimele luni. La nivelul UE trebuie creat un cadru de supraveghere complet nou și suntem bucuroși să observăm că s-au înregistrat unele progrese. Există un acord extins în cadrul Consiliului cu privire la propunerea Comisiei asupra Consiliului de risc sistemic pentru supravegherea macroprudențială. Sperăm ca Parlamentul să ne ofere susținerea sa. Este nevoie de mult mai multe eforturi atunci când vorbim despre autoritățile de supraveghere microprudențială și, din nou, ne bazăm pe voința atât a Consiliului cât și a Parlamentului pentru a ajunge la o soluție ambițioasă și eficientă, cât mai curând posibil.

În final, permiteți-mi să vorbesc și despre tema care ocupă una din pozițiile fruntașe pe agenda Președinției suedeze, și anume schimbările climatice, deoarece nu mai avem decât câteva săptămâni înainte de conferința de la Copenhaga. Cred că unii dintre dvs. au atins deja acest aspect care va reprezenta problema de bază care va determina succesul sau eșecul. Aș numi acest lucru justiție climatică, deoarece privește relația dintre țările în curs de dezvoltare și cele dezvoltate, precum și voința de a prezenta o propunere credibilă pentru finanțarea măsurilor de contracarare și adaptare, și modul în care ne arătăm disponibilitatea de a deschide drumul.

Comisia – singurul organism care a făcut acest lucru – a prezentat o propunere de finanțare. A fost criticată de mulți ca insuficientă. Sunt sigură că nu va fi suficientă, însă nu este decât un prim pas și să sperăm că acest lucru îi va determina și pe alții să contribuie cu propriile lor eforturi și să prezinte ceva concret, pe baza căruia să putem negocia la Copenhaga. Desigur, vom continua să fim activi și nu ne vom diminua ambițiile, în schimb vom încuraja toate celelalte părți și toți ceilalți parteneri să-și asume rolul în totalitate și să ia loc la masa de negocieri – inclusiv Statele Unite, pentru prima dată – astfel încât să putem oferi un răspuns tuturor preocupărilor cetățenilor.

Vă pot asigura că nu avem nicio intenție de a ne diminua ambițiile, ci dimpotrivă ne vom asigura că lucrăm în mod proactiv pentru a ajunge la o înțelegere pozitivă la Copenhaga.

Președinte. - Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Gerard Batten (EFD), în scris. – Sunt speculații aprinse că Tony Blair ar putea fi numit primul președinte al Uniunii Europene în conformitate cu Tratatul de la Lisabona/Constituția europeană. Aproape treizeci și opt de mii de oameni au semnat o petiție la nivel european prin care se opun președinției dumnealui. Este ușor de înțeles de ce. În calitate de prim-ministru al Marii Britanii, dl Blair s-a dovedit a fi un mincinos și un fantezist. Dintr-un salariu de prim-ministru relativ modest, a reușit în mod misterios să devină multimilionar. În scandalul privitor la cheltuielile membrilor Parlamentului care a Camera Comunelor, numai înregistrările cheltuielilor unui singur membru al Parlamentului au dispărut ca prin minune. Este vorba despre cele ale dlui Blair. Împărtășesc repulsia celor care s-au opus președinției dlui Blair. Dar cine oare ar fi un candidat la președinție mai bun decât dl Blair, pentru această Uniune fondată numai pe înșelătorie, minciuni și corupție? Dl Blair a adus Marea Britanie în pragul ruinei. Ar putea face același lucru pentru UE: UE și Tony Blair se merită unul pe celălalt.

Ivo Belet (PPE), în scris. – (NL) Dle președinte, presupunem că agenda viitorului Consiliu European va include și criza economică, mai ales situația companiei Opel. Achiziția Opel și masivul ajutor național de stat care a fost promis în această direcție reprezintă mai mult decât un precedent pentru Europa; este vorba despre credibilitatea Comisiei Europene, care trebuie să se asigure că nu se acordă niciun ajutor de stat ilegal. Este inacceptabil ca uzinele sănătoase și profitabile să fie închise deoarece statul membru în care sunt situate nu poate produce suficient de mult ajutor de stat ca alte state membre mai mari și mai puternice.

Trebuie să învățăm o lecție din afacerea Opel: nu este încă prea târziu să lansăm o strategie europeană coordonată pentru sectorul automobilelor. CARS 21 a fost și rămâne un plan demn de laudă, însă este departe de a fi suficient. Europa trebuie să elaboreze un plan viguros pentru viitor, care să accelereze drastic dezvoltarea mașinii electrice durabile. Pentru a face acest lucru, trebuie să-i convocăm la o masă rotundă pe producătorii auto europeni și să ne concentrăm resursele din cadrul celui de-al șaptelea program cadru pe această problemă. A venit vremea să ieșim din poziția defensivă și să le transmitem tuturor lucrătorilor din cea mai mare industrie europeană un semnal pozitiv.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), în scris. – (PT) Unul dintre obiectivele primare ale viitorului Consiliu European va fi să se asigure succesul Conferinței NU cu privire la schimbările climatice, care va avea loc la Copenhaga în luna decembrie.

Concluziile Consiliului cu privire la poziția UE din cadrul conferinței de la Copenhaga sunt fundamentale pentru a ne asigura că UE se exprimă într-un singur glas. Este important să păstrăm o poziție ambițioasă în timpul negocierilor. UE ar trebui să demonstreze că este unită și să dea un exemplu de spirit de conducător, mai ales ajutând țările în curs de dezvoltare, care se vor confrunta cu costuri de aproximativ 100 de miliarde de euro anual începând cu 2020 pentru a se adapta la impactul schimbărilor climatice și pentru a-și reduce emisiile.

Crearea structurii pentru un sistem de finanțare dedicat țărilor în curs de dezvoltare, mai ales celor mai puțin dezvoltate, este de o importanță extremă, alături de definirea surselor și sumelor acestor finanțări, pentru a se asigura ajungerea la un acord la Copenhaga.

Acest acord va permite intrarea în vigoare a unui protocol, care va înlocui Protocolul de la Kyoto începând cu 1 ianuarie 2013 și va asigura o reducere efectivă a emisiilor de gaze de seră, permițându-i industriei europene să rămână competitivă pe piețele globale.

András Gyürk (PPE), în scris. – (HU) Sperăm ca, cel mai târziu până la sesiunea finală din octombrie a Consiliului European, obstacolele finale care au împiedicat intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona să

dispară. Acest acord poate, în multe privințe, să inspire Uniunea Europeană să aibă un proces mai eficient de luare a deciziilor. Aș dori să subliniez un exemplu: securitatea energetică. Un semn de progres este acela că, spre deosebire de situația existentă până în acest moment, politica energetică beneficiază de o secțiune separată într-un Tratat CE. Pe baza evenimentelor din ultimii ani, cred că noul capitol va trasa liniile directoare ale politicii energetice a UE. Obiectivele care vor fi susținute includ dezvoltarea eficienței energetice, promovarea utilizării surselor regenerabile și interconexiunea rețelelor. În calitate de deputat european din partea unui stat membru nou, sunt deosebit de bucuros că conceptul de solidaritate apare în noul capitol dedicat energiei. Totuși, Tratatul de la Lisabona nu ne prezintă în niciun fel – cel puțin în ceea ce privește politica energetică – o soluție de-a gata. Includerea noului capitol are mai degrabă rolul unui avertisment: Europa trebuie să întreprindă de urgență pașii necesari în vederea reducerii dependenței sale și a promovării viziunilor sale privind mediul înconjurător.

Tratatul de la Lisabona în sine nu oferă nicio garanție, ci doar o ocazie. Aceasta este o ocazie acordată statelor membre pentru a consolida fundațiile unei politici energetice europene comune, rămânând în tot acest timp conștiente de propriile lor interese. Dezvoltarea unor căi alternative de aprovizionare, interconectarea rețelelor sau chiar o măsură de protecție împotriva achizițiilor externe nu pot fi concepute pe viitor fără un grad adecvat de voință politică și cooperare din partea statelor membre.

Iosif Matula (PPE), *în scris*. – Efectele aprobării Tratatului de la Lisabona în Irlanda se răsfrâng asupra întregului continent european. Scopul acestui tratat este, evident, simplificarea procesului de luare a deciziilor după extinderea Uniunii către est. În acest context, semnalul dat de către partenerii noștri irlandezi este unul al solidarității cetățenilor europeni. Discutam, astfel, de unul dintre ultimele Consilii Europene ce se desfășoară sub președinția rotativă a Uniunii, fapt cu atât mai semnificativ, cu cât trebuie realizată selecția titularilor pentru posturile de prim rang ce vor fi deținute în anii care vor veni. E o problema care a suscitat vii dezbateri, antrenând sensibilități politice nenumărate. Din punctul meu de vedere, avem de a face cu o chestiune unde principiile clare trebuie să primeze în defavoarea unor orgolii de moment. Avem datoria să oferim Uniunii coerență, eficiență, perspectivă pe termen lung, dezvoltare echilibrată a tuturor regiunilor, pentru a putea face față provocărilor de pe scena politică internațională, fie că vorbim de criza economică, de schimbările climatice, de identitatea noastră comună, etc. Iar Uniunea nu va căpăta forța pe care o merită, decât în momentul în care vom avea un mesaj sincronizat la nivel internațional, în momentul în care vom fi identificabili ca o structură ce acționează unitar.

(Ședința a fost suspendată pentru câteva minute)

PREZIDEAZĂ DL VIDAL-QUADRAS

Vicepreședinte

3. Votare

Președinte. - Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii ale votării: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

3.1. Libertatea informațiilor în Italia și în alte state membre din Uniunea Europeană (vot)

– *Înainte de votare:*

Edite Estrela (S&D). – (PT) Dle președinte, solicit să mi se dea cuvântul, în conformitate cu articolului 157 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, pentru a vorbi despre cel de-al doilea proiect de amendament la propunerea comună de rezoluție privind libertatea de informare în Italia și în alte state membre, depus de Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat).

Amendamentul propus dezonorează Parlamentul European și, în numele adevărului, nu ar trebui să fie dezbătut, cu atât mai puțin votat. Premisele sale sunt false și se bazează pe o simplă aberație inventată de partidele politice portugheze în timpul campaniei electorale. Acestea au primit răspunsul corect din partea alegătorilor portughezi.

Cu toate acestea, un adevăr incontestabil (și am aici dovada pentru a-l demonstra) este faptul că deputatul european, care a depus amendamentul, a dat dovadă de intoleranță și de o mentalitate inchizitorială, ieri, pe

pagina sa web, atunci când i-a solicitat scriitorului José Saramago, câștigătorul Premiului Nobel pentru literatură, să renunțe la naționalitatea portugheză. Este destul de clar cine atacă libertatea de opinie.

– *Înainte de votul asupra propunerii comune de rezoluție RC-B7-0090/2009:*

David-Maria Sassoli, în numele Grupului S&D. – (IT) Dle președinte, în conformitate cu articolul 147 din Regulamentul de procedură, aș dori să vă reamintesc că, în cadrul dezbaterii asupra drepturilor omului în lume din 2007, acest Parlament a decis să nu acționeze în conformitate cu propunerea Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) de a face referire la reprezentanții unor înalte instituții civile și religioase în scopul consolidării argumentelor politice.

Prin urmare, vă solicităm să adoptați aceeași măsură în legătură cu amendamentele la rezoluția noastră, depuse de către Grupul PPE, care fac referire explicită la președintele Republicii Italiene, Giorgio Napolitano.

Președinte. – Dle Sassoli, ați adus în discuție problema inadmisibilității, în conformitate cu articolul 147 din Regulamentul de procedură. Prin urmare, președinția, și anume Președintele Buzek, a analizat în profunzime această problemă, după cum vă puteți da seama. Președintele și-a bazat analiza pe următoarele principii. În primul rând, amendamentele la care faceți referire, și anume amendamentele 7, 8 și 9, au legătură directă cu textul pe care sunt menite să-l modifice. În al doilea rând, acestea nu au drept scop eliminarea sau înlocuirea integrală a textului. Nici nu modifică diverse alineate din text, nici nu se poate susține că nu modifică toate versiunile lingvistice.

În consecință, aplicând cu strictețe prevederile articolului 147, Președintele consideră că amendamentele îndeplinesc toate criteriile relevante de admisibilitate. Prin urmare, Președintele a decis că acestea sunt admisibile.

În ceea ce privește referirea la președintele Napolitano, care este un fost, foarte apreciat coleg, există un precedent care ne permite să includem nume de persoane, politicieni în textele noastre.

Dle Sassoli, dacă doriți să vă susțineți în continuare solicitarea, vă sunt disponibile, desigur, și alte căi de acțiune, în conformitate cu Regulamentul de procedură, ca de exemplu, amendamentul oral sau, desigur, votul împotriva amendamentelor menționate mai sus.

Mario Mauro, în numele Grupului PPE. – (IT) Dle președinte, sunt în totalitate de acord cu modul în care președinția a interpretat problema amendamentelor. Doresc să depun un amendament oral, prin urmare, noi vom păstra toate amendamentele și propunem, pur și simplu, eliminarea din text a numelui și prenumelui președintelui Republicii Italiene.

Așadar, conform practicii noastre standard, propun să nu fie incluse referiri la persoane și să ștergem din text numele „Giorgio Napolitano”, păstrând amendamentele și opțiunea de a vota asupra acestora. Consider că acest lucru ne va permite să ne exprimăm, într-un fel, respectul față de președintele Republicii Italiene, care a declarat în mod clar ceea ce a declarat și la care au făcut referire, în cadrul dezbaterii, toți vorbitorii din cadrul tuturor grupurilor politice.

Niccolò Rinaldi, în numele Grupului ALDE. – (IT) Dle președinte, luând act de decizia președinției asupra admisibilității amendamentelor, le solicit autorilor acestor amendamente să le retragă din motive de comoditate politică.

Nu cred că omiterea numelui și prenumelui președintelui Republicii Italiene va schimba mare lucru, având în vedere faptul că tocmai președintele Republicii Italiene este subiectul acestor amendamente. Consider că acest lucru este specific activității noastre; Nu i-am văzut niciodată pe deputații din alte țări să facă referire la Regina Angliei sau la președintele Germaniei în rezoluțiile noastre din motive aparente de manipulare. Prin urmare, aș dori să solicit retragerea amendamentelor 7, 8 și 9 la rezoluție.

Președinte. – Dle Sassoli, având în vedere că dvs. ați adresat această întrebare și că dl Mauro a înaintat o propunere, drept răspuns la propunerea dvs., ați dori să luați cuvântul pentru a oferi un răspuns?

David-Maria Sassoli, în numele Grupului S&D. – (IT) Dle președinte, noi suntem de acord cu eliminarea din text a numelui și prenumelui președintelui nostru italian. În mod firesc, vom vota împotriva acestor amendamente.

Președinte. – În acest caz, vom retrage numele și prenumele sefului de stat italian.

– *Înainte de votul asupra alineatului (3):*

Nuno Melo (PPE). – (PT) Dle președinte, depun următorul amendament: regretă influența exercitată de Guvernul Socialist Portughez, care a condus la decizia de a anula programul *Jornal Nacional* difuzat pe postul TV1 al televiziunii portugheze și constată faptul că această decizie este acum examinată de autoritatea de reglementare portugheză.

(Amendamentul oral nu a fost acceptat)

– După votul asupra considerentului D:

József Szájer (PPE). – Dle președinte, doresc să-i reamintesc acestui Parlament că Parlamentul European nu acceptă rezoluții care aplică standarde duble. Prin urmare, vă voi da un exemplu din țara mea – Ungaria – unde ministrul de finanțe a depus un denunț penal împotriva unui jurnalist, deoarece nu i-a plăcut ce scria acesta la adresa sa.

Din această cauză, sunt de părere că, dacă menționați în textul dvs. faptul că prim-ministrul italian intenționează procese împotriva ziarelor din Europa și nu menționați acest caz – și cred că ce s-a întâmplat în Ungaria este mai grav – aplicați un standard dublu. Așadar, aș dori să fac un apel la colegii noștri de stânga să nu voteze împotriva acestui amendament, deoarece aceasta va demonstra numai că activitatea desfășurată de dvs. nu este altceva decât un spectacol – un spectacol de intimidare a prim-ministrului unei țări în care nu există o orientare de stânga.

(Aplauze)

Guvernul nu face parte din familia dvs., însă nu acceptați aceleași standarde atunci când este vorba de un guvern socialist. Prin urmare, amendamentul urmează direcția corectă.

(Aplauze)

„întrucât Parlamentul European nu va accepta standarde duble; întrucât, pentru a exercita presiuni politice asupra jurnaliștilor care dezvăluie cazurile de corupție, în care sunt implicați oficiali de rang înalt și politicieni din partidele aflate la guvernare, administrația guvernului ungar a introdus recent măsuri de începere a procedurilor de urmărire penală a acestor reprezentanți ai mijloacelor de informare în masă;” – și anume a dlui Tamás Pindroch, jurnalist la *Magyar Hírlap* – „întrucât, ținând cont, în special, de faptul că procedurile de urmărire penală au fost intentate împotriva jurnalistului care investiga scandalurile în care a fost implicat un fost membru de rang înalt al guvernului și unul din candidații la funcția de comisar european; întrucât acest fapt a generat o atmosferă în care asupra presei sunt exercitate presiuni politice în Ungaria’.

Vă solicit sprijinirea acestui amendament, pentru a vă păstra credibilitatea. Aceasta va demonstra în mod clar faptul că dvs. nu intimidați o anumită persoană pe care nu o simpatizați și care nu împărtășește aceleași viziuni politice ca și dvs., ci sprijiniți, într-adevăr, libertatea presei în Europa.

(Amendamentul oral nu a fost acceptat)

Președinte. – Aici se încheie votarea.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dle președinte, am solicitat cuvântul pentru a vă informa asupra unui eveniment foarte grav, care nu are nicio legătură cu acest vot și referitor la care îi solicit președinției Parlamentului să obțină informații cât mai curând posibil, astfel încât noi să putem întreprinde acțiunile necesare pentru a ne apăra prerogativele și imunitățile.

În această dimineață, niște ofițeri ai poliției italiene au pătruns în reședința personală a unui deputat din delegația noastră, în timp ce acesta se afla aici, la Strasbourg. Prin urmare, acesta a fost nevoit să părăsească de urgență Strasbourgul și să se întoarcă la reședința sa, din ordinul tribunalului din Italia, care a dispus percheziționarea unui deputat, adică a reședinței personale a unui deputat, încălcând, astfel, aspectele fundamentale ale prerogativelor și imunităților noastre.

Solicit, pur și simplu, Parlamentului și președinției să verifice dacă inițiativa tribunalului și a poliției italiene cu privire la dl Mastella reprezintă o acțiune lipsită de respect și o încălcare extremă a termenilor imunității noastre.

Președinte. – Președinția va aborda această problemă pentru a apăra fără echivoc privilegiile și imunitatea noastră.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Dle președinte, sper că votul anterior regretabil asupra unei legi din Lituania, care încă nu a intrat în vigoare, i-a ajutat pe mulți colegi să înțeleagă pericolul, ce trebuie evitat, ca Uniunea Europeană să se transforme într-o Uniune Sovietică.

4. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

- Libertatea de informare în Italia și în alte state membre ale Uniunii Europene

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Dle președinte, sper că dl Berlusconi va fi urmărit în justiție de către autorități pentru crimele pe care le-a comis și că dominația sa asupra presei va lua sfârșit. Anumiți deputați, care nu au votat în favoarea condamnării, ar trebui să înceteze să se prefacă că nu văd, deoarece ceea ce se întâmplă în Italia, în ceea ce privește libertatea, reprezintă o problemă gravă. Aceasta îi afectează și îi privește pe toți europenii, indiferent de rezultatul votului de astăzi.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Eu am votat în favoarea rezoluției întocmite de Grupul Alianței Progresive a Socialiștilor și Democraților, în colaborare cu alte grupuri, întrucât libertatea de informare, libertatea de exprimare și diversitatea de opinii trebuie asigurate în toate statele membre ale Uniunii Europene. Libertatea de informare reprezintă fundamentul unei societăți libere și democratice, iar Carta drepturilor fundamentale prevede că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și acest drept cuprinde și dreptul de a avea propriile opinii și de a obține și transmite informații sau idei fără amestecul instituțiilor publice. Prin urmare, noi, deputații din Parlamentul European, trebuie să sprijinim dezvoltarea unor mijloace de informare în masă independente și a concurenței loiale la nivel național. Pentru a asigura libertatea efectivă a presei, instituțiile guvernamentale trebuie să fie pregătite să apere libertatea de exprimare și să încurajeze dezvoltarea sa, aceasta fiind cel mai important lucru în garantarea valorilor și a drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Dle președinte, „ceea ce omida numește sfârșit, restul lumii spune ca este un fluture”. Cugetarea filozofului chinez este relevantă în această dezbatere, dacă avem în vedere că președintele Obama a câștigat Premiul Nobel, în ciuda faptului că a atacat modul ostil în care a fost prezentat de către televiziuni, și noi discutăm aici despre declarațiile referitoare la lipsa de libertate, care sunt motivate de un singur lucru: cultura urii față de dl Berlusconi.

Cultura urii, după cum a demonstrat-o fotomontajul, care îl reprezenta pe prim-ministru după gratii, de la demonstrațiile de susținere a libertății presei, în care au predominat steagurile roșii și insultele de tot felul. Cultura urii, pentru care ar trebui să-și asume responsabilitatea acest Parlament, dacă va preveni atacul anti-democratic rușinos al stângii iacobine.

Este posibil ca Europa, care a încercat mereu să tolereze o Italie puternică și hotărâtă, să pretindă că nu cunoaște toate acestea, pentru a diminua puterea Italiei. Poporul italian nu va permite acest lucru. Acesta nu le va permite puterilor europene necinstite să încerce să raționalizeze Italia, din cauza unei culturi a urii împărtășită de acei italieni care urmăresc doar să răstoarne puterea câștigată de către formațiunea de centru-dreapta în urma alegerilor democratice.

18 dintre ziarele cu numărul cel mai mare de cititori din Italia sunt împotriva guvernului sau nu colaborează cu acesta și numai cinci pot fi atribuite formațiunii de centru-dreapta și, prin urmare, auzim tot felul de insulte. Acesta este adevărul și, în interesul democrației, este timpul ca, în acest Parlament, să se discute despre stânga anti-democratică și stăpânită de cultura urii din Italia.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Să le transmitem un mesaj mincinoșilor din Ungaria, care susțin că Jobbik nu face și nici nu poate face parte din Parlamentul European, spunând că voturile delegației ungare Jobbik de trei membri au hotărât că Italia nu poate fi condamnată astăzi aici de către forțele nedrepte și discriminatorii prezente. Acesta este primul lucru pe care doresc să-l spun. În al doilea rând, noi nu am făcut acest lucru în baza disciplinei grupului politic, ci conform unui punct de referință juridic. De asemenea, am luat în considerare, în primul rând, faptul că ei ar încerca să utilizeze standarde duble. Într-adevăr, ieri, m-am plâns dlui Barroso că, în Ungaria, guvernul liberal-socialist a încălcat libertatea de opinie, nu prin concentrarea presei sau a mijloacelor de informare în masă, ci împușcând oamenii, arestându-i, torturându-i în închisori și desfășurând o serie de procese penale false. Dl Barroso mi-a răspuns că aceasta este o problemă internă. Cum poate aceasta să fie o problemă internă, când cazul din Italia nu este o problemă internă? Jobbik nu va permite ca asemenea standarde duble să fie aplicate în Parlament.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT)Dle președinte, Europa, de asemenea, trebuie să observe că opoziția din Italia a devenit frenetică, imaginându-și lucruri care nu există.

Desigur, noi nu putem să ne bucurăm de acest lucru, deoarece am fi preferat să venim în acest Parlament și să discutăm despre problemele reale, pentru care oamenii ne solicită soluții, însă putem să ne consolăm cu faptul că, cel puțin, Europa a dat un verdict pe care nici măcar Antonio Di Pietro nu-l va putea contesta. De fapt, acest lucru s-a întâmplat deja în 2004, personajul principal fiind, din nou, dl Di Pietro, susținut de un alt deputat, care acum a trimis alte persoane aici să facă același lucru, însă nimeni nu s-a bucurat de această mișcare.

În plus, electoratul italian a dorit să-i înlăture pe comuniști din parlament și ei nu mai ocupă aceste locuri acum. Libertatea presei în Italia nu înseamnă nimic mai mult decât o încercare a editurilor, magistraților și politicienilor de a nega legitimitatea prim-ministrului și a guvernului său. Totuși, aceasta dă naștere unei situații, în care există o vânătoare de oameni și unde numai un singur om este vânat în mod obsesiv, precum și unui război civil care, alimentat fiind de un anumit element de stânga, poate avea consecințe foarte grave.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET)Există mai multe modalități de a distruge pluralismul mediatic, de a furniza informații distorsionate populației și de a împiedica diversitatea de opinii. Una dintre aceste posibilități constă în monopolizarea mijloacelor de informare în masă prin deținerea dreptului de proprietate, însă aceasta nu este singura. Monopolizarea informației poate fi realizată, de exemplu, și prin acordarea funcțiilor din cadrul instituțiilor mediatice publice numai membrilor unui singur partid – adică, membrilor din cadrul partidului aflat la guvernare – și prin blocarea altor opinii. Există și alte exemple și noi le-am auzit, în acest Parlament, pe parcursul discuției pe marginea acestui subiect. Probabil acestea au fost fapte reale.

Toate acestea ne demonstrează că, dacă Europa dorește să devină democratică, are nevoie de norme, de directive, pentru a crea un pluralism mediatic. Din acest motiv, am sprijinit rezoluția depusă de ALDE, de socialiști și de verzi, în care sunt făcute propuneri de același tip.

Carlo Casini (PPE). – (IT)Dle președinte, mai întâi de toate, aș dori să corectez primele mele două voturi – dorința mea a fost să mă abțin de la vot, însă am greșit, deoarece am acționat în grabă și am apăsător butonul greșit. Primele mele două voturi sunt de abținere, dintre toate voturile de astăzi.

Declarația mea este următoarea: există o greșeală gravă în propunerea care a condus la dezbaterile de astăzi și această greșeală a fost deja subliniată de către președintele Republicii Italiene. În plus, la acest păcat se adaugă și oportunismul alegerii acționării în justiție a anumitor ziare de către prim-ministrul italian – un proces în conformitate cu legea – drept modalitate de a-l ataca.

Prin urmare, noi nu am votat în favoarea propunerii înaintate de către Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică etc. și nici pentru propunerea depusă de Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), deoarece, deși merită apreciere, în măsura în care protejează demnitatea Italiei, aceasta trece cu vederea problema echilibrului între mass-media și alte puteri statale, care există în Europa și care reprezintă o problemă serioasă pentru Italia în prezent. Aceasta nu are legătură cu conflictul de interese al prim-ministrului Italiei din acest domeniu; implică și alte probleme.

La nivel național, pe de altă parte, partidul meu, UDC, lansează majorității o provocare continuă în acest sens. Consider că și noi trebuie să transmitem un mesaj de susținere prin abținerea de la vot.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT)Dle președinte, această dezbatere ne-a demonstrat cât de îndepărtată este stânga din Italia de sentimentele împărtășite de poporul nostru. Nu a existat o revoltă a italienilor; a existat o manevră politică, efectuată de elita juridică, editorială și politică, menită să invalideze verdictul dat de popor, în mod legitim, acum câteva luni.

Doamnelor și domnilor, cei care au declarat în acest Parlament, în ultimele zile, că italienii sunt îngrijorați de faptul că libertatea presei este amenințată de dl Berlusconi, mint și sunt conștienți de acest lucru. Orice italian cinstit recunoaște că, în Italia, există ziare, posturi de radio și de televiziune care își desfășoară în mod liber activitatea; că multe din aceste ziare duc o politică editorială opusă celei a prim-ministrului italian; că dacă există o lipsă de pluralism, aceasta există numai în singurul – și subliniez, doamnelor și domnilor, singurul – sindicat recunoscut de jurnaliștii italieni, care este orientat cu nerușinare către stânga. și că realizatorii de emisiuni, comentatorii și actorii de comedie, ale căror viziuni sunt în contradicție cu cele ale prim-ministrului italian, se pot angaja cu ușurință și pot lucra în cadrul posturilor de televiziune de stat sau în cadrul celor deținute de prim-ministrul italian, fără să le fie amenințată libertatea.

Iar dacă italienii, într-adevăr, au temeri, atunci, ca și în cazul tuturor europenilor, dle președinte, acestea se referă la criză, imigrația ilegală, locurile de muncă și la pensii și, cu siguranță, nu la libertatea de informare, care nu a fost niciodată amenințată ci, dimpotrivă, este atacată în fiecare zi de adepții stângii.

Lena Ek (ALDE). – Dle președinte, îl voi cita pe John Stuart Mill și apoi voi continua în limba suedeză. „Chiar dacă întreaga omenire, cu excepția unei singure persoane, ar fi de aceeași părere, omenirea nu ar fi mai îndreptățită să reducă la tăcere acea unică persoană, decât ar fi îndreptățită aceasta din urmă, dacă ar deține puterea, să reducă la tăcere întreaga omenire.”

(SV) Italia face parte din leagănul european al democrației. Din această cauză, este regretabil faptul că mijloacele de informare în masă din Italia se află în situația de astăzi. Respectul pentru drepturile fundamentale ale omului în toate țările din Europa este cheia cooperării europene. Este absolut greșit să se susțină, așa cum face Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), că aici nu este cazul. Grupul PPE se ascunde după aceste argumente, servind astfel cauzei dlui Berlusconi.

Diversitatea mediatică implică mulți actori diferiți, care au oportunitatea să-și desfășoare activitatea fără ca statul să se implice în conținutul acesteia. Pentru a avea o dezbatere democratică vibrantă în Europa, avem nevoie de mijloace de informare în masă independente în toate statele membre. Modul în care aceasta este obținută nu intră în responsabilitatea Uniunii Europene. Asigurarea libertății presei, pe de altă parte, reprezintă o problemă ce trebuie rezolvată la nivelul Uniunii Europene. Prin urmare, eu regret rezultatul votului de astăzi asupra rezoluției referitoare la libertatea mijloacelor de informare în masă în Italia.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Dle președinte, eu nu sunt impresionat de capacitatea de conducere politică și morală a dlui Berlusconi și, din păcate, Italia nu se află printre primele țări la capitolul libertatea presei. Cu toate acestea, libertatea informației și a presei este, în primul rând, problema Italiei. Italienii înșiși trebuie să ia măsuri în acest sens. Din fericire, ei într-adevăr fac asta, de exemplu, prin ridicarea imunității prim-ministrului italian. În plus, lansarea recentă a ziarului *Il Fatto Quotidiano* demonstrează că există o presă critică în Italia, care are libertate de mișcare.

Așadar, fac apel la italieni să rămână vigilenți în privința atacurilor asupra libertății presei din țara lor. Sper să nu fie nevoie de intervenția birocrăției de la Bruxelles în această situație. În definitiv, noi nu dorim mai multă implicare din partea Europei, ci o Europă care se concentrează asupra principalelor sale sarcini. Numai atunci va putea Europa să câștige încrederea electoratului.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dle președinte, libertatea de informare reprezintă o problemă foarte importantă și, în ceea ce mă privește, am votat pentru. Cu toate acestea, trebuie să ne amintim că libertatea implică și responsabilitate și noi avem nevoie, în Europa, de mijloace de comunicare critice și transparente. Trebuie să ne asigurăm că așa va fi și pe viitor. Istoria europeană ne arată ce orori au rezultat atunci când mijloacele de informare în masă au fost blocate și nu a fost permisă circulația liberă a informației.

Din acest punct de vedere, consider că noi cei din Parlamentul European, trebuie să privim spre întreaga Europă și nu spre fiecare stat membru în parte. Acesta este motivul pentru care trebuie să extindem această problemă și să stabilim principii la care să aderăm, indiferent dacă la guvernare se află socialiștii, democrații, sau extrema dreaptă. Aceleași norme trebuie să li se aplice tuturor și, indiferent de caz, noi trebuie să acționăm, pentru a ne asigura că libertatea de informare va fi respectată. Acesta este unul dintre drepturile fundamentale pe care, sper că, Uniunea Europeană îl va apăra în anii ce vor urma. De asemenea, sper că fiecare va fi tratat conform acelorași standarde.

Chris Davies (ALDE). – Dle președinte, Uniunea Europeană susține că se bazează pe principii fine de libertate și democrație, care sunt reiterate și consolidate în Tratatul de la Lisabona, însă timpul și noi ignorăm încălcările ostentative ce au loc în statele membre. Nu îi arătăm cu degetul pe cei care nu reușesc să susțină principiile care stau la baza Uniunii Europene. Nu dorim să creăm probleme, însă, astăzi, am avut ocazia să luăm poziție și să declarăm că controlul presei de către prim-ministrul italian constituie un abuz clar.

Există probleme și în alte state membre, însă Italia constituie cel mai rău caz. Din cauza voturilor Partidului Independenței Marii Britanii și ale conservatorilor britanici, am pierdut astăzi cu un vot: a fost nevoie de un singur vot. Conservatorii britanici susțin că doresc repatrierea politicii sociale și de ocupare a forței de muncă din Uniunea Europeană. Însă ei nu spun că vor, de asemenea, să împiedice Uniunea Europeană să aibă vreun rol în apărarea drepturilor fundamentale care sprijină democrația în întreaga Europă.

Philip Claeys (NI). – (NL) Dle președinte, și eu sunt încântat de faptul că rezoluția nu a fost votată, deoarece este inacceptabil să se abuzeze de acest Parlament prin implicarea sa în desfășurarea unei vânători politice a

unui anumit politician. De asemenea, este inacceptabil ca acest Parlament să se transforme într-un fel de Big Brother în această privință, într-un fel de anchetator general, ce intervine în mod direct într-o situație, care, pur și simplu, intră în responsabilitatea statului membru.

Cei care discută aici despre o presupusă amenințare la adresa libertății de informare în Italia, o amenințare absolut imaginară, sunt primii care susțin legi neclare, care au drept scop eliminarea politică a disidenților. Această ipocrizie a stângii este odioasă. Într-adevăr, dacă în Belgia ar exista cel puțin jumătate din libertatea de informare din Italia, am fi înregistrat deja progrese considerabile.

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, acestui Parlament nu îi face cinste faptul că întreaga noastră agendă de astăzi, întreaga votare au fost monopolizate de o chestiune care nu ar fi trebuit abordată niciodată. Aceasta este în afara sferei de competență a acestui Parlament și se află printre prerogativele unuia dintre statele membre.

Nu sunt un susținător al dlui Silvio Berlusconi. Sunt încântat de faptul că conservatorii britanici nu mai fac parte, împreună cu partidul dlui Berlusconi, din Partidul Popular European, însă nu cred că sunt singurul pe care îl deranjează ipocrizia fariseică de care a dat dovadă extrema cealaltă pe parcursul acestei dezbateri. Ei s-au plâns de faptul că dl Berlusconi are imunitate penală, fără să menționeze că și ei, în calitate de deputați ai Parlamentului European, beneficiază de aceeași imunitate. Ei se plâng de faptul că dl Berlusconi domină mijloacele de comunicare în masă, fără să menționeze zecile de milioane de euro pe care acest Parlament îi cheltuiește pentru promovarea sa.

Această rezoluție și faptul că a fost adusă în discuție, astăzi, aici nu îi face cinste nimănui – nici italienilor, care au adus în fața acestui Parlament argumentul că ei ar fi pierdut în țara lor, nici nouă celorlalți, pentru că am admis să ne implicăm. Asemenea probleme ar trebui să fie rezolvate în mod corespunzător prin intermediul mecanismelor și procedurilor democratice naționale ale Republicii Italiene. Permiteți-mi să repet solicitarea de a supune la vot Tratatul de la Lisabona. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (ECR). – Dle președinte, cred că noi toți cei din această sală suntem îngrijorați de pluralismul mediatic. Cu toții ne dorim să existe mai mult pluralism mediatic pe întreg teritoriul Uniunii Europene. Eu sunt îngrijorat cu privire la pluralismul mediatic din anumite state membre. Sunt îngrijorat și cu privire la pluralismul mediatic din mai multe țări din afara UE, pe care socialiștii nu le aduc niciodată în discuție, de exemplu, Cuba și Coreea de Nord. Socialiștii păstrează tăcerea în legătură cu pluralismul mediatic din aceste țări.

Însă aici există un principiu foarte important. Rolling Stones au spus odată că „Nu poți întotdeauna să obții ceea ce îți dorești” și atunci când cineva nu poate să obțină ceea ce își dorește, se bazează pe procesul democratic din țara sa pentru a-i convinge pe oameni să înlăture guvernul pe care nu-l susține. Nu decide să meargă la Parlamentul European și să încerce să obțină acolo anularea deciziilor democratice. Acesta este un principiu pe care îl prețuiesc conservatorii și, prin urmare, sunt mândru de faptul că Grupul Conservatorilor și Reformiștilor Europeni a avut un rol în respingerea acestei rezoluții condamnabile.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Dle președinte, consider că votul democratic al acestui Parlament a demonstrat, fără îndoială, ceea ce toți știu că este adevărat, și anume că, în Italia, există libertate de informare.

Înțelegeți, ceea ce încerca stânga să facă, și anume să caute subiecte față de care să obiecteze – de ce? Deoarece, după cum am mai spus anterior, la Bruxelles, aceasta deține foarte multe ziare în Italia, însă nu știe ce să scrie și, prin urmare, singurul lucru pe care a putut să-l spună – întârziind astfel lucrările acestui Parlament timp de o lună – a fost că susține ideea că în Italia nu există libertate de informare.

În aceste ziare, reprezentanții stângii nu pot să scrie că, în Italia, guvernul a mutat victimele cutremurului din Aquila din orașele de corturi înapoi în case de locuit într-un interval de patru luni. În ziarele lor, ei nu pot să scrie că, în trei luni de zile, noul guvern italian condus de Berlusconi a curățat gunoarele de pe străzile din Napoli, pe care ei le-au lăsat să se adune timp de ani de zile. Ei nu pot să spună că, potrivit OCDE, Italia este țara cu cele mai puține disponibilizări, în pofida crizei economice; ei nu pot să spună în ziarele lor că, în Italia, nicio bancă nu a dat faliment și niciun client nu și-a pierdut economiile, în pofida crizei economice; ei nu pot să spună acest lucru, nimeni nu le citește ziarele, nimeni nu îi crede și ei aruncă vina asupra așa-zisei lipse a libertății de informare.

știți ce se spune în Italia? Se spune că ei sunt precum cei care au deschis ringul, au lăsat taurii să scape și caută coarnele: ei au pierdut taurii, voturile, cifrele în Italia; au încercat – și voi încheia aici, dle președinte – să îi găsească în Europa, unde au avut, de asemenea, majoritatea, însă unde au pierdut și această majoritate.

Cu tot respectul pentru persoanele din Europa care au dorit să demonstreze că opusul este adevărat, democrația a arătat încă odată că există libertate de informare în Italia.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, sunt foarte mulțumit de rezultatul rezoluției de astăzi, deoarece Italia este un stat membru al Uniunii Europene și includerea ei separată într-o propunere de rezoluție ar fi inutilă. Cu toate acestea, sper că, pe viitor, vom avea ocazia să discutăm despre libertatea de informare, libertatea presei și libertatea jurnaliștilor de a-și exprima opiniile în cadrul instituțiilor în care lucrează. Și ar trebui să ne asigurăm că același lucru se aplică la nivelul întregii Uniuni Europene, la fel cum nu ar trebui să discutăm numai despre o singură țară în parte. Rezultatul de astăzi a însemnat o zi bună pentru Uniunea Europeană și pentru democrație.

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Dle președinte, ca de obicei, discutăm și votăm aspecte de interes și relevanță exclusiv națională în Parlamentul European și nu în Camera Deputaților sau Senatul Italiei.

Din nou, ulterior acuzațiilor referitoare la imigrație, aduse guvernului italian, în acest Parlament, de către cei din opoziție, nu din cauza unei conspirații ciudate ale cărei victime se cred, ci cu voința suverană a poporului, a fost efectuată o încercare oportunistă, ridicolă și egoistă de a distorsiona realitatea situației din Italia, cu scopul exclusiv de a denigra guvernul și țara noastră în persoana prim-ministrului nostru, dl Berlusconi.

Partidele minoritare au încercat să obțină un avantaj în cadrul alegerilor prin desfășurarea unei campanii unilaterale, compensând, astfel, lipsa ideologiei și a conținutului din programele lor electorale cu o campanie menită să provoace daune sistematice țării noastre în Europa. Deputații care au susținut opoziția italiană ar trebui să se concentreze asupra problemelor care se referă strict la țările lor, fără a privi situația din Italia prin ochii înșelați și înșelători ai compatrioților mei. Ei fac parte dintr-un partid care, de-a lungul anilor, s-a distins prin adoptarea unei politici ce constă într-un singur lucru: abuzul sistematic la adresa prim-ministrului italian, liderul coaliției alese în mod democratic de către 17 milioane de italieni.

Explicații scrise privind votul

- Libertatea de informare în Italia și în alte state membre ale Uniunii Europene.

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea rezoluției depuse de către Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European referitoare la libertatea de informare, deoarece consider că libertatea presei reprezintă unul dintre pilonii unei societăți libere și democratice, pe care o sprijin, și atunci când aceasta este amenințată, ca în cazul Italiei, în prezent, trebuie să fim gata să o protejăm. În Italia, libertatea exprimării și libertatea presei sunt amenințate în mod clar.

Faptul că prim-ministrul deține controlul, în mod direct sau indirect, asupra unui vast imperiu de edituri, publicații cotidiene și săptămânale și asupra a trei posturi de televiziune, este, în mod clar, incompatibil cu funcția politică pe care o ocupă dl Berlusconi și cu cerințele privind statul democratic și statul membru al UE. La acestea se adaugă și încercările de a exercita presiuni și de a manipula posturile publice de televiziune. Nu ar trebui să uităm nici faptul că actuala criza economică a slăbit și mai mult mijloacele de informare în masă, făcându-le mai susceptibile la presiunile din partea companiilor de publicitate sau instituțiilor publice. Este imperios necesar ca Comisia Europeană să emită, în sfârșit, o propunere de directivă referitoare la pluralismul și concentrarea mijloacelor de informare în masă, clarificând, astfel, normele care trebuie urmate în toate statele membre cu privire la această problemă, care este atât de vitală pentru democrație.

Jean-Pierre Audy (PPE), în scris. – (FR) Am votat în favoarea modificării titlului proiectului de rezoluție referitoare la libertatea de informare în Italia, ulterior declarației Comisiei Europene din 8 octombrie 2009, de a elimina cuvântul „Italia”. Deși situația din Italia este extrem de îngrijorătoare, din cauza unui conflict permanent de interese între proprietatea și/sau controlul asupra mijloacelor publice sau private de informare în masă și unele puteri politice, eu sunt de aceeași părere cu mulți dintre colegi că Parlamentul European nu ar trebui să arate cu degetul spre unele state membre.

Liam Aylward, Brian Crowley și Pat the Cope Gallagher (ALDE), în scris. – Astăzi am votat diverse rezoluții și amendamente. În esență, ne-au fost prezentate propuneri care condamnă funcționarea mijloacelor de informare în masă din Germania, Portugalia, Ungaria și Italia.

În calitate de membri ai partidului de la conducere din guvernul irlandez, am fost, în mod constant, împotriva propunerilor înaintate în Parlamentul European, care condamnă activitățile interne ale unui anumit guvern și ale unei țări în parte din cadrul Uniunii Europene.

De când am aderat la Uniunea Europeană, ne-am opus, în mod constant, strategiilor politice prin care Parlamentului European i se solicită să se pronunțe cu privire la diviziunile și disputele politice care au loc pe plan intern într-o anumită țară din Uniunea Europeană.

Aceasta este poziția noastră politică din trecut și din prezent. Am fost consecvenți mereu.

Vom sprijini mereu libertatea de exprimare, care reprezintă un drept fundamental al cetățenilor din Europa.

Ivo Belet (PPE), *în scris*. – (NL) Sperăm că rezultatul surprinzător al acestui vot va oferi spațiu pentru o dezbatere adevărată cu privire la esența problemelor care amenință pluralismul mijloacelor de informare în masă din Europa. Noi susținem din toată inima o asemenea dezbatere. Știm cu toții că sunt exercitate presiuni asupra libertății mijloacelor de informare în masă în anumite state membre (a se vedea cel mai recent Raport de referință privind libertatea presei, publicat ieri de Organizația Reporteri fără Frontiere).

Cu toate acestea, abordarea fundamentală a acestor probleme și dezvoltarea unui instrument care să îmbunătățească situația în toată Europă sunt esențiale, pentru ca jurnaliștii să poată să-și desfășoare activitatea fără presiuni din partea părților interesate private sau politice. Unii deputați din acest Parlament au preferat să abordeze și să soluționeze problemele naționale la nivel intern, însă este bine că această strategie a dat greș, deoarece ar fi riscat să înăbușe dezbaterile de la bun început. Acum trebuie să ne îndepărtăm de aceste jocuri la nivel național odată pentru totdeauna și să ne investim energia în găsirea unor soluții structurale pentru o problemă care, pe termen lung, constituie o adevărată amenințare pentru statul nostru de drept și democrație în Europa.

David Casa (PPE), *în scris*. – Ideea conform căreia, în Italia, ar exista orice formă de încălcare a dreptului la informare este greșită. În primul rând, nu este necesar ca Parlamentul European să fie utilizat drept forum pentru dezbaterile problemelor care ar trebui să rămână în cadrul sferei de competență a instanțelor interne și a parlamentelor statelor membre. În plus, este evident că criticile recente la adresa Italiei au fost inițiate numai din efortul de a-l ataca pe premierul italian Silvio Berlusconi. Din aceste motive, am votat împotriva acestei rezoluții.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Relația dintre puterea politică și jurnalism este una complexă și delicată, însă pentru mine este evident faptul că nimeni nu ar trebui să aibă dreptul de a impune propriul „adevăr”, cenzurând astfel idei, persecutând jurnaliști sau limitând libertatea de exprimare și de informare. Libertatea de informare și de exprimare reprezintă unul dintre principiile fundamentale pe care se bazează Uniunea Europeană și care este esențial în orice democrație. Aceasta înseamnă, de asemenea, că noi nu ar trebui să trivializăm această dezbatere sau să o utilizăm în scopuri politice.

Prin depunerea unei rezoluții privind libertatea de informare în Italia, Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European confundă Parlamentul European cu parlamentul italian. Ei demonstrează că au standarde duble atunci când resping propunerea de a include cazuri din alte țări, precum Germania, Ungaria sau Portugalia, unde a fost menționată anularea nejustificată a programului *Jornal Nacional* de pe postul TV1. Ei nu sunt interesați de libertatea de informare din Europa, ci numai de cea din Italia. În mod surprinzător, în aceeași zi, aflăm că Portugalia a pierdut 14 puncte în clasificările privind libertatea presei publicate de Reporteri fără Frontiere.

Vasilia Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Libertatea presei este un element vital într-o societate democratică. Din acest motiv, consider că necesitatea unei piețe mass-media echilibrate trebuie susținută la nivelul tuturor statelor membre, acestea trebuind să se angajeze, atât separat, cât și împreună, să ofere cetățenilor europeni posibilitatea unei informări cât mai corecte. Cred că este imperativ necesar ca toți cetățenii europeni să își exercite în mod activ drepturile și obligațiile, astfel încât să fie informați, dar și să înțeleagă și să critice felul în care sunt informați, atât de instituțiile europene, cât și de fiecare stat membru în parte.

Anne Delvaux (PPE), *în scris*. – (FR) În calitate de fost jurnalist, m-am abținut de la votarea tuturor propunerilor și amendamentelor supuse la vot în această miercuri. Doresc să critic vehement, pe această cale, utilizarea în scopuri politice a dezbaterii asupra libertății presei, un drept fundamental care, în esență, nu trebuie să fie, în niciun caz, ținta negocierilor și luptelor politice dintre extrema stângă și extrema dreaptă!

În Italia, este atacată libertatea presei, ceea ce este absolut inacceptabil. Cu toate acestea, am avut vești și de la jurnaliștii bulgari, români sau francezi? Am examinat îndeaproape interferențele politice sau economice

din alte țări ale UE? Cum putem fi siguri că politica din țările noastre nu influențează controlul editorial sau conținutul? Dacă am fi extins studiul nostru cu un nou raport, ne-am fi putut susține rezoluțiile, astfel încât acestea să-și atingă, în modul cel mai corespunzător, scopul lor real: libertatea presei în cadrul Uniunii Europene! În opinia mea, acest drept fundamental merită mai multă atenție, decât cea acordată în aceste texte – texte ce nu și-au atins scopul.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris*. – Eu am votat în favoarea acestei rezoluții, care solicită adoptarea unei directive privind concentrarea și protecția pluralismului mijloacelor de informare în masă. Din păcate, cadrul legal al UE privind pluralismul și concentrarea mijloacelor de informare în masă este încă inadecvat. Uniunea Europeană garantează libertatea de exprimare și de informare în articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale și în articolul 10 din Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Într-adevăr, articolul 11 din Cartă prevede în mod explicit că „libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă sunt respectate”, iar libertatea și pluralismul mijloacelor de informare în masă sunt esențiale pentru o societate liberă, sănătoasă și democratică. Creșterea concentrării mijloacelor de informare în masă în mâinile patronilor bogați, cu siguranță, înăbușă desfășurarea unor dezbateri deschise. Trebuie să fim atenți ca interesele oamenilor de afaceri bogați să nu influențeze fluxul de informații și să nu impună o agendă determinată de interesele de piață, anti-reglementări și, deseori, anti-sindicală. În egală măsură și din aceleași motive de asigurare a imparțialității, operatorii mijloacelor publice de informare în masă ar trebui să fie independenți și să nu fie supuși intervenției din partea autorităților guvernamentale.

Frank Engel (PPE), *în scris*. – (FR) Parlamentului European i se solicită, din nou, să emită un aviz cu privire la o problema națională, adică, amenințarea libertății de exprimare din Italia. Deputații din Luxemburg ai grupului PPE sunt de părere că, din principiu, Parlamentul European nu trebuie să intervină într-un conflict de interese, fie el adevărat sau nu, dintr-un stat membru. Parlamentul nu trebuie să solicite măsuri legislative europene de fiecare dată când o problemă politică sau juridică nu poate fi rezolvată în mod satisfăcător pentru toate partidele implicate dintr-un anumit stat membru. Din aceste motive, noi am votat împotriva oricărei încercări de a emite legi, la nivel european, pentru o problemă referitoare la interesele conflictuale dintr-un anumit stat membru.

În aceste condiții, suntem de acord cu desfășurarea, la nivel european, a unei dezbateri adevărate privind presa și fuziunile problematice din acest domeniu. Această dezbatere nu ar trebui să se concentreze asupra unui singur stat membru, ci să abordeze problema într-un mod obiectiv și consecvent pentru toată UE, astfel încât soluțiile pentru aceste probleme să se poată baza pe legislația comunitară existentă.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Delegația socialistă portugheză din cadrul Parlamentului European denunță și condamnă acțiunile anumitor deputați portughezi din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), care au încercat să păteze imaginea Portugaliei și a prim-ministrului portughez prin acuzația nefondată de amestec în mass-media. Aceasta a fost lansată ca parte dintr-o campanie de mușamalizare a atacurilor asupra libertății de exprimare și a libertății mijloacelor de informare în masă din partea guvernului italian al lui Silvio Berlusconi. Delegația socialistă nu poate decât să-și exprime regretul cu privire la faptul că anumiți deputați portughezi atrag pe scena internațională această dezbatere, care a fost instigată de anumite partide în timpul recente campanii electorale, la care electoratul portughez a oferit un răspuns răsunător.

Spre deosebire de cei din spatele acestei campanii, socialiștii nu le impun cetățenilor portughezi să renunțe la cetățenia lor, însă îi denunțăm pe cei care atacă reputația Portugaliei cu scopul de a-și îndeplini posibilele angajamente față de Silvio Berlusconi.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Comisarul Viviane Reding a făcut un apel către Parlament referitor la dezbaterea acestei probleme, solicitându-ne să nu implicăm instituțiile europene în soluționarea problemelor care ar trebui rezolvate la nivel național, astfel cum este prevăzut în tratatele noastre. Sunt în totalitate de acord și regret utilizarea unor asemenea tactici de către stânga europeană, în special, de către socialiști. Îmi amintesc că, în cursul legislaturii anterioare, socialiștii spanioli au încercat să manipuleze Parlamentul European prin obținerea susținerii – insuficientă în țara lor – din exterior, pentru o politică anti-terorism dezastruoasă. Acest model regretabil de comportament persistă. Așa cum a reclamat președintele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), aceste atitudini sunt de rea credință și nu contribuie în nici un fel la sporirea încrederii în instituțiile europene.

Mă întreb dacă Grupul Alianței Progresive a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European ar fi la fel de nerăbdător să organizeze o dezbatere similară, referitoare la Portugalia și la intervențiile repetate a guvernului său în mass-media, care, în decurs de câteva luni, au dus la înlocuirea redactorului șef al unui ziar

renumit *O Público*) și la anularea neașteptată a programului de știri (TV1), care a fost deja condamnată serios de către autoritatea de reglementare a mijloacelor de informare în masă.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea rezoluției pentru apărarea libertății de informare, deoarece credem în apărarea libertății de exprimare și de informare și a pluralismului, și nu în concentrarea mijloacelor de informare în masă. Cu toate acestea, nu suntem de acord cu anumite aspecte din această rezoluție, care conduc spre intervenția în viața democratică a anumitor țări și avem îndoieli serioase față de o posibilă directivă referitoare la această problemă, având în vedere, în special, actuala componență a acestui Parlament.

Lupta noastră pentru libertatea de informare și de exprimare, drepturile jurnaliștilor și a altor profesioniști din domeniul mediatic, accesul universal la informare și pluralismul garantat al mijloacelor de informare în masă nu poate servi drept justificare pentru aranjamentele pătinoare, ale căror obiectiv principal constă în intervenția Parlamentului European în afacerile interne ale țărilor, utilizând standarde duble, în funcție de entitatea politică care are un interes într-un anumit domeniu.

Prin urmare, și noi ne-am abținut de la votarea propunerilor depuse de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) referitoare la problemele privind TV1 în Portugalia, deși este cunoscut faptul că Partidul Comunist Portughez critică această situație din Portugalia.

Mathieu Grosch (PPE), *în scris.* – (FR) Consider că dezbateră referitoare la libertatea presei este foarte importantă. Situația din Italia este îngrijorătoare, însă este sarcina Parlamentului European să dezbată subiectul la modul general sau referitor la toate țările care reprezintă o problema din acest punct de vedere.

Faptul că se face referire numai la Italia, știind că există probleme și în alte țări, precum România, Bulgaria, Portugalia și Ungaria, creează o dezbateră pătinoare, care nu contribuie la libertatea de exprimare sau la libertatea presei.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Eu am votat, astăzi, împotriva rezoluției comune, propusă de PPE, ECR și EFD, privind libertatea de informare din Italia și din alte state membre, precum și împotriva amendamentelor depuse de aceste grupuri la rezoluția comună propusă de partidele de stânga și de centru, deoarece, în esență, acestea au avut drept scop eliberarea prim-ministrului italian de responsabilitatea sa de a respecta principiul pluralismului, care reprezintă o valoare fundamentală a democrațiilor noastre. De asemenea, acestea l-au atacat, în mod scandalos, pe președintele Republicii Italiene, Giorgio Napolitano. Am sprijinit cu tărie rezoluția comună, co-semnată de grupul din care fac parte, deoarece susțin în mod fundamental libertatea de exprimare și sunt pentru legislația europeană referitoare la fuziunile din mass-media, în pofida opoziției drepte, care a fost deja demonstrată de mai multe ori. Ar trebui să avem în vedere temerile apărute în Italia, ulterior presiunii exercitate recent de către Silvio Berlusconi asupra ziarelor italiene și europene, precum și asupra libertății de exprimare a Comisiei Europene cu privire la faptul că autoritățile italiene au returnat migrații de pe mare, către Libia, încălcând astfel principiile nereturnării.

Filip Kaczmarek (PPE), *în scris.* – (PL) Eu am votat împotriva proiectului de rezoluție, deoarece acesta este dăunător și nu se conformează standardelor europene. Din anumite interese, stânga a încălcat, printre altele, principiul aplicării unor standarde uniforme tuturor statelor membre. Împiedicarea votului asupra amendamentului oral înaintat de dl Szájer dovedește cu prisosință că adevăratul obiectiv al rezoluției nu l-a constituit preocuparea pentru libertatea mijloacelor de informare în masă. Obiectivul real al rezoluției a constat în dorința de a ataca guvernul italian și numai guvernul italian. Deoarece acel guvern nu este pe placul stângii. Stânga este liberă să respingă guvernul italian. Cu toate acestea, nu văd nici un motiv pentru a susține această încercare de a trata Parlamentul European ca pe o unealtă și de a implica acest Parlament într-o continuă luptă politică din interiorul unui stat membru.

Libertatea mijloacelor de informare în masă este, de asemenea, universală și importantă atunci când este amenințată de guvernele de stânga. Sunt foarte încântat de faptul că a fost respins acest proiect, care se afla pe ordinea lucrărilor doar pentru ca membrii de stânga să-i poată ataca pe oponenții lor politici din Italia.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *în scris.* – (FI) Dle președinte, libertatea de exprimare și o mass-media independentă reprezintă piatra de temelie a democrației și trebuie apreciate și protejate. La fel ca mulți dintre cei aflați aici, sunt îngrijorat de evoluția situației din unele state membre, precum Italia și Ungaria. Dacă această rezoluție ar fi abordat tema comunicării și problemele legate de aceasta la nivelul întregii Uniuni Europene, în general, aș fi susținut-o. De data aceasta, însă, nu am putut să fac acest lucru. Eu susțin principiul exprimat de grupul din care fac parte, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), că UE nu trebuie să intervină în nicio problemă națională care nu intră în sfera mandatului său. Prin urmare, sunt mulțumit de rezultatul

votului asupra libertății de informare în Italia și de faptul că toate cele nouă propuneri de rezoluție au fost respinse astăzi în plen. Împărtășesc îngrijorarea grupului meu cu privire la faptul că, prin cerințele sale pentru o legislație la nivel european referitoare la pluralismul și dreptul de proprietate asupra mijloacelor de informare în masă, Parlamentul mai mult va distruge libertatea presei, decât să o creeze. Toate statele membre ale UE au propriile lor instituții responsabile cu soluționarea problemelor fundamentale și această problemă a Italiei trebuie, de asemenea, soluționată la nivel național. Acest lucru, însă, nu înseamnă că ar trebui să negăm faptul că problema există.

Eu am votat în conformitate cu poziția grupului meu, referitoare la propunerea comună de rezoluție înaintată de socialiști, liberali și verzi, cu excepția unui singur aspect. Amendamentul 10, depus de grupul nostru, subestimează, sau chiar respinge, problemele legate de libertatea de informare în Italia și, prin urmare, nu am putut să îl susțin. De asemenea, logica nu mi-a permis să susțin propunerea de rezoluție înaintată de grupul meu, deoarece și aceasta are tendința de a aborda numai situația dintr-un singur stat membru și, pentru a echilibra balanța, încearcă să subestimeze problemele.

Jean-Marie Le Pen (NI), în scris. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, oare în Italia șeful statului amenință, acționează în instanță la cea mai neînsemnată critică și se implică personal într-un proces pentru a distruge un oponent? Oare în Italia partidul aflat la guvernare tratează și cea mai neînsemnată informație defavorabilă ca pe o „insultă”, ca pe o „campanie a violenței”, ca pe o încercare intenționată de a-l „surprinde” pe șeful statului? Oare în Italia este presa criticată atunci când transmite știri despre chestiuni ca nepotismul care îl favorizează pe copilul șefului statului? Oare numai în Italia cei de la putere au relații speciale cu cei din conducerea marilor posturi private de televiziune și îi numesc în funcție pe șefii posturilor publice? Oare în Italia este modificată legislația referitoare la publicitatea audiovizuală în favoarea prietenilor?

Oare în Italia este un ministru invitat la o renumită emisiune televizată de știri pentru a mărturisi că a fost implicat în turismul sexual, o acțiune pedepsită penal, cu excepția cazului acestui ministru? Nu, aceste lucruri se întâmplă în Franța! Mă surprinde faptul că socialiștii, comuniștii și verzii francezi din acest Parlament nu consideră oportună această dezbatere pentru a denunța practicile dubioase ale „sarkoziștilor”!

Petru Constantin Luhan (PPE), în scris. – Eu am votat împotriva rezoluției referitoare la libertatea de informare în Italia și din alte state membre ale UE, în principal, din cauza considerentului D, în care este menționată „situația critică din România și Bulgaria”, citat din Raportul organizației Freedom House. Am citit cu atenție acest raport, în special secțiunea referitoare la țara mea, și, prin urmare, pot spune că această frază nu este corectă. Raportul citat menționează clar că „Constituția României susține libertatea presei și Guvernul României a început să respecte din ce în ce mai mult aceste drepturi”.

În ceea ce-l privește pe președintele României, dl Traian Băsescu, raportul susține că „acesta a controlat și a manipulat mass-media mai puțin decât predecesorii săi”. Un alt argument solid ce demonstrează libertatea noastră de exprimare îl reprezintă faptul că „România este considerată lider regional în domeniul conexiunilor rapide în bandă largă”. Prin intermediul internetului, toți jurnaliștii își pot exprima opinia liber și pot interacționa cu publicul. Prin urmare, consider că referirile la România și Bulgaria au fost făcute fără a lua în considerare întregul context.

David Martin (S&D), în scris. – Eu am votat în favoarea rezoluției și susțin cu tărie apelurile pentru prevenirea monopolurilor mediatică din Europa. Libertatea de informare este o problemă foarte importantă și, având în vedere reacțiile aprinse și voturile apropiate, sper că vom reveni asupra acestei probleme. Am fost dezamăgit de faptul că, după ce amendamentele au fost respinse, nu am reușit să adoptăm rezoluția finală.

Willy Meyer (GUE/NGL), în scris. – (ES) Am votat împotriva rezoluției RC7 0088/2009, depusă de dreapta și în favoarea rezoluției comune RC7 0090/2009, depusă de celelalte grupuri din acest Parlament, deoarece susțin libertatea de exprimare și de informare, precum și pluralismul mijloacelor de informare în masă și pentru că sunt preocupat de situația din Italia, unde există un conflict de interese între puterile politice, economice și mediatică, precum și de concentrarea îngrijorătoare a mijloacelor de informare în masă, atât din sectorul public, cât și din cel privat. Situația din Italia constituie un atac grav asupra pluralismului mijloacelor de informare în masă și, din acest punct de vedere, acțiunile guvernului de dreapta, în frunte cu dl Berlusconi, sunt inacceptabile. Consider că este corect să remediem această situație anormală, care ar putea avea repercusiuni grave asupra întregii Uniuni Europene și să întreprindem măsuri pentru a garanta independența posturilor publice de informare în masă și pentru a le proteja de orice amestec din partea guvernului. Am dorit ca votul meu să reflecte, în mod explicit, dezaprobarea mea față de faptul că autoritățile italiene exercită presiuni asupra ziarelor naționale din Europa sau le intimidă.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Votul de astăzi asupra propunerilor de rezoluții se bazează pe o dezbatere de neîntrecut din punct de vedere al caracterului său politic unilateral. Stânga Unită a lansat un atac la adresa lui Berlusconi și s-a răzbunat pe acesta. Este adevărat că în Italia există un grad înalt de concentrare a mijloacelor de informare în masă, însă amenințările la adresa libertății de exprimare și a democrației au fost exagerate. Este evident că ei se vor opune la tot ce nu este de stânga.

În propunerea comună de rezoluție, Verzii, Social-Democrații, Comuniștii și Liberalii au solicitat să i se acorde Uniunii Europene autoritatea de a monitoriza pluralismul mijloacelor de informare în masă, după cum este numită în mod eufemistic. Resping cu vehemență acest lucru, deoarece, în acest domeniu, autoritatea în acest domeniu trebuie să le aparțină în exclusivitate statelor membre. Am considerat că trebuie să mă pronunț împotriva acestor încercări politice de a interveni ale partidelor și că trebuie să votez împotriva propunerii de rezoluție înaintată de stânga, deoarece, atât pentru mine, cât și pentru Partidul Libertății din Austria, libertatea mijloacelor de informare în masă și libertatea de exprimare se află printre cele mai importante aspecte ale democrației și ele trebuie să fie apărate.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris.* – Libertatea de exprimare constituie una dintre valorile care stau la baza democrației. Instituțiile Uniunii Europene trebuie să protejeze libertatea de exprimare în acțiunile lor și să constituie în această privință o sursă de inspirație pentru întreaga lume. Cu toate acestea, instituția Parlamentului European nu poate fi atrasă, ca arbitru sau ca masă de manevră, în disputele politice interne ale statelor membre, cum este cazul în privința acestei rezoluții, precum și în privința rezoluției privind „situația” din Lituania, supusă votului în cursul sesiunii precedente. Având în vedere aceste considerente, am votat împotriva propunerii de rezoluție.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Este adevărat că în Italia există o lipsă semnificativă de libertate de informare, în special, deoarece prim-ministrul italian, dl Berlusconi, a adus, în mod direct sau indirect, majoritatea posturilor de televiziune în sfera sa de influență, prin intermediul funcției sale politice sau imperiului său mediatic. Însă, această problemă nu este specifică numai pentru Italia. De exemplu, în Franța, reforma constituțională a determinat instituirea unor reglementări care îi permit președintelui republicii să desemneze președinții societăților publice de radiodifuziune (Grupul France Télévision, France 2-5). Acest lucru a declanșat controverse semnificative în Franța. (În plus, președintele celui mai mare post privat de televiziune, TF1, a fost cavalerul de onoare al dlui Sarkozy și, prin urmare, se află în relații foarte apropiate cu acesta). Este posibil ca acest caz, din perspectiva Uniunii Europene, să fie motivat mai degrabă de politica partidelor și de opoziția față de dl Berlusconi, decât să reprezinte o dezbatere adevărată privind libertatea mijloacelor de informare în masă și libertatea de informare. Din acest motiv, am votat împotriva acestei propuneri de rezoluție.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris.* – Având în vedere faptul că, trei state din Uniunea Europeană (printre care și România) au fost catalogate de către organizația Freedom House ca având mass-media „parțial liberă”, îmi dă convingerea că este nevoie de o intervenție la nivel european pentru a garanta că unul dintre cele mai importante principii ale democrației, mai exact, libertatea mass-mediei, este respectat.

Cred că este necesar să se solicite Comisiei garantarea pluralismului în mass-media prin implementarea la nivelul Uniunii a unor standarde comune. Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European și, cu această ocazie, reiterez necesitatea adoptării unei directive referitoare la libertatea de informare.

Judith Sargentini (Verts/ALE), *în scris.* – Grupul Verts/ALE, în colaborare cu grupurile S&D, ALDE și GUE, au depus un text comun. Până în ultimul moment, toate aceste grupuri și-au demonstrat disponibilitatea de a accepta, în acest Parlament, alte grupuri politice, inclusiv propunerile înaintate de PPE de a include preocuparea privind libertatea presei din alte state membre. S-a dovedit că aceste propuneri nu au constituit încercări serioase de a ajunge la un consens. Prețul plătit pentru un asemenea acord a fost eliminarea tuturor referirilor la Italia, precum și solicitarea noastră către Comisie de a înainta o directivă referitoare la concentrarea și pluralismul mijloacelor de informare în masă în UE, care constituie esența rezoluției noastre.

Amendamentele depuse de PPE nu au urmărit decât să dizolve textul și să-i scindeze pe susținătorii acestuia. Din acest motiv, Verzii au fost nevoiți să voteze împotriva, chiar dacă, cel puțin în cazul unora dintre ei, am fi putut ajunge la o înțelegere în timpul negocierilor. Acesta nu este un mod constructiv de lucru din partea PPE. Regretăm faptul că grupurile de dreapta au refuzat, din nou, să solicite un răspuns european la o problemă europeană.

Catherine Soullie (PPE), *în scris.* – (FR) Libertatea presei reprezintă o cerință obligatorie. O instituție legislativă democratică, precum Parlamentul European, nu poate pune la îndoială acest beneficiu. Protecția și apărarea libertății de informare trebuie să fie garantate în orice condiții. Cu toate acestea, nu este de datoria

Parlamentului European de a fi o curte supranațională de justiție. Uniunea Europeană trebuie să asigure pluralismul și libertatea tuturor mijloacelor de informare în masă, însă acest lucru nu ne obligă, în calitate de deputați europeni, să judecăm o țară și pe conducătorii săi pentru caracterul relațiilor dintre presă și lumea politică.

Intervenția Parlamentului European în acest domeniu este inacceptabilă. Ce legitimitate avem pentru a emite un avis cu privire la situația mass-mediei din Italia? Aceasta este dezbateră politică internă a unui stat membru, o dezbateră ce trebuie păstrată și soluționată în interiorul granițelor statului în cauză. Respingerea amendamentului prin care se intenționa modificarea denumirii rezoluției, pentru a-i conferi un caracter orientat către Comunitate, demonstrează natura specifică și pur politică a acestei dezbateri. Trebuie să avem grijă să nu transformăm această adunare într-un tribunal.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *în scris*. – (EL) Noi am refuzat să participăm la votul final asupra unei propuneri de rezoluție care, sub pretextul controlului asupra acțiunilor lui Berlusconi în mass-media din Italia, promovează interesele mai generale ale plutocrației, pentru a concentra mijloacele de informare în masă la nivel național și european. Aceasta presupune adoptarea unor directive, care vor altera, în mod esențial, dreptul la informare și libertatea de exprimare cu privire la problemele legate de piața internă și de concurență, prin impunerea manipulării informației de către marile afaceri și ajustarea serviciilor publice la criteriile sectorului privat și la normele pieței libere. Susținătorii de centru-dreapta și de centru-stânga ai căii europene cu sens unic își exprimă aprecierea și așteaptă cu nerăbdare intervenția fermă a Uniunii Europene în afacerile interne ale statelor membre ale UE, sprijină suveranitatea marilor afaceri în domeniul informației și se îmbrâncesc, prin confruntări de gustătoare și intenții ascunse, pentru a vedea cine va câștiga favoarea ca plutocrația să le servească interesele. Cei mai importanți contractanți din mass-media încearcă, într-un mod vulgar, să manipuleze conștiința angajaților, astfel încât să le impună politica anti-socială a capitalului, aplicată de guvernele de centru-dreapta și de centru-stânga. Oamenii nu sunt înșelați de luptele pentru putere din Parlamentul European și de eforturile de a-l promova pe post de cenzor, care este, de asemenea, principalul cadru pentru susținerea intereselor de capital.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), *în scris*. – (EL) Noi susținem propunerea comună de rezoluție, însă nu dorim ca numele noastre să fie asociate cu propunerea pentru o directivă a Comisiei referitoare la concentrarea mijloacelor de informare în masă și la protecția pluralismului, deoarece considerăm că această competență, într-o chestiune atât de gravă și de necesară, ar trebui conferită statelor membre.

Derek Vaughan (S&D), *în scris*. – Prin votul în favoarea acestei rezoluții comune, depusă de S&D, ALDE, Verts și GUE, consider că mi-am manifestat susținerea față de libertatea mijloacelor de informare în masă din Italia. În calitate de reprezentant ales, consider că rolul meu este să sprijin măsurile de prevenire a apariției unei prezențe mediatice extrem de influente, nu numai în Italia, ci și în toate statele membre ale Uniunii Europene. Cred că monopolizarea mass-mediei este periculoasă și că este necesar să luptăm pentru un grad mai înalt de libertate a mijloacelor de informare în masă din toată Europa. Cetățenii europeni nu ar trebui să fie supuși cenzurii mijloacelor de informare în masă sau transmiterii selective de știri.

Iva Zanicchi (PPE), *în scris*. – (IT) Dle președinte, acum un an și ceva, am ocupat pentru prima dată locul în această sală și am fost profund impresionat, dat fiind respectul profund pe care îl manifest pentru instituțiile europene și pentru acest Parlament, în special. Regret profund faptul că acest Parlament decade, fiind forțat să piardă timp cu atacurile partidelor politice, care îl folosesc pentru a le servi propriile interese naționale și regionale.

Dle președinte, doamnelor și domnilor, exact acele evenimente care au loc la cel mai de jos, provincial nivel din Italia reprezintă cea mai bună dovadă de libertate a presei și a informației: gândiți-vă la toate ziarele locale, ziarele din orașele mici și mari, pe care oamenii le citesc zi de zi și vedeți despre ce scriu ele! Gândiți-vă la ziarele precum *La Repubblica* și la întreaga presă de stânga. Astăzi, Parlamentul European a mai pierdut o ocazie să desfășoare o dezbateră serioasă cu privire la libertatea mijloacelor de informare în masă, care este îngrădită de cei care folosesc acest Parlament în scopul de a-l ataca pe prim-ministrul italian.

- Propunere de rezoluție: RC-B7-0090/2009

Françoise Castex (S&D), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea acestei rezoluții care critică deteriorarea situației presei din Europa, în special a celei din Italia și care solicită elaborarea unei legislații privind fuziunile mijloacelor de informare în masă. Prin urmare, consider absolut scandalos faptul că dreapta europeană – printre care și deputați ai UMP – a pledat împotriva protecției libertății de exprimare, astfel aliniindu-se la poziția extremei drepte și a deputaților eurofobi. Prin acest vot, dreapta europeană ne-a demonstrat că reacția

sa a fost să-l protejeze pe prim-ministrul italian, Silvio Berlusconi, membru al PPE și președintele unui imperiu mediatic fără precedent pentru o persoană politică; dl Berlusconi amenință în mod sistematic jurnaliștii și membrii aleși care se opun acțiunilor sale. Nu este vorba despre o intervenție atunci când se spune că faptul că șeful guvernului italian deține controlul asupra mass-mediei transalpine este o insultă pentru presa italiană. Cu siguranță, democrația italiană merită respect, la fel ca toate democrațiile europene. Însă, reprezentantul său nu s-a dovedit demn de respect astăzi. Din respect pentru poporul italian, avem datoria de a-l dezaproba.

Nessa Childers (S&D), în scris. – Am votat în favoarea acestei propuneri, din preocuparea profundă față de concentrarea mijloacelor de informare în masă în Italia și în întreaga Europă. În Irlanda, există posibilitatea să apară o situație similară și sper că Parlamentul European va analiza din nou această problemă. Este necesar ca aceste întrebări să fie explorate în totalitate și Parlamentul trebuie să supravegheze evoluția acestor situații și tendințele proprietății asupra mass-media din Irlanda și din toată Europa. De asemenea, aș dori să îmi exprim dezamăgirea față de faptul că reprezentanții partidului Fianna Fáil au votat împotriva acestei propuneri modeste privind dreptul de proprietate asupra mijloacelor de informare în masă din Italia.

Alan Kelly (S&D), în scris. – Chestiunea supusă la vot se referă la reglementarea dreptului de proprietate asupra mijloacelor de informare în masă. Mulți se referă la deficitul democratic al Uniunii Europene, cu toate acestea; având în vedere concentrarea mijloacelor de informare în masă pe teritoriul Europei, cea mai mare amenințare pentru democrație o constituie magnații mass-mediei mondiale. Cei ce cred că proprietarii nu influențează ziarele, ar trebui să se mai gândească. Rupert Murdoch deține aproape 200 de mijloace de comunicare în întreaga lume. Foarte puține dintre acestea și-au manifestat un punct de vedere împotriva războiului din Irak. Democrația depinde de informarea publicului. Concentrarea mijloacelor de informare în masă înseamnă că îmbunătățirea intereselor de afaceri ale unei elite minoritare poate fi deghizată sub forma unui editorial independent. Publicul trebuie întotdeauna să aibă posibilitatea de a alege atunci când vine vorba despre transmiterea știrilor. În Irlanda, avem propriile noastre probleme, legate de proprietatea asupra mijloacelor de informare în masă, pe care trebuie să le reglementăm. Acest Parlament trebuie să sprijine libertatea de exprimare și libertatea de informare. Regret faptul că colegii de dreapta sunt de altă părere.

Catherine Soullie (PPE), în scris. – (FR) Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) se declară satisfăcut de votul asupra rezoluției comune referitoare la libertatea de informare din Italia și Uniunea Europeană în ansamblu. Tot ce a trebuit să facem, a fost să stabilim cu claritate care este rolul Parlamentului European: noi reprezentăm o adunare legislativă și nu un tribunal pentru afacerile interne ale statelor membre. Nu ar fi fost adecvat ca acest atac deghizat la persoană să fie susținut de Parlament. Eu sunt foarte mulțumită de rezultatul acestui vot. Deși a fost foarte apropiat, acesta restabilește valoarea principiului subsidiarității în cadrul Uniunii Europene și al instituțiilor sale.

5. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 13.05 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

6. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

7. Urări de bun venit

Președinte. - Sunt încântat să vă informez că delegația din Parlamentul Africii de Sud și-a ocupat locurile în galeria vizitatorilor distinși. Aș dori să întâmpin călduros delegația Africii de Sud care este aici pentru a participa la cea de-a 14-a reuniune interparlamentară dintre Parlamentul European și Parlamentul Africii de Sud. Șefa delegației africane, dna Joanmaria Louise Fubbs, președintă a Comisiei pentru comerț și industrie a Adunării Naționale a Africii de Sud, este însoțită de președintele Comisiei pentru relații internaționale și cinci alți colegi din Parlamentul Africii de Sud.

După cum știți, Europa și Africa de Sud împărtășesc aceleași valori, în privința democrației, drepturilor omului și cooperării multilaterale. Republica Africa de Sud nu este doar o putere regională, ci și o putere globală în creștere și un partener valoros care ne ajută să soluționăm problemele dificile ale crizei financiare și economice globale. Credem cu tărie că trebuie să aprofundăm dialogul nostru și să dezvoltăm relații chiar

mai strânse, precum și cooperarea. Cele două regiuni ale noastre trebuie să acționeze împreună, nu numai în ceea ce privește eforturile de a găsi o cale de ieșire din criza actuală, ci și pentru a crea o nouă ordine mondială care va fi în beneficiul nostru al tuturor. Încă o dată, dnă Joanmaria Louise Fubbs și stimăți colegi din Parlamentul Africii de Sud, vă urez bun venit.

8. Aspectele instituționale ale înființării Serviciului european pentru acțiune externă - Înființarea unui Serviciu european pentru acțiunea externă : stadiul negocierilor cu statele membre (dezbateri)

Președinte. - Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de Elmar Brok referitor la aspectele instituționale ale înființării Serviciului european pentru acțiune externă (2009/2133(INI) – (A7-0041/2009)) și declarația Consiliului și Comisiei privind crearea Serviciului european pentru acțiune externă.

Elmar Brok, raportor. - (DE) Dle președinte, dnă Malmström, dle comisar, doamnelor și domnilor, ne apropiem de momentul în care Tratatul de la Lisabona va fi în sfârșit ratificat și începem acum să reflectăm asupra modului în care tratatul va fi pus în aplicare. Cu toții știm că trebuie să transformăm constituția în realitate, lucru la fel de important ca și cuvintele scrise într-o constituție sau legislație primară, cum este tratatul.

Prin urmare, aș dori să reamintesc tuturor, încă o dată, intenția inițială, deoarece discuțiile noastre prezente cu privire la Serviciul pentru acțiune externă, Înalțul Reprezentant și vicepreședintele Comisiei reprezintă un rezultat al Convenției Constituționale, care a fost preluat de conferința interguvernamentală pentru Tratatul de la Lisabona.

Intenția a fost realizarea unei Uniuni Europene mai eficiente prin crearea unei situații în care Europa vorbește lumii într-un singur glas. Acesta este motivul pentru care avem nevoie de acest nou tip de Înalț Reprezentant și vicepreședinte, care trebuie să execute un serviciu de încredere, astfel încât să poată să fie demni de această sarcină.

Al doilea principiu al Convenției Constituționale a fost transparența, iar al treilea a fost democrația. Acestea au fost trei puncte de plecare și era clar pentru majoritatea parlamentară a Convenției Constituționale, care a fost alcătuită în special din deputații naționali ai parlamentului, că Uniunea Europeană este mai performantă în domeniile în care acționează conform metodei comunitare și mereu mai slabă în domeniile în care acționează conform metodei interguvernamentale.

În concordanță cu spiritul acestor pregătiri, punerea în aplicare a tratatului nu trebuie să ducă la o consolidare a abordării interguvernamentale din care să rezulte că metoda comunitară, care este controlată în mod democratic, mai reușită și mai transparentă, este suprimată.

Prin urmare, uneori nu înțeleg de ce statele membre sunt interesate în primul rând de organigrame, și nu de modul de punere în practică a acestor principii. Suntem de părere că nu avem nevoie de o nouă birocrație în centrul Consiliului și Comisiei care, pe termen lung, ar consta într-un număr cuprins între 6 000 până la 8 000 de persoane, ar duce o viață proprie și ar deveni un regat independent în afara controlului nostru.

Să presupunem că acest serviciu va fi atribuit Comisiei ca un organism administrativ și să recunoaștem că acesta trebuie să aibă un caracter *sui generis*. Nu poate fi un serviciu normal al Comisiei, pentru că în domeniul politicii externe și al securității, competența este împărțită între Comunitate și Consiliu. Prin urmare, trebuie să ne asigurăm că există o siguranță pentru Consiliu pentru ca drepturile sale să poată fi exprimate într-un mod rezonabil și în vederea asigurării unei abordări loiale.

Este important să se pună preț pe experții naționali din Comisie care trebuie să fie tratați într-un mod diferit decât au fost tratați anterior; cu alte cuvinte, acestora trebuie să li se acorde drepturi egale. Trebuie să se clarifice faptul că un control parlamentar și drepturile bugetare nu trebuie să fie restricționate în niciun fel, ci trebuie să fie consolidate.

Prin urmare, aș dori să reamintesc Comisiei în acest moment al dezbaterii, că nu avem numai dreptul de fi consultați, ci și că noi, parlamentarii, am forțat Comisia să își dea acordul. Nu vom omite de la audieri Comisia și Înalțul Reprezentant. Trebuie să ne asigurăm că, în cazul schimbărilor referitoare la Statutul funcționarilor și regulamentele financiare, Parlamentul European are dreptul de codecizie în același fel ca în cazul procedurii bugetare. Prin urmare, aș dori să invit cele două instituții să descrie în declarațiile lor modul în care principiile eficienței, transparenței și democrației pot fi îmbinate reciproc. Nu îmi este clar la care din documentele anterioare COREPER am avut acces.

(Aplauze)

Cecilia Malmström, *președintă în exercițiu a Consiliului*. - (SV) Dle președinte, dle comisar, dle Brok, onorabili deputați, dezvoltarea Serviciului european pentru acțiune externă este o chestiune care știu că este de mare interes pentru dvs. cei din Parlament. Am citit cu mare interes și un sentiment puternic de implicare raportul depus de dl Brok și aprobat luni în Comisia pentru afaceri constituționale. Normal, Președinția este în acord total cu ceea ce spune dl Brok în raportul său referitor la Serviciul pentru acțiune externă, ca fiind de fapt cheia activității noastre comune pentru a face din politica externă europeană un instrument activ și mai coerent care să permită politicii europene să fie privită într-o lumină mai bună în lume.

Intenția este să reconciliem opiniile care există între activitatea Comisiei și a Consiliului, astfel încât politicile Uniunii să meargă în aceeași direcție. Este necesar pentru ca noi să putem fi cât mai eficienți posibil. Este important să asigurăm un început cât mai bun posibil Serviciului pentru acțiune externă. Aceasta este una dintre cele mai mari și importante provocări ale Tratatului de la Lisabona. Sunt multe piese din puzzle care trebuie să își găsească locul și pregătirile extinse sunt în curs de desfășurare în Consiliu.

Pentru Consiliul European, obiectivul este să convină asupra unui raport pe care Înalțul Reprezentant, imediat ce acesta va fi numit, să poată să îl folosească ca un punct de plecare atunci când depune o propunere referitoare la Serviciul pentru acțiune externă. În timpul acestei activități, Parlamentul European, desigur, va fi consultat în legătură cu depunerea propunerii de către Înalțul Reprezentant. Până în acest moment, Președinția va garanta că există un dialog regulat cu Parlamentul European. Am avut acest dialog până în prezent și vom continua în același mod. Este important ca Parlamentul European, Consiliul și Comisia să mențină un contact regulat referitor la aceste probleme, nu numai între funcționari, ci și la nivel politic.

Imediat după referendumul irlandez – și suntem foarte încântați că rezultatul a fost pozitiv – statele membre și Comisia au început lucrul foarte intens la pregătirea Serviciului european pentru acțiune externă. Această activitate progresează și sunt absolut sigur că vom putea prezenta un număr de idei utile cu privire la viitorul Înalț Reprezentant Consiliului European, săptămâna viitoare. Din moment ce misiunea Înalțului Reprezentant este să depună propunerea finală, acesta se va implica, desigur, în această activitate de îndată ce va fi numit. Acest lucru este foarte important pentru a-i permite acestuia să-și aducă contribuția la propunere.

Președinția va prezenta un acord legat de principiile care acoperă cele cinci elemente majore, și anume, domeniul de activitate al activităților Serviciului pentru acțiune externă, poziția sa juridică, personalul acestuia, precum și finanțarea și delegațiile UE. Nu ați finalizat încă acest lucru și discuțiile sunt acum în curs de desfășurare, dar vă dau o idee cu privire la cât de departe am progresat până acum, și în această privință, se pare că există un nivel ridicat de înțelegere între Consiliu și Comisie, și sper eventual că și cu Parlamentul European.

În ceea ce privește domeniul de aplicare a activităților Serviciului european pentru acțiune externă, este clar că trebuie să înființăm „funcțiile de birou” cu responsabilitate colectivă pentru sarcinile care sunt în prezent deținute de Comisie și Secretariatul Consiliului. Comisia va continua să dețină principala responsabilitate pentru problemele referitoare la comerț, ajutor și extindere, chiar dacă rămâne să fie stabilit exact unde trebuie să se situeze linia de divizare dintre Comisie și Serviciul pentru acțiune externă în ceea ce privește ajutorul.

Statele membre și Comisia convin, de asemenea, că statutul juridic al Serviciului pentru acțiune externă trebuie să reflecte și să sprijine rolul unic, *sui generis*, pe care acesta îl are în cadrul sistemului UE. Indiferent de soluția juridică aleasă în final, acesta trebuie să respecte principiile bunei administrări și a perspectivei responsabilității.

Personalul va fi recrutat din cadrul Comisiei, al Secretariatului Consiliului și din rândul statelor membre. Acest lucru este clar prevăzut în Tratatul de la Lisabona. Toate aceste categorii de personal trebuie să fie îndreptățite să își preia funcțiile în condiții egale. Delegațiile UE vor fi plasate sub autoritatea Înalțului Reprezentant de îndată ce Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare.

O chestiune importantă legată de înființarea Serviciului european pentru acțiune externă este contactul cu Parlamentul European. De îndată ce Înalțul Reprezentant va fi numit, acesta va consulta în mod periodic Parlamentul European asupra căilor principale și alegerilor importante de direcție din cadrul politicii externe și de securitate comune, cât și a politicii de securitate și apărare comune. Sunt sigur că un contact strâns cu Parlamentul European va fi, de asemenea, încurajat la nivel de personal. Prin urmare, Serviciul european pentru acțiune externă trebuie să dispună de un instrument care să fie responsabil pentru contactul cu Parlamentul.

Acest lucru este neclar până în momentul începerii dezbaterilor. Nu pot să intru în detalii, pentru că nu am terminat încă discuțiile noastre, dar vom face tot ceea ce ne stă în putință pentru a informa Parlamentul în continuare cu privire la progresul realizat. Desigur, Înalțul Reprezentant nu a fost încă numit, astfel încât aceste idei sunt încă numai idei, asta este tot. În cele din urmă, Înalțul Reprezentant va fi cel care prezintă propunerea în conformitate cu prevederile tratatului.

Cu aceasta, aș dori să vă mulțumesc pentru oportunitatea de a vorbi și aștept cu nerăbdare o dezbateră constructivă, în timpul căreia, desigur, voi asculta foarte atent opiniile Parlamentului și voi răspunde la orice întrebare adresată cât pot de bine.

Benita Ferrero-Waldner, *membră a Comisiei* – Dle președinte, sper că suntem în chiar ultima etapă a procesului de intrare în vigoare a Tratatului de la Lisabona, prin finalizarea unui proces care a durat opt ani de dezbateri și negocieri. După rezultatul final al referendumului irlandez, cu toții sperăm că ratificarea cehă va urma foarte curând. Dacă realizăm acest lucru la cea de-a 20-a aniversare a reunificării Europei, va fi o zi mare pentru Europa și cetățenii săi – nu în cele din urmă pentru că vom putea să ne concentrăm atenția asupra provocărilor urgente și preocupărilor politice care se află în fața noastră.

Întrucât am ajuns la etapele finale, permiteți-mi să felicit Parlamentul, și în special Comisia pentru afaceri constituționale, cu Elmar Brok în calitate de raportor, în legătură cu emiterea avizului său asupra elementului cheie al Tratatului de la Lisabona, care este Serviciul european pentru acțiune externă. Crearea SEAE oferă Uniunii Europene și tuturor instituțiilor sale componente șansa de a realiza ceea ce speram de mult pentru: a avea o voce comună în lume și a consolida influența UE la nivel mondial.

Raportul dlui Brok recunoaște acest mare potențial. Împreună cu această importantă dezbateră și multe alte consultări cu reprezentanții Parlamentului, se aduce o contribuție vitală colaborării noastre cu Președinția suedeză, dar și cu statele membre și Secretariatul Consiliului, în lunile următoare. Sunt fericit să confirm sprijinul puternic al Comisiei pentru abordarea globală a Parlamentului. Sunt de acord cu principiile transparenței, democrației și coerenței pe care tocmai le-ați menționat. Este foarte important faptul că toate instituțiile cooperează pentru a ajuta noul numit vicepreședinte/Înalț Reprezentant în îndeplinirea sarcinii sale de pregătire a deciziei privind crearea unui SEAS – o decizie care, după cum știți, necesită acordul Comisiei și consultarea Parlamentului.

În primul rând, permiteți-mi să menționez statutul SEAS. Într-adevăr va fi *sui generis* pentru că nu există niciun model de urmat. Construim ceva nou. Nu se va baza pe metoda interguvernamentală, nici numai pe metoda comunitară, dar trebuie să ne asigurăm că noul sistem dispune de o abordare reală europeană inspirată și se fundamentează pe punctele forte ale politicilor comunitare, după cum s-a menționat, de asemenea. Întrebarea cheie pentru noi toți este ce trebuie să ofere SEAS. Acesta trebuie să fie obiectivul nostru. Prin aducerea împreună a diversilor actori din domeniul relațiilor externe, ne putem asigura că relațiile noastre cu lumea externă sunt clare, coerente și conduse conform unui singur set de obiective politice. Trebuie să dispunem de autoritate ca parte centrală a politicii externe a UE, locul în care politica este elaborată și coordonată. Trebuie, de asemenea, ca serviciul să fie considerat astfel, atât din interiorul, cât și din exteriorul Uniunii Europene, și SEAS va fi eficient numai dacă va colabora bine cu toate instituțiile și va respecta pe deplin echilibrul interinstituțional.

Din acest motiv, cred că este foarte important ca SEAS să fie creat într-un mod care să îi permită să lucreze foarte strâns cu Comisia și Consiliul și să respecte nevoia de a fi răspunzător în totalitate față de Parlamentul European. Pentru Parlament, reunirea responsabilităților acțiunilor externe într-un singur serviciu va însemna, cred, o schimbare radicală în ceea ce privește capacitatea sa de a-și îndeplini rolul de control al politicii Uniunii. Ca și serviciu în sine, modul în care Parlamentul prezintă o legătură cu serviciul și Înalțul Reprezentant, respectiv vicepreședintele, va trebui să fie, de asemenea, într-o oarecare măsură, *sui generis*.

Crearea SEAS va necesita o varietate de decizii, probabil inclusiv modificări ale Regulamentului financiar și Statutului funcționarilor, ambele necesitând o propunere a Comisiei și adoptarea prin procedura de codecizie.

Vicepreședintele/Înalțul Reprezentant are nevoie de autoritate pentru a conduce serviciul, însă serviciul trebuie, de asemenea, să servească sistemului UE în ansamblu – cel mai evident, președintele Comisiei Europene și președintele Consiliului European, cât și pe alți comisari cu rol în relațiile externe. Acesta trebuie să fie în măsură să ofere asistență, atât la Bruxelles, cât și în țările terțe, Parlamentului European și delegațiilor oficiale ale acestuia care se deplasează în străinătate.

Implicarea strânsă a statelor membre în activitatea noului serviciu reprezintă una dintre inovațiile sale cheie. Ambasadorii COREPER analizează cât de bine pot garanta faptul că diplomați ai statelor membre de înaltă

calitate pot fi numiți în funcții rapid. Noi cei în Comisie examinăm modul în care acest lucru poate fi realizat în așteptarea modificării Statutului funcționarilor, numirea în funcție trebuind să se realizeze prin proceduri de selecție bazate pe merit, ținând cont de necesitatea echilibrului geografic și de gen. Acest lucru îndeplinește în mare măsură dorințele exprimate în raport.

De asemenea, credem că toți membrii SEAS, fie funcționari ai instituțiilor UE, fie funcționari ai statelor membre cu contracte temporare, trebuie să se bucure de aceleași drepturi. Aceștia vor fi egali din toate punctele de vedere.

În ceea ce privește mandatul serviciului, acesta trebuie să aibă o imagine globală asupra relațiilor Uniunii cu restul lumii, astfel încât acesta are nevoie de servicii geografice, precum și de servicii orizontale pentru a acoperi chestiuni, cum ar fi PESC și PSAC, drepturile omului și relațiile cu organismele ONU. Scopul este să prevină duplicarea și să se asigure că toți cei responsabili de executarea politicii externe UE cooperează în mod eficient, și Comisia va continua să aibă servicii responsabile pentru comerț, politica de dezvoltare, punerea în aplicare a ajutorului, ajutorul umanitar și extinderea. Desigur, aceasta va continua să conducă aspectele externe ale politicilor cheie externe ale Uniunii, și o chestiune centrală în dezbateră actuală este modul de gestionare a programării asistenței externe.

Pot să asigur Parlamentul că politica de dezvoltare a UE, inclusiv eradicarea sărăciei, va constitui o parte centrală a activităților externe ale Comisiei. Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant și comisarul pentru dezvoltare vor colabora foarte strâns cu privire la acest aspect. Faptul că noul Înalt Reprezentant va fi și vicepreședinte al Comisiei, responsabil cu coordonarea întregii acțiuni externe a UE, va constitui, de asemenea, un lucru util. Serviciul va fi responsabil, de asemenea, pentru administrarea delegațiilor, deși persoanele care fac parte din delegații vor proveni, ca și în prezent, din diferite servicii – nu numai din SEAS, ci și din serviciile Comisiei și probabil alte instituții și organisme ale Uniunii Europene.

Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului, delegațiile Comisiei vor deveni delegațiile UE. Acest lucru le va oferi noi responsabilități, însă nu va diminua rolul acestora în reprezentarea întregii game de activități ale Comisiei. Delegațiile UE trebuie să fie responsabile pentru reprezentarea, coordonarea și negocierea începând cu ziua intrării în vigoare a tratatului. În cele mai multe cazuri, această procedură va fi destul de simplă. Totuși, uneori, când volumul de lucru este mai mare, va fi necesară organizarea unei forme de partajare a sarcinilor, nu numai ale Președinției prin rotație, ci și ale altor state membre.

Crearea unui serviciu extern total nou reprezintă o responsabilitate majoră. După cum menționează raportul dvs., acesta va evolua în timp. Vom învăța împreună. Primul nostru scop trebuie să fie ca în perioada cuprinsă între intrarea în vigoare a tratatului și înființarea SEAS, să fie menținută furnizarea eficientă a politicilor externe ale UE. Noi și Secretariatul Consiliului vom coopera cu vicepreședintele/Înaltul Reprezentant pentru a ne asigura că nu există nicio discrepanță de opinii. Trebuie să privim însă în viitor. Vom reuni oficialii și diplomații din diferite instituții și din toate statele membre. După cum știm, o politică externă comună nu este numai suma celor 27 de politici naționale. Avem nevoie de persoane în cadrul SEAS care să gândească la nivel european, fără să își piardă legăturile naționale distincte. Prin urmare, trebuie să creăm o cultură diplomatică UE și un *esprit de corps* al UE. Pentru aceasta, formarea profesională este esențială.

Raportul prezintă ideea promițătoare a creării unei academii diplomatice europene. În același timp, putem să ne folosim de akademiile diplomatice ale statelor membre. Am participat recent la cea de-a 10 aniversare a programului diplomatic european, care a anticipat și arătat calea ce trebuie urmată. Merită remarcat faptul că începând cu anii '70, Comisia a organizat deja seminarii de formare profesională pentru un număr de peste 5 700 de diplomați. Una dintre sarcinile SEAS va fi să stabilească o strategie de formare profesională pentru a se asigura că toți membrii, indiferent de pregătirea acestora, vor fi înzestrați cu calitățile necesare pentru a-și îndeplini sarcinile care le revin. Șefii delegațiilor, în special, vor trebui nu numai să își îndeplinească rolul lor politic, ci și să conducă toate activitățile Comisiei, acestea reprezentând o parte importantă a mandatului delegației.

Raportul dlui Brok va ridica, de asemenea, problema dacă serviciile consulare pot fi acoperite de SEAS. Comisia este receptivă la această idee, chiar dacă durează ceva timp pentru a o dezvolta. Acestea sunt problemele viitorului. În prezent, este o provocare pentru noi să garantăm că SEAS funcționează bine și în interesul tuturor: al cetățenilor europeni, al statelor membre și al Uniunii Europene. Comisia sprijină crearea SEAS, dorește ca acesta să aibă succes și va contribui în orice fel posibil să se asigure că se va întâmpla astfel. Acest raport demonstrează că Parlamentul va face același lucru.

Îmi pare rău că am vorbit cam mult, dar cred că aceasta este o chestiune importantă. Vă rog să mă scuzați, dle președinte.

Președinte. Dle comisar, desigur, vă iert, pentru că sunt complet de acord cu dvs. Este un subiect foarte important.

Alojz Peterle, în numele Grupului PPE. - (SL) Dnă președintă în exercițiu a Consiliului, dle comisar, foști colegi din cadrul Convenției Europene, doamnelor și domnilor, aș dori să felicit raportorul, dl Elmar Brok, în legătură cu definirea clară a poziției Parlamentului European asupra problemelor aferente creării Serviciului european pentru acțiune externă.

Înființarea unui astfel de serviciu este o consecință logică și necesară a deciziei de îmbinare a celor două roluri de politică externă într-unul singur și este crucială pentru dezvoltarea identității politicii externe a Uniunii Europene. Diplomația integrată va însemna simplificarea, o acțiune mai unită și mai eficientă, precum și o mai mare vizibilitate și recunoaștere.

Problema modului de instalare a acestui serviciu comun nu este numai una tehnică. Aceasta va avea impact asupra punerii în aplicare a intenției politice pe care Uniunea Europeană dorește să o realizeze prin investirea rolurilor de Înalt Reprezentant și vicepreședinte al Comisiei Europene într-o singură persoană. Dezvoltarea unui nou serviciu trebuie să rezulte din același spirit care a reunit cele două roluri ale politicii externe și care va genera unirea eforturilor legate de politica externă ale Consiliului și Comisiei.

Este important faptul că acest serviciu este instituit cu respectarea rolurilor și cooperării dintre Comisie, Consiliu și Parlament, și acest lucru se bazează pe încrederea reciprocă și dorința de cooperare.

Deși cred că, în interesele Uniunii Europene, serviciul unic trebuie să-și înceapă operațiunile cât mai curând posibil, susțin cu tărie recomandarea ca acestea să fie introduse treptat, pentru a permite acestuia să adopte cea mai adecvată și mai eficientă formă. Mi se pare rezonabil ca serviciul să poată face parte din structura administrativă a Comisiei, atât din punct de vedere al organizării, cât și al bugetului.

Pentru mine, este absolut vital ca serviciile viitoare să includă, de asemenea, personal din serviciile diplomatice naționale, ceea ce ar genera, fără îndoială, un serviciu mai bun și mai accesibil pentru cetățenii Uniunii Europene și, în special, pentru acele țări care au un număr mic de reprezentanțe diplomatice.

Roberto Gualtieri, în numele Grupului S&D. - (IT) Dle președinte, dle ministru, dle comisar, doamnelor și domnilor, cu această dezbateră și cu raportul pe care îl vom aproba mâine, acest Parlament intenționează să demonstreze dorința sa de a sprijini înființarea Serviciului european pentru acțiune externă, chiar în această etapă preliminară, printr-un dialog constructiv cu Consiliul și Comisia. Credem că solicitarea acestui dialog interinstituțional imediat este mai presus de orice folositor și rațional, dat fiind faptul că procedura prevăzută de tratat oferă Parlamentului prilejul de a emite un aviz cu privire la propunerea care va fi prezentată de Înaltul Reprezentant, și având în vedere că prerogativele Parlamentului în privința bugetului îi conferă acestuia un rol crucial în exprimarea acordului și al cooperării. Acest lucru fără a menționa acordul Comisiei, cum a fost dezbătut de către dl Brok, care conferă Parlamentului European un mandat suplimentar.

Totuși, credem că este datoria noastră să invităm la acest dialog imediat, deoarece Serviciul european pentru acțiune externă este una dintre cele mai importante inovații introduse de Tratatul de la Lisabona. Caracteristicile acestuia sunt menite să aibă o importanță considerabilă în privința modului în care guvernarea europeană este reorganizată și astfel, asupra modului în care bilanțul global al instituțiilor se decide în practică.

Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European este de acord cu poziția adoptată în raportul Brok, care a jucat un rol activ în activitatea de elaborare. Este o poziție care are ca scop dezvoltarea rolului pe care serviciul îl poate desfășura, ca o puncte de legătură între dimensiunea comunitară și acțiunea externă a Uniunii și între dimensiunea interguvernamentală a politicii externe și de securitate comună, astfel cum se prevede în Titlul V al Tratatului de la Lisabona.

Desigur, suntem conștienți de natura unică a serviciului, care reflectă și rolul Înaltului Reprezentant și al vicepreședintelui Comisiei, în aceeași măsură în care suntem conștienți de faptul că serviciul nu trebuie să cuprindă toate serviciile folosite de Comisie în momentul punerii în aplicare a numeroaselor aspecte ale acțiunii sale externe – care nu se reduc numai la PESC – începând cu cooperarea pentru dezvoltare.

Totuși, cred că este crucial ca serviciul să fie capabil să sporească eficiența politicii externe și de securitate a Uniunii, precum și consecvența acțiunii sale externe în ansamblu. De asemenea, credem că este crucial ca serviciul să fie supus controlului democratic al Parlamentului și, în acest scop, credem că includerea sa în structura administrativă a Comisiei reprezintă opțiunea care se conformează cel mai bine acestor obiective, pe care le avem cu adevărat în centrul atenției. Din acest motiv, am votat în favoarea raportului Brok.

Andrew Duff, în numele Grupului ALDE. - Dle președinte, Comisia este destul de corectă când afirmă că serviciul ar trebui să îmbine toate instrumentele și activele care sunt necesare pentru a conduce o politică externă activă la nivel mondial. Este crucial ca toți partenerii din acest mare proiect să înceapă să aibă încredere în mod reciproc și în serviciu, inclusiv în statele cele mai populate și mai autoritare.

Este crucial ca Ministerul de Externe din Regatul Unit să îi trimită mai degrabă pe oamenii lor de frunte pe posturile din cadrul serviciului, decât pe cei fără valoare. Sunt cu totul de acord cu faptul că, în vederea asigurării controlului parlamentar și financiar, serviciul trebuie să fie atașat Comisiei, în scopuri administrative și bugetare. Trebuie să spun Consiliului că nu este acceptabil ca serviciul să fie plasat pe aceeași poziție cu Comitetul Economic și Social sau Ombudsmanul, ca parte a Regulamentului financiar. Cred că acest raport Brok a fost o etapă pregătitoare practică a procesului de înființare a Serviciului pentru acțiune externă, dar cred și că trebuie să facem o pauză acum înainte de a merge mai departe și de a stabili chestiunile importante, înainte ca vicepreședintele/Înaltul Reprezentant să intre în funcție.

Pentru Parlament, este crucial să avem un interlocutor politic pentru a negocia crearea și programul viitor al Serviciului pentru acțiune externă, astfel încât solicit statelor – să ne pună la dispoziție oamenii lor pentru toate aceste posturi.

Indrek Tarand, în numele Grupului Verts/ALE. - (ET) Dle președinte, doamnelor și domnilor, a fost o experiență bogată și plăcută să lucrez cu niște oameni admirabili. Doresc să îl felicit pe dl Brok și pe mulți alții care și-au adus contribuția. Acum, totuși, aș dori să îl citez pe dl Barroso, care în această dimineață a declarat cu înțelepciune: „Instituțiile echitabile nu durează; avem nevoie de o mare voință politică.” În prezent, crearea instituțiilor nu este posibilă fără voință politică. Pentru a preveni o situație în care creăm doar încă o altă instituție, voința noastră politică trebuie să joace un rol primordial în crearea unei instituții. Scopul este de a crea o organizație cu adevărat europeană, o organizație *sui generis* care să servească intereselor comune ale tuturor cetățenilor Europei. Dacă dorim să evităm duplicare sau posibila risipă de resurse care este așa de tipică, trebuie să garantăm că alocarea resurselor bugetare și folosirea acestor resurse are loc sub controlul Parlamentului European.

Raportul definește pe larg principiile raportate Curții Europene de Justiție, care ne-ar ajuta să numim Înaltul Reprezentant și să punem în aplicare un plan. După aplicarea acestui plan, ne vom afla cu toții într-o poziție mai bună, și vom avea ocazia să ne exercităm voința politică. Cum toți suntem conștienți de aspirațiile Partidului Verde – cum ar fi conceptul de creare a păcii, aplicarea totală a Cartei drepturilor fundamentale și, desigur, subiectul egalității de gen – nu voi începe să analizez aceste subiecte astăzi, deși am promis că voi aborda aceste aspecte din nou la timpul convenit. Cu toate acestea, după părerea mea, Consiliul ar fi foarte înțelept să ia în considerare numirea unei femei în funcția de Înalt Reprezentant, întrucât, după cum știm cu toții, președintele Comisiei nu este femeie. De fapt, o femeie nu a fost niciodată numită la conducerea Europei, și, prin urmare, în cazul în care creăm o nouă instituție europeană, ar fi probabil o idee bună să luăm în considerare acest aspect.

În ceea ce privește raportul, am atras atenția asupra unor atitudini negative care provin din unele domenii. S-a sugerat că Parlamentul European nu are niciun rol de jucat aici și că încearcă doar să își acorde mai multă importanță în legătură cu acest raport. Răspunsul meu la această atitudine este că Parlamentul este important și trebuie să ținem cont de acest lucru. Raportul nostru referitor la Serviciul european pentru acțiune externă oferă o foarte mare ocazie pentru a aduce la lumină astfel de fapte. Prin urmare, vă invit pe toți să sprijiniți adoptarea raportului, ținând cont de faptul că acesta nu cuprinde toate îmbunătățirile și dorințele. Principalul lucru este adoptarea raportului acum.

Ashley Fox, în numele Grupului ECR. - Dle președinte, doresc să îmi exprim dezamăgirea că, încă o dată, acest Parlament ia în considerare un raport care are prioritate în fața ratificării Tratatului de la Lisabona. Mă întreb, dacă am fi avut această dezbatere astăzi, ar mai fi examinat oare Curtea Constituțională germană tratatul? Bănuiesc că nu, și întreb de ce Republica Cehă este tratată diferit. După cum ar fi remarcat autorul englez, George Orwell, toate statele membre sunt egale, dar unele sunt mai egale decât altele.

Doresc să vorbesc împotriva înființării unui colegiu diplomatic european. Într-un moment în care statele membre întâmpină presiuni bugetare uriașe, UE trebuie să manifeste reținere. Trebuie să acționăm ca apărători ai banilor publici. Scopul nostru trebuie să fie cheltuirea banilor publici în mod prudent și depunerea de eforturi pentru a rambursa banii statelor membre și ai contribuabililor pe care îi reprezentăm, atunci când putem.

Această propunere este gratuită. Este un alt exemplu al modului în care unii dintre deputații acestui Parlament sunt dornici să facă gesturi mari cu banii altor persoane. Un colegiu diplomatic european reprezintă o pierdere de bani și ar deveni o altă povară pentru contribuabil.

Doresc să reamintesc colegilor că orice poziție comună asupra politicii externe ar fi determinată de statele membre reprezentate în Consiliu, nu de către Comisie, și cu siguranță nu de către Parlament. Orice personal suplimentar de care are nevoie SEAS trebuie să fie furnizat de statele membre, și acesta nu are nevoie de cursuri de perfecționare separate. Politica pe care serviciul o va reprezenta în lume va fi cea a Consiliului de Miniștri, nu o politică independentă europeană.

Un colegiu diplomatic ar deveni necesar dacă UE ar trebui să preia controlul asupra afacerilor externe de la statele membre. Sper că nu va veni acea zi și voi face tot posibilul pentru a împiedica acest lucru.

(Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare adresată în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură)

Andrew Duff (ALDE). – Dle președinte, aș putea să îl întreb pe vorbitor dacă, în cazul în care ar fi dezamăgit și Tratatul intră în vigoare, ar sprijini numirea dlui Chris Patten în funcția de Înalt Reprezentant?

Ashley Fox (ECR). – Dle președinte, sunt foarte mulțumit că mi s-a cerut părerea, dar mă îndoiesc că va fi decizia mea.

Helmut Scholz, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle președinte, dle comisar, vă mulțumesc pentru că mi-ați oferit șansa să vorbesc astăzi. Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică a clarificat în mod repetat în plen critica sa fundamentală legată de direcția și natura politicii externe și de securitate a Uniunii Europene și s-a opus acestui curs urmat, inclusiv Tratatului de la Lisabona. Această dezbatere comună la începutul acestui mandat parlamentar acoperă unul dintre cele mai importante rapoarte ale mandatului. Din păcate, deși înțeleg motivele dlui Brok din perspectiva activității parlamentare, trebuie să încep ceva într-un termen limită care face dificilă cântărirea corectă și responsabilă a dimensiunilor și problemelor complexe care rezultă din conținutul acestei noi structuri.

În timpul dezbaterii a devenit clar câtă nesiguranță există încă în jur și, prin urmare, în jocul de poker politic dintre interesele puterii naționale și ale guvernului și ale structurilor UE. Grupul GUE/NGL se opune acestui lucru. Prin urmare, sper că Parlamentul European va avea ocazia după negocieri să examineze din nou Serviciul european pentru acțiune externă (SEAS) conform așteptărilor exprimate în această dimineață în plen de Președinția suedeză cu privire la reținerea legată de alcătuirea mandatului de negociere. Noi cei din Parlament trebuie, de asemenea, să ne asigurăm că cetățenii Europei sunt cât se poate de bine informați în legătură cu diferite aspecte ale SEAS, în special în ciuda îndoielilor și criticilor referitoare la Tratatul de la Lisabona și a solicitării unei proceduri de codecizie mai transparente și mai democratice în această privință.

Dezbaterele cu privire la înființarea SEAS au avut loc timp de luni de zile în spatele ușilor închise. Grupul meu ar dori să repete faptul că eșecul de a include Parlamentul European, organizațiile societății civile care au fost până acum afectate, sau chiar parlamentele naționale, generează probleme grave. Este vorba despre un caz special, deoarece o dezbatere aprinsă și discuții deschise și transparente cu privire la structurile instituționale sunt de o importanță deosebită pentru legitimitatea lor în viitor și pentru răspunderea publică a acestora. Prin urmare, apreciez abordarea dlui Brok prin care acesta încearcă, prin intermediul raportului său, să obțină cel puțin codecizia parlamentară pentru Parlamentul European. Unele dintre cererile noastre au drept scop obținerea acelorași rezultate.

Ne vom opune total – și spun acest lucru fără echivoc și în mod categoric – includerii structurilor politico-militare în SEAS, indiferent dacă acest lucru se întâmplă acum sau în viitor, astfel cum a fost propus recent de către Franța, printre altele, în Consiliu. Îmbinarea posibilă a planificării militare cu structurile serviciilor secrete și cu sarcinile politice și diplomatice generale nu este acceptabilă din punctul nostru de vedere.

Morten Messerschmidt, în numele Grupului EFD. – (DA) Dle președinte, ieri, mi s-a solicitat să precizez trei motive pentru care populația ar vota împotriva acestui raport. Acest lucru este destul de simplu: democrația, democrația și democrația.

În primul rând, este ridicol că un parlament ar dori să adopte un raport bazat pe un tratat, a cărui soartă este încă total nesigură. Nimeni nu știe care este viitorul Tratatului de la Lisabona și oricine cu cel mai mic respect pentru structurile democratice – cel mai mic respect pentru statele membre, cum ar fi Republica Cehă – ar avea rezerve în privința acestui proiect, până când se va clarifica viitorul tratatului.

În al doilea rând, acest raport (și întreg serviciul pentru afaceri externe care este acum construit) reprezintă o subminare totală și dezaprobarea și eșecul recunoașterii dreptului de suveranitate al statelor membre în desfășurarea politicilor lor externe. De asemenea, acesta este motivul pentru care acest raport pare să facă responsabilă Comisia pentru orice lucru. Comisia, desigur, în special în rolul său de „funcționar civil”, este clar că nu este aleasă în mod popular. Cu alte cuvinte, dacă oamenii doresc o politică externă diferită, nu este nicio șansă de schimbare a politicii desfășurate, întrucât numai Consiliul, înțelegând aici guvernele, poate fi schimbat de către populație – iar nu Comisia.

Acest lucru înseamnă, în al treilea rând, că este o farsă democratică faptul că acest Parlament dorește să confere mai multă putere Comisiei, care nu are un mandat popular, pentru domenii absolut cruciale în cadrul statului suveran. Acest Parlament se bazează numai pe *kratos* – numai pe putere. Nu s-a bazat niciodată *demos*. Ar trebui să ne concentrăm pe *demos* – ar trebui să ne concentrăm pe oameni, și nu pe putere. Trebuie, deci, să avem mai multă democrație. Din acest motiv, acest raport trebuie respins.

Andrew Henry William Brons (NI). - Dle președinte, acest raport încearcă să ne liniștească în privința serviciului, dar, după părerea mea, face exact contrariul. Pretinde, pe de o parte, că serviciul vine în completarea diplomației statelor membre și nu o pune sub semnul întrebării. Cu toate acestea, restul raportului, după părerea mea, contrazice categoric acea asigurare.

Alineatul 4 precizează că serviciul – ceea ce înseamnă competențele sale – nu poate fi restrâns sau prestabilit în avans. Alineatul 8 litera (d) sugerează că delegațiile, care fac parte din serviciu, pot prelua serviciile consulare de la statele membre. Este clar că acest serviciu are ca scop – nu pe termen scurt, ci pe termen lung – să preia și să înlocuiască reprezentanțele diplomatice ale statelor membre, probabil în final, chiar drepturile de veto ale Regatului Unit și ale Franței în cadrul Consiliului de Securitate ONU.

Când ascultați un organism UE care dă o asigurare că nu va face un lucru sau altul, aveți o indiciu destul de bun în legătură intențiile sale. Cu scuzele de rigoare adresate dlui Shakespeare, mi se pare că raportul protestează prea mult. Cine sau ce va exercita vreun control asupra acestei instituții? Cred că nu Consiliul. Trebuie să se acționeze unanim. Dacă nu se poate lua o decizie, serviciul își va duce, pur și simplu, la îndeplinire propria agendă. Dar Parlamentul? Nu, acest lucru se limitează la consultare. Această instituție va conduce politica externă peste șefii de stat ai statelor membre cu niciun control efectiv al statelor membre sau al Parlamentului European. Guvernele naționale vor fi reduse la statutul de consiliu comunal.

Carlo Casini (PPE). - (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând simt că este datoria mea să mulțumesc raportorului, care a făcut o treabă extraordinară, și, în calitate de președinte al Comisiei pentru afaceri externe, trebuie să mulțumesc și tuturor membrilor comisiei și ai ambelor comisii – Comisia pentru afaceri externe și Comisia pentru dezvoltare – care și-au prezentat avizul, pentru activitatea lor foarte promptă.

De fapt, am încercat să pregătim un document – care sper că va fi aprobat – care poate fi prezentat Consiliului la 29 și 30 octombrie. Suntem conștienți că acest raport nu este un raport final. Acesta este doar menit să sublinieze câteva căi de acțiune, o cale de orice fel de urmat, pentru Consiliu și, astfel, pentru Înalțul Reprezentant care va fi numit.

Va fi misiunea Înalțului Reprezentant să își elaboreze planul său organizațional, care apoi va fi examinat de către noi. Prin urmare, numai liniile directoare sunt supuse atenției Parlamentului. De asemenea, știm că succesul acestei operațiuni cu privire la Serviciul pentru acțiune externă este legat de rolul Înalțului Reprezentant, care va fi capabil să organizeze și să conducă pe oricine. Prin acesta, dorim o politică externă consecventă și uniformă. Suntem conștienți că există probleme, că multe au fost deja spuse, dar problemele există pentru a fi rezolvate. Lucrul important este că registrul, informațiile, domeniul de aplicare sunt clare.

Raportul Brok oferă câteva propuneri interesante în această privință – trebuie să fim concis, pentru că îmi expiră timpul – dar, în orice caz, acestea cuprind integrarea Serviciului în structura administrativă a Comisiei, decizia de dezvoltare viitoare a modelului comunitar și a propunerii, care, în plus, este prevăzută în Tratatul de la Lisabona, că personalul trebuie să fie recrutat din cadrul secretariatelor Comisiei și Consiliului și din delegațiile Comisiei.

Există două inovații pe care cred că merită să le menționez: Ambasadele Uniunii Europene, conduse de funcționari din cadrul Serviciului european pentru acțiune externă, care ar include și delegațiile Comisiei prezente în țările terțe și birourile de legătură ale Consiliului, cu posibila detașare a experților din cadrul Direcțiilor Generale; și bazele care au fost puse pentru înființarea unui colegiu diplomatic european, care este o idee interesantă.

Timpul alocat discursului meu a expirat. Sper doar că acest raport este realmente adoptat, și adoptat cu o mare majoritate.

Zita Gurmai (S&D). – Dle președinte, după cum știm cu toții, Serviciul european pentru acțiune externă este una dintre inovațiile majore propuse de Tratatul de la Lisabona. Prin urmare, trebuie să fim atenți și responsabili în timpul instituirii sale.

Suntem cu toții de acord că acesta trebuie să înceapă să funcționeze de îndată ce Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare. Comisia și Consiliul lucrează deja la liniile directe pe care speră să le prezinte la reuniunea Consiliului European de la sfârșitul acestei luni. Prin urmare, este esențial ca Parlamentul European să influențeze acest proces.

Dezbateră de astăzi și rezoluția care rezultă prezintă o importanță deosebită, deoarece acum trebuie să trimitem un mesaj foarte clar Consiliului și Comisiei Europene, drept dovadă a consensului politic legat de înființarea serviciului.

Sunt foarte mândru de activitatea colegului meu, care este rezultatul deliberărilor în rândul partidelor din acest Parlament. Insistăm să fie menținut modelul comunitar în relațiile externe ale Uniunii. Deputații sunt dornici să atașeze serviciul Comisiei Europene și o parte din bugetul comunitar global. SEAS trebuie să facă parte, în mod rațional, din Comisie din punct de vedere administrativ și al resurselor bugetare, și trebuie să constituie o parte formală a Comisiei, ca un organism *sui generis* atașat structurii acesteia.

Comisia bugetară este extrem de importantă. Este o pârgie cu care PE își poate exercita puterea. În acest fel, Parlamentul trebuie și va exercita control bugetar și democratic asupra acestuia. Sunt multe chestiuni de abordat, de exemplu, partajarea clară a sarcinilor SEAS și a unităților responsabile ale Comisiei Europene – luând în considerare că nu cunoaștem încă structura viitoarei Comisii – și relația dintre Înalții Reprezentanți și diverși reprezentanți ai Uniunii din străinătate, dar această rezoluție va reprezenta prima poziție a Parlamentului European care va deschide calea etapelor viitoare.

Nu trebuie să uităm nici factorul uman. Înalțul Reprezentant trebuie să fie o persoană cu o bună reputație, cu expertiză și excelență, sprijinită de către Comisie, Consiliu și serviciile diplomatice naționale. Sunt convins că înființarea instituțională a SEAS trebuie să cuprindă arhitectura de gen care reflectă în mod adecvat angajamentele asumate de către Uniune în privința integrării egalității de gen.

Nu în ultimul rând, ca persoană care a lucrat la reprezentarea politică egală a femeilor de-a lungul ultimilor 15 ani, aș fi încântat dacă această persoană ar fi o femeie.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). - (NL) Dle președinte, unii colegi deputați au considerat potrivit să își folosească discursurile pentru a încerca să ne dea lecții de democrație. Permiteți-mi să subliniez, prin urmare, că atât în Comisia pentru afaceri constituționale, cât și în Comisia pentru afaceri externe, al cărui aviz l-am redactat, ne-am asigurat că dezbateră și votul legat de textele noastre respective nu au avut loc până la aflarea rezultatului referendumului irlandez. Am procedat astfel din respect pentru verdictul pe care urma să îl dea poporul irlandez. Aceștia au spus „da”, din fericire, dar ar fi putut spune „nu”. Am dorit să iau acest lucru în considerare, precum și reuniunea de săptămâna viitoare a Consiliului European. Prin urmare, am trebuit să finalizăm discursul și textele noastre într-o perioadă de timp extrem de scurtă. Aceiași deputați care au crezut că dau lecții de democrație, desigur, s-au plâns de același lucru. Mă abat de la subiect.

Astăzi, experimentăm un lucru foarte important în acest moment. Textele noastre exprimă opinia noastră despre cum trebuie să arate viitorul Serviciu european pentru acțiune externă, ca un precursor al unei noi ere pentru Uniunea Europeană. Aceia dintre noi care au urmat evoluția Uniunii de-a lungul anilor și își amintesc primii pași modești în politica externă, ca să nu mai vorbim de politica de securitate și apărare, a tratatelor – primul Maastricht, apoi Amsterdam – poate se gândesc, așa cum am făcut și eu la vremea aceea, că nu ar trăi niciodată această zi, că nu am reuși niciodată să punem bazele unei diplomații europene comune.

Aceia dintre noi care au privit atent faptul că ideile au evoluat își vor aminti și că, în urmă cu câteva luni, unele servicii diplomatice naționale nu au dorit deloc să accepte un tip de „big bang” instant, cu toate delegațiile prezente plasate sub controlul autorității viitorului Înalț Reprezentant chiar din prima zi. Sunt absolut încântat în legătură cu aceasta.

Responsabilitățile mele politice și guvernamentale în hainele mele politice anterioare m-au învățat că nimic nu va fi simplu. Totuși, acum, experimentăm un lucru important în timp, și sper că acest raport va fi adoptat cu o foarte mare majoritate.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). - (DE) Dle președinte, grupul nostru sprijină structura de bază propusă de dl Brok în raportul său și, în special, menținerea drepturilor de control ale Parlamentului European și păstrarea sarcinilor comunitare ca sarcini comunitare. Totuși, pentru a ne asigura că Serviciul nostru comun pentru acțiune externă este un mare succes și nu doar o anexă a Comisiei sau a Consiliului, trebuie să dezbaterem acum conținutul și funcțiile acestuia.

UE are nevoie de o politică externă nouă, integrată care va îi va permite să facă față în mod eficient problemelor mondiale. Serviciul pentru acțiune externă trebuie să permită UE să pună în aplicare strategii și campanii globale, integrate politic. Avem nevoie acum de acest serviciu, de exemplu, în timpul dezbaterilor privind schimbările climatice de la Copenhaga. Trebuie să desființăm diplomația tradițională, întrucât în caz contrar acest serviciu va aduce foarte puțină valoare adăugată.

Aș dori, prin urmare, să promovez patru domenii care, după părerea mea, vor ajuta serviciul să creeze o nouă politică externă. În primul rând, doresc ca noul serviciu să aibă un departament pentru reconciliere și gestionarea situațiilor de criză. Dispunem de instrumentele financiare și misiunile corespunzătoare, dar până acum, am avut numai unități organizaționale mici și fragmentate. În al doilea rând, doresc ca personalul să beneficieze de educație și formare profesională completă. Simpla frecventare a unui colegiu diplomatic nu este suficientă. În plus, doresc să mă asigur că acei membri ai personalului care poartă uniforme nu au fost educați doar la colegiul pentru apărare. Toți trebuie să își completeze cel puțin o parte din educația lor împreună și, din acest motiv, solicităm crearea unei Academii europene pentru acțiune externă. În al treilea rând, nu dorim o structură duală pentru președintele Consiliului în cadrul Secretariatului Consiliului. Prin urmare, Serviciul pentru acțiune externă trebuie să fie sprijinit și de această organizație. În ceea ce privește numirile în funcții înalte, colegul meu, dl Tarand, a menționat deja că noi credem cu tărie că este momentul să fie numită o femeie.

Charles Tannock (ECR). - Dle președinte, având în vedere faptul că Uniunea își dorește un rol extins în afacerile internaționale, aceasta ar trebui să dispună în mod incontestabil de instrumentele necesare pentru configurarea valorilor comune la nivel mondial, în măsura în care, desigur, există unanimitate în toate cele 27 de state membre.

Dar cum se va dezvolta acel rol? Unde vor fi limitele lui? Noi cei din Grupul ECR credem, în calitate de organism anti-federalist, că politica externă trebuie să rămână, în cele din urmă, teritoriu rezervat statelor noastre membre individuale. Prin urmare, este preocuparea noastră ca Tratatul de la Lisabona, dacă devine lege, să inițieze o serie de proiecte care ar putea pune capăt subminării acestei prerogative.

Serviciul european pentru acțiune externă propus trebuie să completeze și nu să concureze cu sau să submineze activitatea diplomatică bilaterală a statelor membre și trebuie să își primească acreditarea sa, în principal, de la Consiliu, și nu de la Comisie. Parlamentul trebuie să își exercite drepturile sale pentru a controla SEAS și pentru a-i stabili bugetul. Dat fiind faptul că sunt multe de discutat despre ambasadele UE în raportul Brok, aș dori să invit Comisia să repete asigurarea pe care mi-a oferit-o acum un an, că misiunile sau delegațiile SEAS nu vor fi numite ambasade. Numirea acestor misiuni drept ambasade ar spori temerea că UE își dorește toate însemnele unui stat suveran.

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

Willy Meyer (GUE/NGL). - (ES) Dle președinte, grupul meu – Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică – va vota împotriva raportului, în primul rând deoarece nu susținem Tratatul de la Lisabona.

Considerăm că Tratatul de la Lisabona nu reflectă spiritul proiectelor europene avute în vedere de, și pentru cetățeni. De fapt, situația contrară este adevărată. Acesta oferă un model de criză, un model ce împiedică intervenția publică în economie.

Există dorința de a avansa, cu două viteze diferite: ne grăbim să garantăm că pe plan extern Europa se va exprima cu o singură voce, însă Uniunea Europeană nu are puterea de a reînvia economia folosindu-se de propriile sale instrumente, deoarece nu are nici trezorerie, nici politici industriale active. Și nici nu are capacitatea de a interveni în prețul banilor sau în controlul exercitat de Banca Centrală Europeană. Prin urmare, nu împărtășim această filozofie.

În cazul în care Tratatul de la Lisabona va fi adoptat, cu aprobarea Comisiei și ulterior consultărilor parlamentare, cinci mii de oficiali vor fi angajați de către Serviciul european pentru acțiune externă, ca urmare a unei decizii a Consiliului ce se bazează pe o propunere a viitorului vicepreședinte.

Nu suntem de acord cu această structură, deoarece va primi și puterea de a soluționa orice tip de criză militară. Considerăm că aici există o lipsă de control. În opinia noastră, acest control ar trebui să respecte cele mai înalte cerințe democratice, așa cum se întâmplă în fiecare stat membru.

De aceea, considerăm că această filozofie nu este în spiritul Europei pe care grupul nostru își dorește să o creeze, o Europă capabilă să intervină în mod real în problemele care ne afectează în mod semnificativ, așa cum este actuala recesiune și rata șomajului, care sunt în prezent cele mai ridicate din anii 1930.

De aceea, doamnelor și domnilor, vom vota împotriva acestui raport.

David Campbell Bannerman (EFD). – Dle președinte, prezentul raport Brok este dovada pozitivă a apariției unui singur superstat, reprezentat de Uniunea Europeană. Imorala Constituție de la Lisabona ne impune deja un președinte care nu a fost încă ales și un ministru de externe. Acum, acest raport adaugă un nou serviciu diplomatic european, așa numitul Serviciu european pentru acțiune externă, însă ambasadele reprezintă interesele naționale.

Așadar, ce interese naționale vor reprezenta aceste ambasade și acești noi diplomați ai UE? Ei nu vor reprezenta statele noastre naționale, sectorul nostru de activitate sau companiile noastre. Ci pe cele ale Comisiei Europene. Toate celelalte ambasade naționale vor deveni inutile. Deja, ambasadele britanice din lumea întreagă își vând proprietățile.

Acest master plan pentru un superstat, UE, este clădit pe o fundație reprezentată de înșelăciune, necinste și negare, însă federaliștii nu creează o nouă SUA. Ei creează o nouă Iugoslavia. Forțând națiuni, culturi și economii foarte diferite să se unească sub o birocrăție rigidă, nedemocratică, asemănătoare celei sovietice, intrăm pe un teren periculos.

Am participat din partea guvernului britanic la procesul de pace din Irlanda de Nord. Am văzut ce se întâmplă atunci când democrația eșuează. Nu e deloc o imagine plăcută. Acum, văd cum democrația eșuează aici, în Europa. Susțineți că sunteți adepții păcii, însă trecând repede peste Lisabona și punând cu forța mâna pe ambasadele noastre, reîncadrați Europa, încă o dată, pe drumul care duce către război.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Dle președinte, acțiunile Consiliului nu sunt transparente. Deciziile sunt luate *de facto* în cadrul nenumăratelor grupuri de lucru netransparente și al COREPER. În 2008, doar 1 % din subiectele de pe agenda Consiliului miniștrilor de externe au fost dezbătute public.

Și tocmai pe acest fundal, Politica europeană de securitate și apărare (PESA) a fost dezvoltată, începând cu sfârșitul anilor '90, fără nicio consultare sau control democratic. Și exact în același context va fi instituit și Serviciul european pentru acțiune externă. Răspunsul meu este un „nu” clar. Acest lucru nu trebuie să se întâmple! Avem nevoie de un control parlamentar democratic, real, și, în același timp, de o reală transparență.

În același timp, sunt oarecum surprins că tocmai dvs., dle Brok, sunteți acum, brusc, în favoarea controlului parlamentar. Nu este adevărat că, mai ales în domeniul PESA, Tratatul de la Lisabona va elimina acest control parlamentar? Și totuși sunteți în favoarea acestui tratat. În ceea ce privește controlul bugetar, direcția grupului dvs. este foarte clară din descărcarea de gestiune a Consiliului. Nu este adevărat că peste câteva săptămâni, în cadrul Comisiei pentru control bugetar, grupul dvs. va vota în favoarea descărcării bugetare a Consiliului, cu toate că acesta din urmă nu a oferit încă un răspuns adecvat?

Este regretabil faptul că deși proiectul dvs. începe bine, este de fapt unul ipocrit, nu este credibil și, în ultimă instanță, reprezintă o recunoaștere a nereușitelor Tratatului de la Lisabona.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE). – Vă mulțumesc foarte mult dle președinte, dnă comisar, dnă ministru. O să încep cu notele de subsol. Pe cât de mult admir flerul retoric al prietenilor noștri din UKIP, mi se pare foarte interesant, ca o persoană provenind din Europa centrală, că sunteți gata să vă împărtășiți experiența traiului sub regimul lui Tito, în Iugoslavia, sau sub regimul sovietic. Foarte interesant.

În primul rând, doresc să îl felicit pe dl Elmar Brok pentru redactarea unui raport care reprezintă excelent principala direcție, și repet acest lucru, principala direcție a acestui Parlament.

Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și a noului serviciu, va crește capacitatea noastră de a vorbi în unanimitate. Sunt de acord că acest nou serviciu va trebui să fie cât mai aproape de Comisie posibil,

deoarece doar metoda comunitară asigură coerența acțiunilor noastre și, cel mai important, că, în același timp, părerile noastre vor fi avute în vedere.

Pentru ca noul serviciu să fie credibil, el trebuie dotat cu cât mai multă legitimitate democratică posibil. Prin urmare, toate eforturile de a gestiona puterile de control ale acestui Parlament trebuie salutate.

Cel mai important este să facem tot ce putem pentru a ne asigura că noul serviciu este de cea mai bună calitate, și că toată lumea are încredere în el. Trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru ca cele 27 de state membre, Consiliul și Comisia să își trimită cei mai buni oameni pentru a lucra în cadrul SEAE. Iată de ce ei trebuie să beneficieze de același statut. Munca în cadrul serviciului ar trebui văzută ca parte integrantă a carierei pe care aceștia o au acasă. Personalul serviciului trebuie ales pe merit, dar având în vedere și echilibrul geografic, pentru a înlătura temerile nefondate legate de posibilitatea de a pirata serviciul.

Tratatul de la Lisabona este important și diferit de toate celelalte tratate, deoarece sunt foarte multe lucruri care depind de punerea sa în aplicare. Sper ca sfaturile venite din partea acestui Parlament să ajute Consiliul și Comisia în a pune în aplicare acest tratat în mod real, astfel încât să ne întărim capacitatea de a vorbi cu o singură voce.

Proinsias De Rossa (S&D). – Dle președinte, salut raportul Brok și îndemn spre un progres rapid pentru crearea SEAE ca un serviciu răspunzător din punct de vedere democratic. Am speranțe mari că acest serviciu va genera o mai mare coerență între deciziile noastre și politicile obiectivelor, mai ales că acestea au un impact global asupra dezvoltării durabile, drepturilor omului și eliminării sărăciei.

Până acum nu am reușit să garantăm coerența politicilor noastre. Adesea, politicile noastre comerciale intră în conflict direct cu politica de cooperare pentru dezvoltare. De asemenea, doresc să vă avertizez în legătură cu orice gând de a considera politica de dezvoltare ca făcând parte din politica externă. Avem nevoie de un serviciu pentru dezvoltare autonom, subordonat unui comisar pentru dezvoltare și ajutor umanitar autonom. Pentru a asigura coerența, avem nevoie de analize comparative, examinări și evaluări ale impactului, pentru deciziile propuse, deoarece acestea au un impact asupra obiectivelor politicii de dezvoltare.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, doresc să îl felicit pe dl Brok și să îi mulțumesc pentru raportul excelent – aș spune chiar raportul excepțional – pe care ni l-a prezentat.

Crearea acestui nou serviciu extern este o oportunitate care nu ar trebui ratată. Parlamentul trebuie să aibă un cuvânt de spus nu doar în privința bugetului, ci și cu privire la structura generală a serviciului. Așa cum s-a afirmat deja, acest serviciu va trebui să aibă norme interne de funcționare, nemaîntâlnite până acum. Nu ne putem descurca fără aceste norme de funcționare, care respectă spiritul tratatului. Dacă am acționa altfel, am stârni neîncredere în rândul unor state membre. Și mă gândesc în special la cele mai mici și cele mai noi state membre.

De asemenea, trebuie să ne concentrăm pe aspectele esențiale ale mandatului serviciului extern, să stabilim strategia și prioritățile politice, și să instituim o coerență cu acțiunea externă. Este vital să nu cădem în capcana dublării serviciului extern și a delegațiilor Comisiei, ci să creăm un serviciu specific, care să aducă un plus de valoare acțiunii externe comune. Serviciul extern trebuie să fie pe deplin în tandem cu Comisia. Nu poate să se abată de la cursul stabilit, pentru a deveni, sau a inspira, o acțiune interguvernamentală. De asemenea, doresc să menționez faptul că profilul Înaltului Reprezentant/vicepreședinte este în mod evident crucial pentru valoarea adăugată a serviciului.

În final, dle președinte, deși ambii acceptăm că sfera dezvoltării are propriul său obiectiv, în același timp, este și un instrument de politică externă. Ar fi naiv să negăm acest lucru. O posibilă soluție ar fi aceea în care programarea ar fi în continuare o responsabilitate a comisariatului pentru dezvoltare, în acord cu Înaltul Reprezentant.

Un ultim aspect este acela că nu putem separa această dezbateră de cea pe tema bugetului Fondului European de Dezvoltare.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Dle președinte, acum că a trecut și referendumul irlandez, Parlamentul European se aventurează din nou să demonstreze ceea ce reprezintă, și face acest lucru cu mult avânt și entuziasm. Acest raport prezintă imaginea utopică a unui serviciu extern care ar trebui să pună în aplicare politica externă și de securitate comună (PESC), care nu este încă funcțională.

O trăsătură pregnantă a raportului este încercarea eroică de a îndemna Comisia să reanalizeze întreaga sa povară instituțională. Care este motivația acestei poziții? Cred că mulți dintre colegii mei deputați doresc să

se folosească de serviciul extern ca de un cal troian, pentru a prelua controlul asupra PESC, prin intermediul Comisiei.

Este rușinos că Parlamentul European și celelalte instituții nu au încă nicio idee legată de modul în care ar trebui să funcționeze acest serviciu. Acest proces gradual, discutat în alineatul (4), este, pur și simplu, un risc instituțional destul de mare, care mai mult ca sigur se va încheia cu o instituție în lacrimi, dacă îmi permiteți jocul de cuvinte.

György Schöpflin (PPE). – Dle președinte, și eu doresc să îmi exprim susținerea pentru cei care sunt pentru raportul Brok, dar și fascinația pentru paranoia ce a cuprins cealaltă tabără a Parlamentului.

Fără nicio îndoială, Serviciul de acțiune externă poate fi un element major pentru promovarea coerenței în relația dintre UE și restul lumii. Adesea, aceste relații sunt vaste, complexe și au un impact semnificativ, care depășește granițele Europei. Este, prin urmare, vital ca aceste activități să fie coordonate atent, pentru a garanta că politicile UE au impactul menit. Într-adevăr, odată ce Serviciul pentru acțiune externă va deveni funcțional, acesta va influența poziția UE din diverse domenii, cum ar fi politica externă și de securitate comună, după cum s-a observat deja, promovarea unui program pentru democrație, drepturile omului, canalizarea ajutoarelor, și gestionarea tuturor aspectelor ce țin de dezvoltare.

În acest context, ideea de coerență este una centrală. Dacă diferite entități ale Uniunii Europene pun accent diferit pe aspecte legate de politici, impactul va fi egal cu zero, și mai mult ca sigur vor exista consecințe neintenționate. Consecvența este esențială aici. Având în vedere aceste considerente, Serviciul pentru acțiune externă va avea o responsabilitate semnificativă în cooperarea cu celelalte instituții ale Uniunii Europene, care au o dimensiune externă. Este clar că eficiența serviciului va structura activitățile Înalțului Reprezentant însă, pe termen scurt, activitatea sa se va răsfrânge asupra tuturor instituțiilor Uniunii Europene. Este un proces în două direcții.

Dacă vedem lucrurile din această perspectivă, este esențial ca serviciul să fie răspunzător în fața Înalțului Reprezentant, desigur, dar și la un nivel mai larg, chiar în fața Parlamentului. Până la urmă, serviciul va reprezenta Uniunea Europeană sub toate aspectele, de unde și accentul pus pe răspundere, transparență și coerență.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, o singură Europă, o singură voce! Am făcut un alt pas în vederea unei politici externe comune pentru statele membre. Factorul decisiv necesită ca poziția Înalțului Reprezentant să fie deținută de o persoană puternică, independentă și competentă, care să aibă scopul necesar și libertatea de a dezvolta și structura serviciul în funcție de cerințele și, desigur, de principiile Uniunii Europene, care includ respectarea drepturilor omului. Aceasta este *sui generis*.

Este esențial ca acest lucru să se facă într-un mod transparent, ca Parlamentul să joace rolul corespunzător și ca drepturile și controlul asupra bugetului să revină, în continuare, autorității bugetare. În același timp, însă, este esențial ca odată pentru totdeauna, guvernele naționale să acorde o mai mică prioritate propriilor lor interese, să ofere sprijin deplin acestui mandat și sarcinilor serviciului și să nu se mai amestece de fiecare dată când au chef, așa cum, din păcate, ne-am obișnuit să se întâmple.

De asemenea, trebuie să se înțeleagă clar, lucru care este foarte important pentru noi, că politica de dezvoltare va rămâne una independentă, pentru că aceste lucruri nu trebuie combinate în mod arbitrar. Haideți să ne gândim la noul mandat și la portofoliul pentru care ne-am luptat timp de mai mulți ani, ca la o șansă pentru viitor, și haideți să nu le vorbim de rău și să le distrugem încă de la început. O singură Europă, o singură voce! Acesta este obiectivul nostru și asupra sa trebuie să ne concentrăm: nici mai mult, nici mai puțin.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Dle președinte, ce dorim să obținem prin acest serviciu diplomatic european? Ne dorim să stabilim prioritățile politice ale Uniunii Europene pentru secolul XXI. Multe state și mulți oameni din afara Europei se așteaptă ca aceasta să joace un rol important în păstrarea păcii și prevenirea conflictelor și, în zonele în care acestea au eșuat, pentru restaurarea păcii și acordarea de ajutor în vederea reconstrucției țării respective. Din acest motiv, crearea unui departament responsabil cu instaurarea păcii își are justificare.

Cu toate acestea, în timpul negocierilor, unii reprezentanți din Consiliu ai statelor membre au apăsat puternic pe frână, inclusiv reprezentanți ai unor state care, în general, sunt considerate a fi proeuropene. În cel mai bun caz, ei stau cu un picior pe accelerație și cu celălalt pe frână. Acest lucru generează multă vâlvă, dar puțină mișcare. Prin urmare, noi sperăm ca negocierile pentru un Serviciu european pentru acțiune externă (SEAE) puternic, controlat de Parlamentul European, să aibă succes. Cetățenii europeni își doresc ca Europa

să adopte o poziție comună. Populația din afara Europei se așteaptă la acest lucru. SEAE nu va putea realiza acest lucru de unul singur. Cu toate acestea, acesta reprezintă un prim pas în direcția bună. Haideți să ne asigurăm că funcționează.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dată fiind importanța subiectului în discuție, consider că Parlamentul ar fi avut nevoie de mai mult timp pentru a-și prezenta poziția în fața Consiliului. În schimb, activitățile comisiei au durat doar câteva zile, iar acum se ține o dezbatere în Parlament, la doar două zile de la adoptarea prevederii în Comisia pentru afaceri constituționale.

Propunerea privind crearea unui serviciu diplomatic european este un salt înainte, în comparație cu mențiunile stricte din tratate. În plus, așa cum este descris în raport, Serviciul european pentru acțiune externă pare a fi greu de integrat cu ministerele afacerilor externe ale statelor membre. Ce se va întâmpla cu aceste ministere? Vor fi dizolvate? Puțin probabil.

Mai mult decât atât, cum se vor integra atribuțiile acestor ambasade în activitatea desfășurată deja de ambasadele naționale, pentru problema vizelor, de exemplu? Cine va numi așa-zii ambasadori ai Uniunii Europene? Comisia, după cum se întrevide, sau statele membre vor avea dreptul de a-și numii proprii ambasadori? În plus, ideea de a-i numi pe viitorii reprezentanți „ambasadori” este provocatoare, având în vedere faptul că nu a fost adoptată Constituția Europeană, care prevedea un ministru european de afaceri externe. Nu ne putem preface că francezii și olandezii nu au respins Constituția Europeană.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Dle președinte, proiectul nostru pentru Uniunea Europeană este, desigur, unul unic, și am insistat de multe ori asupra acestui lucru. Prin intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care sper că se va face în mod eficient, se vor crea și noi instituții. Unul din rezultatele acestor mișcări o va reprezenta crearea Serviciului european pentru acțiune externă, menit în primul rând să asigure coerența și eficiența relațiilor externe.

Așa cum a spus deja dna comisar Ferrero-Waldner, este vorba de o entitate *sui generis* însă, în același timp, merită să reamintim declarația dlui Brok, conform căruia, principiile fundamentale care trebuie avute în vedere pentru crearea acestui serviciu sunt, pe lângă eficiență, transparența și un mandat democratic. Eficiența trebuie asigurată printr-un consens privind crearea Serviciului european pentru acțiune externă, atât între instituții, și aici sunt încântat de declarațiile Comisiei și Consiliului, dar și prin includerea unor subiecte ce țin de ajutorul pentru dezvoltare, ajutorul umanitar, extindere și comerțul internațional. De asemenea, UE are nevoie de o voce puternică pentru probleme legate de politica energetică și solidaritate, de exemplu.

În ceea ce privește transparența, mă aștept ca prin crearea Serviciului european pentru acțiune externă să se ajungă la un echilibru. Mă gândesc nu doar la un echilibru între instituții, ci și la unul geografic, atunci când se vor face numirile pentru Serviciul european pentru acțiune externă. Nu pot accentua suficient cât este de important acest aspect. Actuala reprezentare nu satisface această cerință, dacă ar fi să ne gândim la Direcția Generală RELEX, sau la delegațiile Comisiei din afara UE. Serviciul ar trebui creat în temeiul standardelor democratice, și mă aștept ca Parlamentul să joace aici un rol semnificativ, atât în cadrul procesului de creare, precum și ulterior, atunci când vor fi audiați candidații la șefia delegațiilor, împreună cu Comisia pentru afaceri externe.

Cât despre instruirea personalului, se propune crearea unui colegiu diplomatic european. Este un risc important, dar, în același timp, doresc să profit de această ocazie pentru a sublinia că există, de fapt, centre naționale, precum și numeroase colegii europene, care au experiență în instruirea personalului. Ar trebui să profităm de această experiență. Și aici mă gândesc la Bruges, Natolin, Florența și Maastricht.

Cristian Dan Preda (PPE). – (FR) Dle președinte, doresc și eu să salut crearea Serviciului european pentru acțiune externă, ca fiind un pas spre direcția bună, reprezentând un progres către o Europă mai consecventă și mai eficientă pe scena internațională.

Consider, de asemenea, că acest serviciu va adăuga o importantă dimensiune politică proiectului european, conferind Europei un profil politic mai pregnant.

De asemenea, doresc să subliniez nevoia de consecvență a acțiunilor întreprinse de serviciu în domeniul responsabilităților administrative și bugetare și, legat de acestea, relațiile cu Comisia, pe de o parte, și cu Parlamentul, de cealaltă, sunt cruciale.

În ceea ce privește Parlamentul, consider că acest serviciu ar trebui să coopereze direct și foarte strâns cu acesta, pentru ca deputații să fie mereu informați de activitățile sale, dar și de numirile făcute pentru cele mai

importante posturi. În plus, Înalțul Reprezentant va fi o figură binecunoscută, desigur, însă consider și că ceilalți membri ai serviciului ar trebui să fie personalități ce inspiră un nivel ridicat de încredere.

De asemenea, trebuie să subliniez problema recrutării. Așa cum au spus deja unii dintre colegii mei, cred că reprezentarea geografică este importantă, și că trebuie să se găsească un echilibru și pentru statele mici, sau pentru cele nou aderate.

În final, aș dori să menționez, pe scurt, importanța pe care o are această cultură europeană comună care, desigur, este creată în diferite școli și instituții, dar eu consider că o inițiativă consecventă în acest domeniu, crearea unei structuri la nivel european, ar fi o idee bună.

Mário David (PPE). – (PT) Dle președinte, este esențial ca primul obiectiv în crearea Serviciului european pentru acțiune externă să fie consolidarea eforturilor instituțiilor europene, garantând astfel că se creează un serviciu eficient, capabil să articuleze, formuleze și să implementeze un răspuns european la actualele provocări de pe scena internațională.

Ar trebui, în același timp, să fie mai mult decât suma componentelor sale; ar trebui să adauge valoare actualelor eforturi făcute de statele membre și de Comisia Europeană. În acest context, cred că este esențial ca ceea ce face UE specială – și anume metoda comunitară – să ocupe o poziție centrală în această nouă realitate. De aceea, sprijin pe deplin raportul Brok, care militează pentru și garantează o strânsă colaborare între Comisie și viitorul serviciu.

Și tot aici/în această notă doresc să subliniez două lucruri. În primul rând, va trebui să existe o strânsă coordonare între președintele Comisiei și Înalțul Reprezentant, care va fi, în același timp, și vicepreședintele Comisiei, pentru a asigura eficiența și buna funcționare a acestuia. În al doilea rând, este nevoie de o alianță între Parlament și Comisie, pentru a combate separarea interinstituțională așteptată, care ar putea compromite funcționarea eficientă a serviciului.

Prin urmare, Parlamentul trebuie să fie atent și să se asigure că Serviciul european pentru acțiune externă va fi un centru de excelență, reprezentând cea mai bună expertiză din domeniul politicii externe.

(Președintele i-a dat cuvântul dlui Dartmouth, pentru ca acesta să îi adreseze dlui Preda o întrebare de tipul „cartonașul albastru”)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Dle Preda, în discursul dumneavoastră ați folosit formularea „o cultură europeană comună”. Considerați aderarea Turciei la Uniunea Europeană ca fiind pe deplin compatibilă cu această cultură europeană comună pe care o menționați?

Cristian Dan Preda (PPE). - Am vorbit în intervenția mea despre o cultură comună din punctul de vedere al diplomației, ca parte a unei culturi politice. În ceea ce mă privește, cred că, în acest sens, și Turcia face parte din această cultură politică europeană, care include o tradiție diplomatică absolut respectabilă. Vă mulțumesc pentru întrebare, trebuia să încep cu asta.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Dle președinte, ca membru al Comisiei pentru control bugetar, mă îngrijorează modul în care Comisia și Consiliul exclud Parlamentul European atunci când vine vorba de Serviciul pentru acțiune externă. Nu avem niciun document, și suntem singurii care nu au niciun document, care nu au fost implicați și care sunt forțați să accepte ce s-a negociat deja. Acest lucru este revoltător!

Pe parcursul acestei dezbateri, și din declarațiile celor doi reprezentanți, am văzut că instrumentele comunitare sunt în curs de dezmembrare. Vom asista și la excluderea voluntară a instrumentelor ce implică drepturi parlamentare, cum ar fi reglementarea bugetară. Noi, cei din Parlamentul European, trebuie să fim atenți. Din această dezbatere încă nu am înțeles foarte clar „cine ce decide?”. Consider că aceasta este o întrebare deschisă. De asemenea, cred că dacă nu ne vor fi respectate atribuțiile bugetare și de control, precum și puterea de decizie asupra acestui subiect, ne va fi foarte greu să lucrăm împreună cu Comisia și Consiliul în următorii ani.

Richard Howitt (S&D). – Dle președinte, doresc să sprijin un Serviciu pentru acțiune externă puternic, reprezentat geografic pe întregul mapamond, responsabil pentru Politica europeană pentru securitate și apărare, și care să combine funcțiile Comisiei și ale Consiliului de planificare, prevenire a conflictelor și gestionare a crizelor.

Însă vreau să fiu de acord cu dna Malmström că acest lucru nu va avea de suferit de pe urma faptului că în cadrul Comisiei s-au păstrat atribuțiile privind dezvoltarea comerțului și extindere; tocmai de aceea am lucrat

împreună cu colegul meu, dl Gualtieri, la elaborarea unui amendament la alineatul (6) litera (c), care susține alăturarea programării și a punerii în aplicare a politicii de dezvoltare a UE.

Criticii ar trebui să înțeleagă că actualul sistem are probleme. Un Înalt Reprezentant care nu răspunde direct în fața Parlamentului, o suprapunere de funcții între Consiliu și Comisie, o separare între Reprezentantul special al UE și șefii delegațiilor Comisiei, drepturi ale omului ignorate uneori, în favoarea intereselor comerciale și geopolitice etc.

Această reformă majoră din Tratatul de la Lisabona trebuie făcută să funcționeze, și vom face acest lucru.

În final, dnei Ferrero-Waldner aș dori să îi spun că sunt sigur că își va înăbuși satisfacția după intervenția Partidului pentru Independență din Marea Britanie, și înțelege că ambasadele Marii Britanii nu sunt de vânzare.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Dle președinte, astăzi nu facem decât să îi dăm Uniunii Europene undă verde pentru a merge mai departe cu o realizare majoră, pentru a-și crea un rol mai mare și mai important în politica externă globală. Doresc să îl felicit pe dl Brok pentru raportul său detaliat, și de fond. Consider că este vital ca noul serviciu să completeze actualele servicii ale Uniunii Europene, care vor fi în continuare oferite. De asemenea, este important să evităm dublarea, sau triplarea reprezentanțelor internaționale ale Uniunii Europene. Și mi se pare că acest pericol există.

În final, doresc să adaug că ar trebui subliniat rolul pe care îl vor avea serviciile consulare ale acestor noi reprezentanțe. Statele mici nu dispun de mulți bani și nu au reprezentanțe peste tot în lume; tocmai de aceea așteaptă foarte mult de la acest serviciu. În Slovenia, am avut experiențe bune în ceea ce privește colaborarea cu diplomații austrieci. Dnă comisar, ne dorim ca și pe viitor colaborarea să reprezinte un model.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Dle președinte, dnă comisar Ferrero-Waldner, doresc să menționez faptul că tot ceea ce întreprinde Uniunea Europeană trebuie să fie în conformitate cu drepturile omului, ceea ce, desigur, include și drepturile femeilor, după cum s-a menționat deja aici. Personal consider că Serviciul european pentru acțiune externă va îmbunătăți cu siguranță posibilitatea de a ține cont de drepturile omului în toate activitățile, deși acest lucru nu va veni de la sine.

Aș dori să descrieți cum intenționați să vă asigurați că drepturile omului și aspirația către egalitate sunt încorporate în viitorul Serviciu pentru acțiune externă. Vă voi oferi un exemplu: în momentul de față, nu toate delegațiile UE respectă cele șapte linii directoare în materie de drepturile omului, în privința cărora am căzut cu toții de acord. Acum, prin intermediul instruirilor, de exemplu, avem șansa de a aduce în atenție aceste probleme importante. Și raportul dlui Brok se referă la instruire. De aceea, aș fi interesată să aflu care este și punctul dvs. de vedere.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Dle președinte, întrebarea care se pune în momentul de față aici, și ceea ce dezbaterem în realitate aici, este dacă acest progres stabilit de Tratatul de la Lisabona va fi rezultatul unei inițiative superstatale, sau al unei cooperări strânse între cele 27 de state. Și curțile constituționale dezbate în acest moment problema, și își doresc să ia o decizie. La Strasbourg, înainte de prima ședință, a fost arborat steagul UE și s-a cântat imnul UE, pe lângă parada militară organizată. Un stat are un imn și un steag, în timp ce cooperarea, nu. Am auzit discuții despre trimiterea unui ambasador care să ne reprezinte peste hotare. S-a menționat și ideea ca Europa să vorbească cu o singură voce. Nu suntem de acord cu acest lucru. Noi vedem un alt traseu pentru viitorul Europei. Și această atitudine nu ne face paranoici, așa cum ne numesc cei ce predică toleranța. Ne dorim în continuare Europa, doar că este vorba de o altă Europă decât cea pe care și-o doresc majoritatea oamenilor.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – Dle președinte, cum vorbitorul a avut îngăduința de a răspunde la o întrebare, îi voi adresa una. Real Madrid, un club de fotbal din Spania, are propriul său steag și imn. Îl vedeți ca pe un stat?

(Râsete și aplauze)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Un steag ce aparține unui alt stat nu se arborează, de obicei, la o paradă militară, ca în cazul de față, în timp ce se intona imnul. Dacă considerați că Europa funcționează asemenea unui club de fotbal, înseamnă că aveți propriul dvs. punct de vedere. Europa nu ar trebui să fie un club de fanatici strânși în jurul unui singur steag, chiar dacă este posibil să fii un susținător înfocat, ci ar trebui să fie o echipă care reprezintă perspective diferite.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Dle președinte, discuția cu privire la Serviciul european pentru acțiune externă are loc într-un moment în care nevoia de o strategie UE pe termen lung, pentru cooperarea cu celelalte

zone de pe glob în contextul unei lumi ce se schimbă dramatic, a devenit una urgentă. Avem nevoie de strategii îndrăznețe, de o viziune și de acțiuni, deoarece puterile internaționale emergente se modernizează mai repede decât a făcut-o Europa vreodată, și devin din ce în ce mai hotărâte.

Raționamentul care stă la baza strategiei geopolitice din domeniul politicii noastre externe nu se poate limita la schimbările climatice și la securitatea energetică. Una dintre cele trei funcții care, în practică, vor fi active la nivelul politicii externe – președintele Consiliului, președintele Comisiei și Înalțul Reprezentant – trebuie să dețină competențele geopolitice strategice, care i-au fost trasate, care nu se referă doar la identificarea pe termen scurt a problemelor apărute, ceea ce duce la o politică externă ce are la bază cel mai mic numitor comun. Din punctul meu de vedere, candidatul ideal pentru aceste competențe este Înalțul Reprezentant, care se bazează pe competențele și expertiza Serviciul european pentru acțiune externă.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Crearea Serviciului european pentru acțiune externă și începerea cu succes a funcționării sale vor marca un succes politic semnificativ pentru Uniunea Europeană, care se îndreaptă către atingerea idealului de a avea o adevărată politică europeană externă și de securitate comună. Astfel, Europa va putea să vorbească cu o singură voce. Va fi posibil să răspundem la faimoasa întrebare/anecdotală adresată de Henry Kissinger: „Pe cine sun dacă vreau să sun Europa?”, pentru că numărul de telefon al Europei va fi acela al Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru politica externă și de securitate. În momentul de față, pentru a afla poziția Europei, trebuie să cunoaștem 27 de numere de telefon, câte unul pentru fiecare stat membru.

Este de la sine înțeles că pentru ca acest serviciu să poată deveni funcțional, viitorul Înalț Reprezentant va trebui să trimită Parlamentului propunerea sa pentru crearea serviciului. Sper, de asemenea, ca această persoană să țină cont de raportul dlui Brok, și că va exista o reprezentare egală și corectă a tuturor statelor membre, mai ales a celor nou aderate.

Krisztina Morvai (NI). – Dle președinte, este foarte interesant să aud că unii deputați sunt foarte iritați de faptul că această faimoasă voce unică, și întregul status quo sunt contestate. Le cer, și îi invit pe cetățenii europeni care ne-au ales aici să asculte aceste conversații, prin intermediul transparenței internetului, și să își exprime părerea în legătură cu toate aceste lucruri despre care vorbim.

Doream totuși să menționez un alt lucru pe care mi l-am amintit pe parcursul discuțiilor, și anume momentul când dna Ferrero-Waldner a vizitat guvernul israelian, după îngrozitoarea vărsare de sânge din timpul războiului din Gaza. Nu voi uita niciodată, dna comisar, cum, în acele momente groaznice, i-ați îmbrățișat și sărutat pe membrii guvernului israelian.

Cum pot fi sigură că, odată ce această rezoluție va fi adoptată, cineva nu va îmbrățișa și săruta criminalii de război în numele meu?

Elena Băsescu (PPE). - În primul rând doresc să-l felicit pe domnul Elmar Brok pentru elaborarea acestui raport. Așa cum spunea și antevorbitorul meu, în urmă cu trei decenii secretarul de stat american Henry Kissinger adresa întrebarea: pe cine sun dacă vreau să vorbesc cu Europa. Prin crearea funcției de Înalț Reprezentant și a serviciului extern, Uniunea Europeană va putea răspunde la această întrebare.

Având aceste mijloace, consider că diplomația europeană ar trebui să joace un rol mult mai activ și hotărât în apărarea intereselor fundamentale ale Uniunii, inclusiv în ceea ce privește securitatea energetică.

Apreciez că Înalțul Reprezentant și șefii misiunilor diplomatice ar trebui să aibă un dialog permanent cu Parlamentul European.

În ceea ce privește angajările de personal din cadrul serviciului extern, consider că în afară de faptul că angajații trebuie să aibă cunoștințe și competențe performante, trebuie să se țină cont, neapărat, și de reprezentarea corectă și proporțională a statelor membre.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Dle președinte, și eu doresc să aduc sincere mulțumiri pentru acest splendid raport factual. Datorită creării Serviciului european pentru acțiune externă, Uniunea Europeană va putea să devină o prezență activă pe scena internațională, în calitate de creator al politicii internaționale. Acest lucru este extrem de important. Desigur, suntem cu toții de acord că problema calității serviciilor este, în principal, responsabilitatea Comisiei și a statelor membre, și că în acest domeniu este nevoie de o cooperare între Parlamentul European, Consiliu și Comisie.

Cu toate acestea, doresc să o întreb pe dna comisar dacă, pornind de la relațiile pe care le are cu Parlamentul European, întrevide posibilitatea practică de a folosi munca noastră sub forma unei cooperări active, de

exemplu în cadrul delegațiilor interparlamentare. Cred că există multe forumuri în cadrul cărora Înalțul Reprezentant și Serviciul european pentru acțiune externă ar putea coopera activ cu Parlamentul, inclusiv prin intermediul delegațiilor. Se fac pregătirile necesare pentru acest lucru?

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Dle președinte, dnă comisar, doresc în primul rând să îi mulțumesc dlui raportor pentru acest raport excelent. Doresc totuși să subliniez faptul că, pentru ca Serviciul european pentru acțiune externă să funcționeze, va trebui să acordăm atenție statelor mici, precum și caracteristicilor fiecărei țări din domeniul politicii externe și de securitate. Doar făcând acest lucru, și purtând această dezbatere, vom reuși să transformăm SEAE într-o entitate viabilă.

Este important că raportul s-a referit și la importanța transparenței și democrației. În plus, personal consider că ar trebui să accentuăm mai ales importanța pe care o au aspectele de securitate ușoară pentru SEAE. Uniunea Europeană a fost creată pe baza ideilor de pace și stabilitate, pe care le putem promova la nivel mondial, mai ales prin intermediul ajutorului umanitar, al cooperării pentru dezvoltare, al gestionării crizelor și al comerțului internațional.

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – Dle președinte, găsesc interesant că unii dintre onorabili deputați care vorbesc cu atâta căldură despre democrație nu pot accepta că Tratatul de la Lisabona a fost adoptat în mod democratic de 26 de parlamente și printr-un referendum.

(Aplauze)

Sunt de acord, mai trebuie să semneze o singură persoană, însă am încrederea că tratatul va intra în vigoare foarte curând, și că vom avea un Serviciu pentru acțiune externă funcțional. Acesta este un lucru bun. Este susținut de statele membre, de parlamentele naționale, și, onorabili deputați – dacă ar fi să judecăm, de exemplu, după sondajele Eurostat – și de cetățenii din Uniunea Europeană. Și asta deoarece ei cred – ca și noi, de altfel, ca și mine, ca și cele mai multe persoane de aici – că este important ca Uniunea Europeană să poată acționa mai puternic și mai coerent, dacă vrem să ne promovăm valorile și să ne îndreptăm către pace și democrație în întreaga lume.

Desigur, birocrăția și duplicarea sunt de evitat, însă, așa cum a spus dna Ferrero-Waldner, creăm un nou organism. Acesta este *sui generis* (unic în felul său), deci trebuie să identificăm modalități de a-l dezvolta. Ceea ce discută Coreper acum, împreună cu Consiliul, Comisia și membrii Parlamentului European – dl Brok și alți membri, și eu personal am avut câteva discuții cu dl Buzek, pentru ca Parlamentul să fie informat – este cadrul general și sarcinile care revin Serviciului pentru acțiune externă. Acestea trebuie acum discutate la nivel politic, și ulterior Înalțul Reprezentant va fi cel care va elabora detaliile. Și acest lucru se va realiza în strânsă cooperare cu Parlamentul European. Sunt foarte convinsă de acest lucru.

Desigur, rămân în continuare aspecte ce trebuie rezolvate. Este important însă ca Înalțul Reprezentant să dispună de instrumentele necesare realizării sarcinilor sale, în modul cel mai eficient. Ceea ce înseamnă că trebuie să fie responsabil pentru bugetul administrativ al SAE, dar și de numirea autorităților. Desigur, indiferent de soluția legală aleasă – și pe acest subiect vor mai exista discuții – aceasta trebuie să respecte toate normele bugetare în vigoare, asigurându-se astfel răspunderea cuvenită.

Consiliul poate să nu aprobe toate elementele din raportul Brok, însă consider că acesta este o contribuție importantă la această discuție. Sper că raportul va beneficia de un sprijin larg în Parlament. Doresc să îi mulțumesc dlui Brok pentru munca depusă și pentru dezbaterile acestea din Parlament.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. – Dle președinte, doresc din nou să menționez că nu hotărâm dacă va exista sau nu Serviciul pentru acțiune externă: el există deja, prin Tratatul de la Lisabona. Așa cum au afirmat deja colegii mei, și eu am încrederea că acesta va intra în vigoare foarte curând.

Voi comenta acum asupra câtorva aspecte ce au apărut în timpul discuțiilor, și asupra cărora consider că merită să mă opresc. În primul rând noi, adică Comisia, suntem dedicați să facem din SEAE un succes. Trebuie să fie o entitate comună, cu implicarea deplină a tuturor instituțiilor UE și a statelor membre, încă de la început. Experiența mea de comisar pentru relații externe mă face să cred că pe viitor multe lucruri vor fi făcute în mod diferit. Înțeleg nevoia Înalțului Reprezentant, vicepreședinte, pentru un anumit grad de autonomie administrativă și bugetară.

În același timp, însă, este clar că SEAE va necesita legături foarte strânse cu numeroase servicii ale Comisiei și, prin urmare, este important să lucrăm împreună. Sprijin obiectivele Parlamentului de a asigura transparență și răspundere pentru aspectele bugetare ale SEAE. Și acest lucru este clar, deci cred că suntem nerăbdători să identificăm aici cea mai bună formulă.

În al doilea rând, în Tratatul de la Lisabona se menționează că răspunderea în fața Parlamentului se va face în principal prin intermediul președintelui Comisiei și al Înalțului Reprezentant, vicepreședinte, și a altor membri ai Comisiei. Salutăm semnalul de alarmă clar din raportul dlui Brok, conform căruia Înalțul Reprezentant, vicepreședinte, ar trebui să fie autoritatea cu atribuții de numire a SEAE și a personalului cu funcții superioare al delegației.

În cadrul noului sistem, șefii delegațiilor și alți funcționari de rang înalt ai SEAE vor fi oficiali UE, conform Statutului funcționarilor, supunându-se unor proceduri de numire bine definite și unor obligații de independență. Dar în felul acesta am avea întrebări legate de implicațiile pe care le-ar avea numirea unui singur grup pentru audierile din PE. Și chiar dacă ar fi vorba de audieri pentru unele funcții cu un caracter politic mai accentuat, am aplica același raționament. Cred că acest lucru nu corespunde practicilor din statele membre.

Din nou, înțelegem că Parlamentul este interesat să existe un schimb detaliat – fie el formal sau informal – cu funcționarii de rang superior ai SEAE și ai delegațiilor. Cred că se poate face acest lucru odată ce o persoană a fost numită; după aceea, aceștia vor trebui să meargă la Parlament și să discute diverse aspecte.

Am avut, de asemenea, plăcerea să observ că s-au menționat drepturile omului și drepturile femeilor. Pot doar să vă spun că toate instituțiile sunt decise să integreze egalitatea de gen. Acest lucru va fi valabil și pentru SEAE, însă numirile se vor face și pe merit, așa că meritul și integrarea egalității de gen trebuie să meargă mână în mână.

Doream să fac un scurt comentariu în legătură cu guvernul israelian și vizita mea în Orientul Mijlociu. După conflictul din Gaza, era foarte important să obținem un acord de încetare a focului. Am încercat să contribuim la primul acord de încetare a focului, și consider că intervenția mea, în special, a deschis calea asistenței umanitare, stabilind perioade limită pentru livrarea ajutoarelor umanitare, la acel moment decisiv și extrem de dificil.

În final, în ceea ce privește delegațiile, am spus deja: deja s-au deschis. Delegațiile parlamentare europene pe care le-ați menționat sunt deja deschise comisarilor, sau membrilor Consiliului, care pot merge acolo, însă totul depinde de program. Situația va fi aceeași și pe viitor.

Elmar Brok, raportor. – (DE) Dle președinte, dnă Malmström, dnă comisar, doamnelor și domnilor, atacurile aduse aici politicii europene externe și de securitate comună nu își au locul în prezent. Conform sondajelor de opinie, 70 % din cetățenii europeni afirmă că își doresc o politică externă și de securitate comună mai puternică, pentru că sunt conștienți că doar așa se poate menține pacea în Europa și se pot urmări interesele acesteia la nivel mondial. Afirmările făcute nu își au locul în prezent. Acest gen de declarații au adus Europa în război, și dorim să le punem punct.

De asemenea, dorim să menționăm că vrem ca această politică externă să întărească capacitatea de acțiune a Europei. Doresc de asemenea să afirm, explicit, că politica externă nu este responsabilitatea parlamentelor. Politica externă operațională trebuie să fie responsabilitatea executivului. Aceasta este situația în toate statele naționale. Totuși, acest lucru înseamnă că parlamentele – și, în cazul de față, Parlamentul European – trebuie să dețină prerogative depline de control. Trebuie să fie clar cum se aplică acest lucru bugetului, care sunt domeniile în care există dreptul la informare și unde există răspundere reală.

Aș dori să invit Consiliul și Comisia să includă în documentele lor mai puține informații despre organigramele și membrii delegațiilor naționale care vor fi numiți în anumite funcții. În schimb, în aceste documente COREPER trebuie să descrie drepturile Parlamentului, și nu să menționeze doar că trebuiesc păstrate drepturile Parlamentului, punct. Consider că trebuie luată atitudine aici. Pe lângă aceasta, după părerea mea, Înalțul Reprezentant, sau vicepreședintele, care nu a fost numit încă, trebuie să se implice în redactarea propunerilor, nu să fie pus în fața faptului împlinit (*fait accompli*). Și acest lucru trebuie avut în vedere. Dnă Malmström, ar genera foarte multă încredere dacă, pe viitor, vă veți referi la Înalțul Reprezentant cu numele de Înalțul Reprezentant sau vicepreședintele Comisiei. Așa am vorbi cu toții despre același subiect, iar acest lucru ne ajută să stabilim că, într-adevăr, vorbim despre același lucru.

(Aplauze)

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc joi, 22 octombrie 2009.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Gabriele Albertini (PPE), *în scris.* – (IT) Textul pe care ne pregătim să-l votăm mâine este un fundament excelent pentru negocierile care ne așteaptă pe viitor.

Le sunt recunoscătoare dlui Brok și dnei Neyts-Uyttebroeck pentru munca excelentă pe care au depus-o, în ciuda timpului scurt pe care l-au avut la dispoziție. Pe baza acesteia, comisia pe care am onoarea să o conduc va putea purta un dialog constructiv, dar ferm, cu viitorul Înalt Reprezentant, și va putea apăra caracterul comunitar al noului Serviciu pentru acțiune externă. Comisiei și Consiliului vrem, practic, să le transmitem următorul mesaj: ne dorim un serviciu cu puteri extinse și care să ne realizeze ambițiile de a transforma Uniunea Europeană într-un actor al politicii externe, și ne dorim ca acest lucru să aibă loc într-un context consensual, adică cu implicarea și sprijinul celor trei instituții – Parlamentul, Comisia și Consiliul.

Prin urmare, îndemn Comisia ca, pe perioada negocierilor, să dea dovadă de curaj și să apere modelul comunitar și, încă o dată, invit Consiliul să implice Parlamentul, în special comisia pe care o conduc, încă de la începerea negocierilor, pentru a încheia această etapă crucială pentru crearea unei veritabile politici externe europene.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), *în scris.* – Crearea Serviciului European pentru Acțiunea Externă este absolut necesară pentru ameliorarea eficacității acțiunii externe a UE. Obiectivul este acela de a favoriza o politică externă cât mai coerentă și creșterea vizibilității UE pe plan internațional, însă atingerea acestor obiective depinde de cum vom organiza acest serviciu.

Raportul conține o serie de propuneri deosebit de importante. E necesară o organizare care să fie cât mai rațională și să evite suprapunerile, de aceea susțin fuziunea între delegațiile Comisiei în țările terțe, a birourilor de legătură ale Consiliului și a birourilor reprezentanților speciali ai UE și crearea de „ambasade ale UE”. Din motive de eficiență, mi se pare, de asemenea, interesantă propunerea ca acestea să preia în viitor anumite atribuții consulare cum ar fi vizele Schengen.

Doresc să insist asupra necesității unei formări uniforme a personalului pentru a avea într-adevăr un serviciu profesionist care să răspundă nevoilor UE. Crearea unui Colegiu Diplomatic European mi se pare soluția ideală pentru a oferi personalului diplomatic o formare la standarde comune, astfel încât să garantăm coerența SEAE. Astfel, pe viitor, o carieră diplomatică europeană ar putea deveni la fel de atractivă ca o carieră diplomatică la nivelul statului membru.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Acesta este încă un document regretabil al Parlamentului European, care încearcă să influențeze, în sensul negativ al cuvântului, întreaga manieră în care funcționează Uniunea Europeană, exploatând personalitatea juridică ce îi este conferită prin Tratatul de la Lisabona, cu toate că acesta nu a intrat încă în vigoare, din moment ce așteptăm ca Republica Cehă să îl ratifice.

Acest raport denotă natura militară a Uniunii Europene. Raportul își propune să se asigure că politica externă deservește interesele de extindere militară ale marilor puteri din Uniunea Europeană, profitând de contribuția pe care au avut-o la Tratatul de la Lisabona, pentru a-și întări atribuțiile în luarea deciziilor, cu toate că există state membre care au opinii diferite.

Un exemplu ar fi următoarea afirmație din raport:

„unitățile militare și civile de gestionare a crizelor trebuie să fie plasate sub autoritatea Înaltului Reprezentant, în timp ce structura de comandă și cea organizațională s-ar putea să difere de cea pentru personalul civil; în cadrul SEAE, schimbul analizelor de informații făcute de actorii implicați este de o importanță crucială în sprijinirea Înaltului Reprezentant, pentru ca acesta/aceasta să își îndeplinească mandatul ce prevede coordonarea unei politici externe a Uniunii care să fie coerentă, consecventă și eficientă.”

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *în scris.* – (FI) Dle președinte, doamnelor și domnilor, primăvara trecută Parlamentul European a adoptat raportul dlui Dehaene privind efectele pe care le va avea Tratatul de la Lisabona asupra echilibrului instituțional al UE. În acest raport, Parlamentul a cerut ca următoarele nominalizări pentru posturi de conducere din UE să țină cont și de perspectiva egalității de gen. Acum, la doar câteva luni distanță, Parlamentul European adoptă o poziție și mai severă, în favoarea aplicării egalității de gen. Prin urmare, poziția Parlamentului asupra acestui subiect este clară. Vicepreședintele Comisiei Europene, dna Margot Wallström, a fost proactivă în privința aspectelor care aveau legătură cu egalitatea. Și dl José Manuel Barroso, președintele reales al Comisiei, a promis că în formarea noii Comisii va fi atent și la noțiunea de egalitate. Cu toate acestea, în privința acestei probleme, statele membre se află într-o poziție crucială. Sunt convinsă că în statele membre ale Uniunii Europene se vor găsi candidați potriviți pentru Comisie, atât bărbați, cât și femei. Vă mulțumesc.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) Tratatul de la Lisabona promitea tot felul de schimbări. UE trebuia să devină mai receptivă și mai democratică, puterile de codecizie ale Parlamentului European ar spori, iar cetățenii vor avea propriul lor referendum UE. Cu toate acestea, statele membre sunt, de fapt, presate de amenințarea conform căreia comisarii ar fi îndepărtați. Acum este momentul ca UE să dea dovadă de bunăvoință și să îi întrebe pe oameni, în sfârșit, în legătură cu aderarea Turciei. Și totuși, se pare că referendumurile se organizează doar pentru a fi ignorate. De asemenea, este greu de înțeles cum UE va deveni mai receptivă, dacă responsabilitățile posturilor nou create sunt conturate doar în tratat. Conflctele pe această temă nu pot fi evitate, lucru valabil și pentru noul Serviciu pentru acțiune externă, pentru care nu s-au clarificat încă drepturile de acces. Bugetul nostru extraordinar devine deja unul foarte apăsător, acoperind o rețea foarte densă de agenții UE care, în mod inevitabil, implică și duplicarea eforturilor și suprapunerea autorității. Prin urmare, este important să păstrăm un echilibru, astfel încât noul sistem, pe de o parte, să nu genereze duplicare, ci să permită folosirea sinergiilor care trebuie exploatate, și astfel încât, pe de altă parte, controlul parlamentar să nu poată fi eludat, statele membre să nu poată fi blocate, iar autoritatea națională să rămână neschimbată. Pe lângă acestea, noul organism trebuie să aibă autoritatea necesară pentru a-și îndeplini sarcinile și a lucra eficient cu partenerii strategici ai Europei.

Czesław Adam Siekierski (PPE), în scris. – (PL) Doamnelor și domnilor, crearea Serviciului european pentru acțiune externă este un proiect excepțional, demn de sprijinul nostru. Este menit să îl sprijine pe Înalțul Reprezentant UE însă, în același timp, trebuie să nu uităm să îi asigurăm un nivel de calificare corespunzător, precum și un caracter național și instituțional reprezentativ. În momentul angajării personalului în cadrul serviciului ar trebui să se acorde o atenție specială principiilor transparenței și egalității. Un alt lucru demn de menționat este că Serviciului european pentru acțiune externă va extinde posibilitatea de a beneficia de asistență diplomatică, deoarece toți cetățenii UE vor avea posibilitatea să aplice pentru aceasta. Aceasta este o extindere *de facto* a posibilității existente în momentul de față, de a aplica pentru asistența acordată de serviciul extern al altui stat membru, în cazul în care statul membru de origine nu are în țara respectivă o reprezentanță diplomatică sau consulară. Serviciul european pentru acțiune externă ar trebui, de asemenea, să aducă o valoare adăugată, datorită sinergiei dintre principalele trei componente ale sale – servicii care își au originea în actuala Comisie Europeană, în Consiliu și în statele membre. După părerea mea, SEAE ar trebui să recruteze personal din toate cele trei surse. Acest lucru îi va asigura profesionalismul, eficiența și caracterul unic. Eficiența va fi realizată și prin numărul mare de reprezentanțe ale Uniunii Europene, care provin din transformarea actualelor reprezentanțe ale Comisiei. Referitor la discursul dlui Grzyb, doresc să spun că sunt de acord cu acesta, că am putea elimina crearea unui colegiu diplomatic european, folosindu-ne de centrele naționale și regionale cunoscute deja în întreaga Europă pentru modul profesionist în care au instruit viitorii diplomați.

9. Pregătirea Reuniunii CET și a Summitului UE/SUA (2 și 3 noiembrie 2009) - Cooperarea transatlantică judiciară și polițienească (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct se referă la declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind:

1. Pregătirea întâlnirii CET și a summitului UE/SUA (2-3 noiembrie 2009) și
2. Cooperarea judiciară și polițienească transatlantică

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dle președinte, onorabili colegi, după cum știți, relațiile noastre cu SUA și cooperarea transatlantică dintre UE și SUA sunt foarte importante. Acesta reprezintă unul din fundamentele politicii externe a UE, clădită pe valorile libertății, democrației și respectului pentru drepturile omului, precum și pe dreptul internațional, lucru care ne unește. Noua administrație a Statelor Unite a manifestat un real interes pentru întărirea și extinderea acestor legături în Europa. Între 26-27 octombrie va avea loc primul Consiliu economic transatlantic cu participarea administrației președintelui Obama. La scurt timp după acesta, la 3 noiembrie, va avea loc un summit al UE și SUA. Acestea ne conferă două oportunități importante de a întări relațiile noastre reciproce. Prin urmare, dezbateri de astăzi este foarte importantă.

Aș dori să menționez o serie de domenii în care cooperăm și în care sperăm să obținem rezultate și să ne întărim relațiile cu ocazia summitului.

În ceea ce privește problema climei, salutăm atitudinea ambițioasă a SUA. Trebuie să cooperăm cu administrația americană pentru ca la Copenhaga să ajungem la un acord cuprinzător, cu caracter obligatoriu la nivel global. Facem apel la SUA să stabilească praguri comparabile cu cele stabilite de UE. Statele Unite și

UE trebuie să fie pregătite să sprijine împreună măsurile climatice, cum ar fi reducerea emisiilor, adaptarea, finanțarea și orice alte modalități de sprijin acordate țărilor în curs de dezvoltare.

Un alt aspect important îl reprezintă, desigur, criza economică și financiară. Va fi nevoie de o cooperare strânsă pentru a monitoriza acordurile încheiate la summitul G20 și pentru a restabili încrederea în piețele financiare. Împreună vom coopera pentru a încheia runda Doha cu un rezultat pozitiv în 2010, pentru că acest lucru este extrem de important în eforturile depuse pentru promovarea redresării și combaterea protecționismului.

De asemenea, ne vom referi și la o serie de probleme regionale, cum ar fi Afganistanul, Pakistanul, Iranul, Orientul Mijlociu, Rusia și Balcanii de Vest. Există o cooperare periodică, și din ce în ce mai strânsă, pentru gestionarea crizelor, care s-a manifestat, de exemplu, prin participarea SUA la o acțiune civilă a PSAC, și anume misiunea Eulex din Kosovo.

De asemenea, cooperăm și în domeniul aspectelor energetice, lucru care, acum, trebuie întărit, și sperăm să creăm un consiliu energetic special între UE și SUA la nivel ministerial.

Ambele părți sunt interesate de adâncirea cooperării privind aspectele juridice și naționale. Voi reveni imediat la acest lucru, pentru că am înțeles că dezbaterile au fost combinate.

Referitor la neproliferare și dezarmare, cooperarea dintre UE și administrația americană a căpătat o altă amploare, iar Barack Obama acordă prioritate acestui subiect. Sperăm că aceasta se va reflecta într-o nouă declarație comună pe tema neproliferării și dezarmării, referitoare la summitul din luna noiembrie.

Ambele maluri ale Atlanticului sunt interesate să consolideze cooperarea pentru dezvoltare. SUA și UE sunt, desigur, responsabile pentru cele mai multe ajutoare mondiale pentru dezvoltare. Prin urmare, următorul summit oferă o ocazie excelentă de a discuta acest lucru, precum și orice alt aspecte relevante la cel mai înalt nivel. Președinția suedeză este încântată să aibă oportunitatea de a reprezenta UE.

Aș dori să spun câteva cuvinte și despre parteneriatul economic și Consiliul Economic Transatlantic (CET). Acesta ne va oferi un mecanism de accelerare a actualelor negocieri, la cel mai înalt nivel, și de stabilire a unor noi sfere pentru cooperarea în domeniul reglementării. Trebuie să elaborăm un program de lucru pentru TEC care să poată fi realizat anul viitor. Astfel, vom avea un forum pentru cooperare, în cadrul căruia vom putea aborda aspecte legate de globalizare și schimbările tehnologice rapide. Până acum acesta a fost un forum important însă există, desigur, posibilitatea de îmbunătățire, mai ales atunci când este vorba de aspecte strategice mai largi ce țin de economia transatlantică și de provocările economice comune. În contextul crizei financiare, Consiliul Economic Transatlantic este și mai important.

Permiteți-mi acum să spun câteva cuvinte despre cooperarea juridică și polițienească. De ceva timp, există cooperare cu Statele Unite în acest domeniu, reflectată într-o serie de acorduri privind extrădarea și asistența juridică reciprocă, ce vor intra în vigoare în câteva luni. De multe ori am discutat acest lucru cu Parlamentul European, care știu că este un partener activ și angajat în aceste probleme – adesea chiar și unul critic, ceea ce este un lucru bun. Și aici vreau doar să reamintesc dezbaterile pe tema registrelor cu numele pasagerilor, de exemplu. Odată intrat în vigoare Tratatul de la Lisabona, influența și implicarea Parlamentului în aceste probleme vor spori.

În prezent lucrăm la un document cunoscut sub numele de Declarația de la Washington, care va prezenta situația din perspectiva aspectelor de politică națională și juridică, precum și cooperarea din acest domeniu între UE și SUA. Această declarație trebuie să aibă sens, și trebuie urmată de măsuri concrete. Nu avem nevoie de și mai multe cuvinte elegante, ci de o cooperare activă și concretă.

Normal, trebuie să ne identificăm valorile comune, și anume democrația și statul de drept, împreună cu respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Suntem, desigur, interesați să cooperăm în toate domeniile care pot reprezenta o amenințare la adresa acestor valori comune.

Încercăm să avem consultări timpurii între cele două părți, de fiecare dată când apar incidente politice ce ar putea afecta cealaltă parte. Insistăm asupra ambițiilor comune de a fi activi în forumurile internaționale, pentru a ne pune pe deplin în aplicare obligațiile multilaterale.

Cooperăm în vederea sporirii siguranței documentelor de călătorie și a introducerii pașapoartelor biometrice ca standard internațional. Un exemplu elocvent aici este acordul privind datele pasagerilor companiilor aeriene. Împreună ne vom asigura că acest acord funcționează, însă, în același timp, trebuie protejată intimitatea persoanelor, iar sistemele diferitelor țări trebuie respectate.

Există o listă lungă cu domeniile de cooperare. Și o să menționez doar câteva dintre acestea: traficul de persoane, exploatarea sexuală a minorilor, traficul de droguri, infracțiunile economice, infracțiunile informatice, corupția, confiscarea bunurilor rezultate din sau folosite în timpul săvârșirii infracțiunilor, precum și combaterea terorismului. Toate acestea necesită eforturi comune și, într-o oarecare măsură, eforturi coordonate.

Lucrăm acum la îmbunătățirea cooperării juridice, pentru a detecta, investiga și acuza teroriștii și infractorii transfrontalieri. Așteptăm cu nerăbdare începutul anului viitor când va intra în vigoare acordul dintre UE și SUA pentru extrădare și asistență judiciară reciprocă.

Acordul încă nu a fost transpus în toate cele 27 de state membre, dar UE și SUA au creat un grup comun de lucru, pentru a se asigura că acesta este pus în aplicare. Sunt planificate seminarii menite să îi reunească pe cei implicați și să îi ajute în monitorizarea punerii în aplicare.

În final doresc să mai menționez doar trei aspecte. Primul se referă la protejarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Acest lucru este extrem de important. Combaterea criminalității și a terorismului transfrontalier necesită adesea un schimb de date personale care, într-o oarecare măsură, ne forțează să facem anumite concesii în ceea ce privește drepturile și libertățile fundamentale. Însă acest lucru trebuie echilibrat printr-o protecție fundamentală și riguroasă a datelor cu caracter personal. Cooperarea și dialogul în acest domeniu continuă, și ar trebui accelerate.

Cea de-a doua observație se referă la infrastructura critică. Trebuie să colaborăm reciproc pe tema modului în care infrastructurile critice ar putea fi afectate de un dezastru natural, de un atac terorist, sau de atacurile asupra sistemelor noastre informatice. Acestea ar putea avea consecințe devastatoare. Cooperarea pe această temă are un obiectiv uriaș.

În al treilea rând, UE și SUA s-au angajat să coopereze, pornind de la principiile de libertate, democrație și justiție. Suntem hotărâți să promovăm aceste principii în întreaga lume. Facem acest lucru de fiecare dată când lucrăm împreună și atunci când participăm la forumuri internaționale, cum ar fi ONU.

Cooperarea dintre ofițerii de legătură și delegații a dat roade, de exemplu, în Balcanii de Vest, dar și în Afganistan și Pakistan. Trebuie îmbunătățită această cooperare. Diversele sale metode se pot complementa reciproc. În același timp, trebuie să ne coordonăm mai bine asistența tehnică. Vom continua cooperarea dintre donatori, cooperarea în domeniul asistenței și cooperarea operațională pentru America Latină și Africa de Vest, pentru a sprijini lupta împotriva traficului de droguri, precum și pentru a răspunde altor provocări.

Sunt foarte mulțumită să văd că administrația americană este atât de interesată să coopereze cu noi. Este în avantajul nostru să acceptăm această ofertă de colaborare, pentru a ne proteja valorile și interesele, printr-un dialog constructiv, respectiv o cooperare care sperăm să aducă, în viitor, rezultate concrete.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. – Dle președinte, în observațiile mele mă voi referi la summitul UE-SUA care urmează și care va reprezenta o piatră de hotar pentru parteneriatul nostru transatlantic, precum și la anumite aspecte ale relațiilor dintre UE și SUA, mai ales la negocierile asupra schimbărilor climatice aflate în desfășurare și la câteva chestiuni esențiale legate de GLS.

Schimbarea administrației Statelor Unite în ianuarie a avut un impact semnificativ asupra relațiilor dintre UE și SUA, iar parteneriatul nostru a început bine. Aș spune că ne-am re-energizat relațiile și sunt convinsă că Tratatul de la Lisabona, odată intrat în vigoare, va contribui, de asemenea, la consolidarea acestei relații vitale pe viitor, pentru că îi atribuie Uniunii Europene o identitate mai puternică în politica externă. Este ceea ce așteptăm și prietenii noștri de la Washington.

Însă trebuie să și clarificăm anumite lucruri. Aspirația noastră la un parteneriat pe picior de egalitate cu Statele Unite înseamnă și că europenii trebuie să fie dispuși și capabili să se ridice la înălțimea așteptărilor. Aș spune că sunt două tipuri de impulsuri, atât interne cât și externe, care fac ca acest summit de la Washington să fie atât de important.

Primul summit oficial la care a participat președintele Obama a avut loc după reuniunea noastră neoficială de la Praga, din primăvară. Acum pregătirile pentru summitul de la Washington sunt în plină desfășurare. Colaborăm cu partea americană în vederea prezentării unor rezultate concrete în domeniile prioritare. Economia mondială și schimbările climatice vor constitui probabil cele două subiecte principale ale discuțiilor de la summit, alături de o serie de provocări majore ale politicii externe.

La capitolul economie, accentul se va pune la Washington pe eforturile comune de a combate criza economică și financiară, și de a asigura o relansare economică mondială durabilă, pentru a garanta locuri de muncă și pentru a genera creștere economică. Vom trece apoi la chestiuni esențiale pentru economia mondială, cu precădere reglementările financiare și o monitorizare oportună a summitului G20 de la Pittsburgh. Comisia va sublinia interesul nostru comun de a împiedica tendințele protecționiste și va cere Statelor Unite să-și reînnoiască eforturile de a încheia cu succes Runda de la Doha.

În al doilea rând, la capitolul schimbări climatice, noi, ca reprezentanți ai Uniunii Europene, vom încuraja Statele Unite să stabilească pentru conferința de la Copenhaga obiective ambițioase, pentru a se ajunge la un acord global solid, și ne vom angaja, împreună cu SUA, să realizăm progrese în crearea unui sistem transatlantic de limitare și comercializare.

În al treilea rând, la capitolul politică externă, vom discuta desigur cu Statele Unite asupra modului în care putem să răspundem provocărilor imediate ale politicii externe. Ne vom axa aici pe modul în care să cooperăm mai strâns în continuare, pentru procesul de pace din Orientul Mijlociu, pe problemele ridicate de ambițiile nucleare ale Iranului, și pe modalitățile prin care putem asigura înlocuirea dispozitivului din Afganistan, care stă la baza eforturilor noastre comune în acea regiune. Voi avea o întâlnire separată pe teme de politică externă cu secretarul de stat Hillary Clinton și cu ministrul de externe Bildt, pentru a discuta aceste chestiuni mai în detaliu.

Mai mult decât atât, mă aștept ca la acest summit să se adopte o declarație privind neproliferarea și dezarmarea, care să ducă mai departe cooperarea dintre UE și SUA în domeniile identificate de președintele Obama în discursurile sale de la Praga și de la New York. Această inițiativă, care este ea însăși de o importanță strategică, demonstrează angajamentul reînnoit al Statelor Unite față de multilateralismul eficient pe care Uniunea Europeană intenționează clar să-l sprijine și să-l consolideze.

În final, dar nu în ultimul rând, un alt rezultat important al summitului va fi crearea Consiliului Energetic UE-SUA, care se va reuni pentru prima dată la 4 noiembrie. Din partea UE, consiliul va fi prezidat de mine, de colegii mei, comisarii Piebalgs și Potočnik și de Președinție, iar din partea Statelor Unite, de către secretarii de stat Clinton și Chu. Consiliul va pune în discuție siguranța energetică mondială, piețele energetice și reglementarea produselor, precum și noile tehnologii și cercetarea. Pe scurt, acesta va crea valoare adăugată în domeniul unor politici a căror importanță este evidentă.

Acum există și un nou Consiliu Economic Transatlantic (CET). Acesta va fi complementar Consiliului Energetic, care se va reactiva, la rândul său. CET se reunește la Washington marțea viitoare – înainte deci de Consiliul Energetic – iar rezultatele sale vor fi evident prezentate și în cadrul discuțiilor de la summit.

Un domeniu care promite în cooperarea noastră transatlantică este ceea ce numim cooperare preliminară. Vom discuta modul de abordare al politicilor în fazele incipiente, pentru a evita reglementări divergente pe parcurs. Inutil să spun că avem nevoie de acest tip de cooperare mai mult decât niciodată. Necesitatea unei reacții coerente în fața crizei este cel mai bun exemplu în acest sens. Vom analiza, de asemenea, dacă putem să extindem acest forum de cooperare la informații privind serviciile medicale care folosesc nanomateriale.

La inițiativa americană, intenționăm, de asemenea, să demarăm o cooperare mai strânsă în domeniul inovației. Ambele părți recunosc faptul că sporirea potențialului inovativ al industriilor noastre și al forței de muncă de care dispunem este esențială pentru crearea de locuri de muncă și pentru creșterea economică, așadar, pentru o ieșire din criza viitoare. Iar Comisia va reitera și ea preocupările noastre la nivel european referitoare la câteva subiecte fundamentale, cum ar fi garantarea comerțului, posibilele perturbări ale concurenței prin ajutoarele de stat și prin politica în domeniul achizițiilor publice a Statelor Unite.

În sfârșit, noi, reprezentanții Comisiei, ne-am bazat încă de la început pe sprijinul Parlamentului European pentru procesul CET, și îi suntem recunoscători pentru acesta. Fiți, deci, siguri că vom susține cu tărie inițiativele venite din partea delegațiilor Parlamentului European pentru ca relațiile cu SUA să consolideze implicarea parlamentară în chestiunile legate de CET de o parte și de cealaltă a Atlanticului.

Am dori să consolidăm rolul CET de forum bilateral în care se tratează atât probleme de zi cu zi, cât și probleme strategice legate de comerțul și investițiile transatlantice. Un alt aspect important este deschiderea CET atât la dialogul dintre legiuitori, cât și la cel dintre participanții societății civile, astfel încât avem evident nevoie de experiența și de poziția politică a legiuitorilor pentru a valorifica întreg potențialul pieței transatlantice.

Colega mea a menționat deja că și GLS va fi foarte important. La 27 și 28 octombrie va avea loc la Washington o reuniune Troika pe tema GLS, în contextul cooperării noastre în materie de justiție, libertate și securitate.

Vicepreședintele Barrot va reprezenta Comisia. Ne aflăm în fazele finale ale pregătirii declarației care își propune să reînnoiască parteneriatul nostru transatlantic în aceste domenii. Reuniunea de la Washington va constitui ocazia de a face schimb oficial de instrumente de ratificare a acordurilor de extrădare și de asistență juridică reciprocă, pentru ca acestea să poată intra în vigoare la începutul lui 2010. Aceste acorduri ne vor întări eforturile de combatere a infracționalității în lumea globalizată de astăzi.

Așa cum s-a mai spus, trebuie cu siguranță să realizăm progrese și într-un alt subiect drag cetățenilor. Vom repeta cererea noastră ca toți cetățenii UE să poată călători în SUA fără viză; ne vom exprima îngrijorarea determinată de planurile pentru introducerea unui tarif pentru sistemul electronic de autorizare a călătoriilor, care reprezintă de facto o nouă taxă pentru turiști; și le vom reaminti Statelor Unite, încă o dată, că trebuie să elimine restricțiile pentru călătorii cu HIV/SIDA în cadrul programului de eliminare a vizelor, așa cum ați menționat.

În încheiere, o delegație din partea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne se va deplasa la Washington în perioada reuniunii ministeriale, astfel încât suntem convinși că aceasta va putea transmite aceleași mesaje. Dl vicepreședinte Barrot este dispus, de asemenea, să se întâlnească cu Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, în perioada deplasării acesteia la Washington.

PREZIDEAZĂ: DNA WALLIS

Vicepreședintă

Elmar Brok, în numele Grupului PPE. – (DE) Dnă președintă, dnă comisar, dnă Malmström, am observat că abordarea integrată a egalității de gen a devenit o caracteristică a acestui Parlament. Trebuie să fim conștienți că, în prezent, Consiliul Economic Transatlantic (CET) reprezintă o problemă foarte importantă și că acest organism, înființat acum câțiva ani, are nevoie de o nouă forță motrice, întrucât ne aflăm într-o perioadă de tranziție, Statele Unite au o nouă administrație și, în curând, și noi vom avea o nouă Comisie. Sper că reuniunea de marțea viitoare va asigura continuitatea CET, în spiritul corespunzător.

O piață transatlantică fără bariere comerciale ar conduce la o creștere economică de 3,5 % în Statele Unite și Europa și de 1,5 % la nivel mondial. În contextul crizei economice, acest aspect va influența puternic situația locurilor de muncă. Din acest motiv, trebuie să profităm de șansa ce ni se oferă și trebuie să explicăm, prin declarații publice, că luăm în serios această inițiativă. Totodată, dnă Ferrero-Waldner, trebuie să ne asigurăm că noul consiliu pentru securitate energetică se va ocupa de politica de securitate în domeniul energiei și că CET va acorda atenție chestiunilor de reglementare. Este important ca aceste două domenii să nu fie amestecate, pentru a preveni dublarea activităților și pentru a ne asigura că, la final, vom avea o soluție.

Trebuie să ne gândim, desigur, la legislatori. Nu vom putea îndepărta barierele fără participarea Parlamentului European și a Congresului SUA, pentru că 80 % dintre reglementări sunt consfințite prin lege. Din acest motiv, administrația nu poate atinge de una singură aceste obiective.

Aș dori să mai fac un ultim comentariu în legătură cu summitul. Schimbările climatice, situația din Afganistan, neproliferarea armelor nucleare, armele de distrugere în masă și dezarmarea sunt aspecte importante care oferă noi oportunități, având în vedere existența unei noi administrații. Vă urez succes în a urmări soluționarea tuturor acestor probleme și sper că noul câștigător al premiului Nobel, în cooperare cu Uniunea Europeană, va reperta reușite majore în aceste domenii, în interesul nostru, al tuturor.

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Dnă președintă, dnă Malmström, dnă comisar, a fost deja menționat faptul că dl Obama și noua majoritate din Congresul Statelor Unite ne oferă o șansă semnificativă de a ne dezvolta cooperarea, în special în ceea ce privește piața transatlantică comună. Aceasta nu trebuie să fie, însă, o piață comună supusă dereglementării, ci o piață comună bazată pe temeliile sau pe principiile unei economii sociale de piață, cu reglementări corespunzătoare și judicioase acolo unde este cazul.

Dl Brok are absolută dreptate: trebuie să existe o bază legislativă, indiferent dacă discutăm despre reglementarea piețelor financiare sau despre reglementările privind politica energetică și de mediu. O abordare comună în acest domeniu ar contribui enorm la dezvoltarea unor relații globale.

Un domeniu care a fost deja atins și pe care l-am putea discuta în această dimineață este problema centrală a politicii climatice. Mulți ne vom afla la Washington în zilele următoare, unde vom avea șansa de a discuta cu colegii noștri din Congresul american. Deși nu a fost încă adoptată legislația privind politica climatică, reprezentanții guvernului SUA au dreptul de a-și asuma angajamente, cel puțin parțial, chiar dacă detaliile nu pot fi finalizate până la încheierea procesului legislativ american.

Este esențial ca summitul de la Copenhaga să fie un succes. Acesta nu este finalul unui proces, ci un pas important în procesul de creare a unei politici climatice comune. Cu toții trebuie să asigurăm desfășurarea cu succes a acestui summit. Iar acest succes va deveni realitate doar dacă vor exista obiective obligatorii în ceea ce privește politica climatică.

În final – iar acest lucru a fost de asemenea menționat – indiferent de prietenia și afecțiunea reciprocă ce ne leagă și indiferent de bunele relații dintre noi, anumite lucruri nu pot fi acceptate. Printre acestea se numără repetatele măsuri protecționiste, de exemplu cele existente pe piața echipamentelor de apărare, politica discriminatorie de acordare a vizelor pentru unele state membre UE și taxele de acordare a vizelor solicitate de SUA, probleme la care s-a făcut deja referire. Este important să discutăm cu Statele Unite de pe picior de egalitate. Este important să creăm un parteneriat, dar trebuie să explicăm ceea ce nu putem accepta și anume, în acest caz, o politică discriminatorie împotriva europenilor.

Sarah Ludford, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, în numele Grupului ALDE, salut faptul că această rezoluție solicită consolidarea parteneriatului strategic dintre UE și SUA, ca element de bază al politicii externe a UE. Totodată, ea subliniază, pe bună dreptate, rolul creării pieței transatlantice integrate până în 2015. Nu trebuie să permitem ca divergențele în anumite domenii să umbrească interesul copleșitor față de valorile și obiectivele comune și trebuie să acționăm în sensul promovării democrației și a drepturilor omului, pentru a rezolva conflictele și a ne proteja împotriva amenințărilor la adresa securității, printre altele.

Din punct de vedere economic, Grupul ALDE a subliniat că trebuie evitat arbitrajul de reglementare în sectorul financiar și că trebuie abordată problema instituțiilor „prea mari pentru a eșua”. Am propus un amendament la alineatul (39), pentru că, din punctul meu de vedere, nu a existat un acord al liderilor G2 pentru instituirea unei taxe asupra tranzacțiilor financiare sau a taxei Tobin, astfel încât este absurdă salutarea unui astfel de acord, chiar dacă am făcut deja acest lucru, în mod eronat, prin rezoluția G20.

Grupul ALDE solicită, de asemenea, eliminarea alineatului (38), care pare a solicita eliminarea drepturilor de proprietate intelectuală. Însă, după cum a explicat dna Malmström, relația transatlantică se referă în mare măsură la probleme legate de justiție și de securitate. Grupul ALDE susține pe deplin cooperarea apropiată în acest domeniu, însă aceasta trebuie să respecte drepturile fundamentale, inclusiv dreptul la viața privată și să se desfășoare într-un cadru democratic și transparent. În acest sens, este păcat că deputații europeni nu au fost consultați cu privire la declarația comună ce va fi stabilită săptămâna viitoare, mai ales că, în baza Tratatului de la Lisabona, aproape toate aceste probleme trebuie supuse procedurii de codecizie.

Nu înțelegem de ce Comisia și Consiliul promovează un nou acord privind accesul la datele financiare ale cetățenilor UE, existente în rețeaua SWIFT, în condițiile în care Acordul privind asistența judiciară reciprocă permite solicitări specifice. Aș dori un răspuns în această privință.

În final, este păcat că noul context al cooperării în materie de justiție și extrădare permite extrădarea complet nejustificată din Regatul Unit a lui Gary McKinnon, un hacker care suferă de sindromul Asperger, în loc ca acesta să fie judecat în Regatul Unit.

În încheiere, susțin afirmațiile dnei comisar Ferrero-Waldner în legătură cu circulația fără vize pentru toți cetățenii UE și nu suntem de acord cu introducerea unei taxe pentru sistemul „visa lite” al ESTA.

Pascal Canfin, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dnă președintă, în discursul său, dna Malmström a spus că avem nevoie de fapte, nu doar de cuvinte frumoase. Vă pot spune că Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană va urmări îndeaproape rezultatele acestui summit dintre Statele Unite și Uniunea Europeană, pentru că el sosește într-un moment cheie, într-o perioadă care ne conduce, pe de o parte, spre Copenhaga și, pe de altă parte, la reforma sistemului financiar internațional.

În această din urmă privință, capitalismul de cazinou este din nou în floare, profiturile băncilor au atins din nou niveluri istorice – băncile americane au înregistrat un profit de 437 miliarde de dolari – și, din punctul nostru de vedere, voința politică este inferioară celei de acum șase luni. Prin urmare, avem așteptări imense de la acest summit, al cărui scop este acela de a arăta că, atât în Statele Unite, cât și în Europa, încă există voința politică de a reglementa capitalismul și instituțiile financiare.

Pentru a atinge acest obiectiv, dorim să sugerăm dezvoltarea a două aspecte foarte importante. Primul se referă la combaterea paradisurilor fiscale, subiect care nu a fost menționat în discursurile dvs. Trezoreria Statelor Unite recunoaște că paradisurile fiscale conduc la înregistrarea unei pierderi anuale de venituri fiscale de 100 de miliarde de dolari. Prin urmare, dorim să subliniem acest aspect și să vă spunem că este important ca Statele Unite și Europa să colaboreze în acest sens în cadrul summitului.

Cel de-al doilea aspect, care tocmai a fost menționat, se referă la taxa asupra tranzacțiilor financiare. Când dl Barroso a candidat pentru a fi reales ca președinte al Comisiei, s-a declarat în mod expres în favoarea unei astfel de taxe. Acum două săptămâni, Parlamentul European a votat pentru prima dată, în majoritate, pentru o taxă asupra tranzacțiilor financiare, cu condiția ca acestea să facă parte dintr-un cadru internațional. Prin urmare, Grupul Verzilor vă solicită să introduceți acest subiect pe ordinea de zi a summitului dintre Statele Unite și Uniunea Europeană de la începutul lunii noiembrie.

Ultimul lucru pe care doresc să-l adaug este că, în ceea ce privește clima, avem responsabilitatea de a-i ușura drumul dlui Obama. Președintele Obama dorește să acționeze, dar este blocat de majoritatea guvernamentală. Cel mai bun lucru pe care l-ar putea face Uniunea Europeană pentru dumnealui este să-și asume, la finalul lunii octombrie, angajamentul de a asigura suma de 30 de miliarde de euro pentru finanțarea cheltuielilor de adaptare climatică în zona sudică și de a-și reduce propriile emisii cu 30 %. După aceasta, vom putea înregistra progrese în procesul de negociere. Aceasta este responsabilitatea noastră. Trebuie să facem acest lucru înainte de summit.

Tomasz Piotr Poręba, în numele Grupului ECR. – (PL) Dnă președintă, consolidarea relațiilor dintre Statele Unite și Uniunea Europeană trebuie să stea la baza politicii externe a Uniunii Europene. La urma urmelor, Statele Unite este cel mai apropiat aliat al nostru de ani de zile. În prezent, ne confruntăm cu numeroase provocări, cărora trebuie să le facem față împreună, umăr la umăr cu Statele Unite. În domeniul securității, suntem afectați de atitudinea Iranului și de agravarea situației din Afganistan. Puțin mai aproape de granițele noastre, Rusia devine un vecin din ce în ce mai autoritar și mai imprevizibil, iar Kremlinul exercită o presiune neo-imperialistă asupra statelor cu care se învecinează.

Pentru a apăra și a rămâne fideli față de valorile comune Americii și Europei, trebuie să vorbim întotdeauna cu o singură voce atunci când ne confruntăm cu situații de încălcare a drepturilor omului și cu amenințări îndreptate împotriva libertăților fundamentale ale cetățenilor. Trebuie să ne unim pentru a ne apăra securitatea. Să nu uităm că Organizația Tratatului Atlanticului de Nord stă la baza relațiilor noastre transatlantice. Din acest motiv, trebuie extinsă sfera securității, libertății și democrației, pentru a cuprinde acele state europene care sporesc securitatea euroatlantică. Este esențial ca o consolidare activă a legăturilor cu Statele Unite să reprezinte o prioritate pentru Uniunea Europeană.

Jean-Luc Mélenchon, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Dnă președintă, dnă comisar, dnă Malmström, în contextul actualei crize economice Parlamentul nou ales are dreptul să dispună de informații actualizate, cât mai precise, în legătură cu structura planului unei mari piețe transatlantice și în legătură cu obiectivele dereglementării antrenate de acesta din punct de vedere economic și financiar, în opoziție cu visul exprimat de câțiva colegi.

Această piață dereglementată, de mari dimensiuni, va fi pusă în funcțiune până în 2010 sau până în 2015? A fost confirmată? Personal, cred că ar fi foarte nocivă pentru Europa, având în vedere starea deplorabilă a elementelor fundamentale ale economiei Statelor Unite și refuzul acestei țări de a-și organiza sistemul financiar, pe lângă câteva rațiuni de principiu care mă determină să mă opun ideii că acest parteneriat ar trebui să fie, după cum ați spus mulți dintre dvs., piatra de temelie a politicii Uniunii Europene.

Această idee mă face să întreb ce măsuri se vor lua pentru a combate prăbușirea dolarului și riscul pe care aceasta îl presupune pentru Europa și pentru restul lumii. De ce a fost respinsă fără o analiză serioasă propunerea unei monede mondiale comune, lansată de China în beneficiul economiei mondiale?

Doresc să trag un semnal de alarmă împotriva entuziasmului nemăsurat față de cooperarea atlantică, acesta fiind, de fapt, un conformism foarte arhaic în acest moment din istoria omenirii în care trebuie, mai mult decât oricând, să ne afirmăm o existență independentă de dorințele Statelor Unite ale Americii.

Krisztina Morvai (NI). – Dnă președintă, în ceea ce privește lupta comună împotriva terorismului, în calitate de avocat specializat în dreptul penal și drepturile omului, doresc să fac o sugestie. Cred că ar fi foarte importantă și utilă reunirea unui grup de lucru format din experți, oameni de știință, avocați practicanți și așa mai departe, care să tragă concluzii de pe urma experiențelor extrem de dureroase cu care ne confruntăm după atentatul de la 11 septembrie, drepturile omului fiind anulate în numele luptei împotriva terorismului.

Provin dintr-o țară în care, în ultimii trei ani, guvernul a încălcat drepturile omului și a arestat oameni fără motiv. În zilele noastre, guvernul face acest lucru în numele luptei împotriva terorismului. În închisorile din țara mea se află 16 prizonieri, arestați, foarte probabil, din rațiuni politice, acuzați de terorism, fără nicio dovadă. Încălcarea drepturilor omului, a principiului habeas corpus, a dreptului de apărare, a drepturilor

prizonierilor: știu despre ce vorbesc. Trebuie să vorbim cu mare atenție și cu mult profesionalism despre lupta împotriva terorismului.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Dnă președintă, relația cu Statele Unite este, din punct de vedere strategic, cea mai importantă relație a Uniunii Europene.

Statele Unite dețin o poziție cheie la nivel mondial, iar Uniunea Europeană devine un actor tot mai global. Putem și trebuie să întreprindem multe lucruri împreună. În primul rând, trebuie să luăm inițiativa creării unei lumi noi, globale, cu noi provocări și noi actori care apar în scenă.

Trebuie să consolidăm în continuare această relație și să creăm noi mecanisme instituționale. Acesta este momentul potrivit pentru astfel de acțiuni. Guvernul de la Washington favorizează multilateralismul, Uniunea Europeană este întărită de Tratatul de la Lisabona și asistăm la apariția unei noi lumi pe care vrem s-o construim împreună.

Rezoluția pe care o vom adopta susține în mod specific consolidarea mecanismelor instituționale, după cum a solicitat Parlamentul în rezoluția sa din 26 martie.

Decizia de a înființa acum doi ani Consiliul Economic Transatlantic a fost una corectă. Cu toate acestea, lumea contemporană are nevoie și de o coordonare excelentă din punctul de vedere al politicilor și al securității. Avem nevoie de reuniuni periodice între funcționarii responsabili cu afacerile externe și securitatea. Din acest motiv, Parlamentul a susținut crearea unui Consiliu Politic Transatlantic care, în viitor, trebuie să includă și consiliul energetic pe care doriți să-l înființați la următorul summit.

De asemenea, Parlamentul dorește ca în fiecare an să aibă loc câte două summituri. Dacă avem două summituri cu Rusia, de ce nu și cu Statele Unite? Doamnelor și domnilor, se aud tot mai multe zvonuri că Statele Unite și China vor pune bazele unui grup G2, înfiripându-se, astfel, o relație privilegiată între aceste mari puteri mondiale. Mă îngrijorează faptul că s-ar putea reduce rolul Europei, ca partener, și că acest lucru ne va afecta relația privilegiată pe care o avem cu Statele Unite. Trebuie să le explicăm Statelor Unite că, în domeniul politicii externe, Uniunea va fi consolidată de tratat.

Uniunea Europeană sau Europa de astăzi nu mai este o problemă, așa cum s-a întâmplat timp de multe decenii. Astăzi, în această lume complexă, Europa trebuie să fie o parte a soluției și sper că și Statele Unite văd situația în acest fel. Pentru ca acest lucru să se întâmple, după cum a evidențiat și dna comisar, europenii trebuie să acționeze conform rolului global pe care doresc să și-l asume și să se ridice la înălțimea relației privilegiate pe care doresc s-o aibă cu Statele Unite.

În concluzie, din punctul meu de vedere, una dintre principalele chestiuni ale viitorului summit trebuie să o reprezinte consolidarea relațiilor transatlantice, inclusiv la nivel instituțional.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Dnă președintă, relațiile transatlantice, esențiale pentru UE și pentru SUA, au fost puse la încercare în ultimii ani. Acum, cu un nou guvern la Casa Albă, care redefineste prioritățile SUA și având în vedere revenirea Franței în structura militară a NATO, perspectiva s-a îmbunătățit. Personal, consider că a sosit momentul unei evaluări riguroase a relațiilor transatlantice, pentru ca acestea să primească baza solidă pe care o merită, pentru a putea face față provocărilor actuale ridicate de mediul internațional: energia, schimbările climatice, noile puteri emergente, criza financiară și economică, terorismul.

De această dată trebuie să depășim diferențele politice superficiale și să ne evaluăm interesele comune profunde care, până acum, au fost pur și simplu luate ca atare. Adevărul este că, fără o astfel de evaluare profundă, Vestul ar putea pierde inițiativa în fața altor centre de putere, care nu vor ezita să modeleze lumea în funcție de interesele lor, nu de ale noastre.

De exemplu, securitatea în Europa este un astfel de interes comun și, prin urmare, se află în centrul relațiilor transatlantice. Chiar dacă, deocamdată, nu se întrevide un război pe continent, tendințele negative actuale ar putea culmina într-o deflagrație, dacă nu reacționăm în mod corespunzător. Progresul nu este ireversibil, după cum Europa Centrală știe mult prea bine. Din acest motiv, înainte de a avea în vedere o propunere de reevaluare a arhitecturii actuale a securității continentului, ar trebui să încercăm să dăm răspunsuri bine definite în ceea ce privește continuarea implicării SUA, viitorul NATO și rolul pe care se preconizează că-l va avea UE după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Dacă Europa dorește să-și realizeze ambiția de a fi un adevărat jucător pe scena politicii mondiale, ar trebui să elimine aceste diferențe dintre membrii săi, încercând să-i motiveze în mod egal, în jurul unor interese economice comune autentice.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă, dnă ministru, dnă comisar, cea de-a patra reuniune a Consiliului Economic Transatlantic reprezintă ocazia ideală pentru ca acest forum să înceapă un nou capitol. CET trebuie să fie mai ambițios. Ambele părți ale dialogului transatlantic sunt de acord că depășirea crizei economice și combaterea schimbărilor climatice sunt principalele noastre priorități. Acum trebuie să stabilim o agendă specifică pentru CET, care să reflecte aceste priorități.

Este deosebit de importantă colaborarea în domeniul inovațiilor pentru dezvoltarea economiilor bazate pe emisii reduse de carbon și a societăților eficiente din punct de vedere energetic. În plus, este important ca diversele părți interesate să fie implicate mai îndeaproape, de exemplu prin intermediul Dialogului transatlantic pentru consumatori, un forum format din 80 de organizații pentru protecția consumatorilor. Aceste organizații ar putea face ca protecția consumatorilor să devină o temă centrală în cadrul dialogului privind reglementarea piețelor financiare. Obiectivul înființării unei piețe transatlantice comune până în 2015 poate fi prea ambițios, însă trebuie judecat plecând de la premisa că va îmbunătăți viața oamenilor de pe ambele maluri ale Oceanului Atlantic. Din acest motiv, Verzii se declară în favoarea unui nou acord transatlantic.

James Elles (ECR). – Dnă președintă, sunt de acord cu acei vorbitori care au spus că avem o șansă reală, având în vedere faptul că SUA are un nou guvern.

Voi puncta trei probleme. În primul rând, se pare că am ajuns într-o situație în care UE și SUA discută despre multe subiecte, însă nu poartă niciun dialog strategic. La Washington se spune în schimb că dialogul strategic dintre SUA și China este superior celui purtat cu noi cu Statele Unite. Nu este acest summit momentul potrivit pentru a spune că dorim un dialog strategic pentru un parteneriat strategic?

În al doilea rând, în ceea ce privește protecționismul asupra CET, este destul de clar că cel mai mare pericol din următoarele 12 luni este reprezentat de piețele care se închid, nu de cele care se deschid și, cu toate acestea, încă există piața transatlantică, aceasta reprezentând, după cum a spus dl Brok, cea mai mare șansă de a genera creștere pe ambele maluri ale Atlanticului.

N-a sosit momentul ca piața transatlantică să devină o parte majoră a dezvoltării comerciale, în loc să fie dată deoparte, ca aspect de reglementare? Este, de fapt, un deschizător de drumuri.

În ultimul rând, este dezamăgitor faptul că nu avem la dispoziție un studiu și o foaie de parcurs, după cum a promis dl Verheugen. Studiul a fost plătit de Parlament. Dacă doriți ca Parlamentul să coopereze și să-și exprime opinia în ceea ce privește modalitatea de deschidere a piețelor, dați publicității acest raport, după cum prevede rezoluția, până la 15 noiembrie.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, dacă sunteți de părere că Uniunea Europeană are nevoie de parteneri, după cum au spus antevorbitorii mei, acest lucru este deosebit de clar în domeniul economic. Piața transatlantică are un volum comercial de aproximativ 2 miliarde de euro pe zi. Aceasta arată cât de importantă este Organizația Mondială a Comerțului (OMC). Totodată, este clar că sunt importante acordurile comerciale libere și, mai ales, că trebuie să ne concentrăm asupra parteneriatului transatlantic.

Câteodată, când mă gândesc la noul președinte, mă preocupă ceea ce se întâmplă de cealaltă parte a Atlanticului. Acesta își va găsi timp pentru a accepta premiul Nobel, la Oslo, însă mulți șefi de stat sau de guvern din Europa au întâmpinat greutăți în a stabili o întâlnire cu dumnealui în ajunul summitului G20. A avut timp să susțină candidatura olimpică a orașului său natal, la Copenhaga, dar, din păcate, nu a avut timp să ni se alăture la o importantă sărbătoare europeană, și anume cea de-a douăzecea aniversare a căderii zidului Berlinului și a Cortinei de Fier. Mi-ar plăcea să-l convingem să nu hotărască abia cu câteva zile înainte dacă întâlnirea CET trebuie să aibă loc, ci, în schimb, să susțină acest organism cu absolută convingere, în următoarea perioadă.

Comerțul dintre Europa și SUA trebuie să se simplifice. Avem nevoie de îmbunătățiri în domeniul standardizării comune. Avem nevoie de eliminarea taxelor vamale și a barierelor comerciale netarifare. Trebuie să prevenim luarea de măsuri protecționiste de ambele părți. Trebuie să garantăm că produsele sunt sigure pentru consumatorii noștri. Trebuie să prevenim obstrucționarea tuturor acestor activități prin măsuri anti-terorism, după cum se discută în prezent. Din aceste motive, m-aș bucura să progresăm în mod real în cooperarea noastră. Multe dintre aspectele care ne preocupă pe noi, cei din alte zone ale lumii, precum salariile, dumpingul social și ecologic, nu sunt probleme în relația transatlantică.

Cred că trebuie să profităm de șansa de a lucra împreună cu americanii pentru a ne rezolva problemele comune, pe de o parte, și să încercăm să jucăm un rol comun la nivel mondial, făcând progrese în cadrul

OMC sau al altor organizații internaționale, precum Organizația Internațională a Muncii, pe de altă parte. Sper că săptămâna viitoare vom obține rezultate bune în acest sens.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Dnă președintă, alegerea președintelui Obama a fost salutată pe bună dreptate ca o victorie pentru democrația din SUA. Cu toate acestea, premiul Nobel pentru pace, care i-a fost recent acordat, îl supune unei mari presiuni. Pace în Orientul Mijlociu? Sperăm, cu siguranță, să obținem acest lucru, însă el nu este persoana potrivită. Pace în Afganistan? Acolo, strategia SUA are libertate de manevră, însă, dacă președintele Obama ascultă șoimii ce-l înconjoară, riscă declanșarea unui alt război similar celui din Vietnam. Este deosebit de sugestiv faptul că romanul lui Gordon Goldstein, care descrie spirala dramatică spre eșec a războiului din Vietnam, a făcut furori în librăriile din Washington și nu au mai rămas exemplare pe rafturi.

Președintele trebuie să aleagă acum între două strategii: una se axează pe stabilizare, pe eradicarea sărăciei și pe dezvoltarea economică a Afganistanului, asigurând prezență militară și civilă în această țară. Cea de-a doua se concentrează pe câteva zone urbane și, de acolo, pe lansarea unor operațiuni de mare anvergură împotriva Al-Qaida. Ambele opțiuni implică trimiterea unor trupe, însă prima este orientată către persoane, iar cea de-a doua către război, existând, în fond, riscul unei catastrofe.

Europa nu ar trebui să-l salveze pe Barack Obama de vechii demoni care bântuie Statele Unite și să-l ajute să aleagă pe prima dintre aceste strategii, cea orientată către oameni? Cel puțin, aceasta este opinia grupului meu.

Charles Tannock (ECR). – Dnă președintă, Grupul ECR susține pe deplin relațiile cu Statele Unite și caută crearea unor legături economice, comerciale și politice mai puternice ca oricând cu America, pe care o considerăm cel mai bun aliat al UE, nu concurentul acesteia. Totodată, le suntem datori Statelor Unite pentru contribuția adusă la NATO, organizație bazată pe valorile noastre democratice comune și salutăm angajamentul Americii de a se implica în lupta împotriva schimbărilor climatice.

Cu toate acestea, nu ar trebui să pretindem că suntem de acord în toate privințele. Mă preocupă, de exemplu, mesajele conflictuale transmise de administrația SUA în ceea ce privește Rusia. Accentul pus de Washington pe restabilirea relațiilor ruso-americane pare să scuze interferențele evidente ale Kremlinului în afacerile vecinilor săi, mai ales în Georgia și în Ucraina.

A ridicat, de asemenea, semne de întrebare abandonarea proiectului scutului american antirachetă, ce urma să fie amplasat în Polonia și Republica Cehă.

Recenta descoperire a unui amplasament nuclear secret în Iran ar putea confirma această ipoteză, însă acum trebuie să ne dublăm eforturile pentru a reduce ambițiile nucleare ale Iranului și, în calitate de aliați ai SUA, susținem lupta militară împotriva terorismului jihadului din Irak și Afganistan și eforturile deosebite de a instaura o pace de lungă durată în Orientul Mijlociu.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Dnă președintă, doresc să încep prin a evidenția importanța relațiilor dintre Statele Unite și Uniunea Europeană, în special într-o perioadă de criză economică globală. Avem din ce în ce mai mare nevoie să acționăm împreună în abordarea crizei, pe piața de energie și în lupta împotriva terorismului, însă, totodată, avem nevoie de acțiuni mai concentrate, care să nu conducă la creșterea fiscalității sau la actualele atacuri absurde, orientate asupra unui sistem financiar necesar pentru piață.

În ceea ce privește aspectul financiar, doresc să evidențiez eforturile depuse de Statele Unite și de Uniunea Europeană în direcția unei politici legislative mai bune, accentuând implicarea părților interesate în dezbaterile asupra raportului. Este esențială existența unor acțiuni coordonate între Statele Unite și Uniunea Europeană, dacă dorim să ne maturizăm relațiile economice și, într-adevăr, este nevoie de acțiuni care să conducă la crearea unei piețe transatlantice, poate până în 2015.

Trebuie să apărăm atlantismul și în această privință. La fel de vitală este reducerea barierelor administrative dintre Statele Unite și Uniunea Europeană, pentru crearea unui mediu competitiv și a unei piețe mai atractive pentru persoanele fizice și pentru societățile comerciale. Cred că piața transatlantică poate fi construită pe o bază stabilă de negociere, care va stimula economia și va opri amenințarea noilor crize economice și sociale, precum cea cu care ne confruntăm în prezent.

În încheiere, dnă președintă, doresc să evidențiez faptul că aceste condiții sunt unice și că o abordare mai atlantistă poate îmbunătăți situația.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Dnă președintă, dna comisar Ferrero-Waldner a menționat că este important să ne asigurăm că reprezentanții Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne vor fi prezenți la summitul transatlantic UE-SUA și salutăm importanța pe care a acordat-o acestei probleme.

De asemenea, în calitate de președinte al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, doresc să vă atrag atenția, în primul rând, asupra importanței semnării tratatelor privind extrădarea și asistența judiciară reciprocă. S-au depus eforturi semnificative pentru consolidarea cooperării politice și judiciare, consolidându-se, astfel, legăturile dintre Eurojust și instituțiile similare din Statele Unite.

În al doilea rând, doresc să evidențiez contribuția adusă la consolidarea și inițierea, în următorii cinci ani, a dialogului transatlantic și, în al treilea rând, doresc să evidențiez munca depusă de Parlament.

Din acest motiv, doresc să vă cer ca la următoarea perioadă de sesiune a Parlamentului European, din noiembrie, să fie furnizate informații în legătură cu rezultatul acestui summit și, mai ales, în ceea ce privește cooperarea judiciară și cooperarea în materie penală.

În al patrulea rând, este clar că intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona va conduce la o lansare formidabilă a spațiului de libertate, securitate și justiție, ca nou aspect al mandatului Uniunii Europene și ca nou domeniu al politicii europene, în privința căruia tot Parlamentul va fi cel care va decide.

Din acest motiv, în probleme sensibile precum protecția datelor și drepturile fundamentale ale persoanelor, acordurile privind înregistrarea numelor pasagerilor și a datelor SWIFT trebuie să fie întotdeauna conforme cu rezoluțiile adoptate de acest Parlament pentru a garanta protecția datelor cu caracter personal și, în special, rezoluția adoptată la 17 septembrie.

În final, în ceea ce privește vizele, trebuie să reținem importanța reciprocității, pentru că în prezent pot fi îmbunătățite multe lucruri în acest domeniu. Cooperarea cu Statele Unite în domeniul vizelor este bună, însă avem la dispoziție o șansă excelentă pentru a sublinia importanța reciprocității, pentru a ne asigura că vom rămâne pe picior de egalitate cu Statele Unite la momentul semnării acordurilor.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Dnă președintă, dnă Malmström, dnă comisar, doamnelor și domnilor, cooperarea dintre Europa și Statele Unite este crucială în rezolvarea celor mai multe crize majore din lume, iar noua administrație din SUA oferă o șansă în acest sens. Aceasta a întreprins deja câteva inițiative care au marcat o despărțire de trecut: în Irak, în legătură cu Guantánamo, în legătură cu scutul antirachetă. Am fi naivi, totuși, dacă am crede că ar fi suficient ca punctul de vedere american și cel european să fie identice în toate situațiile pentru ca relațiile transatlantice să fie foarte simple.

Indiferent dacă este vorba de pregătirile pentru Copenhaga sau de ajutorul acordat țărilor în curs de dezvoltare, despre runda Doha și despre protecționism, despre reglementarea financiară și combaterea paradisurilor fiscale, despre relansarea procesului de pace în Orientul Mijlociu sau despre o politică fermă în ceea ce privește problema nucleară din Iran, SUA nu doresc să se implice. Aceasta nu depinde de intențiile administrației, fie ele bune sau mai puțin bune, și are frecvent legătură cu influența grupurilor de interese din congres sau, pur și simplu, totul se rezumă la ideea că o mare putere, zguduită de noua ordine mondială, își apără propriile interese.

Toate aceste sfere vor evolua doar dacă Europa își joacă în mod corect rolul politic de actor global, într-un parteneriat în spiritul egalității, pentru a folosi expresia dnei comisar, și dacă își asumă pe deplin responsabilitățile.

Din acest punct de vedere, trebuie să spun că atitudinea europeană afișează o oarecare confuzie și, câteodată, chiar și o anumită naivitate, iar acest lucru este valabil și pentru Parlament. Modul în care este abordată ideea unei mari piețe transatlantice, așa cum a gândit-o Sir Leon Brittan pe vremea când era comisar, implică anumite riscuri.

Această chestiune a barierelor comerciale este abordată ca și cum problemele ar fi de natură exclusiv tehnică. Desigur, legăturile economice și comerciale dintre Statele Unite și Europa sunt importante pentru situația locurilor de muncă și pentru întreprinderi. Ele trebuie dezvoltate. În primul rând, însă, comerțul nu este periclitat cu adevărat. În al doilea rând, când apare un conflict, este vorba fie de apărarea intereselor noastre economice – de exemplu în cazul Airbus – fie reprezintă un risc pentru sănătatea noastră sau pentru reglementările de mediu – de exemplu în cazul cârnii de vită care conține hormoni sau al cârnii de pui clorurate – și, prin urmare, nu ar trebui să acordăm îmbunătățirii relațiilor economice o prioritate superioară față de propriul nostru model intern, modelul nostru social, modelul nostru de mediu sau modelul nostru de dezvoltare, ca și cum chiar relațiile economice ar fi scopul final. Trebuie să putem îmbina cele două elemente

și nu trebuie să renunțăm la autonomia noastră politică în căutarea unui parteneriat care reprezintă, în sine, un obiectiv lăudabil.

Peter Skinner (S&D). – Dnă președintă, doresc să subliniez câteva lucruri. Nu ne putem da seama cu ușurință cum trebuie introduse în CET toate prevederile rezoluției privind CET. Este o operațiune foarte mică, după cum se știe. Dnă comisar, marți voi fi acolo. Aștept să vă văd, împreună cu dl Brok și alți parlamentari, însă voi reveni asupra acestui subiect la final.

Există, însă, aspecte cheie care pot fi ridicate în cadrul CET și care pot fi abordate atunci când sunt suficient de actuale, așa cum ați spus și dvs., dnă comisar. Serviciile financiare, de exemplu, care pot fi abordate pentru că rezultatele sunt discutate îndeaproape și se apropie de un consens, nu doar în cadrul G20, ci și în cadrul discuțiilor purtate în Parlament, cu Comisia și cu reprezentanții Statelor Unite.

În special, contabilitatea rămâne unul dintre aspectele aflate la îndemâna politicianilor și legislatorilor. Adoptarea unor standarde globale de contabilitate de calitate ridicată, până în 2011, este un aspect ce trebuie finalizat rapid de către Statele Unite. Directiva Solvency II a contribuit la crearea unor reglementări globale în domeniul asigurărilor – și acestea au nevoie de un răspuns din partea americanilor – și îi mulțumesc dlui Kanjorski, președinte al comisiei din cadrul Congresului american, pentru munca depusă în ceea ce privește Biroul Federal de Informații.

În final, în ceea ce privește dialogul legislatorilor transatlantici, Congresul și Parlamentul trebuie să se grăbească. Nu vrem doar să urmărim administrația și Comisia; mulți deputați vor fi de acord cu această dorință. Vrem să fim lideri ai schimbării. Trebuie să stimulăm această schimbare. CET are nevoie de sprijinul nostru, însă DTL-ul trebuie să se afle în centrul discuției, nu să ocupe un loc lateral. Totodată, nu trebuie să ne implicăm ca simpli sfătuitori, ci să acordăm toată atenția acestui aspect central al relației transatlantice.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Dnă președintă, vă mulțumesc pentru că mi-ați acordat cuvântul. Cred că este foarte important să discutăm relațiile transatlantice, pentru că ne aflăm, parțial, într-o situație paradoxală. Schimbările care au avut loc în Statele Unite au fost foarte bine primite în Europa, pe scară largă. Pe de altă parte, mai mult ca oricând, Statele Unite manifestă un interes mai mare față de alte state importante și față de alte continente. S-a observat, în special, o revigorare a legăturilor dintre Statele Unite și China, precum și a eforturilor de îmbunătățire a relațiilor cu Rusia.

Problema noastră este că, din punctul meu de vedere, vrem să aducem în discuție prea multe subiecte. Cred că trebuie să ne concentrăm asupra a două domenii. Prima se referă la problemele financiare și economice. Ce de-al doilea domeniu este securitatea. Statele Unite și Europa ar putea face mult mai multe împreună în aceste două domenii.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, am elaborat o rezoluție importantă, care acoperă mai multe subiecte. Cu toate acestea, un aspect important – comerțul – este abordat doar pe scurt. Cred că comerțul internațional este un factor decisiv. Prăbușirea comerțului mondial este una dintre cauzele crizei economice și financiare și aș dori să văd o evidențiere mai mare a comerțului mondial, chiar și acum, în cadrul Consiliului Economic Transatlantic (CET).

Nu este adevărat că SUA și Uniunea Europeană sunt de acord în toate privințele. Dimpotrivă, avem doar câteva acorduri comerciale, există pericolul de bilateralism și există posibilitatea ca SUA să întrerupă runda de dezvoltare de la Doha. Prin urmare, trebuie să abordăm aspectele critice și sper că CET va introduce noi stimulente pentru revigorarea comerțului internațional.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă, aș dori să analizez din nou un aspect al cooperării transatlantice în domeniul politicilor și justiției privind sistemul Swift, care a fost deja menționat, și anume transferul detaliilor bancare din sistemul Swift către SUA.

Cred că nu trebuie să uităm că însuși Consiliul și-a asumat responsabilitatea de a negocia cu SUA în legătură cu transferul acestor date. Ar trebui să-i reamintim Consiliului să respecte acest mandat în cadrul negocierilor cu SUA. Mă îngrijorează foarte mult ideea că Consiliul European va fi presat să accepte solicitările SUA și să nu respecte standardele europene privind protecția datelor.

Cred că această situație ar transmite un semnal eronat, mai ales fiindcă vor fi multe domenii în care se va aduce în discuție nivelul protecției datelor, ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona pe parcursul anului viitor în agenții, precum Europol și Eurojust etc. Cred că am transmite un semnal corect în cazul în care Consiliul și Comisia ar respecta standardele de protecție a datelor și le-ar susține în fața SUA sau ar insista asupra unei amânări.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Într-o Carte albă a Uniunii Europene din 1996 am citit următoarele: se preconizează că în viitoarele decenii va avea loc o luptă crâncenă între Europa, Statele Unite, Japonia și țările asiatice emergente. Din fericire, bătaia nu are loc cu arme, ci mai ales în sectorul economic. Europa trebuie să se mențină pe poziții. Președintele Giscard d'Estaing, care a fost președinte al Convenției, liderul unui guvern care a elaborat o constituție eșuată, a spus că Europa nu trebuie să fie rivalul Statelor Unite, ci un partener de încredere. Acesta este un aspect-cheie pentru succesul summitului UE-SUA. Trebuie să luptăm pentru a obține parteneriatul, dar dacă nu ne gândim decât ca Statele Unite să ne privească drept parteneri și nu ne implicăm în conflicte în numele populației Europei, nu putem repurta succes în chestiuni importante.

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dnă președintă, doresc să mulțumesc tuturor onoraților membri pentru contribuțiile aduse în această dezbatere. Gradul de consens privind importanța aprofundării cooperării cu administrația americană și a summitului care va urma este unul ridicat. Mă bucur că administrația americană își manifestă dorința de a aprofunda și a dezvolta relațiile cu noi. Cred că ne-am făcut temele și că suntem foarte bine pregătiți să facem niște pași importanți. Avem câteva probleme în comun cu partenerul nostru, SUA și, deci, trebuie să găsim soluții comune.

Cred că vom putea înregistra progrese în ceea ce privește clima, criza economică și runda de la Doha – confirm încă o dată cât de importantă este încheierea acesteia – și că vom putea lansa procese extrem de importante în domeniul juridic. Parteneriatul economic este un forum deosebit de important pentru noi. Totodată, înțelegem importanța discutării aspectelor regionale: de exemplu, în cazul Afganistanului, Pakistanului și al Orientului Mijlociu.

Mi s-au adresat câteva întrebări specifice. În ceea ce privește problema vizelor, adusă în discuție de dna Ludford, Consiliul și Comisia fac tot posibilul pentru a se asigura că cetățenii tuturor statelor membre UE vor putea călători fără viză. Este regretabil faptul că nu a intrat încă în vigoare această prevedere, dar lucrăm în continuare din greu pentru ca ea să devină realitate.

În ceea ce privește așa-numita taxă Tobin, știu că există deputați europeni care o susțin cu tărie. Voi spune următoarele: o taxă Tobin poate funcționa doar dacă este globală și are instrumente globale de control; altfel, va fi pur și simplu o altă măsură protecționistă. În prezent nu există nicio bază pentru un acord internațional, global asupra unei taxe Tobin și, prin urmare, Președinția nu va aduce în discuție acest subiect. Doresc ca acest lucru să fie foarte clar.

În ceea ce privește SWIFT, suntem de acord cu SUA că este important să putem face schimb de informații cu privire la transferurile financiare. Acest lucru este esențial pentru lupta împotriva infracționalității transfrontaliere și a terorismului. Acum avem nevoie de un nou acord, pentru că compania belgiană SWIFT se mută în Europa, dar dorim și să păstrăm acest program, pentru a preveni finanțarea terorismului.

Ca fază de tranziție, trebuie să găsim un acord care să se poată aplica pentru o perioadă scurtă, până la intrarea în vigoare a noului Tratat de la Lisabona. Experții au analizat problema, inclusiv judecătorul francez Jean-Louis Bruguyère, căruia UE i-a cerut să inspecteze TFTP. Bruguyère a constatat că cerințele de certitudine juridică și de protecție a datelor cu caracter personal, din acordul actual, sunt adecvate. În acordul mai permanent și după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, vor fi șanse ca Parlamentul European să-și asume un rol activ în modelarea acestei situații.

Întâlnirea pe care o vom avea săptămâna viitoare este foarte importantă, însă este totuși doar o întâlnire. Cred că putem înregistra progrese, că putem soluționa unele probleme și că putem lansa anumite procese privind chestiunile pe care le avem în comun și pe care trebuie să le rezolvăm într-un parteneriat apropiat și strategic cu administrația americană. Mă bucur că Parlamentul European susține eforturile Consiliului și ale Comisiei. Desigur, vă voi informa asupra rezultatelor data viitoare când ne vom întâlni, la ședința plenară de la Bruxelles.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. – Dnă președintă, în primul rând doresc să spun că sunt de acord cu James Elles în ceea ce privește extinderea dialogului strategic purtat cu un mare partener strategic. Acesta este obiectivul nostru.

După cum am spus mai înainte, este vorba de cooperare pentru redresarea globală, astfel încât problemele financiare și economice vor ocupa un loc de frunte pe lista priorităților noastre. Am fost una dintre forțele motrice care au impulsionat activarea procesului summitului G20, problemă ridicată, după cum știți, la nivelul liderilor în luna noiembrie, la inițiativa președintelui Barroso și a președintelui Sarkozy, însă nu este nevoie numai de noi.

Și summitul G20 de la Pittsburgh a fost un succes, pentru că a furnizat o platformă pentru o coordonare macroeconomică flexibilă, iar noi căutăm strategii de ieșire din criză, pentru a pune în aplicare treptat politicile de reacție la criză.

FMI și Banca Mondială sunt de acord că, în acest scop, fiecare parte va trebui să adopte o abordare distinctă, în funcție de situația sa economică. Având în vedere situația economică actuală, liderii vor discuta, desigur, și posibile modalități de ieșire din criză, de creștere economică și de creare de locuri de muncă, iar problema reglementării piețelor financiare va fi deosebit de importantă.

Credem că trebuie asigurată înființarea rapidă a unui sistem de supraveghere „macroprudențială”, coordonat la nivel global, bazat pe o cooperare apropiată cu Fondul Monetar Internațional și Consiliul pentru Stabilitate Financiară.

În sectorul bancar, trebuie puse în aplicare angajamentele asumate la Londra și Pittsburgh, pentru instituirea unor norme prudențiale mai bune și mai stricte în ceea ce privește capitalul, care să asigure coerență la nivelul diferitelor centre financiare. Trebuie să ne intensificăm eforturile în direcția politicilor eficiente de convergență globală în domeniul gestionării crizei și privind instituțiile financiare importante din punct de vedere sistemic.

De asemenea, trebuie să instituim un set unic de standarde globale de contabilitate, de calitate ridicată, privind instrumentele financiare, până la finalul lui 2010 și, să sperăm, că vom obține o convergență completă până în iunie 2011.

În ceea ce privește schimbările climatice, am avut o primă discuție cu președintele Obama asupra acestui subiect, la Praga. Am fost prezentă și am făcut presiuni pentru ca Statele Unite să se implice mai mult în domeniul schimbărilor climatice, însă știm, de asemenea, că președintele Obama se confruntă, în cadrul Congresului și al Senatului, cu o importantă problemă privind asistența medicală. Având în vedere preocupările acestuia privind situația internă, cred, prin urmare, că va trebui să facem presiuni și mai mari, pentru ca acesta să-și dubleze eforturile cu scopul de a avea reglementări obligatorii pentru summitul de la Copenhaga.

În ceea ce privește CET, acesta este un mecanism nou foarte important sau un mecanism revigorat, al cărui scop este conlucrarea în toate aspectele referitoare la piața liberă și barierele pieței. Dorim să le eliminăm pe acestea din urmă, acesta fiind obiectivul final al CET. Acest lucru a fost exprimat în mod clar în acordul cadru al CET din 30 aprilie 2007. Desigur, sunt conștientă de diferitele idei apărute recent, precum realizarea unei piețe transatlantice unificate până în 2015 prin eliminarea obstacolelor cu care se confruntă integrarea economică: așa-numitul raport Millán Mon. Desigur, trebuie să lucrăm asupra echilibrului corect între ambiție și realism, iar din acest motiv lucrăm la sarcinile prioritare pe termen scurt pentru CET.

În ceea ce privește barierele, știm deja că Parlamentul dorește un studiu și salutăm sprijinul pe care l-ați arătat pentru acest studiu. Acesta va fi important pentru îndrumarea viitoarelor activități ale CET. Studiul nu a fost încă finalizat, dar este în desfășurare și trebuie lămurite o serie de chestiuni tehnice înainte ca el să fie gata de publicare. Dna comisar Ashton se va ocupa de acest lucru și îi voi transmite că deputații europeni prezintă interes în acest sens.

Doresc să vă spun, pentru că și acest lucru a fost menționat, că Consiliul pentru Energie nu se va suprapune cu CET. Agendele se vor completa reciproc. Desigur, problemele de securitate vor fi discutate de Consiliul pentru Energie, iar cele de reglementare vor fi de competența CET. Consiliul pentru Energie se axează pe noile tehnologii și pe securitatea energetică.

Câteva cuvinte despre sistemul SWIFT și chestiunile referitoare la GLS, care au fost menționate. Acordul SWIFT este necesar, pentru că prevede mecanisme specifice de protecție a datelor. Acest lucru este clar, iar acordul de asistență judiciară reciprocă ar trebui să se îndrepte și el în aceeași direcție.

Trebuie știut faptul că acest acord de asistență judiciară reciprocă stă la baza acordului SWIFT și orice solicitare a SUA este supusă autorizării unei autorități judiciare UE în acest cadru, deci trebuie să lucrăm în continuare în acest sens.

În ceea ce privește ESTA (Sistemul electronic de autorizare a călătoriilor - Electronic System for Travel Authorization), am efectuat o evaluare preliminară prin care s-a ajuns la concluzia că, în baza deciziei finale provizorii, ESTA nu este echivalent cu procesul de solicitare a vizei Schengen, astfel cum este definit în Instrucțiunile consulare comune ale Comisiei Europene. Vom pregăti, totuși, o evaluare finală după publicarea regulamentului final privind ESTA, iar această evaluare va aborda și problema taxei ESTA, dacă aceasta va fi introdusă. Vă puteți închipui că nu ne dorim acest lucru.

Un ultim răspuns în ceea ce privește terorismul. În activitatea noastră referitoare la summit, discutăm cu SUA problema intensificării cooperării în lupta împotriva terorismului, în special având în vedere planurile de închidere a închisorii de la Guantánamo.

Este esențială respectarea drepturilor fundamentale. Încheierea tratatelor de asistență judiciară reciprocă ne va ajuta în acest sens. Prin urmare, vom coopera și în ceea ce privește prevenirea radicalismului, inclusiv din punctul de vedere al utilizării eronate a Internetului.

După cum puteți vedea, există foarte multe probleme. Am vorbit mai înainte despre toate problemele politice, însă sunt de acord cu Președinta Consiliului în sensul că, deși acesta va fi un summit important, întâlnirea va dura doar câteva ore. Nu se va rezolva totul într-o singură întâlnire, dar va fi un reînceput foarte bun.

Președinta. – Am primit șase propuneri de rezoluții⁽¹⁾ depuse în conformitate cu articolul 110 alineatul (2).

Dezbaterea a fost închisă.

Votul va avea loc joi, 22 octombrie 2009.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elena Băsescu (PPE), în scris. – Summitul UE-SUA din luna noiembrie vine să întărească parteneriatul transatlantic și să dezvolte dialogul dintre cele două mari puteri. Relațiile dintre acestea trebuie să se bazeze pe valorile și obiectivele pe care le împărtășim, iar cooperarea cât mai strânsă este în interesul și beneficiul nostru comun.

Uniunea Europeană și Statele Unite trebuie să își asume un rol primordial în combaterea schimbărilor climatice. În acest sens s-a stabilit o serie de angajamente comune în privința combaterii efectelor negative ale încălzirii globale. În ceea ce privește Europa, o soluție viabilă și practică de protejare a mediului este punerea în funcțiune a canalului de navigație Rhin-Main-Dunăre, ce face legătura directă între porturile Rotterdam și Constanța.

Folosirea ca alternativă a navigației fluviale va atrage numeroase avantaje economice și va duce la reducerea poluării fonice și a emisiilor de gaze cu efect de seră. Utilizarea și punerea în valoare a canalului va face ca transportul de mărfuri să fie mai ieftin, mai sigur și mai eficient din punctul de vedere al utilizării resurselor energetice.

Politicele privind protecția mediului înconjurător pot fi completate de măsuri care să asigure o mobilitate transcontinentală și conexiune internațională în condiții de siguranță și securitate pentru bunurile și cetățenii europeni.

Tunne Kelam (PPE), în scris. – Întrucât Tratatul de la Lisabona urmează să intre în vigoare, progresul rapid al relației transatlantice dintre cele mai mari două entități democratice și economice va avea o importanță sporită. Și UE, și SUA sunt actori cheie pe scena comerțului internațional și asigură stabilitatea. Parlamentul European a fost o forță conducătoare în avansarea cooperării transatlantice, propunând, prin rezoluțiile sale, crearea unei piețe transatlantice libere, precum și înființarea de noi structuri pentru relații politice și interparlamentare mai apropiate. Consiliul Economic Transatlantic a obținut rezultate bune până acum. Sper că în viitorul apropiat vom putea găsi soluții pentru depășirea barierelor de reglementare dintre UE și SUA. Rolul legislatorilor va fi important în cadrul acestei relații. Membrii Parlamentului European doresc și sunt gata să se implice pe deplin în procesele CET.

Trebuie să încurajăm congresul SUA să se dedice pe deplin unui dialog al transatlantic al legislatorilor și, prin urmare, și unei participări active la CET. Doresc să întreb Comisia și Consiliul cum au fost urmărite rezoluțiile Parlamentului European și, totodată, să încurajez ambele instituții să lucreze în direcția creării unei piețe transatlantice libere.

Alan Kelly (S&D), în scris. – Relațiile dintre SUA și Uniunea Europeană au fost întotdeauna apropiate. Numai grație ajutorului american s-a putut reconstrui și dezvolta o Europă distrusă de război. Astăzi, lumea se confruntă cu o nouă criză și este mai important ca niciodată să menținem aceste legături și să lucrăm împreună, pentru a rezolva problemele care au distrus economia mondială. Uniunea Europeană și Statele Unite vor juca un rol strategic în procesul de recuperare. Puse împreună, produsele noastre interne brute reprezintă mai mult de jumătate din PIB-ul mondial și avem cel mai puternic parteneriat comercial bilateral din lume,

⁽¹⁾ Vă rugăm să consultați procesele-verbale.

care reprezintă aproape 40 % din comerțul mondial. Dacă dorim să combatem cu eficacitate criza economică, trebuie, însă, să progresăm în continuare. Consiliul Economic Transatlantic și-a propus crearea unei piețe transatlantice integrate până în 2015. Acest lucru se va face prin reducerea barierelor comerciale. Dacă atingem acest obiectiv, creșterea economică poate reîncepe și se poate lansa procesul de redresare. Nu a trecut încă pericolul unei noi crize a creditelor. Pentru a evita accentuarea colapsului economic și a șomajului, CE trebuie să asigure implementarea unor politici economice coordonate în ambele domenii.

Franz Obermayr (NI), *în scris*. – (DE) Este evident că relația economică dintre SUA și UE trebuie menținută. Cu toate acestea, nu trebuie să permitem, sub nicio formă, ca SUA să monopolizeze Europa din punct de vedere economic. Dimpotrivă, trebuie să tragem învățăminte din această criză economică, provocată de piețele financiare nesupravegheate din SUA. Europa trebuie să-și păstreze independența economică și să-și găsească propriul mod de ieșire din criză, mai ales având în vedere că acum, în timpul discuției noastre, la bursa de valori din New York se vehiculează prime de miliarde de dolari. Prin urmare, solicit întărirea poziției europene în ceea ce privește Consiliul Economic Transatlantic. La summitul UE-SUA de la Praga, din aprilie 2009, președintele Obama a exercitat presiuni asupra Uniunii Europene să ofere Turciei în viitorul apropiat statutul de membru cu drepturi depline, susținând că UE ar contribui la o înțelegere mai bună cu lumea islamică. Faptul că SUA își susține aliatul strategic din cadrul NATO (astfel încât Turcia ar facilita drumul lui Rasmussen către funcția de Secretar General al NATO) nu trebuie să conducă la accelerarea negocierilor de aderare. În pofida sprijinului american, Turcia nu va deveni un candidat potrivit pentru aderare, pentru că nu se întrevide o reducere a enormelor diferențe culturale, geografice, economice și politice. UE ar trebui să aibă o poziție clară față de SUA în acest sens.

Richard Seeber (PPE), *în scris*. – (DE) În lumina crizei economice și a pregătirilor pentru conferința climatică de la Copenhaga, este important să profităm de reuniunea Consiliului Economic Transatlantic pentru a întări și mai mult relația dintre UE și SUA. În domeniul mediului, trebuie discutate mai ales noi tipuri de alimente. Oportunitățile și perspectivele nanotehnologiilor reprezintă, de asemenea, un subiect relevant. Trebuie să purtăm discuții deschise privind ingineria genetică și clonarea animalelor. Europei nu trebuie să-i fie teamă să-i explice clar partenerului său comercial care sunt preocupările unora dintre statele membre. În domeniul produselor chimice și al substanțelor toxice, trebuie să lucrăm în direcția stabilirii unor standarde superioare de protecție și a unei coordonări sporite. Acest lucru va facilita relațiile comerciale și economice și, mai ales, va garanta protejarea consumatorilor europeni împotriva substanțelor toxice din mediul înconjurător și din produsele pe care le utilizează. Discuțiile constructive vor asigura menținerea relației speciale dintre UE și SUA.

Joanna Senyszyn (S&D), *în scris*. – (PL) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, este un lucru bun faptul că rezoluția privind pregătirea reuniunii Consiliului Economic Transatlantic și a summitului UE/SUA (din 2 și 3 noiembrie 2009) solicită, la pagina 17, ca Statele Unite să trateze cetățenii Uniunii Europene în mod egal și să includă toate statele membre UE în programul de anulare a vizelor.

A sosit momentul ca solicitările Parlamentului, eforturile Comisiei și străduințele statelor membre discriminate din punctul de vedere al vizelor să dea roade. Altfel, ar trebui luate măsuri radicale și să se introducă vize pentru cetățenii americani. A sosit, într-un final, momentul ca acest privilegiu unilateral de care se bucurau Statele Unite să ia sfârșit. Parlamentul European nu trebuie să tolereze discriminarea americană a cetățenilor europeni pe motive de naționalitate. Poziția Parlamentului în această privință este foarte semnificativă, pentru că nu toate guvernele statelor membre înțeleg necesitatea aplicării principiului de reciprocitate a vizelor. Unul dintre acestea este guvernul Republicii Polonia. Poziția cetățenilor este complet diferită. Peste 61 % dintre polonezi se declară în favoarea introducerii vizelor pentru cetățenii Statelor Unite. Într-un sondaj pe Internet, numărul respondenților care s-au declarat în favoarea unei astfel de măsuri a fost de 96 %.

Am încredere că viitorul summit UE/SUA va reprezenta un moment de răscruce, cel puțin în ceea ce privește politica vizelor și că în noul an, în 2010, toți cetățenii statelor membre UE vor putea călători normal. Cu alte cuvinte, sper că se vor bucura de aceeași libertate ca și toți cetățenii americani, ce pot călători în orice țară membră UE.

10. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Consiliului)

Președinta. – Urmează timpul alocat întrebărilor (B7-0212/2009).

Următoarele întrebări sunt adresate Consiliului.

Întrebarea nr. 1 adresată de **Bernd Posselt** (H-0303/09)

Subiect: Drepturile omului în Cuba

Care este opinia Consiliului cu privire la situația actuală a drepturilor omului în Cuba, în special în ceea ce privește deținuții politici, și deține Consiliul informații referitoare la condițiile de detenție a doctorului cubanez Dr. Darsi Ferrer și a lui Alfredo Dominquez, închis împreună cu acesta, care sunt deținuți în mod evident în condiții extrem de neomenești?

Cecilia Malmström, *președintă în exercițiu a Consiliului*. – Desigur, sunt gata să trec de la SUA la Cuba și la dl Posselt într-o problemă foarte serioasă, așa că vă mulțumesc pentru întrebare, dle Posselt.

Consiliul este foarte preocupat în legătură cu situația drepturilor omului din Cuba și, în special, în ceea ce privește lipsa progresului în situația drepturilor civile și politice. Poporul cubanez nu are libertate de exprimare și de asociere. Nu există presă liberă. Accesul la informații, inclusiv la Internet, rămâne limitat. Restricțiile privind libertatea de circulație a cetățenilor, înspre și dinspre Cuba, nu s-au modificat. În prezent, în Cuba există 208 prizonieri politici. Această cifră a scăzut de la 2034, în 2007, dar majoritatea eliberărilor s-au datorat executării pedepsei. Misiunile statelor membre în Havana monitorizează îndeaproape lista prizonierilor politici și există un grup de lucru special dedicat drepturilor omului, în cadrul căruia se discută cazurile importante.

Conform apărătorilor drepturilor omului și mărturiilor prizonierilor politici și ale familiilor lor, condițiile din închisoare sunt cu mult sub standardele minime ale Națiunilor Unite privind tratamentul aplicat prizonierilor. După cum declară familiile prizonierilor, unii dintre aceștia au o stare de sănătate foarte precară și nu au acces la îngrijire medicală adecvată. S-au raportat cazuri de tratamente crude și degradante, inclusiv bătăi aplicate prizonierilor, refuzarea asistenței medicale corespunzătoare și presiune psihologică. Cu toate acestea, paznicii închisorilor sau poliștii nu au fost urmăriți pentru abuz în serviciu.

Guvernul cubanez neagă existența prizonierilor politici și, în mod regretabil, respinge în continuare organizațiile independente pentru apărarea drepturilor omului care observă situația drepturilor omului la nivel internațional. Poziția Consiliului față de Cuba a fost stabilită în poziția comună din 1996, care a fost evaluată anual de Consiliu. În octombrie 2008, UE și Cuba au fost de acord cu reluarea unui dialog politic cuprinzător. Acest dialog, în conformitate cu politicile UE, nu include doar autoritățile cubaneze, ci și societatea civilă și opoziția democratică. În evaluarea anuală a poziției comune, din 2009, Consiliul acordă o mare atenție principiilor democrației, drepturilor omului și libertăților fundamentale.

În concluziile din luna iunie a acestui an, am arătat că aceste aspecte vor rămâne una dintre principalele priorități ale UE în ceea ce privește relația cu Cuba. Consiliul a solicitat guvernului cubanez să elibereze necondiționat toți prizonierii politici, inclusiv pe cei reținuți în 2003 și ne-am exprimat preocuparea pentru acești prizonieri și starea lor de sănătate.

Totodată, Consiliul a solicitat guvernului cubanez să faciliteze accesul imediat al organizațiilor umanitare internaționale la închisorile cubaneze. De la inițierea dialogului politic cu Cuba, de anul trecut, UE a ridicat problema prizonierilor politici la fiecare întâlnire. După cum se menționează în ultimele concluzii ale Consiliului, drepturile omului trebuie întotdeauna abordate în cadrul acestor vizite la nivel înalt și, când este cazul, aceste vizite vor cuprinde și întâlniri cu opoziția democratică pașnică.

Consiliul a decis să desfășoare dialogul cu Cuba pentru că acesta oferă o șansă de a discuta chestiuni de interes reciproc, inclusiv situația drepturilor omului, însă situația din Cuba ne preocupă în continuare și vom urmări cazurile individuale, în special în ceea ce privește prizonierii cu probleme serioase de sănătate.

În legătură cu situația unuia dintre prizonierii menționați de onoratul membru, Uniunea Europeană a desfășurat o manifestare de solidaritate inițiată de Președinția suedeză în Havana, în luna august. Manifestarea a avut ca scop exprimarea preocupării Uniunii Europene în legătură cu nerespectarea legislației naționale de procedură penală de către autoritățile cubaneze, față de familia doctorului Darsi Ferrer, care a fost arestat. Totodată, cazul unui alt prizonier, dl Alfredo Domínguez, este urmărit de Președinție și adus în discuție în cadrul dialogurilor cu Cuba și ne aflăm în legătură cu familia sa.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dnă președintă, doresc să-i mulțumesc dnei Malmström pentru răspunsul său excelent și detaliat.

Dl Brechtmann de la Comisia Internațională pentru Drepturile Omului mi-a oferit informații cuprinzătoare în legătură cu condițiile din închisori. Doresc să întreb dacă Consiliul poate încerca să investigheze condițiile

în care sunt ținuți prizonierii și cum evaluează evenimentele din Cuba, în ceea ce privește relațiile cu Uniunea Europeană?

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – Nu avem acces la aceste informații în mod formal, însă, prin intermediul organizațiilor internaționale, al ONG-urilor, al persoanelor de contact, al partidelor politice și așa mai departe, obținem informații destul de fragmentate în legătură cu situația prizonierilor politici. Știm că în unele cazuri starea lor de sănătate este foarte gravă. Încercăm să menținem legătura cu familiile lor și cu ONG-urile, pentru a facilita situația, însă, desigur, una dintre probleme este faptul că avem puține informații concrete și confirmate.

O altă problemă este faptul că foarte mulți dintre acești prizonieri sunt reținuți fără respectarea procedurilor și fără a fi acuzați de nimic. Acest lucru contravine legislației cubaneze. Au dreptul să știe de ce au fost închiși și de ce sunt acuzați. Acesta este un drept de bază al omului în toate societățile, însă, după cum știm, nu există în Cuba.

Dialogul cubanez întâmpină, desigur, multe dificultăți, însă credem că, deocamdată, este important să existe acest dialog, în conformitate cu decizia noastră, pentru că ne dă șansa să menținem legătura cu autoritățile, să fim stricți și fermi în criticile pe care le exprimăm, dar și să comunicăm cu societatea civilă și cu disidenții pașnici. Încercăm să facem acest lucru și, deocamdată, credem că această abordare va funcționa. Nu prevăd modificări drastice în viitorul apropiat din acest punct de vedere.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dnă președintă, dnă ministru, întrucât consider că, în domeniul drepturilor omului, acestea fiind chestiunile aduse în discuție de dl Posselt prin întrebarea sa, putem coopera mai bine cu statele cu care întreținem relații politice și diplomatice, dar și tranzacții financiare, este surprinzător faptul că Uniunea Europeană și statele sale membre mențin o poziție pasiv-negativă în legătură cu solicitarea logică și permanentă a Republicii Cuba de a i se ridica embargoul instituit de Statele Unite.

Prin urmare, întrebarea mea este cum vede Președinția această problemă și cum credeți că trebuie abordată problema de către statele membre, având în vedere că, după cum știm cu toții, Cuba a înaintat o moțiune Adunării Generale a ONU, la 28 octombrie, pentru ridicarea embargoului american?

Krisztina Morvai (NI). – Sunt un disident pacifist care provine dintr-un stat membru al Uniunii Europene, Ungaria. Doresc să vă cer un sfat. Ce trebuie făcut pentru ca Ungaria să beneficieze de același interes asupra situației drepturilor omului pe care îl manifestați în legătură cu situația drepturilor omului din Cuba?

Din toamna anului 2006, în Ungaria s-au înregistrat numeroase acțiuni brutale din partea poliției împotriva demonstranților pacifiști, iar mulți deținuți politici au fost torturați în închisoare.

Doresc să cer politicianilor cubanezi să negocieze în numele nostru în baza tuturor...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Președinta. – Îmi pare rău, însă timpul afectat dvs. este de 30 de secunde, iar întrebarea se referă la situația drepturilor omului în Cuba.

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – Uniunea Europeană s-a declarat, în mai multe rânduri, împotriva embargoului american și am spus că, din punctul nostru de vedere, acesta nu reprezintă o soluție pentru problema Cubei.

Uniunea Europeană a spus, de asemenea, că dorește să coopereze mai îndeaproape cu Cuba, inclusiv în sfera comercială, în funcție de progresele înregistrate în privința situației drepturilor omului.

Pentru moment, însă, având în vedere lipsa progresului în ceea ce privește drepturile omului și respectul pentru democrație, precum și numărul de deținuți politici, nu putem avansa în acest sens. Autoritățile cubaneze trebuie să arate dacă vor sau nu ca această relație cu noi să evolueze. Din păcate, nu s-au înregistrat prea multe progrese până acum.

Președinta. – Îi rog pe deputați să respecte regulile referitoare la timpul acordat întrebărilor, conform cărora se poate adresa o întrebare suplimentară de 30 de secunde, păstrând subiectul întrebării în cauză.

Întrebarea nr. 2 adresată de **Marian Harkin** (H-0305/09)

Subiect: Abuzul asupra bătrânilor

Întrucât se estimează deja că peste 10 % dintre persoanele în vârstă sunt supuse unei forme sau alteia de abuz, fizic, psihologic, financiar sau psihic, fie că se află la domiciliu sau în instituții de îngrijire, iar acest procent va crește ca urmare a îmbătrânirii populației. Ce măsuri va lua președinția suedeză în vederea realizării angajamentului de a îmbunătăți cooperarea și acțiunile la nivel european cu scopul de a spori calitatea serviciilor de îngrijire pentru persoanele în vârstă și de a preveni abuzul asupra acestora?

Cecilia Malmström, *președintă în exercițiu a Consiliului*. – (SV) Dna Harkin aduce în discuție o problemă deosebit de relevantă în perioada actuală, când populația noastră se află în proces de îmbătrânire. Măsurile în acest domeniu sunt în principal de competență națională, iar Comisia nu poate face altceva decât să susțină și să completeze activitatea statelor membre.

Cu toate acestea, Președinția suedeză dorește să acorde atenție acestei probleme și vom face tot posibilul pentru a spori calitatea îngrijirii acordate persoanelor în vârstă și pentru a combate problemele referitoare la abuzul asupra acestor persoane. În acest sens, doresc să vă reamintesc o conferință care a avut loc la Stockholm acum o lună în legătură cu îmbătrânirea sănătoasă și demnă. Conferința a reunit 160 de persoane din 27 de țări. Gradul de participare a fost foarte ridicat. Comisia s-a aflat acolo, la fel ca și statele membre, reprezentanți ai ministerelor sănătății și afacerilor sociale și multe organizații voluntare.

Obiectivul a fost chiar evidențierea problemelor aduse în discuție de onoratul membru: cum putem rezolva necesitatea unei cooperări sporite între sectorul sanitar și cel de îngrijire, pentru a răspunde necesităților cetățenilor în vârstă? Președinția intenționează ca Consiliul să adopte concluziile în această privință la 30 noiembrie, în cadrul Consiliului pentru ocuparea forței de muncă, politică socială, sănătate și protecția consumatorilor. În proiectul de concluzii căutăm o cooperare mai profundă și mai apropiată în domeniul îmbătrânirii sănătoase și demne, inclusiv prin schimbul de informații între statele membre. Totodată, Comisia trebuie să elaboreze un plan de acțiune pentru demnitatea, sănătatea și calitatea vieții persoanelor vârstnice.

De asemenea, doresc să subliniez faptul că Consiliul a adoptat în luna iunie a acestui an concluziile intitulate „Egalitatea de șanse între femei și bărbați: îmbătrânirea activă și demnă” tocmai pentru a facilita furnizarea unor servicii de îngrijire de calitate în legătură cu asistența la domiciliu pentru persoanele în vârstă, luând în calcul necesitățile specifice ale bărbaților și femeilor în vârstă.

În ceea ce privește problema abuzului persoanelor în vârstă, Directiva Consiliului 2000/78/CE interzice deja discriminarea la locul de muncă pe motive de vârstă. Comisia a propus ca protecția asigurată de această directivă să fie extinsă la mai multe domenii de acest tip, precum securitatea socială, asistența medicală, beneficiile sociale, educația, accesul la bunuri și servicii, locuințe și așa mai departe.

Această propunere conține multe elemente relevante pentru abuzul asupra persoanelor în vârstă. Se referă la îngrijirea la domiciliu, îngrijirea instituționalizată și serviciile de asistență medicală. Interzice hărțuirea, care este o formă de discriminare, definită drept un comportament nedorit cu efectul de „încălcarea demnității unei persoane și crearea a unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensiv”.

Această propunere este dezbătută în prezent în Consiliu, iar Parlamentul European a emis deja un aviz. Aprobarea propunerii necesită unanimitate în cadrul Consiliului. Desigur, nu putem prevedea care va fi rezultatul dezbaterii în Consiliu, însă, cu toate acestea, doresc să spun că facem tot posibilul pentru a introduce o legislație care să contribuie la eliminarea tuturor formelor de abuz și tratament incorect aplicat persoanelor în vârstă, situație complet conformă cu avizul emis de Parlamentul European.

Desigur, considerăm că nimeni nu trebuie supus hărțuirii sau abuzului, cu atât mai puțin persoanele în vârstă, care trebuie îngrijite cu mare atenție.

Marian Harkin (ALDE). – Dnă președintă în exercițiu Malmström, vă mulțumesc pentru răspuns. Conform comunicării Comisiei din 2008, trebuie stabilite condițiile corespunzătoare în ceea ce privește resursele, pregătirea și susținerea îngrijitorilor. Sunt perfect de acord cu această situație și înțeleg că aceasta este o competență națională.

Există, însă, câteva domenii în care UE poate ajuta. Unul dintre ele se referă la dimensiunea transfrontalieră. Doresc să știu ce credeți despre înființarea unei structuri formale pentru schimbul de informații în ceea ce privește personalul medico-sanitar, în acest caz, îngrijitorii care trec granițele.

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – Îi mulțumesc dnei deputat pentru propunerea prezentată. Este prima dată când aud acest lucru. Inițiativa pare bună, însă trebuie să o prezint ministerelor implicate și va trebui supusă discuțiilor. Poate vom reveni mai târziu la această chestiune.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Populația Uniunii Europene îmbătrânește. Persoanele vârstnice au nevoie de condiții speciale, atât în domeniul serviciilor medicale, cât și în ceea ce privește amenajarea corespunzătoare a clădirilor și a transportului public. Suedia are o lungă tradiție în domeniul politicii sociale. Care sunt propunerile pe care le discutați cu alte state membre pentru ca în toată Uniunea Europeană să fie îmbunătățite condițiile de viață ale persoanelor în vârstă?

Seán Kelly (PPE). – Dnă președintă în exercițiu, dna Harkin a adresat o întrebare foarte importantă și ați răspuns foarte bine, însă, extinzând sfera de cuprindere, îmbătrânirea se consideră în prezent ca începând de la vârsta de 65 de ani. Credeți că s-ar putea recomanda, la nivelul Uniunii, creșterea sau flexibilizarea vârstei de pensionare și introducerea unei pensionări treptate în locul pensionării permanente la care sunt supuși în prezent majoritatea angajaților? Acest lucru ar contribui foarte mult la îmbunătățirea calității vieții și la asigurarea respectului pentru cei în vârstă.

Președinta. – Din punctul meu de vedere, intervenția dvs. depășește puțin sfera întrebării, dar dna ministru va decide dacă va răspunde sau nu.

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – Răspunsul la prima întrebare a onoratului membru este „da”, mai ales pentru că trebuie discutate aceste subiecte.

Troica, reprezentată de Președințiile franceză, cehă și suedeză, a fost de acord cu accentuarea dialogului privind sănătatea și persoanele în vârstă. De exemplu, a avut loc o conferință privind boala Alzheimer, dar și conferința de care v-am vorbit mai devreme, de acum o lună, referitoare la tratamentul demn al persoanelor în vârstă. A existat, deci, o șansă de a discuta acest subiect, iar concluziile vor fi discutate în cadrul EPSCO la finalul lunii noiembrie, când vom analiza, desigur, și raportul Parlamentului European.

În ceea ce privește vârsta de pensionare, acesta este un subiect pe care îl decide fiecare stat, însă, în cadrul discuțiilor purtate privind strategia de la Lisabona – nu tratatul de această dată –, modalitățile de accentuare a creșterii, dezvoltării, creării de locuri de muncă și provocarea demografică cu care ne confruntăm, acesta este, desigur, un subiect ce merită luat în considerare, respectiv utilizarea competențelor și experienței persoanelor în vârstă și păstrarea lor în sfera muncii. Consiliul nu trebuie să decidă la ce vârstă să se întâmple acest lucru, însă trebuie să încurajeze toate statele membre să-și folosească pe deplin forța de muncă.

Președinta. – Întrebarea nr. 3 adresată de **Olle Schmidt (H-0310/09)**

Subiect: Jurnalistul suedez Dawit Isaak aflat în închisoare în Eritreea

Conform unor informații din mass-media suedeză, cetățeanul suedez Dawit Isaak, aflat în detenție din 2001, a fost mutat într-o nouă închisoare din Eritreea. Din această închisoare se pare că nu scapă nimeni în viață. Dawit Isaak se află de 8 ani închis în condiții îngrozitoare de un regim abominabil fără a ști de ce a fost închis în mod brutal, izolat de familie, prieteni și munca sa. Până în prezent, toate încercările de a-l elibera pe Dawit Isaak au eșuat. UE ar trebui să depună mai multe eforturi. Isaak este și cetățean UE. Dacă nu se întreprinde nimic, Isaak riscă să moară, fără ca Suedia sau UE să fi reușit nici măcar să-l determine pe președintele Eritreei să discute serios cazul Issak.

Ce intenționează președinția suedeză să facă pentru a aduce în atenție cazul Dawit Isaak la cel mai înalt nivel al UE?

Este oare rezonabil ca Eritreea să primească ajutor de la UE, în condițiile în care țara încalcă atât de flagrant drepturile fundamentale ale omului?

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) În urmă cu opt ani, jurnalistul suedezo-eritreean Dawit Isaak a fost prins și arestat în Eritreea. În prezent este închis fără proces și fără acuzații. Nici familia sa, nici autoritățile suedeze sau organizațiile internaționale de apărare a drepturilor omului nu au voie să-l viziteze.

Din păcate, nu există semne că situația drepturilor omului din Eritreea s-ar fi îmbunătățit în ultimii ani. Guvernul eritreean este singurul responsabil de această situație. Eritreea își încalcă permanent obligațiile în privința drepturilor omului, conform legislației naționale și internaționale, iar această situație este îngrijorătoare pentru Uniune.

Ne preocupă în principal problema prizonierilor politici și lipsa libertății de exprimare. UE a solicitat de câteva ori eliberarea necondiționată a tuturor prizonierilor politici din Eritreea, inclusiv, desigur, a lui Dawit Isaak. La 18 septembrie 2009, Președinția, în numele Uniunii Europene, a emis o declarație foarte clară în care am solicitat din nou eliberarea necondiționată a tuturor prizonierilor politici și am menționat că acțiunile Eritreei încalcă în mod grav obligațiile prevăzute în Convenția internațională a ONU privind drepturile civile și politice, pe care Eritreea a ratificat-o.

Din păcate, cazul lui Dawit Isaak nu a fost rezolvat și continuă să fie o primă prioritate pentru UE, pentru Președinția suedeză și pentru guvernul suedez. Nu ne vom opri până nu vom reuși eliberarea lui, din rațiuni umanitare, și până când acesta nu va reveni lângă familie. Vă pot asigura că voi prezenta la Asmara cazul său și situația colegilor săi prizonieri, la cel mai înalt nivel.

Drepturile omului reprezintă un element cheie în cadrul relațiilor dintre UE și Eritreea. Suntem pregătiți să ajutăm guvernul eritreean să îmbunătățească situația drepturilor omului. În ceea ce privește ajutorul, acesta este guvernat de și depinde de prevederile Acordului de la Cotonou. Acest acord reglementează drepturile omului și dialogul politic care are ca scop exercitarea de presiuni, pentru a aduce modificări. Este un proces permanent, care evoluează disperant de încet, însă sperăm că acesta poate fi un mecanism pe care îl vom putea folosi pentru a evolua.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Nu trebuie să vă dau alte detalii cu privire la cazul teribil al lui Dawit Isaak. Știu, de asemenea, că dna Malmström este extrem de devotată acestei probleme.

După câte știu, Dawit Isaak este singurul cetățean al UE închis pentru că și-a exercitat dreptul la libera exprimare. Nu ar trebui, deci, ca UE să emită o declarație comună specială referitoare la Dawit Isaak? Nu ar trebui analizată în Consiliu problema unei declarații speciale? Poate că dna Malmström sau altcineva ar trebui să meargă în Eritreea și să încerce să se întâlnească cu Dawit Isaak și cu președintele Isaias Afewerki. Sper că acest lucru se va întâmpla, deoarece cred că este complet nerezonabil ca un cetățean al UE să rămână închis, fără proces, an după an, aparent grav bolnav și supus pericolului de a muri în închisoare.

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dle Schmidt, doresc să vă spun că vă împărtășesc îngrijorarea și frustrarea provocate de această situație, care continuă de ani buni de zile, și de faptul că nu se poate ajunge la autoritățile eritreene. Sunt sigură că și dl Schmidt, și ceilalți membri au văzut rapoartele din Eritreea și au ascultat interviurile acordate de președintele acestui stat. Nu este o persoană cu care se poate discuta, iar abuzurile în Eritreea sunt foarte răspândite.

Conlucrăm cu toate canalele pe care le cunoaștem, însă nu avem acces în închisoare. Nu l-am putut vizita și nu știm cum se simte. Desigur, nu excludem posibilitatea de a merge acolo dacă vom considera că acest lucru poate ameliora situația, însă, deocamdată, nu există șanse să obținem vreo promisiune că-l vom putea vizita, că vom putea discuta despre el sau că-i vom putea întâlni familia, care se află acolo, în Eritreea. Situația este foarte frustrantă. Declarația noastră a fost una foarte clară. După cum a spus și dl Schmidt, Dawit Isaak este, din câte știu, singurul prizonier politic cetățean al UE care este închis în prezent și lucrăm în mai multe direcții pentru a presa autoritățile din Eritreea și a le face să înțeleagă că Dawit Isaak și colegii săi prizonieri trebuie eliberați, în conformitate cu convențiile pe care această țară le-a ratificat, însă este foarte dificilă purtarea oricărui fel de dialog cu acest stat.

Președinta. – Nu există întrebări suplimentare, așa că vom trece la următoarea întrebare.

Întrebarea nr. 4 adresată de **Anna Hedh** (H-0312/09)

Subiect: Strategia UE privind alcoolul

În curând se vor face 3 ani de când s-a elaborat strategia UE privind alcoolul. Această strategie trebuia evaluată în vara anului 2009. Din păcate, se pare că această evaluare a fost amânată. În cazul Suediei, politica privind alcoolul a constituit dintotdeauna o chestiune importantă și prioritară în cooperarea cu UE. În lumina celor prezentate, adresez următoarea întrebare:

Vă întreprinde președinția suedeză ceva pentru a se efectua o evaluare cât mai curând și, dacă răspunsul este pozitiv, când?

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Vă mulțumesc, dnă Hedh. Doresc să încep prin a-i reaminti dnei Hedh că Președinția suedeză a acordat o prioritate ridicată alcoolului și sănătății, acesta fiind un aspect important în punerea în aplicare a strategiei UE de susținere a statelor membre în reducerea prejudiciilor provocate de alcool.

În acest context, am desfășurat deja trei evenimente de importanță majoră. Primul a fost reprezentat de reuniunea informală a miniștrilor sănătății din luna iulie, de la Jönköping, unde s-a discutat despre vânzarea și comercializarea băuturilor alcoolice și despre modul în care acestea influențează consumul de alcool în cazul tinerilor. Cel de-al doilea eveniment a fost o Conferință a experților privind alcoolul și sănătatea, desfășurată la Stockholm, între 21-22 septembrie, al cărei scop a fost susținerea unei strategii durabile, cuprinzătoare și pe termen lung la nivelul UE, în ceea ce privește alcoolul. Au participat peste 450 de persoane care provin, în principiu, din toate statele membre UE, iar participanții au susținut cu tărie prioritățile suedeze în domeniul alcoolului și sănătății.

Cel de-al treilea eveniment a fost întâlnirea globală a experților privind alcoolul, sănătatea și dezvoltarea socială, din 23 septembrie. Acest eveniment a fost organizat de Președinția suedeză în cooperare cu Agenția suedeză pentru cooperare în dezvoltarea internațională și Ministerul sănătății și serviciilor medicale din Norvegia și a fost sponsorizat de Organizația Mondială a Sănătății. Obiectivul a fost acela de a contribui la o strategie globală pentru reuniunea Adunării Mondiale a Sănătății care va avea loc anul viitor în luna mai. La această întâlnire, s-au prezentat noi constatări privind legătura dintre utilizarea nocivă a alcoolului, dezvoltarea socială și răspândirea bolilor infecțioase precum HIV/SIDA și tuberculoza, o legătură importantă, care merită remarcată.

Astfel, în ceea ce privește întrebarea „Președinția suedeză va încerca să asigure evaluarea fără întârzieri a strategiei?” răspunsul este da; adoptarea unei strategii la nivelul UE în 2006 a reprezentat un pas important. Prin adoptarea sa, Comisia a recunoscut alcoolul drept unul dintre principalii factori determinanți ai sănătății în cadrul UE și, de asemenea, și faptul că UE este responsabilă pentru gestionarea consumului riscant și nociv de alcool. Această prevedere a fost susținută de toți miniștrii sănătății ai statelor membre din UE în cadrul concluziilor la care s-a ajuns în noiembrie 2006.

Începând cu 1 ianuarie 2007, Comisia a urmărit tendințele în ceea ce privește consumul de alcool și daunele provocate de acesta, precum și modificările politicii comunitare. Chiar dacă s-au înregistrat progrese în multe domenii, am avut prea puțin timp la dispoziție pentru a evalua întreaga amploare a impactului asupra sănătății, exercitat de politica privind alcoolul și de obiceiurile de consum. Primul raport din partea Comisiei, prezentat la conferința experților de acum câteva săptămâni, a fost un raport de situație referitor la strategia UE în materie de alcool. Este un raport interimar care precedă raportul final care va fi prezentat în 2012.

Desigur, Președinția va analiza acest raport de situație și rezultatele obținute în urma Conferinței experților privind alcoolul și sănătatea. Vom monitoriza progresul. Totodată, am finanțat o serie de studii, pentru a ne asigura că problema alcoolului va ocupa în continuare o poziție prioritară pe agenda UE. Unul dintre studiile pe care le finanțăm va examina efectul comercializării alcoolului asupra tinerilor, un altul va analiza impactul alcoolului asupra persoanelor în vârstă din 10 state membre UE, iar un altul va investiga efectul comerțului transfrontalier asupra politicii naționale privind alcoolul.

În proiectul nostru de concluzii privind alcoolul și sănătatea, care se discută în prezent în cadrul grupului de lucru al Consiliului, propunem să i se solicite Comisiei începerea unei analize a priorităților pentru următoarea fază a lucrărilor privind alcoolul și sănătatea, pentru a sublinia faptul că trebuie să ne gândim la perioada de după 2012, când evaluarea și actuala strategie privind alcoolul se vor fi încheiat. Pe baza acestei dezbateri, Președinția dorește să adopte concluziile Consiliului de susținere a unei strategii privind alcoolul, din decembrie 2009.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Dnă Malmström, știu că Președinția a desfășurat mai multe conferințe constructive și că a alocat mult timp acestei probleme.

Întrebarea mea se referă mai ales la strategia privind alcoolul, fiindcă am adresat aceeași întrebare și mai înainte, acum aproximativ șase luni. La momentul respectiv, mi s-a spus că strategia privind alcoolul va fi evaluată până în vară. Din acest motiv am ridicat această întrebare, pentru că subiectul nu a apărut pe ordinea de zi.

S-au întâmplat multe de când Președinția suedeză a propus o strategie privind alcoolul la nivelul UE, în 2001. Strategia privind alcoolul a fost adoptată în 2006 și s-au întâmplat multe de atunci. Spre exemplu, unele state membre au mărit restricțiile de vârstă, altele au mărit taxele pe alcool, iar altele au redus limita concentrației de alcool în sânge. Sunt foarte mulțumită de acest lucru. Mi-ar fi plăcut ca Președinția suedeză să meargă, poate, puțin mai departe, în ceea ce privește promovarea, însă, cu toate acestea, mă bucur că s-a desfășurat un studiu privind promovarea, alcoolul și persoanele tinere.

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Vă mulțumesc pentru sprijinul acordat în această problemă. Într-adevăr, am încercat să evidențiem această problemă, care este, desigur, cadrul în care UE își permite să lucreze: desfășurarea de conferințe, efectuarea de studii, stabilirea de calendare pentru a ne asigura că totul evoluează, precum și asigurarea implicării viitoarelor președinții. Mă bucur că am putut clarifica neînțelegerea. Intenția a fost să se efectueze un raport interimar, care, desigur, este la fel de important, pe care îl vom examina și îl analiza, însă se prevăzuse că evaluarea finală va sosi în 2012. Între timp, sunt foarte multe lucruri de făcut și pot confirma că multe state membre muncesc din greu, pentru că toate statele cunosc efectele consumului de alcool asupra sănătății.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Dnă ministru, numărul de accidente rutiere mortale scade la nivelul UE, însă obiectivele ambițioase nu vor fi atinse anul viitor. Principala cauză este alcoolul. În unele țări, rata sinuciderilor este deosebit de ridicată și, din nou, alcoolul este de vină pentru acest lucru.

Nu credeți că ar trebui să întărim măsurile deja stricte privind consumul de alcool, la nivelul UE, urmând exemplul Scandinaviei? Consumul trebuie restricționat mai ales pentru tineri. Suedia ar dori să inițieze această activitate?

Catherine Stihler (S&D). – Doresc să aduc în atenția dnei ministru faptul că în Scoția, circumscripția pe care o reprezintă, se desfășoară în prezent o dezbatere privind prețul minim al produselor alcoolice. Doresc să profit de această șansă pentru a o întreba pe dna ministru dacă în Consiliu se discută problema unui preț minim pentru produsele alcoolice. În Scoția are loc o dezbatere de mare amploare și mă întrebam care este perspectiva Consiliului și dacă se discută această problemă.

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – Una dintre cele cinci teme prioritare în cadrul strategiei comunitare privind alcoolul este chiar reducerea vătămarilor și a deceselor cauzate de accidentele rutiere provocate de consumul de alcool. După cum a spus și onoratul membru, aceasta este o problemă importantă, care provoacă suferințe enorme și antrenează costuri economice.

Comisia a recomandat adoptarea unei limite maxime reduse pentru șoferii fără experiență și cei profesioniști, iar statele care deja aplică limite nu trebuie să le micșoreze. Există o recomandare în acest sens și lucrăm cu statele membre.

Multe state au aplicat deja aceste recomandări și se desfășoară multe activități de conștientizare axate pe discutarea acestei probleme.

Nu știu dacă se poartă discuții în legătură cu prețurile. Probabil că da. Voi discuta cu colegul meu, ministrul sănătății, care este responsabilul, însă nu cred că se discută acest subiect.

În prezent se urmăresc multe alte probleme legate de alcool, însă probabil că, deocamdată, nu și aceasta, pentru că, desigur, nu este o competență a UE.

Președinta. – Întrebarea nr. 5 adresată de **Justas Vincas Paleckis** (H-0316/09)

Subiect: Chestiuni legate de mediu referitoare la gazoducte

În cadrul Uniunii Europene se acordă o atenție deosebită chestiunilor legate de mediu referitoare la noile gazoducte ale UE (Nabucco, gazoductul Nord Stream și gazoductul South Stream). Gazoductul Nord Stream, construit pe fundul Mării Baltice, este un proiect de excepție, prin amploarea sa și prin eventualele efecte pe care acesta le-ar putea avea asupra mediului în regiunea acestei mări..

Având în vedere că este vorba de gazoducte, ce pericole pentru natură și ce măsuri vizând combaterea acestora are în vedere președinția suedeză?

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Proiectul Nord Stream este un proiect unic pentru zona Mării Baltice, având în vedere dimensiunea și posibilele sale consecințe. Consiliul este conștient de temerile care există în legătură cu aspectele de mediu ale proiectului conductei de gaze Nord Stream și a reținut rezoluția Parlamentului European, adoptată în iulie anul trecut, privind impactul de mediu al conductei de gaze planificate în Marea Baltică, care face legătura între Rusia și Germania.

Toate statele membre UE și Comunitatea Europeană sunt părți ale Convenției Espoo a Națiunilor Unite din 1991. Această convenție se referă la evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier. Această Convenție conține o serie de obligații pentru părți, în scopul asigurării desfășurării unei evaluări a impactului asupra mediului, care să cuprindă consultarea cu alte părți afectate de un anumit proiect.

Impactul proiectului Nord Stream asupra mediului sensibil din zona Mării Baltice este deosebit de important și trebuie examinat cu atenție. Pot fi afectate ariile Natura 2000, precum și zonele în care există mine și în care s-a depozitat muniție chimică. Răspândirea sedimentelor poate afecta flora și fauna marină și poate avea impact asupra industriei pescuitului. Faptul că această conductă de gaze se află aproape de rute navale importante poate reprezenta un risc pentru mediu și pentru siguranță.

Toate statele din jurul Mării Baltice colaborează de peste trei ani în cadrul Convenției de la Espoo, pentru a stabili care este legătura dintre aceste obligații și felul în care trebuie executat acest proiect.

Cu toate acestea, Consiliul dorește să sublinieze faptul că proiectul Nord Stream este o inițiativă privată. Prin urmare, părțile responsabile pentru acest proiect sunt cele care trebuie să furnizeze informații care să demonstreze că proiectul respectă legislația în materie, sub supravegherea statelor membre afectate.

Astfel, Consiliul nu poate face comentarii asupra proiectului Nord Stream în niciun mod care ar putea fi interpretat drept imixtiune în procesele judiciare naționale.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Dnă ministru, vă mulțumesc pentru răspunsul foarte cuprinzător. Evident, această problemă privește în mare măsură Suedia, cu atât mai mult cu cât Suedia este o țară baltică. Doresc să subliniez un singur lucru, și anume că niciodată nu putem acorda prea multă atenție acestor aspecte. Aș dori să spuneți că acest lucru este valabil și acum și că, pe parcursul Președinției sale, Suedia va urmări continuu acest aspect și va lua măsurile necesare.

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Onorați membri, vă pot garanta că Suedia face acest lucru. Suntem foarte vigilenți în ceea ce privește mediul sensibil din Marea Baltică, care este, desigur, periclitat de orice tip de proiect care va fi desfășurat și, prin urmare, am impus cerințe de mediu foarte stringente în legătură cu acest proiect, iar acesta este în prezent examinat și analizat de mai multe autorități în domeniu. Nu teritoriul suedez este afectat de acest proiect, ci zona economică a Suediei, motiv pentru care am subliniat că la baza pozițiilor pe care le vom adopta stau convențiile internaționale, precum Convenția de la Espoo. Nu trebuie să emitem judecăți politice sau economice. Statul suedez poate urmări aceste aspecte și, într-adevăr, facem acest lucru.

Președinta. – Întrebarea nr. 6 adresată de **Silvia-Adriana Țicău** (H-0318/09)

Subiect: Eliminarea barierelor din calea liberei circulații a forței de muncă între statele membre

Președinția suedeză a Consiliului recunoaște că, în contextul actualei crize economice, cel mai important lucru este ca statele membre să fie capabile să răspundă împreună provocărilor, să găsească soluții pentru ieșirea din criza economică și financiară și, mai ales, să reducă șomajul și efectele sociale negative ale acestuia. Barierele existente în calea liberei circulații a lucrătorilor din statele membre care au aderat la Uniune după 1 mai 2004 reprezintă limitări ale drepturilor cetățenilor acestor țări și pot conduce la muncă ilegală și la dumping social. Ridicarea acestor bariere îi protejează în egală măsură atât pe lucrătorii migranți, cât și pe lucrătorii autohtoni. Având în vedere angajamentul Președinției suedeze pentru o politică activă pe piața europeană a muncii și pentru a asigura o mai bună adaptare și mobilitate, aș dori să întreb Consiliul care sunt măsurile concrete pe care le are în vedere pentru eliminarea rapidă a barierelor existente în calea liberei circulații a lucrătorilor ce provin din statele membre care au aderat la UE după 1 mai 2004.

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Consiliul dorește să sublinieze faptul că libera circulație a persoanelor este unul din drepturile fundamentale garantate prin legislația comunitară și cuprinde dreptul cetățenilor UE de a locui și a lucra într-un alt stat membru.

În cadrul reuniunii sale din 9 martie 2009, Consiliul a adresat o invitație statelor membre care încă mai aplicau normele tranzitorii ce restricționau libera circulație. La acel moment, pe baza informațiilor disponibile, Consiliul a spus că aceste state membre trebuie să reconsidere continuarea aplicării acestor restricții. Totodată, statelor membre li s-a cerut să ridice restricțiile în cea de-a treia fază, dacă nu se puteau identifica perturbări majore sau pericol de perturbări majore pentru piața muncii din statele membre în cauză.

De asemenea, Consiliul le-a explicat statelor membre că trebuie acordată prioritate cetățenilor din statele membre UE în fața forței de muncă provenite din afara Uniunii și că protecția cetățenilor din noile state membre, care erau deja rezidenți ai unui stat membru și angajați în acesta, va continua pe parcursul perioadelor de tranziție. S-au luat în considerare și drepturile membrilor familiilor acestora, în conformitate cu practica obținută de pe urma aderărilor precedente.

Consiliul a subliniat elementele puternice de diferențiere și flexibilitate în normele privind libera circulație a lucrătorilor. Statele membre au declarat că vor depune eforturi pentru a asigura accesul pe piața muncii pentru cetățenii din noile state membre, în conformitate cu legislația națională, în vederea accelerării alinierii legislației lor la legislația comunitară.

În noiembrie 2008, Comisia a prezentat un comunicat privind impactul liberei circulații a lucrătorilor în contextul extinderii UE. Comisia arată că lucrătorii din Bulgaria, România și statele din grupul UE-10 au contribuit la satisfacerea unei cereri superioare de forță de muncă în statele destinate și, astfel, au contribuit în mod semnificativ la o creștere economică durabilă. Dovezile disponibile sugerează că mobilitatea în interiorul Uniunii, după extindere, nu a condus la perturbări grave ale pieței muncii și nici nu este probabil să conducă la astfel de probleme.

Comisia notează, de asemenea, că volumul și direcția fluxurilor de mobilitate din interiorul UE sunt determinate de cererea și oferta de forță de muncă, nu de regulile ce restricționează accesul pe piața muncii. Comisia concluzionează că restricțiile aplicate de statele membre pot întârzia ajustările pieței muncii și chiar pot spori incidența forței de muncă nedeclarate.

Libera circulație a lucrătorilor este o prioritate importantă pentru Uniunea Europeană. Deplasarea lucrătorilor contribuie la crearea mai multor locuri de muncă, astfel încât economia poate fi ajustată chiar și în timpul unei crize economice. Totodată, deplasarea lucrătorilor contribuie la reducerea marginalizării sociale și a sărăciei.

În ceea ce privește perioada de tranziție pentru libera circulație la care se referă întrebarea onoratului membru, statele membre au dreptul de a-și păstra restricțiile până la finalul celei de-a treia faze a perioadei de tranziție. Cu toate acestea, Consiliul este de părere că criza economică cu care se confruntă în prezent Europa nu trebuie folosită drept pretext pentru a aplica în continuare normele tranzitorii. Chiar și în perioadele în care cererea de forță de muncă este redusă, angajatorii pot întâmpina dificultăți în a acoperi posturile vacante cu solicitanți din propria țară.

Consiliul revizuieste în mod periodic problema acordurilor tranzitorii. Cea mai recentă revizuire s-a desfășurat la reuniunea sa din iunie 2009, când Consiliul a recepționat informațiile Comisiei privind impactul liberei circulații în contextul extinderii UE. Comisia a informat Consiliul că trei state din grupul UE 15 înștiințaseră Comisia, înainte de 1 mai 2009, în legătură cu probleme grave ale pieței forței de muncă sau în legătură cu pericolul unor astfel de probleme. Germania și Austria au aplicat în continuare restricții privind accesul pe piața forței de muncă, menținând obligativitatea unui permis de muncă, în timp ce Regatul Unit aplică un sistem de înregistrare *ex post*, care le permite lucrătorilor să își înceapă activitatea, însă le cere să se înregistreze în termen de 30 de zile.

În informațiile furnizate Consiliului, Comisia a menționat, de asemenea, că va asigura respectarea prevederilor Tratatului de aderare și și-a rezervat dreptul de a solicita lămuriri din partea statelor membre care vor aplica în continuare astfel de restricții.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Aș dori să vă întreb dacă pe agenda președinției suedeze aveți în calendarul dumneavoastră o acțiune prin care să încercați să convingeți în continuare statele membre care mențin aceste bariere, în ceea ce privește libera circulație a forței de muncă, să le ridice. O a doua întrebare este dacă veți include o astfel de sugestie de ridicare a barierelor privind libera circulație a forței de muncă, în concluziile președinției suedeze.

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Doresc să-i mulțumesc onoratului membru. Membrii actualei Troici, Președințiile franceză, cehă și suedeză, au confirmat în concluziile lor că extinderea a adus mari avantaje UE, a condus la creștere economică și nu există elemente care să indice că s-au produs perturbări economice grave.

Am instituit mecanisme pentru revizuirea regulată a normelor tranzitorii, împreună cu Comisia. Desigur, între aceste revizuii le putem solicita statelor membre să ia măsurile necesare pentru eliminarea legislației discriminatorii și pentru a se asigura de utilizarea forței de muncă competente din întreaga Uniune, însă aspectele pur judiciare sunt abordate în colaborare cu Comisia. După cum am spus anterior, am desfășurat o astfel de revizuire la începutul acestui an.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dnă președintă, colega care a adresat această întrebare s-a axat, desigur, pe situația statelor membre în care unele părți ale populației emigrează și caută de muncă în altă parte. Pot înțelege acest lucru.

Cu toate acestea, în contrast, Austria, la fel ca Germania, este o țară cu imigrație masivă și ar putea obține o extindere a perioadei de tranziție până la deschiderea completă a pieței forței de muncă. Motivele sunt clare. Efectele negative ale deplasării și distribuției, provocate de diferențele majore de venituri, având în vedere, mai ales, problemele actuale de pe piața forței de muncă și imigrația în creștere ar fi putut conduce la supraîncărcarea pieței muncii și la tensiuni sociale pe care toată lumea dorește să le evite.

Așadar, întrebarea mea este: aceste probleme care afectează Austria și Germania vor fi recunoscute și vor fi stabilite soluții corespunzătoare pentru ele?

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Desigur, toate statele membre UE au fost afectate negativ de criza economică și de șomaj. Cifrele sunt oarecum diferite, însă toate țările au fost lovite grav. O țară are dreptul de a institui norme tranzitorii, ceea ce a făcut, de exemplu, Austria și există posibilitatea de a solicita extinderea acestor norme, conform unor proceduri speciale, dacă se oferă o justificare în fața Comisiei. Nu dețin suficiente informații în legătură cu situația din Austria. Nu știu dacă problemele sunt mai mari acolo decât în altă parte. După cum spuneam, toate statele membre se confruntă cu probleme grave în ceea ce privește piața forței de muncă.

În raportul său, Comisia menționează că nimic nu arată că libera circulație a condus la perturbări în vreun stat membru. În țara mea, Suedia, unde rata șomajului este de asemenea foarte ridicată, nu s-a observat nicio legătură între libera circulație și șomaj. Persoanele care au sosit din alt stat membru au fost binevenite și au fost absorbite pe piața forței de muncă.

Președinta. – Întrebarea nr. 7 adresată de **Nikolaos Chountis** (H-0319/09)

Subiect: Hărțuirea de către Turcia a mijloacelor de transport aerian ale serviciului de control al frontierelor externe ale Uniunii Europene (Frontex)

Începând cu luna mai a anului 2009, s-au înregistrat șase incidente având la origine acțiuni de hărțuire din partea avioanelor turcești sau prin intermediul comunicațiilor radio, îndreptate împotriva mijloacelor de transport aerian ale serviciului de control al frontierelor externe ale Uniunii Europene (Frontex). Ultimul incident a avut loc la 8 septembrie 2009, în timpul deplasării unui elicopter Frontex condus de doi piloți letoni între insula Kos și insula Samos. Când se afla deasupra insulei Pharmakonisi, elicopterul a fost contactat prin radio de radarul turc de la Datça, cerându-i-se să se îndepărteze de regiune și să prezinte un plan de zbor.

Este Consiliul la curent cu acest eveniment? Ce observații ar avea de făcut în legătură cu acesta? Ce măsuri își propune să adopte cu privire la Turcia?

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Da, Consiliul cunoaște incidentele la care se referă deputatul. Președinția dorește să spună că, în calitate de candidată la aderare, Turcia trebuie să împărtășească valorile și obiectivele Uniunii Europene conform tratatelor. Angajamentul clar de a întreține relații bune cu vecinii și de a găsi soluții pașnice pentru conflicte este o cerință crucială și importantă pentru aderarea la UE. Conform cadrului de negociere și concluziilor relevante ale Consiliului, UE a solicitat Turciei să evite orice tip de amenințări, surse de conflicte sau măsuri ce pot afecta bunele relații și posibilitatea de a soluționa litigiile pe cale pașnică.

Doresc să-l asigur pe onoratul membru că problema bunelor relații cu vecinii este adusă în discuție de UE în mod sistematic. Cel mai recent, acest lucru s-a întâmplat la reuniunea Consiliului de asociere din 19 mai și la întâlnirea dintre Troica UE și liderii politici ai Turciei, de la Stockholm, din luna iulie.

În ceea ce privește aeronavele operate de Frontex, doresc să menționez că Frontex coordonează mai multe operațiuni comune și proiecte pilot. Acestea contribuie semnificativ la protejarea granițelor externe maritime, terestre și aeriene ale Uniunii.

Una dintre operațiuni este Poseidon 2009, a cărei gazdă este Grecia. Scopul acesteia este prevenirea trecerii nepermise a graniței de către persoanele care vin din sau tranzitează Turcia și statele din nordul Africii, încercând să ajungă pe coasta elenă. Desigur, onoratul membru cunoaște această situație. Poseidon cuprinde și staționarea amenajărilor tehnice din spațiul aerian european de-a lungul granițelor insulelor grecești. Desigur, Turcia a fost informată în legătură cu această operațiune.

În ceea ce privește cooperarea operațională dintre Frontex și autoritățile competente din Turcia, în prezent se desfășoară negocieri în ceea ce privește metodele de lucru. Acest lucru este foarte bun. Un acord ar prevedea schimbul de informații și șansa autorităților din Turcia de a participa la operațiunile comune ale Frontex.

Aceste activități pot reprezenta o parte foarte importantă a lucrărilor direcționate către prevenirea imigrației ilegale și pot contribui la îmbunătățirea relațiilor cu vecinii.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dnă președintă, dnă ministru, doresc să-mi exprim din nou aprecierea pentru eforturile oneste de a răspunde întrebărilor noastre, însă îndrăznesc să spun că din declarația dvs. reiese că sunteți la curent cu acest incident. Cooperăm cu Turcia, dar nu mi-ați dat un răspuns clar, motiv pentru care doresc să mă lămuresc și să repet întrebarea: spațiul aerian turc a fost încălcat în timpul misiunii Frontex, așa cum susține acest stat?

Spun acest lucru pentru că, în baza acestei proceduri, investigăm dacă Turcia contestă drepturile de suveranitate ale Greciei. Totodată, doresc să vă reamintesc că, în timpul unei recente vizite în Grecia, directorul executiv adjunct al Frontex, dl Fernandez, a susținut că nu au avut loc astfel de încălcări și a menționat rapoartele piloților în acest sens. Revin la întrebarea mea: misiunea Frontex a comis sau nu încălcările invocate de Turcia și acțiuni întreprinse în legătură cu această problemă?

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Președinția suedeză poate determina cu greu dacă are loc sau nu o încălcare. Am fost informați în mai multe rânduri în legătură cu preocuparea resimțită de mulți colegi greci. Am discutat acest aspect și, totodată, am dorit să purtăm și am purtat discuții cu autoritățile din Turcia și cu omologii noștri turci și le-am solicitat să acționeze în direcția îmbunătățirii relațiilor cu vecinii. Pentru o președinție este foarte greu să stabilească dacă într-adevăr are loc o încălcare sau nu. Desigur, aceasta se bazează pe convențiile internaționale și este o problemă bilaterală între cele două state membre.

Președinta. – Dnă Morvai, ați indicat că doriți din nou cuvântul. Dacă aveți o întrebare suplimentară pe această problemă, aveți cuvântul pentru 30 de secunde.

Krisztina Morvai (NI). – Dnă președintă, probabil că-mi citiți gândurile, pentru că nu am indicat că doresc să iau cuvântul, ci voiam să-mi cer scuze pentru că am răpit 20 de secunde din această dezbatere democratică de mare amploare, extrem de antrenantă, pentru a vorbi despre o chestiune irelevantă precum brutalitatea poliției și prizonierii politici dintr-un stat membru. Îmi cer scuze.

Președinta. – Dacă aveți o întrebare, trebuie s-o adresați urmând procedura normală, în scris, iar apoi, dacă este cazul, vi se va răspunde. Mulți deputați doresc să li se răspundă la întrebări în această seară și, din respect pentru aceștia, dorim să desfășurăm acest proces în mod ordonat.

(Întrebarea nr. 8 nu a fost discutată pentru că persoana care a adresat-o era absentă)

Întrebarea nr. 9 adresată de **Mairead McGuinness (H-0325/09)**

Subiect: Revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1/2005

Poate Consiliul să prezinte succint opinia președinției în legătură cu revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1/2005 privind protecția animalelor în timpul transportului? Este președinția conștientă de toate aspectele legate de potențialul impact al revizuirii?

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Vă mulțumesc pentru întrebare. Consiliul împărtășește preocuparea deputatei în legătură cu bunăstarea animalelor. În septembrie, Președinția a răspuns la o întrebare similară a dnei Harkin și a menționat că unul dintre obiectivele Președinției suedeze este încurajarea unei dezbateri privind bunăstarea animalelor, aceasta fiind una dintre prioritățile noastre.

La reuniunea sa din 7 septembrie, Consiliul a fost înștiințat de Comisie că se va prezenta, cât mai curând, un proiect de propunere de revizuire a Regulamentului (CE) nr. 1/2005 privind protecția animalelor în timpul transportului. În cadrul aceleiași reuniuni, Consiliul a fost informat cu privire la opiniile delegațiilor privind necesitatea unor noi instrumente de îmbunătățire a controlului și inspecției transportului internațional de animale vii, de exemplu sisteme de navigație prin satelit. Un sistem corespunzător de navigație prin satelit poate facilita supravegherea de către autoritățile statelor membre, întrucât în prezent este foarte dificil să se facă dovada unei nerespectări a legislației, folosind instrumentele de care dispunem.

Regulamentul (CE) nr. 1/2005 privind protecția animalelor în timpul transportului în scop comercial este un document legislativ mai puternic, care stabilește părțile implicate, le alocă responsabilități și introduce măsuri mai stricte, sub forma autorizațiilor și inspecțiilor, precum și norme mai stricte privind transportul.

Anumite aspecte privind transportul animalelor nu sunt acoperite de aceste prevederi, și anume numărul maxim de călătorii și cerințele de spațiu pentru animale. Conform articolului 32 din regulament, aceste aspecte trebuie incluse într-un raport care va fi prezentat în termen de patru ani și poate fi însoțit de o nouă propunere.

Președinția poate confirma că intenționăm să începem examinarea propunerii Comisiei privind revizuirea regulamentului de îndată ce Comisia ne-o va transmite. Acest lucru nu s-a întâmplat încă, însă, de îndată ce va sosi, examinarea va începe, deoarece împărtășim interesul dnei deputat în ceea ce privește revizuirea regulamentului.

Mairead McGuinness (PPE). – Vă mulțumesc pentru răspunsul cuprinzător.

Împărtășesc preocupările privind bunăstarea animalelor, însă doresc să existe un regulament realist, care să permită comerțul legitim și bine supravegheat al animalelor și aș sugera că nu avem nevoie de alt regulament. Pur și simplu avem nevoie de o punere corespunzătoare în aplicare a regulamentelor existente și cred că comentariile dvs. în legătură cu navigația prin satelit etc. sunt utile în cadrul acestei dezbateri. Vă rog să lăsați știința să dicteze.

V-aș ruga să vă concentrați, poate, asupra transportului cabalinelor. Aceasta este o problemă deosebită, iar regulamentele nu se pun în aplicare în acest domeniu. Poate aveți o observație în acest sens.

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – Nu sunt expertă în ceea ce privește transportul cabalinelor, dar am ascultat propunerea dvs. și o voi transmite mai departe.

Sunt de acord cu dvs. că, în mod normal, este frecvent vorba de lipsa punerii în aplicare și nu mereu este neapărată nevoie de un nou regulament. De îndată ce vom primi propunerea Comisiei, o vom analiza, evalua și vom stabili dacă este nevoie de măsuri suplimentare sau dacă, după cum spuneți dvs., trebuie doar supravegheată punerea în aplicare. Vom reveni asupra acestei probleme de îndată ce vom primi propunerea din partea Comisiei.

Seán Kelly (PPE). – Pornind de la întrebarea colegei mele, dna McGuinness: Irlanda este o țară insulară și depinde foarte mult de transportul exterior de animale, iar restricțiile ce vor fi introduse și a căror punere în aplicare se propune sunt considerate de multe persoane din industrie ca fiind prohibitive din punctul de vedere al costurilor. Ați putea lua în considerare acest aspect atunci când veți efectua revizuirea? Dacă nu vom beneficia de transport, va exista un cartel la nivelul fabricilor, care va reduce tot mai mult prețurile și va scoate tot mai multe persoane din agricultură.

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – Îmi dau seama de dificultățile cu care se confruntă Irlanda, fiind o țară insulară, dependentă din punctul de vedere al transportului.

Cred că în cazul oricărei legislații este important, mai ales, să existe o preocupare. Știm că cetățenii ne presează să ne preocupăm de bunăstarea animalelor, însă, desigur, acest lucru trebuie făcut în mod corespunzător, evaluând ceea ce s-a făcut deja. Prevederile sunt suficiente? Sunt necesare? Există alte necesități suplimentare? Avem nevoie de punere în aplicare? Trebuie luate în calcul toate aceste aspecte înainte de a trece la reglementări suplimentare.

Sunt sigură că, pe parcursul discuției pe care o vom purta cu statele membre, toate statele membre își vor putea prezenta propria situație.

(Întrebarea nr. 10 nu a fost discutată pentru că persoana care a adresat-o era absentă)

Întrebarea nr. 19 adresată de **Seán Kelly** (H-0357/09)

Subiect: Portofoliu în domeniul sportului în cadrul Comisiei Europene

Având în vedere, pe de o parte, creșterea ratei de obezitate infantilă în UE 27 și, pe de altă parte, importanța sănătății pe parcursul întregii vieți în contextul îmbătrânirii populației UE, trebuie salutăată includerea sportului în cadrul competențelor UE în temeiul Tratatului de la Lisabona. Pentru a reflecta recunoașterea sportivă conferită de tratat importanței sportului, ar sprijini Consiliul vreo inițiativă care vizează includerea explicită a sportului în portofoliul unuia dintre viitorii comisari?

Cecilia Malmström, președintă în exercițiu a Consiliului. – În prezent, activitatea sportivă este supusă legislației UE și, după cum indică onoratul membru, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, UE va dispune

de un temei juridic care îi va permite să contribuie la promovarea sportului european, ținând seama de natura specifică a acestuia, structurile sale, pe baza activităților voluntare, funcția sa socială și educativă.

Cu toate acestea, Consiliul nu poate exprima o opinie în legătură cu organizarea internă a următoarei Comisii, care, conform Tratatului, este de competența președintelui Comisiei.

Sunt de acord că sportul și sănătatea merg mână în mână. Activitățile sportive promovează coeziunea socială, democrația și dezvoltarea personală. Desigur, sportul reprezintă și divertisment, și atunci când joacă clubul local de fotbal, și în cazul competițiilor internaționale.

Consider că o mișcare sportivă liberă și independentă are o responsabilitate din punct de vedere social, în ceea ce privește sănătatea publică și protejarea valorilor democratice.

Președinția suedeză consideră politica în domeniul sportului drept o problemă națională în primul rând. De asemenea, trebuie să fim prudenți în legătură cu noile sugestii și programe care extind politicile la nivelul Uniunii într-un mod ce ar putea afecta sistemele care deja funcționează corect, precum cele construite de societatea civilă de-a lungul anilor.

Seán Kelly (PPE). – În primul rând vă mulțumesc foarte mult pentru că ați acceptat întrebarea mea: apreciez foarte mult. De asemenea, vă mulțumesc pentru răspuns, care a fost cuprinzător. Cred că ați subliniat foarte clar valoarea sportului, în special valoarea lui pentru sănătate și sunt sigur că, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, vom putea coopera pentru a ne asigura că sportul, în calitate de competență a Uniunii Europene, va primi promovarea și publicitatea pe care le merită.

Mairead McGuinness (PPE). – Vă mulțumesc că ați preluat această întrebare, pentru că dl Kelly este foarte timid și nu a spus că a fost președinte al Asociației Atletice Gaelice, cea mai importantă mișcare sportivă din Irlanda și, din acest motiv, este interesat de sport. A fost foarte reținut în această privință, dar cred că trebuie să știți acest lucru.

Președinta. – Vă mulțumesc foarte mult pentru această informație.

Timpul alocat întrebărilor s-a încheiat.

Întrebările care, din lipsă de timp, nu au primit nici un răspuns vor primi răspunsuri scrise (consultați Anexa).

11. Imunitate parlamentară: consultați procesul-verbal

12. Componenta comisiilor și delegațiilor: consultați procesul-verbal

13. Stadiul lucrărilor SIS II și VIS (proponeri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

14. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal

15. Ridicarea ședinței

(Ședința s-a încheiat la ora 19.05)